

शास्त्रसंदेशमाला

अन्तिमाराधनाग्रन्थाः

३४

शास्त्रसंदेशमाला- १४

अन्तिमाराधनाग्रन्थाः

भाग-१४

॥ संकलन ॥

प. पू. आचार्य (म. श्रीमद्)

विजय रामचन्द्रसूरीश्वरञ्जना साम्राज्यवती

पू. पं. न्यासश्री जोधिरत्नविजयञ्ज म. सा. ना

शिष्यरत्न

पू. मु. श्री विनयरक्षितविजयञ्ज म. सा.

॥ प्रकाशक ॥

शास्त्रसंदेशमाला

३, महिभद्र ओपार्टमेन्ट, सुभाषचोक,
आराधना भवन मार्ग - गोपीपुरा, सुरत-१

- © શાસ્ત્રસંદેશમાલા - ૧૪
- © અન્તિમારાધનાગ્રન્થાઃ
- © પ્રથમ આવૃત્તિ
- © આસો પૂનમ વિ.સ. ૨૦૬૧
- © કિંમત રૂ. ૪૦/- . (પડતર કિંમત)

॥ પ્રમાર્જના - શુદ્ધિ ॥

પૂ.મુ.શ્રી હિતરક્ષિતવિજયજી મ.સા.

પૂ.સા.શ્રી ભદ્રજ્ઞાશ્રીજી મ.

પંડિતવર્ય શ્રી રતીભાઈ ચીમનલાલ દોશી

© ટાઇપ સેટીંગઃ પાયલ પ્રિન્ટર્સ - રાધનપુર

શ્રીજી ગ્રાફીક્સ, પાલડી, અમદાવાદ.

© મુદ્રક : શિવકૃપા ઓફસેટ પ્રીન્ટર્સ, દૂધેશ્વર, અમદાવાદ-૪

વિશેષ નોંધ : શાસ્ત્રસંદેશમાલાના ૧ થી ૨૦ ભાગનું સંપૂર્ણ પ્રકાશન જ્ઞાનદ્રવ્યમાંથી કરવામાં આવેલ છે. તેની નોંધ લેવા વિનંતી.

આભાર...!
અનુમોદનીય...!
અનુકરણીય...!

શાસ્ત્રસંદેશમાલા

ચૌદમા ભાગના પ્રકાશનનો સંપૂર્ણ લાભ

પૂ.સા.શ્રી દક્ષાશ્રીજી મ.સા.ના શિષ્યા

પૂ.સા.શ્રી ભદ્રજ્ઞાશ્રીજી મ.સા.ની

પ્રેરણાથી

શ્રી ગોકાક જૈન સંઘની

બહેનોની પ્રતિક્રમણની જ્ઞાનદ્રવ્યની

ઉપજમાંથી લેવામાં આવેલ છે.

ગોકાક, કર્ણાટક

તેની અમો હાર્દિક અનુમોદના કરીએ છીએ...!

- શાસ્ત્રસંદેશમાલા

શાસ્ત્રસંદેશમાલાનાં ૧ થી ૨૦ ભાગમાં લેવાયેલ
 ૪૦૦ થી વધારે ગ્રંથોના મૂળ પુસ્તકો-પ્રતો
 મેળવવા માટે અમોએ નીચે લખેલ સંસ્થાઓ
 હસ્તકના જ્ઞાનભંડારનો વિશેષ ઉપયોગ કરેલ
 છે. આ સંસ્થાઓ અને તેના ટ્રસ્ટીઓ તથા
 કાર્યકરોના અમો આભારી છીએ.

૧. શ્રી વિજયગચ્છ જૈન ઉપાશ્રય - રાધનપુર
૨. શ્રી નગીનભાઈ જૈન પૌષ્ઠશાળા - પાટણ
૩. વિજય રામચન્દ્રસૂરીશ્વરજી
 આરાધના ભવન - સુરત
૪. શ્રી જૈનાનન્દ પુસ્તકાલય - સુરત
૫. શ્રી મોહનલાલજી જૈન ઉપાશ્રય - સુરત
૬. શ્રી દાનસૂરિ જ્ઞાનમંદિર - અમદાવાદ
૭. જૈન આરાધના ભવન ટ્રસ્ટ - અમદાવાદ
૮. શ્રી કૈલાસસાગરસૂરિ જ્ઞાનમંદિર - કોબા
૯. શ્રી નેમિનંદન શતાબ્દિ ટ્રસ્ટ - અમદાવાદ

- શાસ્ત્રસંદેશમાલા

ધર્મી બનવાનો પ્રયત્ન કરો... !

તમારો ચિત્તનો નિવેશ ક્યાં છે ? આટલાં વર્ષ થયાં કદી વિચાર્યું છે કે-હું આ બધું કરું તો છું, પણ મારા ચિત્તનો નિવેશ ક્યાં છે ? શ્રી જિનમન્દિરમાં જાવ છો અને ઉપાશ્રયમાં આવો છો, ત્યારે પણ ચિત્તનો નિવેશ શ્રી જિનમન્દિર અને ઉપાશ્રયમાં હોય છે કે બીજે ? આ બધું આત્માને પૂછી જોજો. આત્મા કબૂલ કરે કે-ચિત્તનો નિવેશ તો ધર્મમાં જ છે, તો તો તમે પરમ ભાગ્યશાલી છો એમ માનજો : પણ જોજો, એમાં દંભ ન સેવાઈ જાય ! ધર્મ કોઈને માટે કરવાનો નથી, પરંતુ આત્માને માટે કરવાનો છે : લોકો તમને ધર્મી કહેશે એથી કાંઈ ધર્મનું ફળ નહિ મળી જાય : લોકની વાહવાહ ખાતર ધર્મ કરતા હો તો વાત જુદી છે, પણ આત્મકલ્યાણને માટે ધર્મ કરતા હો તો લોકો ધર્મી કહે એની દરકાર રાખવાનું છોડીને ધર્મી બનવાનો પ્રયત્ન આદરો. ધર્મી કહેવડાવવું અને ધર્મી બનવું. એમાં ઘણો ફેર છે, એ તો સમજો છો ને ?

-પૂ.આ.દેવ.શ્રીમદ્ વિજય રામચન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ

પ્રકાશકીય ..... !

પૂર્વના પૂર્વાચાર્ય - પુણ્યાત્માઓએ પદ્યમાં પ્રરૂપેલા ૪૦૦ થી વધારે પ્રકરણોના ૭૦,૦૦૦ હજાર શ્લોક પ્રમાણ સાહિત્ય આજે એક નવા સ્વરૂપે આવી રહ્યું છે.

ઉપલબ્ધ ગ્રંથોનું ઉપકારક-ઉપયોગી બનનાર આ એક-અપૂર્વ-અનોખું-અનેરું-અદ્ભૂત પ્રકાશનમાં અમો નિમિત્ત બનેલ છીએ તેનો અમોને હર્ષ છે.

છેલ્લા ત્રણ વર્ષથી પૂ. પંન્યાસશ્રી બોધિરત્નવિજયજી મ.સા.ના શિષ્ય રત્ન પૂ. પંન્યાસશ્રી તપોરત્નવિજયજી મ.સા.ના સંપૂર્ણ માર્ગદર્શન મુજબ પૂ. મુ. શ્રી વિનયરક્ષિતવિજયજી મ.સાહેબે આ સંકલના તૈયાર કરી આપેલ છે.

શાસ્ત્રસંદેશમાલા દ્વારા પ્રકાશિત થયેલ આ ૨૦ પુસ્તકોમાં પૂ. આ. શ્રી હરિભદ્રસૂરીશ્વરજી મ.સા. તથા પૂ. ઉપા. શ્રી યશોવિજયજી મ.સા. દ્વારા રચાયેલ પદ્ય સાહિત્યના સાત પુસ્તકો છે બાકીના તેર પુસ્તકોમાં અલગ-અલગ કર્તાઓની કૃત્તિઓનો વિષયવાર સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે.

શાસ્ત્રસંદેશમાલાના આ પ્રકાશનમાં શુદ્ધિનો વિશેષ ખ્યાલ રાખવામાં આવેલ છે. દરેક પુસ્તકમાં આગળ જણાવેલ પૂજ્યશ્રીઓએ તે પુસ્તકનું પ્રમાર્જન કરી આપેલ છે. તેમાં પૂ. પં. શ્રી બોધિરત્નવિજયજી મ.સા.ના શિષ્ય રત્ન પૂ. મુ. શ્રી હિતરક્ષિતવિજયજી મ.સા., પૂ. આ. શ્રી યોગતિલકસૂરીશ્વરજી

મ.સા.ના શિષ્યરત્ન પૂ.મુ.શ્રી શ્રુતતિલકવિજયજી મ.સા. (સંસ્કૃત ગ્રન્થો) તથા પૂ.સાં.શ્રી દક્ષાશ્રીજી મ.ના. શિષ્યા પૂ.સા.શ્રી ભદ્રજ્ઞાશ્રીજી મ. આદિએ વિશેષ કાળજી રાખી શુદ્ધિ કરી આપેલ છે.

જૈન પંડિતોમાં જેમનું આગવું સ્થાન-નામ છે એવા પંડિતવર્યશ્રી રતીભાઈ ચીમનલાલ દોશીએ શાસ્ત્રસંદેશમાલાના આ ૨૦ ભાગનું સમગ્ર મેટર ચેક કરી આપેલ છે. દરરોજ પાંચ-છ કલાક અધ્યયનનું કાર્ય ચાલુ રાખી, અથાગ મહેનત કરી સમયનો જે ભોગ તેઓશ્રીએ આપેલ છે તે પ્રશંસનીય છે.

શ્રી સુરત તપગચ્છ રત્નત્રયી આરાધક સંઘે તથા બીજા અલગ અલગ સંઘોએ પોતાના જ્ઞાનદ્રવ્યની નિધિમાંથી ઉદારતાપૂર્વક લાભ લઈ આ કાર્યને વેગવંતુ બનાવેલ છે તે માટે અમો તેઓશ્રીના આભારી છીએ.

ટાઈપ સેટીંગ માટે પાયલ પ્રિન્ટર્સ - રાધનપુરના માલિક શ્રી ઈકબાલભાઈ તથા શ્રીજી ગ્રાફીક્સ - અમદાવાદના શ્રી નિકુંજભાઈ પટેલે ઘણી જ ધીરજ અને ખંતથી શ્રી રીઝવાન શેખના સહકારથી આ કાર્યને પૂર્ણતાએ પહોંચાડ્યું છે.

પ્રીન્ટીંગ, ટાઈટલ પ્રીન્ટીંગ તથા બાઈન્ડીંગનું કામ શિવકૃપા ઓફસેટ પ્રીન્ટર્સ-અમદાવાદના ભાવિનભાઈએ વિશેષ કાળજીપૂર્વક કરી આપેલ છે.

શાસ્ત્રસંદેશમાલા

॥ अनुक्रमणिका ॥

१. आराहणापंडागा	९३२	१-७८
२. आराहणापडागा	९८९	७९-१६१
३. पज्जंताराहणा	२६३	१६१-१८३
४. आराहणापणगं	३३५	१८३-२१२
५. आराहणापयरणं	८५	२१२-२१९
६. आराहणा	७४	२१९-२२५
७. आराधना	४०	२२६-२२९
८. नंदणरायरिसिस्स अन्तिमाऽऽराधना	३८	२२९-२३२
९. षड्विधाऽन्तिमाऽऽराधना	३४	२३२-२३५
१०. अन्तिमाऽऽराधना	३०	२३५-२३८
११. प्रभाते जीवानुशासनम्	२३	२३८-२४०
१२. जीवानुशासनम्	३२४	२४०-२६७
१३. प्राकृत संवेगामृतपद्धति	१२२	२६८-२७८
१४. संवेगरंगमाला	१५०	२७८-२९०
१५. चतुर्गतिजीवक्षपणकानि	३८	२९१-२९४
१६. गुरुविरहविलापः	५५	२९४-२९९
१७. मृत्युमहोत्सवः	१७	२९९-३००
१८. आत्मनिन्दाष्टकम्	१०	३०१-३०२
१९. आत्मानुशासनम्	७७	३०३-३०९
२०. आत्मानुशास्तिसंज्ञिका पञ्चविंशतिका	२५	३१०-३१२
२१. परिशिष्ट-१		१-८

संपूर्ण श्लोक संख्या - ३६६१

संपूर्ण पृष्ठ संख्या - ८ + ३१२ + ८

॥ आराहणापडागा ॥

- सम्मं नरिद-देविदवंदियं वंदिउं जिणं वीरं ।
 भीमभवणववहणं पज्जंताराहणं वोच्छं ॥ १ ॥
- बत्तीसहिं दारेहिं भणिहिइ खवगस्स उत्तमट्टुविही ।
 सग्गाऽपवग्गमंदिररुहणे सोवाणपंति व्व ॥ २ ॥
- आराहणाए दारे वोच्छं संलेहणा १ तह परिक्खा २ ।
 निज्जामय ३ जोगत्तं ४ अगिय ५ असंविग्ग ६ निज्जरणा ७ ॥ ३ ॥
- ठण ८ वसही पसत्था ९ संथारे १० दव्वदायणा चरिमे ११ ।
 तत्तो समाहिपाणं १२ गणवइ खवगे गणनिसग्गो १३ ॥ ४ ॥
- चिइवंदण १४ आलोयण १५ वयाणमुच्चारणा १६ चउस्सरणं १७ ।
 दुक्कडगरिहा १८ सुकडाणुमोयणा १९ जीवखामणयं २० ॥ ५ ॥
- तह सयणखामणं २१ संघखामणं २२ जिणवराइखामणयं २३ ।
 आसायणपडिकमणं २४ काउस्सग्गो २५ य सक्कथओ २६ ॥ ६ ॥
- तह पावट्टाणाणं वोसिरणं २७ अणसणं २८ च अणुसट्ठी २९ ।
 सारेऊणं कवयं ३० नवकारा ३१ ऽऽराहणाए फलं ३२ ॥ ७ ॥
- संलेहणा उ दुविहा अब्भिंतरिया १ य बाहिरा २ चेव ।
 अब्भितरा कसाएसु, बाहिरा होइ हु सररी ॥ ८ ॥
- तणुसंलेहा तिविहा उक्कोसा १ मज्झिमा २ जहण्णा ३ य ।
 बारस वासा १ बारस मासा २ पक्खा वि बारस उ ३ ॥ ९ ॥
- चत्तारि विचित्ताइं, विगईनिज्जूहियाइं चत्तारि ।
 संवच्छे य दुण्णि उ एगंतरियं च आयामं ॥ १० ॥
- नाइविगिट्ठो य तवो छम्मासे परिमियं च आयामं ।
 अण्णे वि य छम्मासे होइ विगिट्ठं तवोकम्मं ॥ ११ ॥

वासं कोडीसहियं आयामं कट्टु आणुपुव्वीए ।	
संलेहित्तु सरीरं भत्तपरिन्नं पवज्जेइ	॥ १२ ॥
उक्कोसगा उ एसा १ एवं मासेहिं मज्झिमा नेया २ ।	
संलेहणा जहण्णा एमेव य भवइ पक्खेहिं ३	॥ १३ ॥
देहम्मि असंलिहिए सहसा धाऊहिं खिज्जमाणाहिं ।	
जायइ अट्टज्जाणं सरीरिणो, चरिमकालम्मि	॥ १४ ॥
एवं सरीरसंलेहणाविहिं बहुविहं च फासितो ।	
अज्झवसाणविसुद्धिं खणमवि खवओ न मुंचिज्जा	॥ १५ ॥
अज्झवसाणविसुद्धी कसायकलुसियमणस्स नत्थि त्ति ।	
अज्झवसाणविसुद्धी कसायसंलेहणा भणिया	॥ १६ ॥
कोहं खमाए, माणं मह्वया, अज्जवेण मायं च ।	
संतोसेण य लोहं जिणइ हु चत्तारि वि कसाए	॥ १७ ॥
पडिचोयणअसहणवायखुहियपडिवयणइंधणाइद्धो ।	
चंडो हु कसायग्गी सहसा संपज्जलिज्जा हि	॥ १८ ॥
जलिओ हु कसायग्गी चरित्तसारं डहिज्ज कसिणं पि ।	
सम्मत्तं पि विराहिय अणंतसंसारियं कुज्जा	॥ १९ ॥
तम्हा हु कसायग्गिं पढमं उप्पज्जमाणयं चेव ।	
इच्छ-मिच्छदुक्कडचंदणसलिलेण झंपिज्जा	॥ २० ॥
तह चेव नोकसाया संलिहियव्वा परेणुवसमेण ।	
सन्नाओ गारवाणि य इंदिय विकहाओ विसया य	॥ २१ ॥
असुहाइं झाणाइं असुहा लेसाओ रग-दोसा य ।	
मयठण भयट्टाणा तिन्नि य सल्ल महल्ल य	॥ २२ ॥
विविहतवसोसियंगो वियडसिरा-न्हारु-पंसुलिकंडाहो ।	
संलिहियतणू खवगो अज्झप्परओ हवइ निच्चं	॥ २३ ॥

एवं कयपरिकम्पो सभिंतरबाहिरम्मिं संलिहणे ।	
साहेउमुत्तमट्टं गुरुंपयमूले तओ एइ	॥ २४ ॥
तह संलिहियतणुस्स वि खवगस्स परिच्छणं तओ गुरुणा ।	
कायव्वं आराहणमहसागरपारगमणत्थं	॥ २५ ॥
अज्जो ! किं संलेहो कओ ? उ न कओ ? त्ति एवमुदियम्मि ।	
भंतुं अंगुलि दावे, पिच्छह ता, किं कओ ? न कओ ?	॥ २६ ॥
न हु ते दव्वसंलेहं पुच्छे, पासामि ते किसं ।	
कीस ते अंगुली भग्गा ? भावं संलिह तूर मा	॥ २७ ॥
इंदियाणि कसाए य गारवे य किसे कुरु ।	
न चेयं ते पसंसामि किसं साहु ! सरीरं	॥ २८ ॥
पासत्थोसन्न-कुसीलठाणपरिवज्जिया उ निज्जवगा ।	
पियधम्म वज्जभीरू गुणसंपन्ना अपरितंता	॥ २९ ॥
मरणसमाहीकुसला इंगिय-पत्थियसहाववित्तारे ।	
ववहारविहिविहिन्नू अब्भुज्जयमरणसारहिणो	॥ ३० ॥
कडजोगी कालन्नू बुद्धीए चउव्विहाए उववेया ।	
छंदन्नू पव्वइया पच्चक्खाणम्मि य विहिन्नू	॥ ३१ ॥
कप्पाऽकप्पे कुसला समाहिकरणुज्जया सुयरहस्सा ।	
मुणिणो अडयालीसं गुरुदिन्ना हुंति निज्जवगा	॥ ३२ ॥
उव्वत्त दार संथार कहग वाई य अग्गदारुम्मिं ।	
भत्ते पाण वियारे कहग दिसा जे समत्था य	॥ ३३ ॥
उव्वत्तण-परियत्तण-पसारणा-ऽऽकुंचणाइसुं चउरो ।	
खवगस्स समाहाणं करिति निज्जामगा मुणिणो	॥ ३४ ॥
चउरोऽभिंतरदारे चिट्ठंती संथरंति संथारं ।	
चउरो य अपरितंता धम्मकहकहिंतगा चउरो	॥ ३५ ॥

उल्लंठवयणपडिघायकारिणो वाइणो मुणी चउरो ।	
बाहिरदारे चउरो पडिकूलनिसेहिणो ठंति	॥ ३६ ॥
चउरो पाउग्गं से भत्तं आणिति, पाणमवि चउरो ।	
चउरो उच्चारं परिठवंति, चउरो य पासवणं	॥ ३७ ॥
बहिया जणस्स धम्मं कर्हिति चउरो, तहा मुणी चउरो ।	
चउसु वि दिसासु ठंती, सहस्सजोही उ गीयत्था	॥ ३८ ॥
जो जारिसओ कालो भरहेरवएसु होइ वासेसु ।	
ते तारिसया तइया अडयालीसं तु निज्जवगा	॥ ३९ ॥
एए उक्कोसेणं, परिहाणीए जहन्नओ दोन्नि ।	
एगो परिन्निपासे, बीओ पाणाइ गच्छिज्जा	॥ ४० ॥
एक्कम्मि उ निज्जवए विराहणा होइ कज्जहाणी य ।	
सो सेहा वि य चत्ता पावयणं चव उड्डुहो	॥ ४१ ॥
तस्सऽट्टुगओभासण सेहाइअदाणि सो परिच्चत्तो ।	
दाउं व अदाउं वा भवंति सेहा य निद्धम्मा	॥ ४२ ॥
कूयइ अदिज्जमाणे, मारिति बल त्ति पवयणं चत्तं ।	
सेहा य जं पडिगया जणे अवन्नं पर्यासिति	॥ ४३ ॥
निव्वाणसुहाभिमुहो विसएसु परम्मुहो विगयमोहो ।	
परिचत्तसयणनेहो विविहतवोविहिखवियदेहो	॥ ४४ ॥
इहलोए परलोए निरासओ चत्तकायपडिकम्मो ।	
मरणभयं अगणितो संभावियआउपज्जंतो	॥ ४५ ॥
उल्लसियगुरुविवेगो संलेहणजायतिव्वसंवेगो ।	
समणो व सावगो वा खवगो आराहणाजोग्गो	॥ ४६ ॥
तह पासत्थाई वा पियधम्मो चत्तसिढिलवावारे ।	
अरिहइ भत्तपरिन्नं आलोइयपुव्वदुच्चरिओ	॥ ४७ ॥

अणसणपडिवती पुण अगिअत्थाणं न चेव पामूले । कायव्वा खवगेणं किंकारणं ? जेणिमे दोसा	॥ ४८ ॥
नासेई अग्गीओ चउरंगं सव्वलोगसारंगं । नट्टम्मि उ चउरंगे न हु सुलहं होइ चउरंगं	॥ ४९ ॥
किं पुण तं चउरंगं जं नट्ट दुल्लहं पुणो होइ ? । माणुस्सं धम्मसुई सद्धा तवसंजमे विरियं	॥ ५० ॥
किह नासिज्ज अग्गीओ खुहा-पिवासाहिं पीडिओ सो उ । ओहासइ रयणीए तो निद्धम्मो त्ति छड्डिज्जा	॥ ५१ ॥
अंतो वा बाहिं वा दिया व राओ व सो परिच्चतो । अट्टदुहट्टवसट्टो उन्निकखमणाइ कुज्जा ही	॥ ५२ ॥
मरिऊण अट्टझाणो गच्छइ तिरिएसु वणयरेसुं वा । संभरिऊण य रुट्टो पडिणीयत्तं करिज्जा ही	॥ ५३ ॥
एए अन्ने य त्तिहिं बहवे दोसा य पच्चवाया य । तेण न कुज्जा पासे भत्तपरिन्नं अगीयस्स	॥ ५४ ॥
पंच व छ व सत्तसए अइरेगं वा वि जोयणाणं तु । गीयत्थपायमूलं परिमग्गिज्जा अपरितंतो	॥ ५५ ॥
एकं व दो व तिन्नि व उक्कोसं बारसेव वासाइं । गीयत्थपायमूलं परिमग्गिज्जा अपरितंतो	॥ ५६ ॥
अप्फालिया जह रणे जोहा भंजंति परबलाणीयं । गीयजुओ उ परिन्नी तह जिणइ परीसहाणीयं	॥ ५७ ॥
सुनिउणनिज्जामगविरहियस्स पोयस्स जह भवे नासो । गीयत्थविरहियस्स उ तहेव नासो परिन्निस्स	॥ ५८ ॥
निउणमईनिज्जामगपोओ जह इच्छियं वए भूमिं । गीयत्थेणुववेओ तह उ परिन्नी लहइ सिद्धिं	॥ ५९ ॥

खवयस्स इच्छसंपायणेण देहपडिकम्मकरणेण ।	
अन्नेहिं वा उवाएहिं सो समाहिं कुणइ तस्स	॥ ६० ॥
जाणइ फासुयदव्वं खवगस्स हियं च तह उइत्ताणं ।	
जाणइ पडियारं वाय-पित्त-सिंभाण गीयत्थो	॥ ६१ ॥
अहवां सुइपाणं से तहेव अणुसट्ठिभोयणं देइ ।	
तण्हा-छुहाकिर्लितो वि होइ ज्ञाणे अवस्खित्तो	॥ ६२ ॥
तम्हा गीयत्थाणं पवयणसंगहियसव्वसारणं ।	
पामूले कायव्वा खवगेणं उत्तमट्टविही	॥ ६३ ॥
तह य असंविग्गाणं गीयत्थाण वि न चेव पामूले ।	
अणसणविही विहेया खवगेणं जेणिमे दोसा	॥ ६४ ॥
नासेइ असंविग्गो चउरंगं सव्वलोयसारंगं ।	
नट्टम्मि उ चउरंगे न हु सुलहं होइ चउरंगं	॥ ६५ ॥
आहाकम्मियपाणग-पुप्फासीया य बहुजणे नायं ।	
सिज्जा संथारो वि य उवही वि य होइ अविमुद्धो	॥ ६६ ॥
एए अण्णे य त्तिहिं बहवे दोसा य पच्चवाया य ।	
खवगस्स उत्तमट्टे हुंति असंविग्गपासम्मि	॥ ६७ ॥
पंच व छ व सत्तसए अइरेगं वा वि जोयणाणं तु ।	
संविग्गपायमूलं परिमग्गिज्जा अपरितंतो	॥ ६८ ॥
एक्कं व दो व तिन्नि व उक्कोसं बारसेव वासाइं ।	
संविग्गपायमूलं परिमग्गिज्जा अपरितंतो	॥ ६९ ॥
तम्हा संविग्गाणं पासे सिद्धंतसारजुत्ताणं ।	
खवगेण उत्तमट्टं कायव्वं कम्मखवणट्टा	॥ ७० ॥
कम्ममसंखिज्जभवं खवेइ अणुसमयमेव आउत्तो ।	
अन्नयरम्मि वि जोगे सज्झायम्मी विसेसेणं	॥ ७१ ॥

कम्ममसंखिज्जभवं खवेइ अणुसमयमेव आउत्तो । अन्नयरम्मि वि जोगे काउस्सग्गे विसेसेणं	॥ ७२ ॥
कम्ममसंखिज्जभवं खवेइ अणुसमयमेव आउत्तो । अन्नयरम्मि वि जोगे वेयावच्चे विसेसेणं	॥ ७३ ॥
कम्ममसंखिज्जभवं खवेइ अणुसमयमेव आउत्तो । अन्नयरम्मि वि जोगे विसेसओ उत्तमट्टम्मि	॥ ७४ ॥
ठाणं पुण केरिसयं होइ पसत्थं परिन्निसाहुस्स ? । भन्नइ जत्थ न हुज्जा धम्मज्झाणस्स वाघाओ	॥ ७५ ॥
मंधव्व-नट्ट-हय-गय-तिलपिल्लण-उच्छुजंतसालासु । कुंभार-चट्ट-लोहार-लंग्व-कल्ललठाणेसु	॥ ७६ ॥
चारग-भोजग-वुणकर-छिपग-चरडाइयाण आसन्ने । आराम-देउलेसुं पुप्फोद-फलाइठाणेसु	॥ ७७ ॥
कंदप्प-गीय-विकहाइएहिं ज्ञाणस्स होइ वाघाओ । सिद्धंतनिसिद्धेसुं ठाणेसु न तेण ठाएज्जा	॥ ७८ ॥
इंदियपडिसंचारो मणसंखोभकरणं जहिं नत्थि । चाउस्सालाइं दुवै अणुन्नवेऊण ठायंति	॥ ७९ ॥
पाणगजोगाहारे ठविति से तत्थ जत्थ न उइंति । अप्परिणया व सो वा अप्पच्चय-गेहिरक्खट्टा	॥ ८० ॥
भुत्तभोगी पुरा जो वि गीयत्थो वि य भाविओ । सतेसाहारधम्मेसु सो वि खिप्पं तु खुब्भाए	॥ ८१ ॥
पडिलोमा वऽणुलोमा विसया जत्थ दूरओ । ठवित्ता तत्थ से निच्चं कहणा जाणगस्स वि	॥ ८२ ॥
संथारो उत्तिमट्टे अड्डुसिर-अप्फुडियभूमितलरूवो । एवं सिलामओ वा अहवेगंगियफलगरूवो	॥ ८३ ॥

असइ दुगाई फलगा असई घणकंबिओ अहऽत्थुरणं ।	
संथारुत्तऽर दुत्री बीयपएणं तु कप्पा वि	॥ ८४ ॥
तह वि असंधरमाणे कुसमाईणं तु अञ्जुसिरतणाइं ।	
तस्सऽसइऽसंधरे वा झुसिरतणाइं तओ पच्छ	॥ ८५ ॥
कोयव-पावारग-नवय-तूलिया-ऽऽर्लिगिणी य भूमीए ।	
एमेव अणहियासे संथारगुमाइ पल्लंके	॥ ८६ ॥
संधारे मउओ से समाहिहेउं तु होइ कायव्वो ।	
तह वि य अविशहमाणे अणुसासिज्जा तओ एवं	॥ ८७ ॥
धीरपुरिसपन्नत्ते सप्पुरिसनिसेविए अणसणम्मि ।	
धन्ना सिलायलगया निरावयक्खा निवज्जंति	॥ ८८ ॥
जइ ताव सावयाकुलगिरिकंदर-विसमकडग-दुगोसु ।	
साहिति उत्तमट्टं धिइधणियसहायगा धीरा	॥ ८९ ॥
किं पुण अणगारसहायगेण अन्नोन्नसंगहबलेण ।	
परलोइए न सक्का साहेउं अप्पणो अट्टं ?	॥ ९० ॥
जिणवयणमप्पमेयं महुरं कन्नामयं सुणितेणं ।	
सक्का हु साहुमज्जे संसारमहोयहिं तरिउं	॥ ९१ ॥
तस्स य चरिमाहारे इट्ठो दायव्वो तण्हछेयट्ठो ।	
सव्वस्स चरिमकाले अईव तणहा समुप्पज्जे	॥ ९२ ॥
विगईओ सव्वओयण अट्टारसवंजणाइं पाणं च ।	
दाउं समाहिहेउं करीइ से तण्हवुच्छेओ	॥ ९३ ॥
अहवा काल-सहावाणुमओ आसेविओ व जो पुव्वं ।	
दिट्ठो सुओ व दिज्जइ जयणाए चउव्विहाऽऽहारे	॥ ९४ ॥
तणहाछेयम्मि कए न तस्स तहियं पवत्तए भावो ।	
चरिमं च एस भुंजइ सद्धाजणणं दुपक्खे वि	॥ ९५ ॥

किं च तं नोवभुत्तं मे परिणामासुई सुई ? ।	
दिदुसारे सुहं झाइ चोयणेसेव सीयओ	॥ ९६ ॥
तिविहं वोसिरिहि इमो ताहे उक्कोसगाइं दव्वाइं ।	
मगित्ता जयणाए चरिमाऽऽहारं पदंसिति	॥ ९७ ॥
पासित्तु ताणि कोई तीरं पत्तस्स किं ममेएहिं ? ।	
वेरगमणुप्पत्तो संवेगपरायणो होइ	॥ ९८ ॥
आसाइत्ता कोई तीरं पत्तस्स किं ममेएहिं ? ।	
वेरगमणुप्पत्तो संवेगपरायणो होइ	॥ ९९ ॥
उयरमलसोहणद्धा समाहिपाणं मणुन्नमेसो वि ।	
महुरं पज्जेयव्वो मंदं च विरेयणं खवओ	॥ १०० ॥
एल-तय-नागकेसर-तमालपत्तं ससकरं दुद्धं ।	
पाऊण कढियसीयल समाहिपाणं तओ पच्छ	॥ १०१ ॥
महुरविरेयणमेसो कायव्वो फुप्फलाइदव्वेहिं ।	
निव्वाविओ उ अग्गी समाहिमेसो सुहं लहइ	॥ १०२ ॥
आरहणं करित्तो जइ आयरिओ हविज्ज तो तेण ।	
नाऊण आउकालं चित्तेयव्वं नियमणम्मि	॥ १०३ ॥
अणुपालिओ य दीहो परियाओ, वायणा मए दिन्ना ।	
निप्फाइया य सीसा, इण्हिं साहेमि अप्पाणं	॥ १०४ ॥
अव्वोच्छित्तिनिमित्तं ताहे गच्छणुपालणत्थं चं ।	
नाउं अत्तगुणसमं ठावेई गणहरं धीरो	॥ १०५ ॥
गणहरगुणसंपन्नं वामे पासम्मि ठावइत्ताणं ।	
चुन्नाइं छुहइ सीसे सच्चित्ताई य अणुजाणे	॥ १०६ ॥
ठावेऊण गणहरं आमंतेऊण तो गणं सयलं ।	
खामे सबालवुड्ढं पुव्वविरुद्धे विसेसेण	॥ १०७ ॥

जं दीहकालसंवासयाए ममिकार-नेहरागेण ।	
कडुयं फरुसं व भणिया बला वि काराविया आणं	॥ १०८ ॥
अन्नं पि जं पमाया न सुट्टु भे वट्टियं मए पुव्विं ।	
तं भे खामेमि अहं निस्सल्लो निक्कसाओ य	॥ १०९ ॥
आणंदमंसुपायं कुणमाणा ते वि. भूमिगयसीसा ।	
धम्मायरियं निययं सव्वे, खामेति तिविहेणं	॥ ११० ॥
अह सो धम्मायरिओ करुणाऽमयसायरो नियगणस्स ।	
चित्तंतो कल्लणं उत्तरकाले जिणाणाए	॥ १११ ॥
निद्धं महुरं गहिरं गाहगपल्हायणिज्जं पत्थं च ।	
अणुसट्ठिं देइ तर्हि गणाहिवइणो गणस्स वि य	॥ ११२ ॥
गणसंगहुवग्गह रक्खणे तुमं मा हु काहिसि पमायं ।	
वड्ढंतओ विहारो कायव्वो चरण-करणेसु	॥ ११३ ॥
वज्जसु सुहसीलत्तं सय-परपक्खे तहा विरोहं च ।	
वायं असमाहिकरं विसऽग्गिभूए कसाए य	॥ ११४ ॥
अप्पपसंसं चयसू, परपरिवायं च मा करिज्जा हि ।	
सज्झाए आउत्तो गच्छम्मि य वच्छलो होहि	॥ ११५ ॥
पालिज्जसु गणमेयं अप्पडिबद्धो य हुज्ज सव्वत्थ ।	
एसो हु परंपरओ, तुमं पि अंते कुणसु एवं	॥ ११६ ॥
संखित्ता वि य पव(?मु)हे जह वड्ढइ वित्थरेण पवहंती ।	
उदरहितेण वरनई तह सीलगुणेहि वड्ढाहि	॥ ११७ ॥
मज्जारसियसरिसोवमं तुमं मा हु काहिसि विहारं ।	
मा नासेहिसि दुन्नि वि अप्पाणं चेव गच्छं च	॥ ११८ ॥
परिवड्ढमाणसड्ढो जिणआणाए करिज्ज निस्सेसं ।	
सयमकरितो नियमा न ठविसि अन्नं, इमं नायं	॥ ११९ ॥

जो सगिहं तु पलित्तं अलसो न वि विञ्जवे पमाणं ।	
सो किह सदहियंव्वो परघरडाहप्पसमणम्मि ?	॥ १२० ॥
नाणम्मि दंसणम्मि य तवे चरित्ते य समणसारम्मि ।	
न चएइ जो ठवेउं गणमप्पाणं, न गणधारी	॥ १२१ ॥
नाणम्मि दंसणम्मि य चरणम्मि य तीसु समयसारेसु ।	
चोएइ जो ठवेउं गणमप्पाणं स गणहारी	॥ १२२ ॥
पिंडं उवहिं सिज्जं उग्गम-उप्पायणेसणाईहिं ।	
चारित्तरक्खणट्ठा सोहितो होइ सचरित्ती	॥ १२३ ॥
एसो सव्वसमासो, तह घत्तह जह हविज्ज भुवणम्मि ।	
तुज्झं गुणेहि जणिया सव्वत्थ वि विस्सुया कित्ती	॥ १२४ ॥
एवं गणवइमणुसासिरुण गच्छं सबालवुड्डं पि ।	
निद्धाए दिट्ठीए आलोएरुण अप्पाहे	॥ १२५ ॥
काहामि गच्छवसभा ! पज्जंताराहणं इयाणि तु ।	
तुम्हाण पालणकए पइट्ठिओ एस गणहारी	॥ १२६ ॥
परिपालिया मए जह पुव्वि, इण्हिं तु गणहरो एस ।	
तह पालिस्सइ तुब्भं मेढी आलंबणं जेण	॥ १२७ ॥
तुब्भेहिं तु न एसो संसाराडविमहाकडिल्लम्मि ।	
मुक्खपुरसत्थवाहो जत्तेण ख्वणं पि मोत्तव्वो	॥ १२८ ॥
न य पडिकूलेयव्वं वयणं एयस्स सुगुणयसिस्स ।	
एवं गिहवासचाओ जं सहलो होइ तुम्हाणं	॥ १२९ ॥
इहरो परमगुरूणं आणाभंगो निसेविओ होइ ।	
विहला य हुंति तम्मी नियमा इहलोय-परलोया	॥ १३० ॥
ता कुलवहुनाएणं कज्जे निब्भच्छिएहि वि कर्हिचि ।	
एयस्स पायमूलं आमरणंतं न मोत्तव्वं	॥ १३१ ॥

कहमवि पमायओ जइ आणाभंगं करिस्सह इमस्स । तो एसो न खमिस्सइ, खमंतओ जह अहं पुव्विं	॥ १३२ ॥
ओमो समरायणिओ अप्पतरसुओ त्ति माय णं तुब्भे । परिभवह, एस तुम्ह वि विसेसओ संपयं पुज्जो	॥ १३३ ॥
तह होह अप्पमत्ता पंचसु समिईसु तिसु य गुत्तीसु । आवस्सएसु संजम-तवोवहाणेसु विविहेसु	॥ १३४ ॥
सुस्सूसगा गुरुणं, चेइयभत्ता य विणयजुत्ता य । अच्चासायणविरया गुरुवयणे वच्छर्ला भवह	॥ १३५ ॥
तह चक्कवालसामायरियाए अणुदिणं पि जइयव्वं । न पमाओ कायव्वो पडिलेहाईसु जोगेसु	॥ १३६ ॥
एस अखंडियसीलो बहुस्सुओ य अपरोपतावी य । चरणगुणसुट्ठिओ त्ति य, कित्ती धन्नाणं भमइ जए	॥ १३७ ॥
बाढं ति भाणिरुणं एयं णे मंगलं ति य गणो से । गुरुगुणगणं सरंतो आणंदंसूणि पाडेइ	॥ १३८ ॥
भयवं ! अणुगगहो णे, जं नु सदेहं व पालिया अम्हे । सारण-वारण-पडिचोयणाओ धन्ना हु पाविंति	॥ १३९ ॥
अम्हे वि खमावेमो जं अन्नाण-प्पमाय-रागेहिं । पडिलोविया हु आणा हिओवएसं करिंताणं	॥ १४० ॥
सहियय सकन्नगा ऊ कया सचक्खू य लद्धसिद्धिपहा । तुम्ह वियोगेण पुणो नट्टदिसाया भमिस्सामो	॥ १४१ ॥
सव्वस्सदायगाणं समसुह-दुक्खाण निप्पकंपाणं । दुक्खं खु विसहियं जे चिरप्पवासो सुहगुरूणं	॥ १४२ ॥
सीलङ्क-गुणइढेहिं बहुस्सुएहि अपरोपतावीहिं । पवसंतोहि मएहि व देसा ओखंडिया हुंति	॥ १४३ ॥

ताहे संठविय गणं विहिणा, एमेव गणनिसगं च ।	
काऊण, सूरिखवगो आराहणमारुहे सम्मं	॥ १४४ ॥
गीयत्थाण गुरूणं पासे चिइवंदणाइदोरेहिं ।	
अणसणविहिं पउंजइ खवगो संवेगभरियंगो	॥ १४५ ॥
भीमं अणोरपारं भवजलहिं दुत्तरं कलेऊणं ।	
गुरूपायजुयं नमिउं कयंजली विन्नवे खवगो	॥ १४६ ॥
आराहणापवहणं रुहिउं निज्जामएहिं पुज्जेहिं ।	
भयवं ! भवन्नवमहं दुरुत्तरं तरिउमिच्छामि	॥ १४७ ॥
कारुन्नामयजलही वायगवसभा भणंति खवगमुणिं ।	
निव्विग्घमुत्तमट्टं साहेहि लहुं महाभाग !	॥ १४८ ॥
धन्नो सि तुमं सुंदर ! एरिसओ जस्स निच्छओ जाओ ।	
संसारदुक्खमहर्णिं घित्तुं आराहणपडागं	॥ १४९ ॥
ता देहाइसु सुविहिय ! मा पडिबंधं कर्हिंचि कुव्वित्था ।	
अणसणविहिं पवज्जसु चिइवंदणवियडणाईयं	॥ १५० ॥
इच्छं ति भणिय खवगे ठिए परिक्खित्तु तस्स उच्छाहं ।	
पडिचारगेहि वि समं संघेण य संपहारित्ता	॥ १५१ ॥
अह निज्जामयगुरूणो सम्मं नाऊण अणसणावसरं ।	
खवगं भत्तपरिन्नं कारिंती संघपच्चक्खं	॥ १५२ ॥
तो खवगो जिणनाहे आराहणनायगे तिहिं थुईंहिं ।	
वंदइ निव्विग्घत्थं हरिसवसुब्भिन्नरोमंचो	॥ १५३ ॥
तह सावगो वि सम्मं सावगधम्मं समुज्जमेमाणो ।	
आराहणं पउंजइ इमेण विहिणा खवियदेहो	॥ १५४ ॥
काउं चेइयपूयं, जहविहवं पूइउं चउहसंघं ।	
उचियं जणोवयारं, काउं च कुडुंबसुत्थत्तं	॥ १५५ ॥

खामित्तु सयणवग्गं नियदव्वं वविय नवसु खित्तेसु ।	
अणुसासिय पुत्ताई सम्माणिय पुरजणं सयलं	॥ १५६ ॥
संधारयपव्वज्जं संपडिवज्जित्तु अणसणाभिमुहो ।	
साहु व्व तिहि थुईहि सगगरो जिणवरे वंदे	॥ १५७ ॥
जइ पुण सयणनिसेहाइकारणा चरणमोहउदया वा ।	
पवसियपुत्ताईणं संदेसं ब्रा कहिउकामो	॥ १५८ ॥
संधारगपव्वज्जं न यं पडिवज्जेइ मरणकाले वि ।	
तो अणसणं कुणंतो देसजई वा अविंरओ वा	॥ १५९ ॥
जिणपडिमाणं सतरसभेयं पूयं करित्तु सत्तीए ।	
उड्ढतणू वित्ताणं अट्टसएणं थुणेऊणं	॥ १६० ॥
वामं जाणुं अंचिय दाहिणजाणुं निहित्तु धरणियले ।	
तिक्खुत्तो मुद्धाणं फासिय धरणीए तौ भाले	॥ १६१ ॥
दसनहमंजलिमारोविऊण सक्कत्थएण जिणनाहे ।	
वंदइ 'नमोऽत्थुप णं जा संपत्ताणं' ति अंतैण	॥ १६२ ॥
अह सल्लुद्धरणत्थं खवगो काऊण वंदणं विहिणा ।	
आलोयणं पउंजइ गुरूण संविग्गगीयाणं	॥ १६३ ॥
अग्गीओ न वियाणइ सोहिं चरणस्स देइ ऊणऽहियं ।	
तो अप्पाणं आलोयणं च पाडेइ संसारे	॥ १६४ ॥
तम्हा उक्कोसेणं खित्तम्मि उ सत्त जोयणसयाइं ।	
काले बारस वरिसा गीयत्थगवेसणं कुज्जा	॥ १६५ ॥
आलोयणापरिणओ सम्मं संपट्टिओ गुरुसयासे ।	
जइ अंतरालि कालं करिज्ज आरहओ तह वि	॥ १६६ ॥
दव्वाईसु सुभेसुं उक्कुडुगो पंजली तदुवउत्तो ।	
आलोयणदोसजढो चउकत्रं वियडणं दावे	॥ १६७ ॥

इत्थी पुण उद्धठिया अवणयकाया अछन्नठणठिया । गुत्तिदिओवउत्ता अडकन्नं सम्ममालोए	॥ १६८ ॥
सुगुरूण अलाभम्मि-आलोएज्जाऽववायओ । पासत्थाणं पि गीयाणं काउं सव्वं पि तं विहिं	॥ १६९ ॥
तदभावे उ अत्रेसिं जा सिद्धे काउ माणसे । आराहणा ससल्लणं जओ नत्थि त्ति सासणे	॥ १७० ॥
आलोएज्जा य संविग्गो अगोर्वितो य दुक्कियं । आरब्भ बालकालाओ जं जहा विहियं पुरा	॥ १७१ ॥
जह बालो जंपंतो कज्जमकज्जं च उज्जुयं भणइ । तं तह आलोएज्जा माया-मयविप्पमुक्को य	॥ १७२ ॥
सहसा अन्नाणेण व भीएण व पिल्लिएण व परेणं । वसणेणाऽऽयंकेण व मूढेण व राग-दोसेहिं	॥ १७३ ॥
जं किंचि कयमकज्जं न हु तं लब्भा पुणो समायरिउं । तस्स पडिक्कमियव्वं न हु तं हियएण वोढव्वं	॥ १७४ ॥
नाणम्मि दंसणम्मि य चरणम्मि तवम्मि तह य विरियम्मि । आलोएज्जा सव्वे बायर - सुहुमे य अइयारे	॥ १७५ ॥
काले विणए बहुमाणे उवहाणे तहा अनिन्हवणे । वंजण अत्थ तदुभए सुयनाणविराहणं वियडे	॥ १७६ ॥
पंचविहस्स वि नाणस्स सव्वभावप्पईवकृप्पस्स । नाणधरण य भववाहिविउडणे विज्जतुल्लणं	॥ १७७ ॥
नाणोवगारयाणं पुत्थीणं पुत्थयाण कवलीणं । पट्टीण टिप्पणाणं पडपभिईणं अणेगाणं	॥ १७८ ॥
निंदा-पओस-हीला-अविणय-उवहास-चरणघट्टाई । आसायणा मए जा विहिया इण्हिं तमालोए	॥ १७९ ॥

निस्संक्रिय निक्कंखिय निव्वितिगिच्छ अमूढदिट्ठी य ।	
उववूह थिरीकरणे वच्छल्ल पहावणे अट्ट	॥ १८० ॥
उववूहाइअकरणा संकाइविहाणओ उ जो रइओ ।	
दंसणआयारम्मी अइयारो तस्स वियडेमि	॥ १८१ ॥
तह सम्मत्तधरणं जिण-सिद्धा-ऽऽयरिय-वायगाणं च ।	
समण-समणीण सावय-सड्ढीणं देव-देवीणं	॥ १८२ ॥
सम्मत्तकारणाण य जिणहर-जिणबिब-रहवरईणं ।	
जमिह अवन्ना-पडिणीययाइ विहियं तमालोए	॥ १८३ ॥
जं जिणगिहाइ आसायंतो जिणदव्व नासयंतो वि ।	
सत्तेण न पडिसिद्धो सोहिं गिण्हामि तस्सावि	॥ १८४ ॥
समिई-गुत्तिसरूवे मूलगुणुत्तरगुणोहरूवे वा ।	
चरणे जो अइयारो रइओ कमसो तमालोए	॥ १८५ ॥
जं पंचसु समिईसुं तिसु गुत्तीसुं पमायदोसेणं ।	
वितहासेवणमिण्हिं तस्स पवज्जामि पच्छित्तं	॥ १८६ ॥
पाणइवाए एगिंदियाण पुढवाइयाण पंचण्हं ।	
किमि-जलुग-अलस-पूरपमुहाण बिइंदियाणं तु	॥ १८७ ॥
कुंथू-मंकुण-जूया-पिसुयाईणं तिइंदियाणं च ।	
कोलिय-विच्छू-भमराइयाण चउरिंदियाणं पि	॥ १८८ ॥
जलयर-थल्लयर-खहयर-उर-भुयसप्पाण तिरिर्पणिदीणं ।	
सम्मच्छिम-गब्भाणं मणुयाण वि राग-दोसाओ	॥ १८९ ॥
संघट्टण-परितावण-गाढपरीताव-उद्वेहिं मए ।	
रइया विराहणा जा तं सव्वं सम्ममालोए	॥ १९० ॥
पयलाउल्ले मरुए इच्चाई सुहुम, कूडसक्खाई ।	
बायरमसच्च चवियं जं किंची तं तिहाऽऽलोए	॥ १९१ ॥

सुहमं व बायरं वा सच्चित्ताऽचित्त-मीसयं गहियं ।	
जं किंचि परादत्तं आलोए तं पि तिविहेणं	॥ १९२ ॥
दिव्वाइतिविहमेहुणवयं पि मण-वयण-कायओ कहवि ।	
देसेण व सव्वेण व दूसियमालोए सम्मं	॥ १९३ ॥
गाम-कुलाइसु ममया जा विहिया खित्त-वत्थुमाइसु वा ।	
अइरेगोवहि-देहाइएसु तं पि हु समालोए	॥ १९४ ॥
दियगहियं दियभुत्तं इच्चाईभंगगेहिं कइया वि ।	
निसिभत्तविरमणं जं विराहियं तं समालोए	॥ १९५ ॥
उत्तरगुणाण पुण पिंडसोहिमाईण कहवि जं किंचि ।	
खंडिय विराहियं वा आलोएमी तयं सव्वं	॥ १९६ ॥
पडिलेहण-आवस्सय-कालग्गहणाइयाण जोगाणं ।	
जं न कयं अविहिकयं ऊणऽहियं वा तमालोए	॥ १९७ ॥
बारसविहम्मि वि तवे पमाइयं जं मए समत्थेणं ।	
अविहीए वा विहियं जं पि तवो तं पि आलोए ॥ तपआचारः ॥	१९८ ॥
जिणभणियमुक्खसाहणजोगेसुं जं न वीरियं विहियं ।	
सत्तेण पमाएणं आलोए तं पि सव्वं पि	॥ १९९ ॥
नाणाइतिगनिमित्तं अवचायपया निसेविया जे य ।	
सुहुमा व बायरा वा सोहिं तेसि पि पडिवज्जे ॥ वीर्याचारः ॥	२०० ॥
सद्धे अणुव्वयाइं पण मूलगुणे तहुत्तरगुणे वि ।	
रईभोयण-गुण-सिक्खवयाई सम्ममालोए	॥ २०१ ॥
खरकम्माइं सव्वाणि तह य थूलाणि कम्मदाणाणि ।	
मिच्छत्तकारणा तह जिणगिहआसायणा दस उ	॥ २०२ ॥
इंदिय-कसाय-गारव-सन्ना-भय-सोग-सल्ल-कामेसु ।	
जं वट्टंतेण मए विराहियं तमिह आलोए	॥ २०३ ॥

पच्चक्खाणाऽभिग्गहविसया जे के ममित्थ अवरहा ।	
जाया अइक्कमाइहिं सहसाकाराऽणभोगा वा	॥ २०४ ॥
आणाभंगाईहि व आउट्टि-पमाय-दप्पओ वा वि ।	
रागेण व दोसेण व तिविहं तिविहेण आलोए	॥ २०५ ॥
जे ताव संभरिज्जा अइयार ते तहेव आलोए ।	
जे पुण न संभरिज्जा ओहेणं ते समालोए	॥ २०६ ॥
जे मे जाणंति जिणा अवरहा जेसु जेसु ठण्णेषु ।	
ते हं आलोएउं उवट्ठिओ सव्वभावेणं	॥ २०७ ॥
छउमत्थो मूढमणो कित्तियमित्तं तु संभरइ जीवो ।	
जं च न सुमरामि अहं मिच्छ मे दुक्कडं तस्स	॥ २०८ ॥
अरहंतसक्खियं सिद्ध-साहु-देव-ऽप्पसक्खियं तह य ।	
सीमंधर-जुगमंधरसामीणं चेव सक्खीर्य	॥ २०९ ॥
जं संभरामि सम्मं जं च न सुमरे पडिक्कमे तमिह ।	
जं च न पडिक्कमामी मिच्छ मे दुक्कडं तस्स	॥ २१० ॥
एवं पि हु वियडंतो विसुद्धभावपरिणामसंजुत्तो ।	
आराहओ उ भणिओ गारव-मायाहिं परिमुक्को	॥ २११ ॥
कयपावो वि मणुस्सो आलोइय निदिउं गुरुसगासे ।	
होइ अइरेगलहुओ ओहरियभरो व्व भारवहो	॥ २१२ ॥
लज्जाए गारवेण य बहुस्सुयमएण वा वि दुच्चरियं ।	
जे न कर्हिंति गुरूणं न हु ते आराहगा भणिया	॥ २१३ ॥
गारवपंकनिबुद्धा अइयारं जे परस्स न कर्हिंति ।	
दंसण-नाण-चरित्ते ससल्लमरणं हवइ तेसिं	॥ २१४ ॥
न वि तं सत्थं व विसं व दुप्पउत्तो व कुणइ वेयालो ।	
जंतं व दुप्पउत्तं सप्पो व पमाइओ कुद्धो	॥ २१५ ॥

जं कुणइ भावसल्लं अणुद्धियं उत्तमट्टकालम्मि । दुल्लहबोहीयत्तं अणंतसंसारियत्तं च	॥ २१६ ॥
तो उद्धरंति गारवरहिया मूलं पुणभवलयाणं । मिच्छदंसणसल्लं मायासल्लं नियानं च	॥ २१७ ॥
न हु सुज्झई ससल्लो जह भणियं सासणे धुयरयाणं । उद्धरियसव्वसल्लो सुज्झइ जीवो धुयकिलेसो	॥ २१८ ॥
एवं सुगुरुसमीवे उद्धरियसल्लो महल्लसंवेगो । खवगो गुरुं नमित्ता विसुद्धभावो पुणो भणइ	॥ २१९ ॥
भयवं ! भवजलहीए दुहजलयरभीसणे महाघोरे । तारणतरीसमाणे महव्वए उक्खिव पुणो वि	॥ २२० ॥
इय खवगवयणमायन्निरुण सुगुरू अखंडचरणस्स । तस्सारोवइ विहिणा महव्वयाइं, तओ खवगो	॥ २२१ ॥
नवकारं भणिरुणं 'पढमे भंते ! महव्वए पाणा०' । इच्चाइ भणइ पढमं वयं तु जा बीयवेरमणं	॥ २२२ ॥
पुण सनमुक्कारं तं बिइयं तइयं पि वेलमुच्चरिउं । सेसे महव्वए वि य तओ मुसावायमाईए	॥ २२३ ॥
निसिभोयणपज्जंते अनमुक्कारे भणित्तु वेलतिगं । 'इच्चेइयाइं' इच्चाइदंडयं भणइ तिक्खुत्तो	॥ २२४ ॥
अह जइ खंडियचरणो नियगच्छगओ य तंस्स उट्टवणा । कीरइ, दिसिबंधो पुण पुव्विल्लो होइ उ पमाणं	॥ २२५ ॥
परगच्छआगयस्स उ निरईयारस्स नेव उट्टवणा । दिसिबंधो कायव्वो, तह पज्जंते वयारोवो	॥ २२६ ॥
पासत्थाईणं पुण भणिओ उट्टावणाविही सव्वो । 'दिसिबंधंतो नियमा, अह जइ सुस्सावगो कोई	॥ २२७ ॥

संधारगपव्वज्जं पडिवज्जइ तस्स जिणगिहाईसु । पवज्जविही सव्वो कायव्वो, नेव उट्टवणा	॥ २२८ ॥
इ पुण भत्तपरिन्नं पडिवज्जइ सावगो ससम्मत्तो । नवकारपुव्वयं तो पढमाणुवयं समुच्चइ	॥ २२९ ॥
पुणरवि सनमुक्कारं बियवारं, तइयवारमवि तत्तो । नवकारविरहियाइं वयाइं, सेसाइं वारतिगं	॥ २३० ॥
अह न समत्तधरो जइ सम्मतं तिहतिहा स पडिवज्जे । सनमुक्कारं एवं बियवारं तइयवारं पि	॥ २३१ ॥
तत्तो पढमाणुवयं पंचनमुक्कारपुव्वमुच्चइ । एवं तु बीयवारं तह तइयं वारमुच्चरिउं	॥ २३२ ॥
तो सेसाइं वयाइं अनमुक्कारइं भणइ तिक्खुत्तो । सावयखवगो दु-तिहा थूलमुसावायमाईणि	॥ २३३ ॥
आरोवियवयभारो संवेगपरो पउत्तवरविणओ । चउगइभवभयभीओ चउरो सरणे अह करेइ	॥ २३४ ॥
अरहंत सिद्ध साहू धम्मो जिणभासिओ इमे चउरो । चउगइदुहनिद्वलणे सरणं पावेइ सुकयत्थे	॥ २३५ ॥
अरहंताणं सरणं भवभयहरणं करेइ संविग्गो । सिरकमलरइयकरकमलकोरओ सहरिसं खवगो	॥ २३६ ॥
गब्भट्टियतिन्नाणा जे सुरवइविहियचवणकल्लणा । वरसुमिणसूइयजिणा सरणं ते हुंतु जगसरणा	॥ २३७ ॥
धुवमइढरत्तजम्मा छप्पन्नकुमारिविहियसुइकम्मा । सुरवइविरइयजम्माभिसेयकम्मा जिणा सरणं	॥ २३८ ॥
लोगंतियपडिबोहियकयवच्छरदाणगहियवरचरणा । वयसमगजायमणपज्जवा जिणा हुंतु मे सरणं	॥ २३९ ॥

हणिउं विसय कसाए, जिणिउं इंदिय परीसहे दुसहे । अहियासिय वियणाओ, सहिउं दिव्वाइउवसग्गे	॥ २४० ॥
झाइत्तु सुक्कझाणं, खीविउं सगचत्त घाइपयडीओ । पयडियकेवलनाणा भवंतु मे सरणमरिहंता	॥ २४१ ॥
ओसरिय समोसरणे पडिसेविय पाडिहेरवरपूयं । सेविय बुद्धाइसए वयणाइसए य पणतीसं	॥ २४२ ॥
काउं तित्थपविर्त्ति, चउहा धम्मं कहित्तु परिसाए । छित्तुमसंखजियाणं संदेहे एगवयणेण	॥ २४३ ॥
अडसहसलक्खणधरा, अट्टारसदोसरहिय सुरमहिया । मुक्खसुहं अरहंता अरिहंता हुंतु मे सरणं	॥ २४४ ॥
अरिहंतसरणवरजलपक्खालियपावपंकसुइगतो । सिरइयपाणिकमलो पडिवज्जइ सिद्धसरणं ति	॥ २४५ ॥
दुद्धुट्टकम्मघणकट्टसंचयं सुक्कझाणजलणेण । दहिऊण सिवं पत्ता सरणं मे हुंतु ते सिद्धा	॥ २४६ ॥
'खीणमइनाणवरणाइएहिं' अहवा 'न-दीह'पमुहेहिं । इगतीसाए गुणेहिं समिद्ध सिद्धा सया सरणं	॥ २४७ ॥
झाण-तवमुग्गेणं चउगइसंसारचारगागारं । भंजिय पंचमगइमणुपत्ता सिद्धा ममं सरणं	॥ २४८ ॥
जेऽणंतनाण-दंसण-वीरिय-सुहरूवऽणंतचउसहिया । भवदुक्ख-सुक्खरहिया लोयग्गठिया, अरिहमहिया	॥ २४९ ॥
साईअपज्जवसिया, तित्थाऽतित्थाइपंचदसभेया । सिद्धा जिणिंदभणिया, तिलोयचूडामणी सरणं	॥ २५० ॥
जत्थ न जरा, न मच्चू, न वाहिणो, नेव परिभवो, न भयं । न य तण्हा, नेव छुहा, न पारवस्सं, न दोहग्गं	॥ २५१ ॥

न य दीणया, न सोगो, न पियविओगो, नऽणिट्टसंजोगो ।	
न य सीयं, न य उण्हं, न य संतावो, न दारिहं	॥ २५२ ॥
तत्थ सिवे जे पत्ता तीय-पडुप्पण्ण-ऽणागया सव्वे ।	
निरुवमसुहा, अदेहा, ते सिद्धा हुंतुं मे सरणं	॥ २५३ ॥
सिद्धसरणंबुधारनिव्वावियपावकम्मवणदावो ।	
भूमिलियउत्तमंगो पडिवज्जइ साहुणो सरणं	॥ २५४ ॥
दुद्धरपंचमहव्वयजुत्ता, समिईसु सुट्टु उवउत्ता ।	
नवबंभगुत्तिगुत्ता, सतरसविहसंजमुज्जुत्ता	॥ २५५ ॥
विगहा-कसायचत्ता, दसविहजइधम्मपालणपसत्ता ।	
छज्जीववहविरत्ता, सिवसुहरत्ता महासत्ता	॥ २५६ ॥
समतणमणि-अरिमित्ता, पसंतचित्ता सया वि अपमत्ता ।	
देहाइनिम्ममत्ता, तिगुत्तिगुत्ता मुणी सरणं	॥ २५७ ॥
कयनवकप्पविहार, अडदससीलंगसहसगुणधार ।	
गहियसगचत्तदूसणसुद्धाहार मुणी सरणं	॥ २५८ ॥
कामभडदप्पदलणा, वहाइअट्टदसदोसपरिहरणां ।	
तिव्वपरीसहसहणा, सगवीसऽणगारगुणभवणा	॥ २५९ ॥
पंचिदियसंवरणा, विसय-मयट्टाणविहियवेरमणा ।	
निव्वडियचरण-करणा, सरणं ते हुंतु मम समणा	॥ २६० ॥
आमोसहि-विप्पोसहि-खेलोसहिपमुहलद्धिसंपन्ना ।	
जिणकप्पिय-ऽहालंदिय-परिहारिय-पडिमपडिवन्ना	॥ २६१ ॥
केवलिणो मणपज्जवनाणधरा ओहिणो य पुव्वधरा ।	
सूरि-उवझायपमुहा य साहुणो हुंतु मे सरणं	॥ २६२ ॥
इय साहुसरणचंदणरसेण निव्वाविऊण अप्पाणं ।	
पकरेइ धम्मसरणं धरणीयलमिलियभालयलो	॥ २६३ ॥

जो निवडंते सत्ते भवंधकूवम्मि पावकम्मवसा ।	
धारेइ, जिणाभिहिओ सो धम्मो हुज्ज सरणं मे	॥ २६४ ॥
अन्नाणतिमिरसूरो, विसयकसायगिसमणजलपूरो ।	
दुग्गइदुहुमुसुमूरो सिवपयकप्पहुमंकूरो	॥ २६५ ॥
विणय-अहिसामूलो, विवेग-सम-दाण-सच्चअणुकूलो ।	
पंचमहव्वय-ऽणुव्वयचूलो, पासंडिपडिकूलो	॥ २६६ ॥
तित्थयर-गणहरत्ताइणेगवरलद्धिवियरणे सज्जो ।	
कम्मट्टवाहिविज्जो, तियसाऽसुरविदनमणिज्जो	॥ २६७ ॥
संसारऽण्णवपवहण-सिवपहसत्थाह-महनिहाणसमो ।	
चिंतामणि-कामगवी-कप्पहुम-भद्दकुंभुवमो	॥ २६८ ॥
निहयजर-मरण-जम्मो, जिणमग्गपवन्नदिन्नसिवसम्मो ।	
देसियधम्माऽधम्मो, मयणसरपहारवरवम्मो	॥ २६९ ॥
निम्महियपावकम्मो, जीवाइपयत्थपयडणे रम्मो ।	
निंदियअहम्मकम्मो, लहुकम्मजियाण अभिगम्मो	॥ २७० ॥
निन्नासियमिच्छत्तो, पयडीकयदेव-धम्म-गुरुत्तो ।	
सरणं मे जयवित्तो, धम्मो तित्थयरपन्नत्तो	॥ २७१ ॥
इय चउसरणमणग्घं काउं भवतिक्खदुक्खसंतत्तो ।	
दुग्गइदुवारफरिहं दुक्कडगरिहं करे इण्हिं	॥ २७२ ॥
अन्नाणंधेण मए मइमलहंतेण कहवि जिण्णसमए ।	
इत्थभवे अन्नेसु य भवेसु जे केइ संठविया	॥ २७३ ॥
आसि कुदेव-कुगुरुणो कुमग्गदेसण-कुधम्मकहणाइं ।	
तित्थुच्छेय-कुतित्थयनिम्माणाइं अमाणाइं	॥ २७४ ॥
नाणाइमग्गलोवो जो को वि कओ, तथा कुत्ताइं ।	
जाइं परूवियाइं ताइं सव्वाइं गरिहामि	॥ २७५ ॥

जोइस-विज्जयसत्थाण सउणसत्थाण कामसत्थाण ।	
वत्थुविज्जाईणं तह धणुविज्जाइयाणं पि	॥ २७६ ॥
लक्खण-छंदो-ऽलंकार-भरहनाडय-पमाण-नीईणं ।	
एमाइकुसत्थाणं निम्माणं तमिह गरिहामि	॥ २७७ ॥
जिण-सूरि-वायगाणं संघस्स य जं कया मयाऽवन्ना ।	
सत्तेण धम्मकज्जं जं न कयं तं पि गरिहामि	॥ २७८ ॥
जिणभवणपाडणं बिंबभंजणं तह य बिंबगालणयं ।	
बिंब-कलसाइ-पुत्थयविक्किणणं जं चे कह वि कयं	॥ २७९ ॥
चेइय-गुरुगयदव्वं उविक्खियं भक्खियं च मूढेणं ।	
आयाणाणं जं लोवणं च विहियं तयं निंदे	॥ २८० ॥
अणायरो कओ जो य पमाओ अविही य जं ।	
धम्मस्सुप्पाइया खिसा, उस्सुत्तं च पंरूवियं	॥ २८१ ॥
चरित्ते दंसणे नाणे अइयारो य जो कओ ।	
नालोइओ य मूढेणं पायच्छित्तं च नो कयं	॥ २८२ ॥
सव्वहा वितहायारं सरामि न सरामि जं ।	
निंदामि तमहं पावं, तस्स मिच्छा मि दुक्कडं	॥ २८३ ॥
हरि-करि-करहा वसहा नरनिवहा जुवइ-दविण-गेहाई ।	
आभरण-वत्थमाई अहिगरणकरा मए चत्ता	॥ २८४ ॥
तह गामाऽऽगर-नगराऽऽसम-पट्टण-खेड-कब्बड-मडंबा ।	
दोणमुह-सन्निवेसा निगमा य सरायहाणीया	॥ २८५ ॥
अय-तंब-तउय-सीसागरा य नाणाविहा य आरामा ।	
जे काराविय रेविय इहऽन्नजम्मे वि ते गरिहे	॥ २८६ ॥
खित्तगुलवाडवाडी तह सणखित्ताइं गुलियंखित्ताइं ।	
धम्मत्थं तरुरेवणपमुहं गरिहामि तिविहेणं	॥ २८७ ॥

- पव-सभ-कूव-सरोवर-सारणि-पुक्खरणि-ढिकुय-कुसिद्धा(?) ।
 अरहट्टय-पावट्टा जे के वि कया चए ते वि ॥ २८८ ॥
- हल-दंताल-मईए घाणा घाणी य जंतिणि घट्टे ।
 नीसाहुक्खल-मुसले चुल्ही चुल्हिट्टए वि चए ॥ २८९ ॥
- पासाय-हट्ट-खट्टा-पट्टा-सीहासणाइं सिज्जाओ ।
 चावर-मसूर-भद्दासणाइं विविहाइं रच्छइं (?) ॥ २९० ॥
- सुक्खासणाणि वाहिणि-रह-रहकल-सिल्ल-वा(?वो)लिया गंती ।
 लंघि-वहिल्लिप्पमुहे जंते य चए तिहा सकए ॥ २९१ ॥
- जलजत्ताए पवहण दुत्री बेडा वही य कोटिंभे ।
 खरकुयपमुह अणेगे चएमि तिविहेण अहिगरणे ॥ २९२ ॥
- पायार-मार-गोय(उ)र-खाइय-विज्जाहरी (?) य तोरणया ।
 ढिकुलिय-जंत-सुथरी-सयग्घिया-सिल्ल-भल्ला य ॥ २९३ ॥
- तरवारि-कुंत-सव्वल-कडतल-सबली य अद्धचंदा य ।
 नागय-गया-लउडी-मोगगर-कट्टारिया-खग्गा ॥ २९४ ॥
- भत्था-भत्थी-सिगिणि-धणु-तोमर-भल्लि-ठउलिय-झडाला ।
 वारणि-फरी-फराओ ओडणपमुहा उ आवरणा ॥ २९५ ॥
- पक्खर-पल्लाण-गुडा-सन्नाही-गद्दि-सिरक-वज्जंगी ।
 अंगरखीय-झभाई काहल-नीसाण-दम्मावा ॥ २९६ ॥
- कुद्दाल-परसु-कंकस-संडस-पाराइ-कुसि-कुहाडीओ ।
 कुंटी-अहिगरणि-घणा विंझण-वंसुल्ल-करवत्ता ॥ २९७ ॥
- तह बिडिस-जाल-वग्गुर-भक्खल-पासे य तह य अट्टिल्ला ।
 हंजीर-नउल-संकल-हडिमाइ अणेगअहिगरणा ॥ २९८ ॥
- विहिया इहऽन्नजम्मे जे केई कारिया अणुमया य ।
 ते सव्वे तिविहेणं भावेणं वोसिरे सम्मं ॥ २९९ ॥

अत्राणि जाणि काणि वि जिणआणाबाहिराणि विहियाणि ।	
मिच्छत्तकारणाणि य तेसि मिच्छुक्कडं इण्हिं	॥ ३०० ॥
अह दुक्कडगरिहानलझामियकम्मिंधणो पुणो कुणइ ।	
सुकडाणुमोयणं तिक्कसद्धपुलयंचियसरीरो	॥ ३०१ ॥
चउतीस बुद्धअइसय अट्ट महापाडिहेर धम्मकहा ।	
तित्थपवत्तणपभिई अणुमोएमि जिणिंदाणं	॥ ३०२ ॥
सिद्धत्तमणंताणि य वरदंसण-नाण-सुक्ख-विरियाणि ।	
इगतीसं सिद्धगुणे अणुमन्ने सक्कसिद्धाणं	॥ ३०३ ॥
पंचविहं आयारं देस-कुलाईगुणे उ छतीसं ।	
सिस्सेसु अत्थभासणपमुहं सूरीण अणुमोए	॥ ३०४ ॥
अंगाण उवंगाणं पइन्नसुय-छेय-मूलगंथाणं ।	
उवझायाणं अज्झावणाइ सक्कं समणुमन्ने	॥ ३०५ ॥
समिई-गुत्ति-महव्वय-संजम-जइधम्म-गुरुकुलनिवासं ।	
उज्जयविहारपमुहं अणुमोए समण-समणीणं	॥ ३०६ ॥
सामइय-पोसहाइ अणुव्वयाइं जिणिंदविहिपूयं ।	
एक्कारपडिमपभिई अणुमन्ने सइढ-सइढीणं	॥ ३०७ ॥
जिणजम्माइसु ऊसवकरणं तह महरिसीण पारणं ।	
जिणसासणम्मि भत्तीपमुहं देवाण अणुमन्ने	॥ ३०८ ॥
तिरियाण देसविरइं पज्जंताणहणं च अणुमोए ।	
सम्मइंसणलंभं अणुमन्ने नारयाणं पि	॥ ३०९ ॥
सेसाणं जीवाणं दाणरुइत्तं सहावविणियत्तं ।	
तह पयणुकसायत्तं परोवगारित्तं भव्वत्तं	॥ ३१० ॥
दक्खिन्न-दयालुत्तं पियभासित्ताइविविहगुणनिवहं ।	
सिवमगगकारणं जं तं सक्कं अणुमयं मज्झ	॥ ३११ ॥

इय परकयसुकयाणं बहूणमणुमोयणा कया एवं ।	
अह नियसुचरियनियरं सरेमि संवेगरणेणं	॥ ३१२ ॥
धन्नो मि जेण पत्ता नितिन्नि य सन्नाण-दंसण-चरित्ता ।	
परिपालणा य विहिया सम्मं चरणस्स करणस्स	॥ ३१३ ॥
आयरिय-वायगाणं वायणसूरीण थेर-सेहाणं ।	
खवगाण गिलाणाणं वेयावच्चं कयं जं च	॥ ३१४ ॥
समिईणं गुत्तीणं सत्तरसविहस्स संजमस्स मए ।	
परिपालणं च विहियं नवगुत्तिसणाहबंभस्स	॥ ३१५ ॥
सत्तण्ह मंडलीणं करणं, गहणं चउण्ह कालाणं ।	
सञ्जायस्स विहाणं विणयम्मि जं समाहाणं	॥ ३१६ ॥
कालियसुयस्स गुणणं, अंगाऽणंगसुयजोगवहणं जं ।	
अणहिय-अहीणकरणं पडिलेहाऽऽवस्सयाईणं	॥ ३१७ ॥
तह चक्कवालदसविहसामायारीए पालणं सययं ।	
सिरिधम्मदेसणाए वक्खाणस्स य विहाणाइं	॥ ३१८ ॥
पडिबोहो भव्वाणं अउव्वसत्थावगाहणं सययं ।	
सेहाइयाण परिपाढणं च अगिलाणयाए य	॥ ३१९ ॥
सिद्धंतवायणाए गहणं तह गाहणं च सिस्साणं ।	
निम्माणमउव्वाणं सुपसत्थाणं च सत्थाणं	॥ ३२० ॥
वित्तीणं चुन्नीणं करणं कयपुव्वसूरिगंथाणं ।	
सम्मत्त-सव्वविरईए देसविरईए आरोवो	॥ ३२१ ॥
नियमाऽभिग्गहगहणं सयं परेहिं गहावणं विहिणा ।	
परिगहपमाणकरणं सभंगयं सड्ढ-सड्ढीणं	॥ ३२२ ॥
पडिमारेवो तेसिं तहेव आलोयणापयाणं च ।	
निष्फायणं च विणओवयारनिउणाण सिस्साणं	॥ ३२३ ॥

आयरियाणं उवझाययाण समहत्तराण पयठवणं । थेर-ऽभिसेय-पवत्तिण गणवच्छीणं च णेगाणं	॥ ३२४ ॥
नवकप्पेहि विहरो समत्तवत्थूसु अपडिबंधत्तं । उद्देसियाइयाणं चागं तेवन्नठणाणं	॥ ३२५ ॥
तह बारसण्ह करणं सब्भिंतरब्बाहिराण य तवाणं । आयारपंचगस्स य तहेन्न परिपालणा परमा	॥ ३२६ ॥
मलधारणमवणीए सयणं, वासो य गुरुकुलम्मि सया । निस्संगया य निप्पडिकम्मत्तं जयणं सयकालं	॥ ३२७ ॥
उग्गपरीसहसहणं, पमाणउववेयवेससंधरणं । बायालीसेसणदोसवज्जियं पिंडगहणं च	॥ ३२८ ॥
केसुद्धरणं दुसहं, इंदियगामस्स जं वसीकरणं । पंचण्ह वि अट्टण्ह वि परिहारो वि य पमायाणं	॥ ३२९ ॥
उम्मग्गनिवारणयं सम्मग्गट्ठावणं च भव्वाणं । एमाई जं विहियं अणुमोए हं तमप्पहियं	॥ ३३० ॥
आयरियाण मुणीण वि एसा सुकडाणुमोयणा भणिया । नवरं पुण नाणत्तं सूरीणं पंचहिं पएहिं	॥ ३३१ ॥
अह सावगो वि कोई धन्नो आराहणं कुणेमाणो । सुकडाणुमोयणेणं अप्पाणं भावए एवं	॥ ३३२ ॥
धन्नो हं जेण मए मिच्छत्तं तिविहओ वि परिचत्तं । संपत्तं सम्मत्तं अचित्तचित्तामणिसमाणं	॥ ३३३ ॥
लद्धो सिरिजिणधम्मो रम्मो तिजए वि दलियदुक्कम्मो । वारियपावपवेसो सुणिओ सुगुरूण उवएसो	॥ ३३४ ॥
विन्नाया निस्सेसा जीवाजीवाइतत्तयविसेसा । विहिया य तित्थजत्ता गुरुजत्ता तह य रहजत्ता	॥ ३३५ ॥

कारावियाइं चेइयहराइं पवराइं सिरिजिणिंदाणं ।	
मणहरपडिमा तेसु य पइट्टिया तिजयपुज्जाओ	॥ ३३६ ॥
विहिया य संघपूयाअसइं पडिलाभिया महामुणिणो ।	
साहम्मियवच्छल्लं बहुसो वि कयं तह महल्लं	॥ ३३७ ॥
सुपसत्थपुत्थयाइं, तहा अणेगा य पुत्थियाओ य ।	
मए भराविय विहिया सुयनाणपवा बहुजणाणं	॥ ३३८ ॥
नवबिबाण पवेसो सपुत्थयाणं कराविओ बहुसो ।	
तिक्कालमच्चणाइं सिरिजिणबिबाण विहियाइं	॥ ३३९ ॥
पडिबोहो भव्वाणं, सुसाहु-सुगुरूण पज्जुवासणया ।	
फुल्लंकाण पयाणं पव्वज्जाभिमुहसङ्गाणं	॥ ३४० ॥
नियऽवच्चाइयाणं पव्वज्जाए विसज्जणं तह य ।	
पव्वज्जउच्छवाणं करावणं वरविभूईए	॥ ३४१ ॥
इओ जिण्णुद्धारो, पोसहसालाण तह य कारवणं ।	
परिगहपमाणगहणं, विहियाउचियाइदाणविही	॥ ३४२ ॥
भद्दाइण तवाणं करणं सिद्धंत-सत्थवुत्ताणं ।	
उज्जावणं च तेसिं तह जिणगिहलक्खपूयाओ	॥ ३४३ ॥
सिरिवच्छ-तिलय-मउडाइयाणि पडिमाण आभरणगाणि ।	
विहियाइं, तहाऽऽजम्मं सामाइयमुभयसंज्ञं पि	॥ ३४४ ॥
पव्वेसु पोसहाइं, दीण-अणाहाण दुत्थियजणाणं ।	
उद्धरणं, तह धम्मियजणवच्छल्लाइकरणाइं	॥ ३४५ ॥
विहियं तह साहज्जं भत्तीए जं गिलाणसाहूणं ।	
धरिया नियहिययम्मी आजम्मं देव-गुरुभत्ती	॥ ३४६ ॥
मिच्छत्तट्टाणाणं विवज्जणं जं मए तिविहतिविहं ।	
विहियं, सुणियं च तहा वक्खाणं समयसुत्ताणं	॥ ३४७ ॥

इओ परोवयारो तहेव विणेयारिहेसु विणओ वि ।	
करुणा य पाणिवग्गेसु पक्खवाओ गुण्डेसु	॥ ३४८ ॥
एमाई अन्नं पि य जिणवरवयणाणुसारि जं सुकडं ।	
कय कारियमणुमोइयमहयं तं सव्वमणुमोए	॥ ३४९ ॥
इय नियसुचरियअणुमोयणेण निद्वलियपावपम्भारे ।	
अह चउगइए जीवे इण्हिं खामेइ समभावो	॥ ३५० ॥
तत्थ वि नेइयाणं रंयणाईपुढविभेयभिन्नाणं ।	
परमाहम्मि-परोप्पर-खित्तजवियणादुहउत्ताणं	॥ ३५१ ॥
कुंभीपागं करवत्तदारणं तिक्खसूलियारुहणं ।	
वेयरणिनईतारण-तत्तअओपुत्तलीसंगं	॥ ३५२ ॥
तह कूडसामलीसिहररोहणं कलकलंततउपाणं ।	
असिपत्तवणपवेसण-नासा-कर-पायछेयणयं	॥ ३५३ ॥
बहुहा कलंबवालुयपुलिणे गुरुभारभरियरहवहणं ।	
भज्जियगं पिव भज्जण, रसियं पिव गालणाईयं	॥ ३५४ ॥
वल्लूरयं व कप्पण, चुन्नणं चुन्नयं व णेगविहं ।	
तत्तवल्लीतलणं, लोहंगाराइखावणयं	॥ ३५५ ॥
इय नारयाण दुक्खं अणंतकाले वि जं मया विहियं ।	
तं सव्वं खामेमि, संपइ तिरिए खमावेमि	॥ ३५६ ॥
तत्थ उ ते पंचविहा एगिंदियमाइ जाव पंचिंदी ।	
एगिंदिय पंचविहा बायर-सुहमा य पुढवाई	॥ ३५७ ॥
तत्थ मए सुहुमाणं पज्जापज्जाण दुट्टु जं विहियं ।	
तं तिविहेणं गरिहे, अओ परं बायरे खामे	॥ ३५८ ॥
मट्टी खडी य तुयरी ऊसं अरणिट्ट-अब्भय-पलेवा ।	
वन्नी गेरू लोणं विहुम हेमाइया धाऊ	॥ ३५९ ॥

रयण-मणि-फलह-मणसिल-सुंचल-हरियाल-सिंधव-रसिदा ।	
हिंगुल-सोवीरंजण-ककर-पासाणपमुहा उ	॥ ३६० ॥
पुढविकाइयजीवा भवं भमंतेण जे मए केवि ।	
अभिहयमाइपएहिं विराहिया ते वि खामेमि	॥ ३६१ ॥
कूवाइ-वुट्टिउदयं हरतणु-हिम-करग-ओस-घणउदही ।	
महियाइ आउजीवे जे वहिए ते अहं खामे	॥ ३६२ ॥
कणगा-ऽसणि-विज्जुक्का-मुम्मुर-इंगाल-जालमाईया ।	
तेउक्काइयजीवा पयाविया ते वि खामेमि	॥ ३६३ ॥
घण-तणु-मंडलि-मह-सुद्ध-गुंज- उब्भामगुक्कलीवाया ।	
एमाइवाउजीवे खामेमि जे मए निहए	॥ ३६४ ॥
वणसइजिय दुह वुत्ता सुत्ते साहारणा य पत्तेया ।	
एगाऽणंताण तणू जाणं साहारणा ते उ	॥ ३६५ ॥
मूलय-सूयरि-वल्ल अल्लं सव्वा वि कंदजाई य ।	
अल्लहलिद्दा सूरणकंदो तह वज्जकंदो य	॥ ३६६ ॥
गज्जरि कुमारि थोहरि वंसकरिल्ला य लूणय गलोई ।	
लसुणं लोढा खिल्लहुड किसलपत्ताइं गिरिकत्री	॥ ३६७ ॥
भूमिरुहा विरुहाइं खरिसुया टक्क वत्थुलो पढमो ।	
वणपत्ताइं विराली सत्तावारिं कोमलंबिलिया	॥ ३६८ ॥
अल्लकचूरो आलू पल्लंकाई तहेव पिंडालू ।	
थेगऽल्लमुत्थ लोणय रुक्खच्छल्ली अमयवल्ली	॥ ३६९ ॥
एए अन्ने वि मए जीवा साहारणा उ जे निहया ।	
ते सव्वे खामेमी अह पत्तेए खमावेमि	॥ ३७० ॥
धव-खइर-पलासा निंब-जंबु-सहकार-तिणिस-नर्गोहा ।	
साल-तमाल-असोगा चंपय-पुन्नागसंताणा	॥ ३७१ ॥

इय पत्तेयतरूणं अणेगभेयाण जमिह दुदु कयं ।	
सहसा अन्नाणेण व कारणओ वा तयं खामे	॥ ३७२ ॥
संख-कवडुय-गंडोल-अलस-आसंग-अक्ख-सिप्पा उ ।	
गडुर-मेहर-ईयल-वालय-किमिया य वंतरिया	॥ ३७३ ॥
पूर-जलयपमुहा जीवा बेइंदिया मए जे य ।	
वहिया उद्विया वा त्रिविहेणं ते खमावेमि	॥ ३७४ ॥
कीडी चूडयलाओं कुंथू उद्वेहिगा य घिम्महिला ।	
इल्ली मंकुण जूया खुडही लूया य गद्वहिया	॥ ३७५ ॥
कन्नसियाली पिसुया गोगीडा छगण-धन्नकीडा य ।	
जे तेइंदियसत्ता वहिया खामेमि ते सव्वे	॥ ३७६ ॥
विच्चू-कोलिय-मसगा मक्खी कुत्ती य चंचडा दंसा ।	
भमरा भमरी तिड्डु सलभ-पतंगा य खज्जोया	॥ ३७७ ॥
कंसारियाइया उ जे के चउरिंदिया मए पाणा ।	
दुक्खे ठविया खामेमि ते अहं सव्वभावेणं	॥ ३७८ ॥
जलयर-थलयर-खहयर-उर-भुयसप्पाण तिरिपर्णिदीणं ।	
सम्मच्छिम-गब्भाण य अहुणा काहामि खामणयं	॥ ३७९ ॥
जलयरजीवे खामेमि जे हए मच्छ-कच्छभे गाहे ।	
सुसुमार-चक्क-ददुर-जलकरि-जलमाणुसे णेगे	॥ ३८० ॥
हरिण-हरि-वग्घ-चित्तय-संवर-गोरहर-सूयर-सियाले ।	
सरभ-विग-रिंछ-रुज्झय-ससाइ आरन्नए णेगे	॥ ३८१ ॥
गय-करह-तुरग-वेसर-रसभ-गो-गावि-महिस-मेसे य ।	
अय-एड-साणपमुहे विराहिए थलयरे खामे	॥ ३८२ ॥
भारंड-मोर-कोइल-बलाह-सुग-हंस-गिद्ध-पारेवा ।	
सारस-कोसिय-वायस-होलाहिय-कुंच-ढिका य	॥ ३८३ ॥

जीवंजीव-कविजल-चकोर-बग-चक्रवाग-चासा य ।	
सवली लट्टा भंयरव दुग्ग वही सालहीया य	॥ ३८४ ॥
कुक्कुड-कुक्कुडि-इंडग-लावग-तित्तिर-कवोय-सिंचाणा ।	
एमाइ खयरजीवे खामेमि तिहा वि उद्विए	॥ ३८५ ॥
तह मणुयलोयबाहिं समुग्गपक्खी य विययपक्खी य ।	
हिंडंतेण भवम्मि विराहिए ते वि खामेमि	॥ ३८६ ॥
कण्हाहि-गोरसप्पा कंकाहिय-पउम-नागिणी परडा ।	
गोणस-अयगरपमुहे उरसप्पे दूमिए खामे	॥ ३८७ ॥
नउला कोला संडा गोहीओ बंभणीओ खाडहिला ।	
घरकोइल-सरडाई भुयपरिसप्पे हए खामे	॥ ३८८ ॥
इय अभिहयमाईहिं विराहियाणं तिरिक्खजीवाणं ।	
विहियं मिच्छं दुक्कडमह खामेमि नरे सव्वे	॥ ३८९ ॥
सम्मच्छिमा य गब्भय मणुया दुविहा समासओ तत्थ ।	
अंतोमणुस्सखित्ते संखा-ऽसंखाउमणुयाणं	॥ ३९० ॥
उच्चार-खेल-पासवण-वंत-सिंघाण-पूइ-रुहिरेसु ।	
विगयकलेवर-पिसियाइएसु सब्भावविलिएसु	॥ ३९१ ॥
तह इत्थी-पुमजोए पुरनिद्धमणाइअसुइठाणेसु ।	
सम्मच्छंती मणुया अंगुलअस्संखभागतणू	॥ ३९२ ॥
अंतमुहुत्ताऊया अस्सत्री मिच्छदिट्ठि अपजत्ता ।	
वहिया जे मुच्छनरा करेमि मिच्छुक्कडं तेसिं	॥ ३९३ ॥
पंचसु विदेहएसुं, पंचसु भरहेसु एरवयपणगे ।	
जे कम्मभूमिमणुए विराहिए ते तिहा खामे	॥ ३९४ ॥
हेमवएसुं पंचसु, पंचसु हरिवासएसु, सुरकुरुसु ।	
पंचसु, पंचसु उत्तरकुरुसु तह रम्मपणगम्मि	॥ ३९५ ॥

पणएरन्नवएसुं, अकम्मभूमीसु माणवे निहए । छपन्नंतरदीविगमणुए विणिवाइए खामे	॥ ३९६ ॥
इय सव्वमाणवाणं कयं मए खामणं, विगयरगो । अह चउविहदेवाणं तं वित्थरओ करिस्सामि	॥ ३९७ ॥
असुरकुमारईणं भवणवईणं दसण्ह जाईणं । जं किंचि मए विहियं पडिकूलं तस्स खामेमि	॥ ३९८ ॥
तह अंबाईपरमाहम्मियदेवे य भवणवइभेए । पनरसविहे वि य मए दुहम्मि जे ठविय ते खामे	॥ ३९९ ॥
अप्पड्डिय-महड्डियवणयरभेयाण सोलसण्हं पि । जमणिट्टं किंचि कयं तमहं गरिहामि निस्सेसं	॥ ४०० ॥
तह अन्नजंभगाई दसविह जे केइ वंतरसुरा वि । वेराणुबंधवसओ पयाविया ते वि खामेमि	॥ ४०१ ॥
चंदा सूर य गहा नक्खत्ता तारगा य जोइसिया । गइ-ठिइरइयविसेसा अब्भिंतर-बाहिर दसहा	॥ ४०२ ॥
जा का वि कया तेसिं बाहा घणरग-दोसदुट्टेणं । संपइ समभावठिओ तं सव्वं ते खमावेमि	॥ ४०३ ॥
सोहम्माइदुवालसभेयाण विमाणवासिदेवाणं । जा का वि कया बाहा मिच्छ मिह दुक्कडं तेसिं	॥ ४०४ ॥
पढम-बियकप्पजुयला लंताओ अहोनिवासि किब्बिसिया । तिपलिय-ति-तेरसार दूहविया जं तयं निंदे	॥ ४०५ ॥
लोगंतियदेवाणं सारस्सयमाइयाण जं वितहं । रइयं राग-दोसा तं निंदे सव्वभावेणं	॥ ४०६ ॥
नवविहगेविज्जा तह, पणविहऽणुत्तरविमाणगा देवा । जं मूढेणं आसाइया उ खामेमि तं पि तिहा	॥ ४०७ ॥

नेरुइयाई जीवा एव मए खामिया, इयाणि तु । निरयाइभावपत्तेण जे हए ते वि खामेमि	॥ ४०८ ॥
नरगे उववन्नेणं अन्नोत्रिं वा वि पहरणेहिं वा । दुक्खं नेरुइयाणं जं रइयं तस्स खामेमि	॥ ४०९ ॥
पुढवित्तमुवगएणं तूरी-लोणाइएसु भेएसु । नियतणुणा जे हणिया मिच्छ मिह दुक्कडं तेसिं	॥ ४१० ॥
आउत्तं पत्तेणं महर-क्खाराइविविहभेएसु । जे जीवा दूहविया सकायदोसेण ते खामे	॥ ४११ ॥
तह तेउकाइयाणं विज्जुक्किंगाल-जालमाईसु । अंतोउववन्नेणं जे वहिया ते उ खामेमि	॥ ४१२ ॥
पवणजिएसुं घण-तणुपवणाइसु मज्झसंगएण मए । जे वहिया के वि जिया ते वि खमावेमि अहमहुणा	॥ ४१३ ॥
पत्तेयाण वणाणं अणंतकायाण तह य विविहाणं । अंतोगएण जीवे जे निहए ते तिहा खामे	॥ ४१४ ॥
बेइंदियाण मज्जे संख-कवड्डाइयाण जाएण । दुक्खम्मि मए ठविया जे जीवा तमिह निंदामि	॥ ४१५ ॥
तह तेइंदियभावं पत्तेणं जे विरहिया पाणा । आहारुद्धा अन्नाणदोसओ ते खमावेमि	॥ ४१६ ॥
विच्छिय-कोलियमाइसु चउरिंदिसु जं गएण मे जीवा । दुहिया विहिया सव्वस्स तस्स गरिहामि तिविहेणं	॥ ४१७ ॥
मच्छ-मगराइजलयरभावं पावित्तु जीवसंघाया । जे छुहवसेण निहया ते हं खामेमि भवभीओ	॥ ४१८ ॥
दीविय-सीहाईसुं अंतोजाएण थलयरेसु मए । वहिया जे के वि जिया ते तिविहमहं खमावेमि	॥ ४१९ ॥

गिद्ध-भिलुंग-हुलाहिय-सिंचाणाईसु कूरखयरेसु । उववज्जिय जे वहिया जीवा खामेमि ते सव्वे	॥ ४२० ॥
उरपरिसप्पत्ते वि य अहि-अयगर-गोणसाइसु गएणं । डसिया गसिया जे के वि पाणिणो ते खमावेमि	॥ ४२१ ॥
गोहा-नउलाईणं भुयपरिसप्पाण जाइमुवलब्भ । जे के वि मए पाणा दूहविया ते खमंतु ममं	॥ ४२२ ॥
वंताइसु चलिएसुं मुच्छिममणुयत्तणं उवगएणं । मिच्छताइहेऊहि अज्जियं जं तयं गरिहे	॥ ४२३ ॥
अह गब्भयमणुयत्ते पत्ते जं पावकम्ममायरियं । तिविहेणं तं निंदे पच्छयावेण संजुत्तो	॥ ४२४ ॥
नरभावं लहिऊणं आसवपणएण तह कसाएहिं । मिच्छेण तिदंडेहिं जं रइयं तं तिहा निंदे	॥ ४२५ ॥
अमणुन्न-मणुन्नेसुं सद्देसुं सोयकरणसत्तेण । राग-दोसा जं क्रम्ममज्जियं तमिह निंदामि	॥ ४२६ ॥
रागो दोसो य कओ इट्ठाणिट्ठेसु जो य रूवेसु । चक्खिंदियमूढेणं सो मे तिविहेण वोसिस्सिओ	॥ ४२७ ॥
घाणगढिएण पूयस-कत्थूरिमिगाइए य जे सत्ते । मण-वइ-काएहिं पुरा वहिए व वहाविए खामे	॥ ४२८ ॥
भवभयमगणंतेणं रसणिंदियमुच्छिएण जे वहिया । मच्छ-मिगाई जीवा मण-वइ-काएहिं ते खामे	॥ ४२९ ॥
फासिंदियवसगेणं जमज्जियं पावकम्म मे तइया । परजुवइविलोयणसंगएण सव्वं तयं निंदे	॥ ४३० ॥
धम्मत्थं जे वहिया जीवा जन्नेसु मिच्छभावेणं । तह अत्राणवसेण व जे निहया ते वि खामेमि	॥ ४३१ ॥

परवसणे जो हरिसो अब्भक्खाणं तु जं मए दित्रं ।	
पेसुत्रं जं च कयं परस्स जा वंचणा विहिया	॥ ४३२ ॥
वीसत्थमारणं जं बाल-त्थी-ऽणाह-गब्भ-रिसिघायं ।	
जं च कयं मूढेणं तमहं गरिहामि निस्सेसं	॥ ४३३ ॥
जं जाओ दुहहेऊ देसेसु अणारिएसु जीवाणं ।	
परलोगनिप्पिवासो तं पि य गरिहामि भावेणं	॥ ४३४ ॥
खट्टिग-मच्छिय-वागुरिय-डुंब-मिच्छसु पावजाईसु ।	
जाएण जिए वहिए आरियखित्ते वि खामेमि	॥ ४३५ ॥
वणदाह गामदाहं जणवयदाहं सराऽऽइसोसं च ।	
काउमणेगे वहिया जे जीवा ते खमावेमि	॥ ४३६ ॥
कम्मण-वसिकरणुच्चाडणेहिं जोगेहिं मंत-तंतेहिं ।	
साइणि-जोइणि-मुग्गय-भूयाईनिग्गहेहिं तहा	॥ ४३७ ॥
विज्जय-निमित्त-जोइस-कोउयकम्माइएहिं जे जीवा ।	
दुहिया विहिया इण्हिं तेसु य सव्वेसु समभावो	॥ ४३८ ॥
जलजत्ताईमहयारंभेसुं थूलकम्मदाणेसुं ।	
जे वट्टंतेण मए जीवा वहिया तए खामे	॥ ४३९ ॥
जे जाणमजाणं वा राग-दोसेहिं अहव मोहेणं ।	
जं दुक्खविया जीवा खमंतु ते मज्झ सव्वे वि	॥ ४४० ॥
मणसा वा वयसा वा काएण व इहभवे य इयरे वा ।	
संघट्टिया व परिताविया व उदाविया वा वि	॥ ४४१ ॥
हसिया व तज्जिया वा अवमाणिय जे व दूमिया व मणे ।	
कोहेण व माणेण व मायाए अहव लोभेणं	॥ ४४२ ॥
हासेण वा भएण व सोएण व दुट्टकम्मयाए वा ।	
आलस्सेण य सहसागारेणं तह अणाभोगा	॥ ४४३ ॥

ते मे खमंतु सव्वे अहमवि तेसिं खमामि अवरहं । मिती भावमुवगओ वेरपबंधेण य विमुक्को	॥ ४४४ ॥
तह रज्जतलारत्तं गुत्तीपालत्तणं अमच्चत्तं । लहिउं अईयकाले किं किं न कयं जियाण मए ?	॥ ४४५ ॥
रणभूमिहया केई, केई ऊसासिया य सेहविया । आहेडयम्मि वहिया, अत्रे य गहाविया दिव्वं	॥ ४४६ ॥
दुव्वयणिया य केई; कुंभीपाएण पाइया अत्रे । गुत्तीसु केई छूढा, जणमज्जे धरिसिया अत्रे	॥ ४४७ ॥
केई हडीसु खित्ता, अत्रे सूलासु रोविया, अवरे । पीलाविया य जंते, पमदिया कडगमद्देण	॥ ४४८ ॥
संडसिया केइ जिया, अत्रे नियलेहिं दामिया चलणे । अयसंकलसंकलिया, केई हत्थंडुयनिबद्धा	॥ ४४९ ॥
काण वि पट्टा गहिया, केई सीयारिया रसंता य । काण वि हियए अरला दवाविया, तह सिला बहुसो	॥ ४५० ॥
सट्टेहिं के वि निहया, नहेसु छुंदाइं केसि दिन्नाइं । काण वि रुएण पूरिय गाढं सीवाविया ओट्टा	॥ ४५१ ॥
तिल्लकडाहिसु तलिया, सलिलपवाहे पवाहिया अत्रे । केइ पलीविय वहिया, इगहत्थं दाविआ अवरे	॥ ४५२ ॥
उब्बांधिया तरूसुं, केई ढिंकुलिसु रोविया विवसा । हिमपाए सिंसिरेणं जलेणं सिंचाविया अत्रे	॥ ४५३ ॥
सिरछिन्ना के वि कया, जीहा-कर-चरण-नासछिन्ना य । उद्धरियल्लोयणजुया, काण वि पाडाविया दसणा	॥ ४५४ ॥
लुयकन्ना के वि कया, उक्खयकेसा य छिन्नंओट्टुउडा । केई सत्थेहिं हया, अत्रे बंधाविया गाढं	॥ ४५५ ॥

अवरे य खरारूढा डिडिमवज्जंतयम्मि पुरमज्जे ।	
हिंडाविया विनडिया कलुणसरं कंदमाणा उ	॥ ४५६ ॥
वहिया उद्विया वा परिताविय तस्सिया य संतविया ।	
संकामिय पीडाविय दूमिय संघट्टिया अवसा	॥ ४५७ ॥
इय एव कुंमारेहि सत्ता रज्जाइ लहिय जे वहिया ।	
अन्नायभवभएणं अमुणियजिणधम्मसारेणं	॥ ४५८ ॥
ते सव्वे खामेमि मण-वय-काएहिं सुट्टिओ धम्मे ।	
देमि भवदुक्खभीओ ताणं मिच्छुक्कडं अज्ज	॥ ४५९ ॥
एव नरत्ते पत्ते कयावराहाण खामणा विहिया ।	
अह खामणं करेमि संपइ देवगइमासज्ज	॥ ४६० ॥
भवणवईणं मज्जे असुराईएसु दससु भेएसु ।	
उववन्नेण मए जे दूहविया ते वि खामेमि	॥ ४६१ ॥
परमाहम्मिसुरत्तं पावित्ता जं मए हरिसिएणं ।	
नेइयाई जीवा कयत्थिया तस्स निंदेमि	॥ ४६२ ॥
सोलसभेएसु वि वणयरेसु उववज्जिऊण जे जीवा ।	
केलीकिलेण निहया करेमि मिच्छुक्कडं तेसिं	॥ ४६३ ॥
मूढत्तेणं दसविहजंभगदेवत्तणम्मि पत्तेणं ।	
असुहेणं चित्तेणं जमज्जियं तमिह निंदामि	॥ ४६४ ॥
जोइसिएसु सुरत्तं पावित्ता जे विराहिया सत्ता ।	
सव्वे ते खामेमि, न तेसु वेरं ममं इण्हिं	॥ ४६५ ॥
जे के वि मए सत्ता कयत्थिया राग-दोसवसएणं ।	
वेमाणियदेवत्तं पावित्ता ते वि खामेमि	॥ ४६६ ॥
किब्बिसिएसु उववज्जिऊण केलीकिलत्तणाओ जं ।	
इयं पावं कम्मं सम्मं निंदामि तं सव्वं	॥ ४६७ ॥

सारस्सयाइयाणं अंतो उववज्जिरुण देवाणं ।	
जं जाओ मि दुहत्थं तिहा वि निंदामि तमणत्थं	॥ ४६८ ॥
गेविज्जं ऽणुत्तरेसुं उववन्नेणं जियाणं जं दुट्ठं ।	
रइयं मणसा वि तया तस्स उ मिच्छुक्कडं मज्झ	॥ ४६९ ॥
नारय-तिरिय-नरा ऽमरजीवाणं खामणा कया एवं ।	
इण्हिं सयणे सव्वे दिट्ठा ऽ ऽ भट्ठे य खामेमि	॥ ४७० ॥
माया-पियरो भाया पुत्ता मित्ता य भगिणि-धूयाओ ।	
भज्जा पई य सुण्हा सासू ससुराइया सयणा	॥ ४७१ ॥
अन्ने य बंधु-संबंधि-दायगा कडुय-फरुसविद्धेहिं ।	
वयणेहिं संतविया दूमिय अवमाणिया विरसं	॥ ४७२ ॥
निब्भच्छिया य तज्जिय दूहविया जे मए अयाणेणं ।	
ते सम्मं खामेमि, ते वि य सयणा मम खमंतु	॥ ४७३ ॥
पेसुन्नं जं विहियं, वसणं अभिणंदियं मए जं वा ।	
मच्छरभावो व कओ, रहस्संभेओ व जो रइओ	॥ ४७४ ॥
अब्भक्खाणं दिन्नं, जं वा मम्माण भासणं विहियं ।	
साहज्जं वा न कयं सत्तेणं दुहियसयणेसु	॥ ४७५ ॥
आभव्वं वा भगं जं मे दंडाविया व रायकुले ।	
अवलवियं वा दविणं, विणओ न कओ महल्लेसु	॥ ४७६ ॥
भासित्तु वा न दिन्नं, आसाभंगो व जं च मे विहिओ ।	
दिज्जंतं व निसिद्धं, तं सव्वं खमउ सयणजणो	॥ ४७७ ॥
अन्नेसुं पि भवेसुं जं किंचि वि विप्पियं मया विहियं ।	
तं खमउ मज्झ सयणो, इण्हिं मे खामणाकालो	॥ ४७८ ॥
इय खामिय सयणजणं भत्तिब्भरनिब्भरो विणंयपणओ ।	
खामेइ सयलसंघं संवेगुल्लसियमुहकमलो	॥ ४७९ ॥

पंचमहव्वयजुत्ता सुसाहुणो साहुणीओ सुचरित्ता ।	
सम्मत्ताइगुणजुयः पुसावया सावियाओ वि	॥ ४८० ॥
एसो चउविहसंघो जिर्णिदआणारओ गुणमहग्घो ।	
तित्थयराण वि पुज्जो सुर-असुर-नरिंदनमणिज्जो	॥ ४८१ ॥
जे गुरुयकम्मजीवा संघं अवमाणयंति ते सययं ।	
नरयाइदुहं दुसहं सहंति संसारकंतारे	॥ ४८२ ॥
संघपसायाओ जिया लहंति तित्थयर-गणहरत्ताणि ।	
सुर-असुर-चक्कि-केसव-बलाण रिद्धी सिवसुहं च	॥ ४८३ ॥
अप्पुव्वभद्दकुंभोः सिवसुहसंपत्तिकप्पतरुकप्पो ।	
अहिलसियकामधेणू अर्चित्तिचितामणी संघो	॥ ४८४ ॥
भवजलहिजाणवत्तं संघो, अपवग्गसिहरनिस्सेणी ।	
करुणामयस्स जलही, परहो दुग्गइदुवारस्स	॥ ४८५ ॥
संघो भवकंतारे सत्थाहो, गुणमणीण पवरनिही ।	
जं अवरद्धो मोहा गुरुकम्मणं पमाया वा	॥ ४८६ ॥
अब्भहियजायहरिसो सिरि विरइय अंजलिं कयपणामो ।	
तं सव्वं अवरहं सम्मं संघं खमावेमि	॥ ४८७ ॥
आयरिय उवज्झाए सीसे साहम्मिए कुल गणे य ।	
जे मे कया कसाया सव्वे तित्थिहेण खामेमि	॥ ४८८ ॥
सव्वस्स समणसंघस्स भगवओ अंजलिं करिये सीसे ।	
अवरहं खामेमी तस्स पसायाभिमुहचित्तो	॥ ४८९ ॥
इय खामिरुण संघं, अहुणा पकरेइ जिणवराईणं ।	
सव्वेसिं खामणयं खवगो संवेगमावन्नो	॥ ४९० ॥
भरहेरवय-विदेहे-तीय-भविस्से य वट्टमाणे य ।	
तित्थियरे खामेमि सगणहरे संघपरियरिए	॥ ४९१ ॥

केवलनाणीमुहे समइकंते जिणे खमावेमि ।	
भरहम्मि भाविपउमाभआइए जिणवरे खामे	॥ ४९२ ॥
उसभाइ वट्टमाणे चउवीसं जिणवरे खमावेमि ।	
तित्थाऽतित्थाईणं तह पनरसभेयसिद्धाणं	॥ ४९३ ॥
पुंडरियाईगणहरदुप्पसहंताण पवरसूरीणं ।	
नियनियसमग्गपरिवारसमणसंघेण जुत्ताणं	॥ ४९४ ॥
सिरिबंभीपमुहाणं महत्तराणं च सपरिवाराणं ।	
जा फग्गुसिरिपवत्तिणि पवित्तचारिर्त्तकलियाणं	॥ ४९५ ॥
तह सिज्जंसाईणं नाइलपज्जंतयाण सड्ढाणं ।	
सुंदरिपामोक्खाणं सच्चसिरंताण सड्ढीणं	॥ ४९६ ॥
मइ-सुय-ओही-मण-केवलाण नाणाण धारगाणं च ।	
चउदस-दसपुव्वीणं दुव्वालसंगीणं जोगीणं	॥ ४९७ ॥
नवपुव्वीणं इक्कारसंगधारीण पवरसाहूणं ।	
जिणकप्पीणं च तहा पडिमापडिवन्नयाणं च	॥ ४९८ ॥
तह य अहालंदीणं परिहारविसुद्धियाण साहूणं ।	
आमोसहिमाईहिं बहुलद्धीहिं समिद्धाणं	॥ ४९९ ॥
चक्कीण बारसण्हं, नवण्ह कण्हाण सबलदेवाणं ।	
पडिकण्हाण नवण्हं, जिणजणणी-जणयपमुहाणं	॥ ५०० ॥
संसारम्मि अणंते मए भमंतेण मोहजुत्तेणं ।	
रत्तेण विरत्तेणं कसायजुत्तेण चित्तेणं	॥ ५०१ ॥
जं अवरद्धं किंची सुयनाणवसेण संपयं नाउं ।	
तं सव्वं खामेमि, अप्पं विणएण नामेमि	॥ ५०२ ॥
जिण-सिद्धमाइयाणं पत्तेयं इह करित्तु खामंणयं ।	
आसायणदोसाणं पडिक्कमामि इयाणि तु	॥ ५०३ ॥

पुरओ पक्खाऽऽसन्ने गंता चिट्ठण निसीयणाऽऽयमणे । आलोयण पडिसुणणे पुव्वालवणे य आलोए	॥ ५०४ ॥
तह उवदंस निमंतण-खद्धा इयणे तहा अपडिसुणणे । खद्ध त्ति य तत्थगए किं तुम तज्जाय नो सुमणे	॥ ५०५ ॥
नो सरसि कंहं छित्ता परिसं भित्ता अणुट्टियाए कहे । संधारपायघट्टण चिट्ठुच्च समासणे आवि	॥ ५०६ ॥
अहवा अरिहंताणं आसायण तह य सव्वसिद्धाणं । सूरीणुवज्झयाणं आसायण समण-समणीणं	॥ ५०७ ॥
सड्ढाणं सड्ढीणं देवाणं देवियाहिं सहियाणं । इह परलोयस्स तहा केवलिपन्नत्तधम्मस्स	॥ ५०८ ॥
ससुराऽऽसुर-नरलोयस्स वि सव्व-प्पाण-भूय-जीवाणं । कालस्स य सुत्तस्स य सुयदेवय वायणगुरूणं	॥ ५०९ ॥
एया एगुणवीसं पत्तेयाऽऽसायणा पडिक्कमिउं । सेसा पडिक्कमेमि चउदस अह सुत्तविसयाओ	॥ ५१० ॥
जं वाविद्धं विच्चामेलिय हीणा -ऽहियऽक्खरं जं च । पय-विणय-जोग-घोसेहिं हीणयं सुट्ठु दिन्नं च	॥ ५११ ॥
दुपडिच्छियं अकाले सज्झाओ काले तह असज्झाओ । असज्झाए सज्झाओ सज्झाए तह असज्झाओ	॥ ५१२ ॥
आसायण तेत्तीसं एयाओ इत्थ अन्नजम्मम्मि । जाओ कह वि कयाओ पडिकमियाओ मए ताओ	॥ ५१३ ॥
इय गुरुगयआसायण पत्तेयासायणा य पडिकमिउं । अह आराहणहेउं काउस्सग्गं करे विहिणा	॥ ५१४ ॥
गुरुपयजुयं नमित्ता खवगो विन्नत्तियं कुणइ एवं । 'भयवं ! भत्तपरिन्नं करेमि तुब्भेहिऽणुत्ताओ'	॥ ५१५ ॥

खवगस्स निच्छयं जाणिऊण संघस्स तो निवेइत्ता ।	
'इच्छं'ति भणिय सुगुरू उट्टेई संघ-खवगजुओ	॥ ५१६ ॥
ततो संघो खवगो सुगुरू वि कुणंति काउसगं तु ।	
'आराहणपच्चइयं खवगस्स य निरुवसग्गतं'	॥ ५१७ ॥
पकरेमि काउसगं निरुवसगवत्तियाए सद्धाए ।	
मेहाए' इच्चाई भणिउं ठायंति उस्सगं	॥ ५१८ ॥
पणवीसूसासमियं चउवीसथयं भणंति पारित्ता ।	
उस्सगविही एसो अह सक्कत्थयविही इणमो	॥ ५१९ ॥
सुपसत्थदिसाभिमुहो खवगो पलियंकआसणगओ य ।	
सिरसावत्तं काउं मुद्धाणे ठविय करकमलं	॥ ५२० ॥
संवेगगगरगिरो य संघपच्चक्खमेव सक्कथयं ।	
भणई 'नमोऽत्थु णं' जा 'संपत्ताणं' ति पज्जंतं	॥ ५२१ ॥
सक्कत्थयं भणित्ता 'अह सम्मं पावठाणवोसिरणं ।	
काहामि' ति गुरूणं पाए नमिउं भणइ ततो	॥ ५२२ ॥
सव्वं पाणऽइवायं पच्चक्खामि ति जावजीवाए ।	
एवं अट्टारस वी उच्चरई, ताणि उ इमाणि	॥ ५२३ ॥
पढमं पावट्टाणं पाणविणासो दुहाणमावासो ।	
बीयं तु अलियवयणं आवयसयघणउदयगयणं	॥ ५२४ ॥
तइयमदत्तादाणं पयडियनिस्सेसदोससंताणं ।	
तुरियं पुणो असीलं गुणवणसइदहणदवकीलं	॥ ५२५ ॥
पंचमगं तु महिच्छा इह-परलोए वि जणियजणकिच्छा ।	
छट्ठं तु होइ कोहो हयबोहो दंसियविरोहो	॥ ५२६ ॥
सत्तमगं पुण माणो वियलियविणयाइगुणगणट्ठाणो ।	
अट्ठमगं पुण माया मोडियसरलत्तणच्छया	॥ ५२७ ॥

नवमं लोहऽभिहाणं एहिय-परभवियदुहसयनिहाणं ।	
दसमं पुण मुण पिज्जं पविओगवसीकरणविज्जं	॥ ५२८ ॥
जम्म-जर-मरणकोसो तहेव इक्कारसं हवइ दोसो ।	
कलहो तह बारसमं विरोहपायारदारसमं	॥ ५२९ ॥
तेरसमऽभक्खाणं दुग्गइदेसंतरम्मि गुरुजाणं ।	
अणुयं पि नाभिरामं चउदसमं अरइरइनामं	॥ ५३० ॥
पनरसमं पेसुन्नं अइतिव्वाऽणत्थसत्थपडिपुन्नं ।	
जणमणछलणपिसाओ सोलसमं परपरीवाओ	॥ ५३१ ॥
भवइ य मायामोसं सतरसमं विहियपावपरिपोसं ।	
अट्टारसमं मिच्छादंसणसल्लं तह महल्लं	॥ ५३२ ॥
तह अकरणिज्जजोगं चएमि अन्नं पि किं पि जमजोगं ।	
पावपएसु इमेसु य नेया गुण-दोसआहरणा	॥ ५३३ ॥
हिंसाए दमग-सावयसुओ य अलिए वसू य सामज्जो ।	
तइए य ललियगोट्टी दोसि; गुणे नागदत्तो य	॥ ५३४ ॥
तुरिए मणिरह सुदंसणो य मुच्छाए मम्मणो जंबू ।	
कोहे करडो वीरो सुब्भूमो चंदणा माणे	॥ ५३५ ॥
माया असाढ अंगय लोभम्मि लोभनंदि वयरो य ।	
पिज्जे सत्थाही रक्खियज्ज दोसे य खंद दमदंतो	॥ ५३६ ॥
कलहे कूणिय निहिवणि ऽभक्खाणे धणिसिरी य मेयज्जो ।	
अरइरइसंजमेसु य नाया सिरिपुंडरीयरिसी	॥ ५३७ ॥
अस्संजमे अरइरइनायं सिवकुमर बंभदत्तो य ।	
पिसुणे सुबंधु मुणिवइ परिवाए सुभद्दससुर समियमुणी	॥ ५३८ ॥
मायामोसे खवगो तिकूडगामस्सिओ विदेहवणी ।	
मिच्छासल्लि तिविक्कम सुलसा, इय दोस-गुणनाया	॥ ५३९ ॥

वोसिरिय पावठाणे अट्टारस दोससंचयनिहाणे । अह सव्वदारसारं अणसणदारं पवज्जेइ	॥ ५४० ॥
सीहु व्व खवगसीहो सोडीरो अणसणं करेमाणो । निज्जामयसूरीणं सगग्गरो कुणइ किइकम्मं	॥ ५४१ ॥
तो ते संघसमक्खं पच्चक्खाविति खवगमाहारं । जाजीवं सागारं चउव्विहं वा वि तिविहं वा	॥ ५४२ ॥
भवचरिमं पच्चक्खामि चउविहं अहव तिविहमाहारं । आगारचउक्केणं अन्नत्थिच्चाइणा सम्मं	॥ ५४३ ॥
एयं किल सागारं, मयहरपभिईहिं वज्जियं इयरं । पाणाहारे कप्पइ, सुद्धोदगमेव से नवरं	॥ ५४४ ॥
अब्भंगाई सव्वं समाहिहेउं ति तत्थ न विरुद्धं । जेण समाही एत्थं सारो सुगईए हेउ ति	॥ ५४५ ॥
अह जइ सावगखवगो न समत्थो पावठाणवोसिरणे । ता न य पच्चक्खाई पावट्टाणाणि सो नवरं	॥ ५४६ ॥
अणसणविहिं असेसं साहु व्व करेयऽणुव्वयाइं पुणो । वयउच्चारणदारे तेणं पच्चक्खियाइं पुरा	॥ ५४७ ॥
सागार निरागारं आवकहं अणसणं निहाणं व । रोरेण पाविऊणं, तिसिएण व पउमसरमहवा	॥ ५४८ ॥
पत्तं अपत्तपुव्वं, दुल्लहमेयं ति तिहुयणे सयले । चित्तंतो तह संसारियाण भावाण सव्वाणं	॥ ५४९ ॥
अथिरत्तं असुहत्तं भावितो नियसरीरनिरवेक्खो । परिहरियसयण-भिच्चो कयकिच्चो तत्थिमं भणइ	॥ ५५० ॥
जं पि य इमं सरीरं इट्ठं वेसासियं पियं कंतं । दइयं व नामधिज्जं सम्मयमणुमयमइमणुत्रं	॥ ५५१ ॥

भंडकरंडसमाणं मणिगण-कंचणनिहि व्व सुपहाणं ।	
रयणं व रयणभूयं, उवहि व्व सुरक्खियं सययं	॥ ५५२ ॥
जत्तेण तेलकीला व चेलपेडा व संपरिगगहियं ।	
कप्पतरु-कामधेणू-चितामणि-भद्दघडपडुयं	॥ ५५३ ॥
सी-उण्ह-खुप्पिवासा-दंस-मसा चोर-दुट्ट-वाला य ।	
वाइय-पित्तिय-सिंभिय-ससन्निवायाइया रोगा	॥ ५५४ ॥
मा मे फुसंतु परिणामजोगओ रक्खियं पयत्तेण ।	
संपइ तमणिस्सरियं चरिमूसासेहिं वोसिरियं	॥ ५५५ ॥
इय चउविहमाहारं तह नियदेहं पि चइय खवगमुणी ।	
आरूढो गुणसेरिणं खणे खणे खवइ कम्मसे	॥ ५५६ ॥
इत्तरसागारे पुण आलोयणमाइओ विही सव्वो ।	
वज्जिय काउस्सगं कायव्वो जाव सक्कथओ	॥ ५५७ ॥
तह पावठाणचायं सव्वं पि करेइ, तह य सव्वं पि ।	
असणं पाणं खाइम साइमगं चउहमाहारं	॥ ५५८ ॥
जाजीवं पच्चक्खइ जइ णं इत्तो वि कहवि मुच्चिज्जा ।	
उवसग्गा तो कप्पइ पारेउं चउहमाहारं	॥ ५५९ ॥
अह इत्तो उवसग्गा नो मुच्चिस्सामि तो तहा चेव ।	
पच्चक्खाए जं पि य इमं सरीराइ तह चेव	॥ ५६० ॥
रोगाइआवईसु य संखेवेणावि कुणइ इत्तरियं ।	
सागारपच्चखाणं जिणवयणविसारओ एवं	॥ ५६१ ॥
एस करेमि पणामं जिणवरवसहस्स वद्धमाणस्स ।	
सेसाणं च जिणाणं सगणहरणं च सव्वेसिं	॥ ५६२ ॥
सव्वं पाणरंभं पच्चक्खामि त्ति, अलियवयणं च ।	
सव्वमदत्तादाणं, मेहुणय परिगहं चेव	॥ ५६३ ॥

सम्मं मे सव्वभूएसु, वेरं मज्झ न केणइ । आसाओ वोसिरित्ताणं समाहिमणुपालए	॥ ५६४ ॥
सव्वं चाऽऽहारविहिं सन्नाओ गारवे कसाए य । सव्वं चेव ममत्तं चयामि, सव्वं खमावेमि	॥ ५६५ ॥
हुज्जा इमम्मि समए उवक्कमो जीवियस्स जइ मज्झं । एयं पच्चक्खाणं विउला आराहणा होउ	॥ ५६६ ॥
वित्थर-संखेवेण वि इत्तरसागारपच्चखाणमिणं । आवकहभत्तचागाऽवसरे पासंगियं भणियं	॥ ५६७ ॥
निज्जवओ आयरिओ संथारगयस्स देइ अणुसट्ठि । संवेयं निव्वेयं जणयंतो कन्नजावं से	॥ ५६८ ॥
मिच्छत्तपरिच्चायं सम्मत्तं निसेवणं च सज्झायं । पंचमहव्वयरक्खं मयनिग्गहणं सया कुणसु	॥ ५६९ ॥
इंदिय-कसायविजयं परीसहुवसग्गसहण-मपमायं । कुणसु रइं दुविहतवे विहेसु रगाइपडिसेहं	॥ ५७० ॥
वज्जेसु नव नियाणे कंदप्पाईकुभावणा चयसु । पणवीसं संलेहणअइयारे पण वि परिहरसु	॥ ५७१ ॥
सुहभावणाओ बारस तह पणवीसं महव्वयाणं पि । भावेसु भावणाओ इय अणुसट्ठीए दाराइं	॥ ५७२ ॥
परिहरसु तुमं सुपुरिस ! मिच्छं भवदुक्खमूलहेउमिणं । सम्मत्तराहणेणं तिविहं तिविहेण जाजीवं	॥ ५७३ ॥
अग्गि-विस-किण्हसप्पाइयाणि दोसं न तं करिज्जा हु । जं तिव्वं मिच्छत्तं जीवस्स कुणइ महादोसं	॥ ५७४ ॥
अग्गि-विस-किण्हसप्पाइयाणि दोसं करिंति एगभवे । मिच्छत्तं पुण दोसं करेइ भवकोडिकोडीसु	॥ ५७५ ॥

मिच्छतमोहमूढो जाव तुमं कत्थ कत्थ न हु भमिओ ? ।	
छेयण-भेयणफमुहं किं किं दुक्खं न पत्तो सि ?	॥ ५७६ ॥
जइ इच्छसि सिद्धिपुरं गंतुं संसारसायरं तरिउं ।	
ता जीव ! तिविहतिविहं सव्वं मिच्छं विवज्जेहि	॥ ५७७ ॥
जह धन्नाणं पुहवी आहारो, नहयलं व ताराणं ।	
तह नीसेसगुणाणं आहारो होइ सम्मत्तं	॥ ५७८ ॥
सम्मद्विटी जीवो गच्छइ नियमा विमाणवासीसु ।	
जइ न विगयसम्मत्तो अहव न बद्धाउओ पुव्विं	॥ ५७९ ॥
अंतो मुहुत्तमित्तं पि जेहि पत्तं कया वि सम्मत्तं ।	
तेसि अवड्ढपुग्गलपरियट्ठंतो य संसारो	॥ ५८० ॥
लब्भति अमर-नरसंपयाओ सोहग्ग-रूवकलियाओ ।	
न य लब्भइ सम्मत्तं तरंडयं भवसमुदस्स	॥ ५८१ ॥
मा कुणसु ता पमायं सम्मत्ते तुडिवसा कह वि पत्ते ।	
सग्गाऽपवग्गसंसग्गकारणे निमिसमित्तं पि	॥ ५८२ ॥
आरहणकामेणं जत्तेणं वायणाइपंचविहो ।	
सज्झाओ कायव्वो खवगेणं परमपयहेऊ	॥ ५८३ ॥
एत्तो सव्वत्रुत्तं तित्थयरत्तं च जायइ कमेण ।	
इय परमं मुक्खंगं सज्झाओ ज्ञाणहेउ त्ति	॥ ५८४ ॥
नाणमकारणबंधू नाणं मोहंधयारदिणबंधू ।	
नाणं संसारसमुदतारणे बंधुरं जाणं	॥ ५८५ ॥
नाणेण सव्वभावा नज्जंति सुहुम-बायरा लोए ।	
तम्हा नाणं कुसलेण सिक्खियव्वं पयत्तेणं	॥ ५८६ ॥
तं नत्थि जं न पासइ सज्झायविऊ पयत्थपरमत्थं ।	
गच्छइ य सुगइमूलं खणे खणे परमसंवेगं	॥ ५८७ ॥

कम्ममसंखिज्जभवं खवेइ अणुसमयमेव आउत्तो ।	
अन्नयरम्मि वि जोगे सज्झायम्मि विसेसेण	॥ ५८८ ॥
बारसविहम्मि वि तवे सऽब्भितरबाहिरे जिणक्खाए ।	
न वि अत्थि न वि य होहिइ सज्झायसमं तवोकम्मं	॥ ५८९ ॥
उक्कोसो सज्झाओ चउदसपुव्वीण बारसंगाइं ।	
तत्तो परिहाणीए जाव तयत्थो नमोक्कारो	॥ ५९० ॥
सज्झायं कुव्वंतो पंचिदियसंबुडो तिगुत्तो य ।	
भवइ य एगग्गमणो विणएण समाहिओ भिक्खू	॥ ५९१ ॥
जह जह सुयमोगाहइ अइसयरसपसरसंजुयमउव्वं ।	
तह तह पल्हाइ मणं नवनवसंवेगसद्धाए	॥ ५९२ ॥
सज्झायभावणाए य भाविया हुंति सव्वगुत्तीओ ।	
गुत्तीहि भावियाहि य मरणे आराहओं होइ	॥ ५९३ ॥
एगिंदिएसु पंचसु तसेसु कय-कारणा-ऽणुमइभेयं ।	
संघट्टण परितावण विराहणं चयसु तिविहेणं	॥ ५९४ ॥
जइ मिच्छदिट्ठियाण वि जत्तो केसिंचि जीवरक्खाए ।	
कह साहूहिं न एसो कायव्वो मुणियसारेहिं ?	॥ ५९५ ॥
किं सुरगिरिणो गरुयं? जलनिहिणो किं व हुज्ज गंभीरं ? ।	
किं गयणाओ विसालं ? को य अहिंसासमो धम्मो ?	॥ ५९६ ॥
कल्लणकोडिजणणी दुरंतदुरियारिवग्गनिट्टवणी ।	
संसारजलहितरणी इक्का सा होइ जीवदया	॥ ५९७ ॥
विउलं रज्जं रोगेहिं वज्जियं रूवमाउयं दीहं ।	
अन्नं पि तं न सोक्खं जं जीवदयाए न हु सज्झं	॥ ५९८ ॥
जे पुण छज्जीववहं कुणंति अस्संजया निरणुंक्का ।	
ते दुहलक्खाभिहया भमंति संसारकंतारे	॥ ५९९ ॥

चरु तवं, धरु वयं, सरु गुरुं, करु दुक्करं किरियं ।	
कासकुसुमं व विहलं जइ नो जियरक्खणं कुणइ	॥ ६०० ॥
नारुण दुहमणंतं जिणोवएसाओ जीववहयाणं ।	
हुज्ज अहिंसानिरओ जइ निव्वेओ भवदुहेसु	॥ ६०१ ॥
कोहेण व लोभेण व हासेण भएण वा वि तिविहेणं ।	
सुहुमेयरं पि अलियं वज्जसु सावज्जसयमूलं	॥ ६०२ ॥
लोए वि अलियवाई वीससणिज्जो न होइ भुयगो व्व ।	
पावइ अन्नवायं, पियराण वि देइ उव्वेयं	॥ ६०३ ॥
आराहिज्जइ गुरु-देवयं व, जणणि व्व जणइ वीसंभं ।	
पियबंधवु व्व तोसं अवितहवयणो जणइ लोए	॥ ६०४ ॥
मरणे वि समावडिए जंपंति न अन्नहा महासत्ता ।	
जन्नफलं निवपुट्टा जह कालगसूरिणो भयवं	॥ ६०५ ॥
पावस्साऽऽसवदारं असच्चवयणं भणंति हु जिणिंदा ।	
काएण अपावो वि य मोसेण वसू गओ निरयं	॥ ६०६ ॥
सेलपुरिसो व्व मूया खलंतवयणा अय व्व जे केइ ।	
तं पुव्वजम्मजंपियमिच्छवायस्स फलमेयं	॥ ६०७ ॥
तम्हा इह-परलोए दुहाणि मुणिणा अणिच्छमाणेणं ।	
उवओगो कायव्वो सया मुसावायविरईए	॥ ६०८ ॥
अवि दंतसोहणं पि हु परदव्वमदिन्नयं न् गिणिहज्जा ।	
इह-परलोयगयाणं मूलं बहुदुक्खलक्खाणं	॥ ६०९ ॥
अत्थम्मि हिए पुरिसो उम्मत्तो विगयचेयणो होइ ।	
मई य सहक्कारं अत्थो जीयं खु पुरिसस्स	॥ ६१० ॥
गिरि-गहण-विवर-सायर-समरेसु विसंति अत्थलोहिल्ला ।	
पियबंधू वि जियं पि य पुरिसा पयहंति धणहेउं	॥ ६११ ॥

अत्थे संतम्मि सुहं जीवइ सकलत्त-पुत्त-संबंधी । अत्थं हरमाणेणं हियं भवे जीवियं तेसिं	॥ ६१२ ॥
परदव्वहरणमेयं आसवदारं वयंति पावस्स । सोयरिय-वाह-परदारिएहिं चोरो हु पावयरो	॥ ६१३ ॥
सयणं मित्तं आसयमल्लीणं आवईए महईए । पाडेइ चोरियाए अजसे, दुक्खम्मि य महल्ले	॥ ६१४ ॥
बंध-वह-जायणाओ छायाघाओ य परिभवं सोयं । पावइ सयमवि चोरो मरणं सव्वस्सहरणं वा	॥ ६१५ ॥
परलोयम्मि य चोरो करेइ नरयम्मि अप्पणो वसहिं । तिव्वाओ वेयणाओ अणुभवई तत्थ सुचिरं पि	॥ ६१६ ॥
परदव्वगहणविरया सुक्खं पाविंति, अविरया दुक्खं । दिट्ठंतो इह सावयसुएण तह लुद्धनंदेण	॥ ६१७ ॥
नवगुत्तीहिं विसुद्धं धरिज्ज बंभं विसुद्धपरिणामो । सव्ववयाण वि पवरं सुदुद्धरं विसयलुद्धाणं	॥ ६१८ ॥
जं किंचि दुहं लोए इह-परलोउब्भवं च अइदुसहं । तं सव्वं चिय जीवो अणुहवई मेहुणाऽऽसत्तो	॥ ६१९ ॥
अजसमणत्थं दुक्खं इहलोए, दुग्गई य परलोए । संसारं च अपारं न मुणइ विसयाऽऽमिसे गिद्धो	॥ ६२० ॥
विसयाउरेहिं बहुसो सीलं मणसा वि मयलियं जेहिं । ते नरयदुहं दुसहं सहंति जह मणिरहो रया	॥ ६२१ ॥
जलही वि गोपयं विय, अग्गी वि जलं, विसं पि अम्वयसमं । सीलसहायाण सुरा वि किंकरा हुंति भुवणम्मि	॥ ६२२ ॥
सुर-नररिद्धी नियकिंकरि व्व, गेहंगणि व्व कप्पतरू । सिद्धिसुहं पि य करयलगतं व वरसीलकलियाण	॥ ६२३ ॥

चिंतामणिणा किं तस्स ? किं व कप्पहुमाइवत्थूहिं ? ।	
चिंताइयफलकरं सीलं जस्सऽत्थि साहीणं	॥ ६२४ ॥
मिच्छताइचउद्दसभेए अब्भित्तेरे चयसु गंधे ।	
खिताइ दसविहे वि य धीर ! तुमं तिविहतिविहेणं	॥ ६२५ ॥
गंधनिमित्तं कुद्धो कलहं बोलं करिज्ज वेरं वा ।	
पहणिज्ज व मारिज्ज व मारिज्जिज्ज व तह परेणं	॥ ६२६ ॥
अहवा होज्ज विणासो गंधस्स जल-ऽग्गि-मूसियाईहिं ।	
नट्टे गंधे य पुणो तिव्वं पुरिसो लहइ दुक्खं	॥ ६२७ ॥
जइ वहसि कहवि अत्थं निग्गंथं पवयणं पवन्नो वि ।	
निग्गंथत्ते तो सासणस्स मयलत्तणं कुणसि	॥ ६२८ ॥
तम्मइलणा उ सुत्ते भणिया मूलं पुणब्भवलयाणं ।	
तो निग्गंथो अत्थं सव्वाणत्थं विवज्जिज्जा	॥ ६२९ ॥
जइ चक्कवट्टिरिद्धिं लद्धं पि चयंति केइ सप्पुरिसा ।	
को तुज्झ असंतेसु वि धणेषु तुच्छेषु पडिबंधो ?	॥ ६३० ॥
बहुवेर-कलहमूलं नाऊण परिग्गहं पुरिससीहा ।	
ससरीरे वि ममत्तं चयंति चंपाउरिपहु व्व	॥ ६३१ ॥
एएसि तु वयाणं रक्खत्थं राइभोयणनियत्ती ।	
अट्ट य पवयणमायाओ भावणाओ य सव्वाओ	॥ ६३२ ॥
अलमित्थ पसंगेणं, रक्खिज्ज महव्वयाइं जत्तेणं ।	
अइदुहसमज्जियाइं रयणाइं दरिदुपुरिसो व्व	॥ ६३३ ॥
जाई-कुलमय-बलमय-रूव-तविस्सरिय-सुयमयं चेव ।	
लाभमयं पी वज्जसु मयदोसे मुणिय मुणिवसभा !	॥ ६३४ ॥
अन्नयरमउम्मत्तो पावइ लहुयत्तणं सुगुरुओ वि ।	
विबुहाण सोयणिज्जो, बालाण वि होइ हसणिज्जो	॥ ६३५ ॥

जइ नाणाइमओ वि हु पडिसिद्धो अट्टमाणमहणेहि । तो सेसमयट्टाणा परिहरियव्वा पयत्तेणं	॥ ६३६ ॥
जाइमएणिक्केण वि पत्तो डुंबत्तणं दियवरो वि । सव्वमएहि कंहं पुण होहिंति न सव्वगुणहीणा ?	॥ ६३७ ॥
जाइमए हरिकेसी, कुले मरीई, बलम्मि विसभूई । रूवे सणंकुमारो, तवगव्वे कूरघडखवगा	॥ ६३८ ॥
रिद्धी दसन्नभदो, सुयाभिमाणम्मि थूलभद्दमुणी । भरुयच्छज्जा लाभे, अट्टमयट्टाणअहरणा	॥ ६३९ ॥
सुइ-दिट्टि-घाण-जीहा-फासिंदियपंचगं पि दुज्जेयं । जो जिणइ भावणाए विउला आराहणा तस्स	॥ ६४० ॥
अजिइंदिएहि चरणं कट्टं व घुणेहि कीरइ असारं । तो चरणत्थीहि दढं जइयव्वं इंदियजयम्मि	॥ ६४१ ॥
एगंगो वि हु जो लहइ जयसिरिं सुहडकोडिसंघट्टे । तस्स वि खणेण एक्कं पि इंदियं दलइ माहप्पं	॥ ६४२ ॥
इय नायतस्सरूवो इंदियतुरए सएसु विसएसु । अणवरयधावमाणे निगिण्हई नाणरज्जूहिं	॥ ६४३ ॥
तहसूरो, तहमाणी, तहविकखाओ जयम्मि, तहकुसलो । अजिइंदियत्तणेणं लंकाहिवई गओ निहणं	॥ ६४४ ॥
सुरराय-फणाहिव-चक्कवट्टि-हरि-हर-हिरन्नगम्भा वि । करणेहिं किंकरत्तं कराविया ते वि लीलाए	॥ ६४५ ॥
सु च्चिय सूरो, सो चेव पंडिओ, तं पसंसिमो निच्चं । इंदियचोरेहिं सया न लुंटियं जस्स चरणधणं	॥ ६४६ ॥
सोएण सुभद्दाई निहया, तह चक्खुणा वणिंसुयाई । घाणेण कुमारार्इ, रसणेण हया सुदासाई	॥ ६४७ ॥

फासिदिण वसणं पत्ता सोमालिया नरेसाई ।	
इक्किणेण वि निहया जीवा, किं पुण समगेहिं ?	॥ ६४८ ॥
नारय-तिरियाइभवे-इंदियवसगाण जाइं दुक्खाइं ।	
मन्ने मुणिज्ज नाणी, भणिउं पुण सो वि असमत्थो	॥ ६४९ ॥
तो जिणसु इंदियाइं, हणसु कसाए य जइ सुहं महसि ।	
सकसायाण न जम्हा फलसिद्धी इंदियजए वि	॥ ६५० ॥
कोहो माणो माया लोभो चउरो वि हुंति चउभेया ।	
अण-अप्पच्चक्खाणा पच्चक्खाणा य संजलणा	॥ ६५१ ॥
मितं पि कुणइ सत्तुं, पत्थइ अहियं, हियं पि परिहरई ।	
कज्जाऽकज्जं न मुणइ, कोवस्स वसंगओ पुरिसो	॥ ६५२ ॥
धम्म-ऽत्थ-काम-भोगाण हारणं, कारणं दुहसयाणं ।	
मा कुणसु कयभवोहं कोहं जइ जिणमयं मुणसि	॥ ६५३ ॥
इहलोए च्चिय कोवो सरीरसंताव-कलह-वेराइं ।	
कुणइ पुणो परलोए नरगाइसु दारुणं दुक्खं	॥ ६५४ ॥
धम्मो सुहाण मूलं, मूलं धम्मस्स उत्तमा खंती ।	
हरइ महाविज्जा इव खंती दुरियाइं सयलाइं	॥ ६५५ ॥
कोवम्मि खमाए वि यं चंकारिय खुडुओ य आहरणं ।	
कोवम्मि दुहं पत्ता खमाए नमिओ सुरेहिं पि	॥ ६५६ ॥
माणी वेसो सव्वस्स होइ, कलह-भय-वेर-दुक्खाणि ।	
पावइ माणी निययं इह-परलोए य अवमाणं	॥ ६५७ ॥
सव्वे वि कोहदोसा माणवसायस्स हुंति नायव्वा ।	
माणेण चेव मेहुण-हिंसा-ऽलिय-चुज्जमायरइ	॥ ६५८ ॥
सयणस्स जणस्स पिओ नरो अमाणी सया हवइ लोए ।	
नाणं जसं च अत्थं लभइ सकज्जं च साहेइ	॥ ६५९ ॥

न य परिहायइ कोई अत्थो मउयत्तणे पउत्तम्मि ।	
इह य परत्त य लभई विणएण हु सव्वकल्लणं	॥ ६६० ॥
जे मुद्धजणं परिवंचयंति बहुअलिय-कूड-कवडेहिं ।	
अमर-नर-सिवसुहाणं अप्पा वि हु वंचिओ तेहिं	॥ ६६१ ॥
जइ वणिसुयाए दुक्खं लद्धं इक्कसि कयाए मायाए ।	
तो ताण को विवागं जाणइ जे माइणो निच्चं ?	॥ ६६२ ॥
कोहाइणो य सव्वे लोभाओ च्चिय जओ पयट्ठंति ।	
एसो च्चिय तो पढमं निग्गहियव्वो पयत्तेणं	॥ ६६३ ॥
न य विहवेणुवसमिओ लोभो सुर-मणुय-चक्कवट्ठीहिं ।	
संतोसो च्चिय जम्हा लोभविसुच्छायणे मंतो	॥ ६६४ ॥
जह जह वड्ढइ विहवो तह तह लोभो विवड्ढए अहियं ।	
देवा इत्थाऽऽहरणं कविलो वा खुडुओ वा वि	॥ ६६५ ॥
सामण्णमणुचरंतस्स कसाया जस्स उक्कडा हुंति ।	
मन्नामि उच्छुपुप्फं व निप्फलं तस्स सामन्नं	॥ ६६६ ॥
जं अज्जियं चरित्तं देसूणाए य पुव्वकोडीए ।	
तं पि कसाइयमित्तो हारेइ नरो मुहुत्तेणं	॥ ६६७ ॥
न हु तं कुणिज्ज सत्तू अग्गी वग्घो व किण्हसप्पो वा ।	
जं कुणइ महादोसं निव्वुइविग्घं कसायरिऊ	॥ ६६८ ॥
जं पिच्छसि जियलोए चउगइसंसारसंभवं दुक्खं ।	
तं जाण कसायफलं, सुक्खं पुण तज्जयस्स फलं	॥ ६६९ ॥
एसो सो परमत्थो एयं तत्तं तिलोयसारमिणं ।	
सयलदुहकारणाणं विणिग्गहो जं कसायाणं	॥ ६७० ॥
खुहा पिवासा सी उण्हं दंसा-ऽचेला -ऽरइ-त्थिओ ।	
चरिया निसीहिया सिज्जा अक्कोस वह जायणा	॥ ६७१ ॥

अलाभ रोग तणफासा मल सक्कारपरीसहा ।	
पन्ना अन्नाण सम्मत्तं इह बावीसं परीसहा	॥ ६७२ ॥
एए बावीस परीसहे ऽ तिविहेण निज्जिणाहि लहुं ।	
एएसु निज्जिएसुं होहिंसि आराहओ अंते	॥ ६७३ ॥
सुर-मणुयं-तिरिच्छकया तहाऽऽयसंवेयणा चउविहा वि ।	
पत्तेयं चउभेया सोढव्वा धीर ! उवसग्गा	॥ ६७४ ॥
हास प्पओस वीमंसओ य वेमायया भवे दिव्वो ।	
एवं चिय माणुस्सो कुसीलपडिसेवणचउत्थो	॥ ६७५ ॥
तिरिओ भय प्पओसाऽऽहार अवच्चाइरक्खणत्थं वा ।	
घट्टण पवडण थंभण लेसणओ वाऽऽयसंवेओ	॥ ६७६ ॥
हासे उंडेरसुरा पओसे संगमसुरो विमंसाए ।	
पुव्वमुणीसु गएसुं अवरमुणिपरिक्खगा य सुरा	॥ ६७७ ॥
पुढे वि माया भन्नइ हास-विमंसाइणा करिय पढमं ।	
पच्छ कुणइ पओसा, एत्थ वि संगमसुरो नायं	॥ ६७८ ॥
माणुसउवसग्गेसुं हासे खुडुस्स वेसधुय नायं ।	
सोमिलदिओ पओसे चंदयगुत्तो विमंसाए	॥ ६७९ ॥
ईसालुयभज्जाओ कुसीलपडिसेवणाए दिट्ठंतो ।	
तिरिसु भए साणाई पओसि अहिचंडकोसीओ	॥ ६८० ॥
आहारे सहदेवी वग्घि अवच्चाइरक्खणे नायं ।	
अचिरपसूयगवाई तहाऽऽयसंवेयणाहरणा	॥ ६८१ ॥
घट्टणयाए अच्छिसु पडियं रयमाइ, अहव अच्छिगले ।	
मंसंकराइ घट्टइ पवडणयाए चलंतस्स	॥ ६८२ ॥
खलियस्स अंगभंगो थंभणयाए पसुत्तपायाई ।	
लेसणयाए नायं वायगहाई विविहरेगा	॥ ६८३ ॥

एए सोलस भेए सहसाउइए उ सहसु उवसगगे । कम्मविवागवसेणं खमापहाणेण चित्तेण	॥ ६८४ ॥
भवसयसहस्सदुलहे जाइ-जर-मरणंसागरुत्तारे । जिणवयणम्मि गुणाकर ! खणमवि मा काहिसि पमायं	॥ ६८५ ॥
पमाओ य मुणिदेहिं भणिओ अट्टभेयओ । अन्नाणं संसओ चेव मिच्छानाणं तहेव य	॥ ६८६ ॥
रगो दोसो मइब्भंसो धम्मम्मि य अणायरो । जोगाणं दुप्पणिहाणं अट्टहा वज्जियव्वओ	॥ ६८७ ॥
मज्जं विसय कसाया निद्दा विगहा य पंचमी भणिया । एए पंच पमाया जीवं पाडिंति संसारे	॥ ६८८ ॥
जेसि तु पमाएणं गच्छइ कालो निरत्थओ धम्मो । ते संसारमणंतं हिंडंति पमायदोसेणं	॥ ६८९ ॥
पमाएणं महासूरी संपुन्नसुयकेवली । अणंताणंतकालं तु णंतकायम्मि संवसे	॥ ६९० ॥
आहारगा वि मणनाणिणो वि सव्वोवसंतमोहा वि । हुंति पमायपरवसा, तयणंतरमेव चउगइया	॥ ६९१ ॥
तम्हा खलु प्पमायं चइऊणं पंडिएण पुरिसेण । दंसण-नाण-चरित्ते कायव्वो अप्पमाओ उ	॥ ६९२ ॥
अब्भितर बाहिरए तवम्मि सत्तं सयं अगूहितो । उज्जमसु सए देहे अप्पडिबद्धो अणलसो तं	॥ ६९३ ॥
इह य परत्त य तवसा अइसयपूयाओ लभइ सुकएण । आकंपिज्जंति तहा देवा वि सइंदया तवसा	॥ ६९४ ॥
कामदुहा वरधेणू नरस्स चिंतामणी व होइ तवो । होइ य तवो सुतित्थं सव्वासुह-दोस-मलहरणं	॥ ६९५ ॥

फलहो य दुग्गईणं अणेगदुक्खावहाण होइ तवो । होइ तवो पच्छयणं भवकंतारम्मि दिग्घम्मि	॥ ६९६ ॥
रक्खा भएसु सुतवो, अब्भुदयाणं च आगरो सुतवो । निस्सेणी होइ तवो अक्खयसुक्खस्स मुक्खस्स	॥ ६९७ ॥
एवं नाऊण तवं महागुणं संजमम्मि ठिच्चाणं । तवसा भावेयव्वो अप्पा निच्चं पि जत्तेणं	॥ ६९८ ॥
माया लोभो रगो, कोहो माणो य वन्निओ दोसो । निज्जिणसु इमे दुन्नि वि जइ इच्छसि तं पयं परमं	॥ ६९९ ॥
ससुराऽसुरं पि भुवणं निज्जिणिऊणं वसीकयं जेहिं । ते रग-दोसमल्ले जिणंति जे ते जए विरला	॥ ७०० ॥
सत्तू विसं पिसाओ वेयालो हुयवहो वि पज्जलिओ । तं न कुणइ जं कुविया कुणंति रगाइणो देहे	॥ ७०१ ॥
जो रगाईण वसे वसम्मि सो सयलदुक्खलक्खाणं । जस्स वसे रगाई तस्स वसे सयलसुक्खाइं	॥ ७०२ ॥
रयत्तं उग्गतं इत्थित्त नरत्त बहुस्यत्तं पि । सरयाऽरय सड्ढत्तं दारिद्धत्तं न पत्थेमि	॥ ७०३ ॥
बहुरयदेवा परियारंती अन्नं सुरं व देवि वा । अत्ताणं च वेउव्विय सेवंती सुर-सुरीरूवं	॥ ७०४ ॥
सरयसुरा सेवंती अत्ताणं चिय विउव्वि सुरमिहुणं । आइछ्सु बोहिघाओ, तिसु देसे सव्व सिवघाओ	॥ ७०५ ॥
अहवा बिंति तिहा तं नियाणयं रग-दोस-मोहकयं । तुच्छकुलपत्थणं जं धम्मत्थं मोहगब्भं तं	॥ ७०६ ॥
एएसु गंगदत्तो दिट्ठंतो होइ, विस्सभूर्इ य । अह चंडर्पिगलो वि य चोरो य जहक्कमं नेउं	॥ ७०७ ॥

संजमसिहराऽऽरूढो घोरतवपरक्कमो तिगुत्तो वि ।	
पकरिज्ज जो नियाणं सो वि य वड्डेइ संसारं	॥ ७०८ ॥
जो सिवसुहमवगणिउं असारसंसारसुहमहिलसंतो ।	
कुणइ नियाणं, चिंतामणिणा सो किणइ कायमणिं	॥ ७०९ ॥
सो भिंदइ लोहत्थं नावं, भंजइ मणिं च सुत्तत्थं ।	
छारकए गोसीसं डहइ नियाणं खु जो कुणइ	॥ ७१० ॥
कुट्टी संतो इक्खुं लद्धं डहई रसायणं एसो ।	
जो सामन्नं नासेइ भोगहेउं नियाणेण	॥ ७११ ॥
दुक्खखयं कम्मखयं समाहिपंचत्त बोहिलाभं च ।	
मोत्तूणमन्नवत्थूण पत्थणं धीर ! मा कुणसु	॥ ७१२ ॥
इत्थ पुण भावणाओ पणवीसं हुंति संकिलिद्धाओ ।	
आराहएण सुविहिय ! जा निच्चं वज्जंणिज्जाओ	॥ ७१३ ॥
कंदप्प देवकिब्बिस अभिओगा आसुरी य सम्मोहा ।	
एयाओ संकिलिद्धा पंचविगप्पाओ पत्तेयं	॥ ७१४ ॥
कंदप्पे कुक्कुइए दवसीलत्ते य हासणकरे य ।	
परविम्हयजणणे वि य कंदप्पो पंचहा होइ	॥ ७१५ ॥
सुयनाण केवलीणं धम्मायरियाण संघ साहूणं ।	
माई अवन्नवाई किब्बिसियं भावणं कुणइ	॥ ७१६ ॥
कोउय भूर्इकम्मे पसिणेहिं तह य पसिणपसिणेहिं ।	
तह य निमित्तेणं चिय पंचवियप्पा भवे सा य	॥ ७१७ ॥
सइ विग्गहसीलत्तं संसत्ततवो निमित्तकहणं च ।	
निक्खिवया वि य अवर, पंचमगं निरणुकंपत्तं	॥ ७१८ ॥
उम्मग्गदेसणा मग्गदूसणं मग्गविपडिवत्ती य ।	
मोहो य मोहजणणं एवं सा हवइ पंचविहा	॥ ७१९ ॥

जो संजओ वि एयासु अप्पसत्थासु वट्टइ कहंचि ।	
सो तच्चिहेसु गच्छइ सुरेसु भइओ चरणहीणो	॥ ७२० ॥
एयाओ भावणाओ-भावित्ता देवदुग्गइं जंति ।	
ततो वि चुया संता भमंति भवसायरमणंतं	॥ ७२१ ॥
एयाओ विसेसेणं परिहरई चरणविग्घभूयाओ ।	
एयनिरोहाओ च्चिय सम्मं चरणं च पार्विति	॥ ७२२ ॥
इह-परलोगाऽऽसंसप्पओग मरणं च जीवियासंसा ।	
कामे भोगे य तथा पंचऽइयारे विवज्जिज्जा	॥ ७२३ ॥
इह इहलोगाऽऽसंसा जं चक्किताइरिद्धिपत्थणयं ।	
परलोगाऽऽसंसा पुण जं इंदत्ताइअभिलासो	॥ ७२४ ॥
विहियाणसणो खवगो वियणं सोढुं अचायमाणो उ ।	
स्सिग्घं मरणं पत्थेइ एस मरणे य आसंसा	॥ ७२५ ॥
लोए पूयं दट्टण अप्पणो किज्जमाण तो चित्ते ।	
'जीवामि जइ चिरं सुंदरं' ति इय जीवियाऽऽसंसा	॥ ७२६ ॥
इह-परलोइयसद्दाइएसु विसएसु होइ जा मुच्छा ।	
खवगस्स उत्तमट्टे पंचमओ एस अइयारे	॥ ७२७ ॥
संलेहणाए सम्मं अइयारे पंच वी परिहरिज्जा ।	
खवगो विसुद्धभावो आराहणविज्जविग्घकरे	॥ ७२८ ॥
एवं भावियचित्तो संथारवरम्मि सुविहिय ! सया वि ।	
भावेहि भावणाओ बारस जिणवयणदिट्ठाओ	॥ ७२९ ॥
समणेण सावएण व जाओ निच्चं पि भावणिज्जाओ ।	
दढसंत्रैयकरीओ विसेसओ उत्तिमट्टम्मि	॥ ७३० ॥
पढमं अणिच्चभावं असरणयं एगयं च अन्नतं ।	
संसारमसुहयं चिय विविहं लोगस्सहावं च	॥ ७३१ ॥

कम्मस्स आसवं संवरं च निज्जरण मुत्तमे य गुणे । जिणसासणम्मि बोहिं सुदुल्लहं चितए मइमं	॥ ७३२ ॥
जुव्वण-जीविय-रूवं पेमं पियसंगमो बलं विभवो । सामित्त-परियणाई सव्वमणिच्चं विणा धम्मं	॥ ७३३ ॥
माया-पियरो भाया भज्जा पुत्ता य मित्त धणनिवहो । न य सरणं संसारे जीवाष्मं मुत्तु जिणवयणं	॥ ७३४ ॥
एगो बंधइ कम्मं, एगो तं चेव अणुहवइ जीवो । एगु च्विय भमइ भवे, इय एगतं सरसुं सम्मं	॥ ७३५ ॥
अन्नो जीवो, अन्नं इमं सरीरं पि, बंधवा अवरे । इय अन्नत्तं चितसु गयसुकुमालो व्व धीर ! तुमं	॥ ७३६ ॥
जम्म-जर-मरण-धणनास-रोग-भय-सोग-पियविओगेहिं । परमत्थेण असारं संसारं जीव ! चितेसुं	॥ ७३७ ॥
मंस-ऽट्टि-मेय-मिजा-पुरीस-वस-रुहिर-मुत्त-पित्तेहिं । सव्वं असुहसहावं उरलसरीरं विभावेसु	॥ ७३८ ॥
माया य भवइ भज्जा, पिया य पुत्तो, दिओ वि मायंगो । राया वि हु किमिकीडो, लोयसहावं मुणसु एवं	॥ ७३९ ॥
अव्वय कसाय इंदिय किरिया जोगेहिं कम्ममासवइ । जीवो सययं तम्हा आसवदारे निरुब्भेहि	॥ ७४० ॥
भावण समिइ परीसह चरित्त जइधम्म गुत्ति रूवमिणं । आसवदारपिहाणं संवरभावं सया सरसु	॥ ७४१ ॥
मुणिणो पुराणकम्मं खविंति तवसा दुवालसविहेणं । इय निज्जरणसरूवं चितसु नियमाणसे निच्चं	॥ ७४२ ॥
चितामणि व्व दुलहो जिणधम्मो जेहि कहवि संपत्तो । ते धन्ना इय भावसु उत्तमगुणभावणं सम्मं	॥ ७४३ ॥

सुरसामित्तं सुलहं, एगच्छत्तं च पुहविसामित्तं ।
चित्तसु जीवाण जए जिणधम्मो दुल्लहा बोही ॥ ७४४ ॥
बारस वि भावणाओ एया भावेहि धीर ! थिरचित्तो ।
तह अन्ना पणवीसं महव्वयाणं च पंचण्हं ॥ ७४५ ॥
इरियासमिए सया जए उवेह भुंजिज्ज व पाण-भोयणं ।
आयाण-निक्खेव दुगंछ संजए समाहिए संजमए मणो वई ॥ ७४६ ॥
अहस्ससच्चे अणुवीइभासए जे कोह लोह भय मेव वज्जए ।
सदीहरायं समुपेहिया सिया, मुणी हु मोसं परिवज्जए सया ॥ ७४७ ॥
सयमेव उ उग्गहजायणे घडे मइमं निसम्म सइ भिक्खु उग्गहं ।
अणुन्नविय भुंजिय पाण-भोयणं जाइत्ता साहम्मियाण उग्गहं ॥ ७४८ ॥
आहारगुते अविभूसियप्पा इत्थिं न निज्झाइ न संथविज्जा ।
बुद्धे मुणी खुड्ढकहं न कुज्जा धम्माणुपेही सेवए बंभचेरं ॥ ७४९ ॥
जे सद् रूव रस गंधमागए फासे य संपप्प मणुन्न-पावए ।
गेहि पओसं न करिज्ज पंडिए से होइ दंते विरए अकिंचणे ॥ ७५० ॥
एयाओ भावणाओ सम्मं भावेहि अप्पमतो तं ।
अच्छिद्वाणि अखंडाणि जेण ते हुंति हु वयाणि ॥ ७५१ ॥
एवमणुसासणाऽमयपाणं काउं सुनिव्वुओ संतो ।
खवगो वंदित्तु गुरुं सधीरिमं जंपए इत्थं ॥ ७५२ ॥
'इच्छमो अणुसट्ठि भंते ! भवपंकतरणदद्वलट्ठि ।
जं जह वुत्तं तं तह काहामि हियं' पुणो भणई ॥ ७५३ ॥
'अप्पा नित्थरइ जहा परमा तुट्ठी य होइ जह तुब्भं ।
जह संघस्स गणस्स य सफलो य परिस्समो होइ ॥ ७५४ ॥
जह अप्पणो गणस्स य संघस्स य विस्सुया हवइ कित्ती ।
संघस्स पसाएणं तह हं आराहइस्सामि ॥ ७५५ ॥

किं जंपिण्ण बहुणा ? देवा हु सइंदया वि मम विग्घं । तुब्भं पाओवग्गहगुणेण काउं न तरिंहिति	॥ ७५६ ॥
किं पुण छुहा व तण्हा परीसहा वाइयाइरोगा वा । कांहिति ज्ञाणविग्घं इंदियविसया कसाया वा ?	॥ ७५७ ॥
ठाणा चलिहिइ मेरू, भूमी उम्मत्थिया व जइ होइ । तह वि न पइन्नलोवं क्कही(?हं) तुब्भं पसाएणं'	॥ ७५८ ॥
अकडुमतित्तमणंबिलंमकसायमलवणयं तहा महुरं । अविरसमदुब्धिगंधं अच्छमणुणहं अणईसीयं	॥ ७५९ ॥
पाणयमसिंभलं परिपूयं खीणस्स तस्स दायव्वं । जं वा पत्थं खवयस्स तस्स तं होइ दायव्वं	॥ ७६० ॥
संधारत्थो खवओ जइया खीणो हविज्ज तो तइया । वोसिरियव्वो पुव्वविहिणेव सो पाणयांहारो	॥ ७६१ ॥
एवं संधारगयस्स तस्स कम्मोदएण खवयस्स । अंगे कत्थइ उट्टिज्ज वेयणा ज्ञाणविग्घकरी	॥ ७६२ ॥
तो तस्स तिगिच्छज्जाणगेण खवयस्स सव्वसत्तीए । विज्जाऽऽएसेण व से पडिकम्मं होइ कायव्वं	॥ ७६३ ॥
विविहम्मि कीरमाणे पडिकम्मे वेयणाउवसमं से । खवगस्स पावकम्मोदएण तिव्वेण न हु होज्जा	॥ ७६४ ॥
कोई परीसहेहिं वाउलिओ वेयणावसट्टो वा । ओभासिज्ज कयाई पढमं बिइयं च आसज्ज	॥ ७६५ ॥
सारेयव्वो खवओ निज्जामयसूरिणा तओ ज्जत्ति । जह सो विसुद्धलेसो पच्चागयचेयणो होज्जा	॥ ७६६ ॥
को सि तुमं ? किं नामो ? कत्थाऽसी ? को व संपईकालो ? । किं कुणसि तुमं ? किह वा अच्छसि ? किं नामको वां हं ?	॥ ७६७ ॥

एवं आपुच्छिता परिक्रहेउं गणी तयं खवयं ।	
सारेइ वच्छलता 'एयस्स हियं करिस्सं' ति	॥ ७६८ ॥
एवं सारिज्जंतो कोई 'कम्मवसमेण लहइ सइं ।	
को वि हु न लभिज्ज सइं तिव्वे कम्मे उइन्नम्मि	॥ ७६९ ॥
तस्स वि गणिवसभेणं पडिकम्ममवट्टियं पि कायव्वं ।	
उवएसो वि सया से अणुलोमं तस्स दायव्वो	॥ ७७० ॥
जाणंतो वि य कम्मोदएण कोई परिस्सहपरज्झो ।	
ओभासिज्ज कुविज्ज व भिदिज्ज व नियपइत्तं पि	॥ ७७१ ॥
न हु सो कडुयं फरुसं व भासियव्वो, न खिसियव्वो य ।	
न य वित्तासेयव्वो, न य वट्टइ हीलणं काउं	॥ ७७२ ॥
फरुसवयणाइएहिं माणी खवगो हु फरुसिओ संतो ।	
अवमाणमवक्कमणं कुज्जा असमाहिमरणं वा	॥ ७७३ ॥
तस्स पइन्नामेरुं विभित्तुमिच्छंतयस्स निज्जवओ ।	
सव्वायरेण कवयं परिस्सहनिवारणं कुज्जा	॥ ७७४ ॥
कन्नामएहिं हिययंगमेहिं निद्धेहिं निउणवयणेहिं ।	
सो खवओ सट्टाणं ठावेयव्वो तओ गुरुणा	॥ ७७५ ॥
रेगाऽऽयंकुवसग्गे परीसहे धिइबलेण धीर ! तुमं ।	
आराहणाविपक्खे अविस्सन्नमणो पराजिणसु	॥ ७७६ ॥
सुण धीर ! को वि सुहडो उत्तमवंसो जणे वि पत्तजसो ।	
माणी मरणभएणं रणम्मि नासिज्ज हक्काओ	॥ ७७७ ॥
गाढप्पहारसंताविया वि सूरा रणे अरिसमक्खं ।	
न मुहं भंजंति सयं, मरंति भिउडीमुहा चव	॥ ७७८ ॥
सुट्टु वि आवइपत्ता न कायरत्तं करिंति सप्पुरिसा ।	
कत्तो षुण दीणत्तं किविणत्तं वा वि कार्हिति ?	॥ ७७९ ॥

जइ ता तह अत्राणी संसारपवड्ढणाए लेसाए । तिव्वाओ वेयणाओ सहंति कुलजा करिति धिइं	॥ ७८० ॥
किं पुण जइणा संसारसव्वदुक्खक्खयं करितेण । बहुतिव्वकम्मफलजाणएण न धिईं करेयव्वा ?	॥ ७८१ ॥
मेरु व्व निप्पकंपा अक्खोभा, सायरो व्व गंभीरा । धिइमंता सप्पुरिसा होंति, महल्लवईए वि	॥ ७८२ ॥
तं सरसि महपइत्रा जं विहिया संघसक्खिया तुमए । 'भंते ! सव्वाहारं पच्चक्खामि त्ति जाजीवं'	॥ ७८३ ॥
चउविहसंघसमक्खं सिद्धा-ऽरिह-केवलीण पच्चक्खं । वूढपइन्नविलोवं को जाणंतो कुणइ माणी ?	॥ ७८४ ॥
तिन्नो महासमुद्धो, तरियव्वं गोपयं तुहेयाणि । समइक्कंतो मेरू, परमाणू चिट्ठए इण्हिं	॥ ७८५ ॥
कालं अणंतपुग्गलपरियट्टमियं भमित्तु संसारे । कहवि तएसा पत्ता सामग्गी, न य पुणो सुलहा	॥ ७८६ ॥
ता धीर ! धरसु अच्चंतधीरिमं, चयसु कीवयपयत्तं । हरिणंकनिम्मलं नियकुलं पि सम्मं विभावेसु	॥ ७८७ ॥
जिण-गणहर-चक्कीणं मुणीण समणीण सड्ढ-सड्ढीणं । पासंडीणं तिरियाणमित्थ चित्तेसु चरियाइं	॥ ७८८ ॥
वरणाण-दंसणधरा सव्वे तित्थंकरा वि अकरिसु । कयकज्जा पज्जंते नियमेणं पायवोवगमं	॥ ७८९ ॥
सुयसागरपारगया भवसिद्धीया वि सव्वलद्धीया । अंते भत्तच्चागं करिति गणहारिणो सव्वे	॥ ७९० ॥
अणवज्जं पव्वज्जं पवज्जिउं चक्किणो बला णेगे । अणसणविहिणा सग्गा-ऽपवग्गसुहसंगिणो जाया	॥ ७९१ ॥

मणपज्जविणो मुणिणो सुयकेवलि-ओहिनाणिणो णेगे ।	
भीमभवदुक्खभीया भत्तपरिन्नं पवज्जंति	॥ ७९२ ॥
गणणाईया समणा समुद्ग्नपरीसहा वि वरमरणं ।	
अक्कसिस्सु तेसिं केसिं मुणीण गुणवन्नणं सुणसु	॥ ७९३ ॥
पंचसया एगूणा खंदगसीसा दिएण पावेण ।	
अंते पीलिज्जंता पडिवन्ना उत्तिमं अट्टं	॥ ७९४ ॥
भयवं गयसुकुमालो खाइरअंगारपूरियकवालो ।	
सोमिलदिएण वियणं अहियासितो सिवं पत्तो	॥ ७९५ ॥
किं न सुओ जिणधम्मो सड्ढो निदड्ढमंस-वस-चम्मो ।	
पट्टीए पत्तीए निव्वेयगओ गहियदिक्खो	॥ ७९६ ॥
सीहोरसियं रुहिउं चउदिसिचउपक्खसंलिहियदेहो ।	
सोढुवसगो जाओ सोहम्मिंदो तुरियचक्की	॥ ७९७ ॥
नलिणऽज्झयणं सुणिउं गहियवओ पियवणे सियालीए ।	
खज्जंतो आराहणमाराहइऽवंतिसुकुमालो	॥ ७९८ ॥
मुगिल्लमोयरंतो सुकोसलो चाउमासिपारणए ।	
क्कधीए उवसगं सम्मं सहिउं सिवं पत्तो	॥ ७९९ ॥
किं न सुया ते सुविहिय ! जुहिट्टिलाई दुमाससंलेहा ।	
सेतुंजे पंडुसुया सिद्धिगया पायवोवगया	॥ ८०० ॥
वेभारपव्वए सालिभद्द धन्नो य पायवोवगया ।	
भासं संलिहिय तणू पत्ता ते दो वि सव्वट्टे	॥ ८०१ ॥
जो तिपयपत्तसत्तो कीडीहिं चालणि व्व कयगत्तो ।	
वीसपहरेहिं पत्तो सहसारे सो चिलापुत्तो	॥ ८०२ ॥
अणिमित्तामित्तेहिं मंतीहिं विदिन्नतिव्वविसजोगो ।	
वियणं परदेहे इव सहिउं उदायणो सिद्धो	॥ ८०३ ॥

पडिणीयदेवयाए गंगातीरे तिसूलभिन्नो वि ।	
आराहणं पवन्नो किं न सुओ अन्नियापुत्तो ?	॥ ८०४ ॥
सिरिभद्दबाहुसीसा चउरो रयणीए चउहिं जामेहिं ।	
सीयं सहितु पत्ता दियलोयं, किं तए न सुया ?	॥ ८०५ ॥
पंचसयसाहुसहिओ पव्वयपम्भारमस्सिउं ओमे ।	
भत्तपरिन्नं कासी स वयरसामी वि किं न सुओ ?	॥ ८०६ ॥
तह वयरखुडुगो वि हु तत्तम्मि सिलायले रहावत्ते ।	
हविर्पिडो व्व विलीणो निसिद्धभत्तो दिवं पत्तो	॥ ८०७ ॥
उण्हम्मि सिलावट्टे जह तं अरहन्नएण सुकुमालं ।	
वग्घारियं सरीरं, तह तं चित्तेसि किं न तुमं ?	॥ ८०८ ॥
सुव्वंति य अणगारा घोरासु भयाणियासु अडवीसु ।	
गिरिकुहर-कंदरासु य विजणेसु य रुंक्खमूलेसु	॥ ८०९ ॥
धिइधणियबद्धकच्छ भीया जर-मरण-जम्मणभयाणं ।	
सेलसिलासयणत्था सार्हिति उ उत्तिमट्टाइं	॥ ८१० ॥
जइ ताव सावयाऽऽकुलगिरिकंदर-विसमकडग-दुग्गेसु ।	
सार्हिति उत्तमट्टं धिइधणियसहायगा धीरा	॥ ८११ ॥
किं पुण निक्कारणवच्छलेहिं सार्हूहिं विहियपडिकम्मो ।	
नो सक्किज्जा सम्मं साहेउं अप्पणो अट्टं ?	॥ ८१२ ॥
सिरिवासुदेवपत्ती जिणपासे गहियचरणपडिवत्ती ।	
कयमासभत्तविरया सिद्धा पउमावई न सुया ?	॥ ८१३ ॥
काली-सुकालियाओ धन्ना कालाइयाण जणणीओ ।	
सुयमरणगहियचरणा अणसणमरणा गया सिद्धिं	॥ ८१४ ॥
खवग ! तए किं न सुया चेडगधूया गिहे विं गहियवया ।	
आलोइयपडिकंता पभावई सुरसुहं पत्ता ?	॥ ८१५ ॥

विणयवई सा धन्ना अणसणविहिणा सुलद्धवरवन्ना ।	
विगयभया वि गयभया जीए निज्जामिगा गुरुणी	॥ ८१६ ॥
जइ ताव साहुणीहि वि कीरइ धिइदुब्बलाहिं वरमरणं ।	
किं तं पंडिय ! पंडियमरणं मरिहेसि नो इण्हिं ?	॥ ८१७ ॥
सुन्नहरे पडिमठिओ नभसेणेणं सुईहिं भिन्नो वि ।	
धीरे सागरचंदो पडिवन्नो उत्तमं अट्टं	॥ ८१८ ॥
आराहणापडागा गहिया जह चेडगेण सुरभवणे ।	
निज्जामगरहिण वि तह धीर ! तुमं तयं गिण्ह	॥ ८१९ ॥
किं न सुओ धीर ! तए वरुणो रणभूमिकंठगयपाणो ।	
संसाहियनियकज्जो पसंसणिज्जो सुराणं पि ?	॥ ८२० ॥
आणंद-कामदेवाइसावया गहियमुख्रपाहेया ।	
आराहियपज्जंता झौसियगत्ता दिवं पत्ता	॥ ८२१ ॥
किं न सुणिओ पएसी सूरियकंताए दिन्नतिव्वविसो ।	
उप्पन्नविउलवियणो कुविओ न मणे मणागं पि ?	॥ ८२२ ॥
काऊण सिद्धसक्खं आलोयण पावठाणवोसिरणं ।	
जाओ विमाणसामी सोहम्मे सूरियाभम्मि	॥ ८२३ ॥
किं न सुओ चाणक्को सङ्गे गुट्टे सुबंधुणा दङ्गे ।	
इंगिणिमरणपवन्नो धीरो चलिओ न झाणाओ ?	॥ ८२४ ॥
इय जइ समाहिमरणं कुणंति सुस्सावगा वि दढसत्ता ।	
ता सुविहिय ! सविसेसं अपमाओ तत्थ कायव्वो	॥ ८२५ ॥
वरकुंजरखंधगया जिणसहं सुणिय सुक्कझाणरया ।	
विगयघणकम्मलेवा सिद्धिगया जयउ मरुदेवा	॥ ८२६ ॥
देवइ य रोहिणी ऊ दीवायणजालियाए नयरीए ।	
कयभत्तपरिच्चागा समाहिमरणा दिवं पत्ता	॥ ८२७ ॥

तयदोसा चंदजसा ददुं सरयं सुजायकायंसा (?) । निव्वेयसमावन्ना परमं आराहणं कासी	॥ ८२८ ॥
भदं धिईमईणं मइ-सुमईणं जया हि जलहिम्मि । भग्गे वहणे कयअणसणाहिं अबवो कओ अप्पा	॥ ८२९ ॥
जइ ताव सावियाहि वि अबलाहिं परीसहे सहिज्जंति । ता धीर ! तुमवि तेसिं परजए किं न सुहडो सि ?	॥ ८३० ॥
तामलि ईसाणिदो, बालतवस्सी वि पूरणो चमरो । अणसणमरणपभावा कमढो कमढासुरो जाओ	॥ ८३१ ॥
जइ पासंडी वि इमं करिंति नियनियमपालणं धीर ! । तो भो ! जिणवयणविसारयस्स किं दुक्करं तुज्ज ?	॥ ८३२ ॥
निप्फेडियमुणिसल्लो कयदिणतिगअणसणो सहस्सारे । जाओ किं ते न सुओ वेयरणीवाणरो धीर ! ?	॥ ८३३ ॥
जिणदाससइढ्ढगोणा कंबल-सबला वि खीणदेहबला । अणसणविहिणा जाया नागकुमार सुया न तए ?	॥ ८३४ ॥
किं न सुओ ते कोसियसप्पो कीडीहिं खज्जमाणो वि । मासद्धं संलेहिय कायं पत्तो सहस्सारं ?	॥ ८३५ ॥
पियपुत्ताऽऽमिसवयणा दसणे ददुण पुव्वभवसरणा । पालियपक्खाणसणा सहदेवा वग्घि किं न सुया ?	॥ ८३६ ॥
सावयसुयमच्छेणं, सामन्नविराहिण क्कीरणं । मणियारददुरेणं, तह सेडुगददुरेणावि	॥ ८३७ ॥
पासजिणजीवकरिणा, मुणिदंसणजाइसरणखग्गेण । धिज्जाइणिसुणियाए, छालेणं चारुदत्तस्स	॥ ८३८ ॥
खुडुगमहिसेण तहा मीयद्धयपहयभद्दमहिसेण । निवविक्रमछागेणं, सुव्वयसंगइय आसेणं	॥ ८३९ ॥

धरणिद-कूरगड्डुगफाणीहिं, तह सीहसेणकरिणा वि (?) ।

जाइं सरित्तु पत्तं अणसणमरणेण देवत्तं ॥ ८४० ॥

तिरिया वि जइ समत्था समुइन्नपरीसहे विसोदुं जे ।

ता नरसीह ! नरणं ससहायाणं किमच्छरियं ? ॥ ८४१ ॥

तह नारय-तिरियत्ते नराऽमरत्ते वि जं तए दुक्खं ।

पत्तं अणंतखुत्तो तं अणुचिंतेहि तच्चित्तो ॥ ८४२ ॥

नरएसु वेयणाओ अणोवमाओ असायबहुलाओ ।

कायनिमित्तं पत्तो अणंतसो तं बहुविहाओ ॥ ८४३ ॥

दीहं ससंति, कलुणं भणंति, विरसं रसंति दुक्खत्ता ।

नेइया अवरोप्पर-सुर-खित्तसमुत्थवियणाहिं ॥ ८४४ ॥

जं नारयाण दुक्खं उक्कत्तण-दहण-छिंदणाईयं ।

तं वरिससहस्सेण वि न भणिज्ज सहस्सवयणो वि ॥ ८४५ ॥

अच्छिनिमीलणमित्तं नत्थि सुहं दुक्खमेव अणुबद्धं ।

नरए नेइयाणं अहोणिसं पच्चमाणाणं ॥ ८४६ ॥

नरयकडयम्मि पत्तो जं रद्धो लोहकंडुएहिं तुमं ।

नेइएहिं तहिं जं कयत्थिओ पुव्ववेरीहिं ॥ ८४७ ॥

जं कूडसामलीए दुक्खं पत्तो सि, जं च सूलम्मि ।

जं असिपत्तवणम्मि जं च कयं गिद्ध-कंकेहिं ॥ ८४८ ॥

नरयपालेहिं वियणं वेयरणीए य पाविओ जं सि ।

जं पाइओ सि खारं कडुयं तत्तं च तउ-तंबं ॥ ८४९ ॥

जं खाविओ सि अवसो लोहंगारे य पज्जलंते य ।

कंडूसु जं सि रद्धो काभल्लीए य जं तलिओ ॥ ८५० ॥

कुट्टाकुट्टिं चुन्नाचुन्नि मोगगरघणेहिं मुट्टीहिं ।

जं च सि खंडाखंडीकओ तुमं नरयपालेहिं ॥ ८५१ ॥

पासेर्हि जं सि गाढं बद्धो भिन्नो य सिल्ल-भल्लेर्हि ।	
परसूर्हि फालिओ, तालिओ य जंतय-मुसंडीर्हि	॥ ८५२ ॥
जं तत्तलोहपडिमाऽऽलिंगणवियणं तए समणुभूयं ।	
नए अणंतखुत्तो तं अणुचिंतेहि निस्सेसं	॥ ८५३ ॥
तिरियगइमणुप्पत्तो भीममहावेयणाउलमपारं ।	
जम्मण-मरणऽरहट्टं अणंतखुत्तो परिगओ जं	॥ ८५४ ॥
ताडण तासण बंधण वाहण लंछण विहेडणं दमणं ।	
कन्नच्छेयण नासावेहण निल्लंछणं चेघ	॥ ८५५ ॥
छेयण भेयण डहणं निप्पीडण गालणं छुहा तण्हा ।	
भक्खण मोडण मलणं विकत्तणं सीय उण्हं च	॥ ८५६ ॥
जं अत्ताणो निप्पडिकम्मो बहुवेयणऽद्दिओ पडिओ ।	
बहुर्हि मओ दिवसेर्हि तडप्फडंतो अणाहो य	॥ ८५७ ॥
इच्चेवमाइ दुक्खं अणंतखुत्तो तिरिक्खजोणीए ।	
जं पत्तो सि अईए काले चिंतेहि तं सव्वं	॥ ८५८ ॥
मणुयत्तणे वि बहुविहविणिवायसहस्सभेसणघरम्मि ।	
कम्मवसा जं दुक्खं पत्तं चिंतेहि तं सव्वं	॥ ८५९ ॥
पियविप्पओगदुक्खं, अणिट्टसंजोगजं च जं दुक्खं ।	
जं माणसं च दुक्खं, दुक्खं सारीरगं जं च	॥ ८६० ॥
परभिच्चयाए जं ते असब्भवयणेहि कडुय-फरुसेर्हि ।	
निब्भच्छणा-ऽवमाणण-तज्जणदुक्खाणि पत्ताणि	॥ ८६१ ॥
दीणत्त-रोस-चिंता-सोया-ऽमरिसऽग्गिपउलियमणो जं ।	
पत्तो घोरं दुक्खं माणुसजोणीए संतेण	॥ ८६२ ॥
दंडण-मुंडण-ताडण-धरिसण-परिसोससंकिंलेसो य ।	
धणहरण-दारधरिसण-घरडाह-जला हि धणनासो	॥ ८६३ ॥

दंड-कसा-लट्टिसयाणि ढिकुरा कडगमद्गणं घोरं । कुंभीपाओ तत्थ य पलीवणं भत्तवोच्छेओ	॥ ८६४ ॥
सूलारोवण पट्टसगहर्णं उब्बंधणं हडिक्खेवो । हृदयऽसियारणाई काराए चडुणं विविहं	॥ ८६५ ॥
कन्नुट्ट-सीस-नासा-जीहा-कर-चरण-वसणछेयणयं । अच्छीणं उद्धरणं दंत-ऽट्टीणं च भंजणयं	॥ ८६६ ॥
अग्गि-जल-वाल-विसहर-विस-अरि-सत्थाभिघाय-वाहीहिं । मुत्त-पुरीसनिरुंभण-उण्ह-पिवासा-खुहाईहिं	॥ ८६७ ॥
जं दुक्खं संपत्तो अणंतखुत्तो मणे सरीरे य । माणुसभवे वि तं सव्वमेव चिंतेहि तं धीर !	॥ ८६८ ॥
सुरलोगम्मि सुरा वि हु वरभूसणभूसिया अणंतसुहं । अणुहविय परिवडंती तओ वि तेसि महादुक्खं	॥ ८६९ ॥
एगत्थसुरसमिद्धि अन्नत्थ व पिच्छिउं चवणदुक्खं । सयसिक्करं व फुट्टइ जं न वि हिययं, अओ चुज्जं	॥ ८७० ॥
ईसा-विसाय-परिभव-परपेसण-वज्जताडणाईणि । दुक्खाईं सुरविलासिणिविओगजणियाणि देवाणं	॥ ८७१ ॥
कह सद्-रूव-रस-गंध-फास-मणहरसुरंगणसुहाईं । अणुहविय गब्भदुक्खं पिक्खिय देवा न दुम्मंति	॥ ८७२ ॥
छम्माससेसजीवियमरणभयऽक्कंतकंपिरसरीरा । कत्थइ न लहंति रइं देवा सयणे वणे भवणे	॥ ८७३ ॥
पमिलाणमल्लदामा सिरि-हिरिपरिवज्जिया मलिणवसणा । चिंतिंति सुरा विमणा 'तुच्छे धम्मो कओ पुब्बि'	॥ ८७४ ॥
इय देवेसु वि अभिमाणमित्तसुक्खाईं गरुयदुक्खाईं । चित्तसु निव्वुयहियओ तेसि पि असारयं बहुसो	॥ ८७५ ॥

एवं एयं सव्वं दुक्खं चउगइगयम्मि जं पत्तो । तत्तो अणंतभाओ होज्जा न य दुक्खमेयं ते	॥ ८७६ ॥
संखिज्जमसंखिज्जं कालं ताइं अवीसमंतेण । दुक्खाइं सोढाइं, किं पुण अइअप्पकालमिणं ?	॥ ८७७ ॥
जइ ता तारिसियाओ सोढाओ वेयणाओ अवसेण । धम्मो त्ति इमा सवसेण कहां सोढुं न तीरिज्जा ?	॥ ८७८ ॥
तण्हा अणंतखुत्तो संसारे तारिसी तुमं आसी । जं पसमेउं सव्वोदहीणमुदयं न तीरिज्जा	॥ ८७९ ॥
आसी अणंतखुत्तो संसारे ते छुहा वि तारिसिया । जं पसमेउं सव्वो पुग्गलकाओ वि न तरिज्जा	॥ ८८० ॥
जइ तारिसिया तण्हा छुहा य अवसेण सा तए सोढा । धम्मो त्ति इमा सवसेण कहां सोढुं न तीरिज्ज ?	॥ ८८१ ॥
सुइपाणएण अणुसट्ठिभोयणेण य उवग्गहीएण । झाणोसहेण तिच्चा वि वेयणा तीरए सहिउं	॥ ८८२ ॥
भीओ व अभीओ वा निप्पडिकम्मो व सपडिकम्मो वा । मुच्चइ न वेयणाओ जीवो कम्मे उदित्रम्मि	॥ ८८३ ॥
संलेहणापरिस्सममिमं कयं दुक्करं च सामन्नं । मा अप्पसोक्खहेउं तिलोयसारं विणासेहि	॥ ८८४ ॥
तम्हा कलेवरकुडी पव्वोढव्व त्ति निम्ममो दुक्खं । कम्मफलमविकखंतो विसहसु निव्वेयणो चेव	॥ ८८५ ॥
इय पन्नविज्जमाणो तो पुव्वं जायसंकिलेसाओ । विणियंतो तं दुक्खं पस्सइ परदेहदुक्खं व	॥ ८८६ ॥
रायाइमहिड्डीयागमणपओगेण वा वि माणिस्सं । माणजणणेण कवयं कायव्वं तस्स खवयस्स	॥ ८८७ ॥

इच्चेवमाइ कवयं भणियं उस्सग्गियं जिणमयम्मि ।	
अववाइयं पि कवयं आगाढे होइ कायव्वं	॥ ८८८ ॥
हंदी ! परीसहचमू जोहेयव्वा मणेण काएणं ।	
तो मरणदेस-कालो कवयब्भूओ उ आहारो	॥ ८८९ ॥
जम्हाऽऽहारेण विणा समाहिकामो न साहइ समाहिं ।	
तम्हा समाहिहेउं दायव्वो तस्स आहारो	॥ ८९० ॥
सरीरमुज्झियं जेण को संगो तस्स भोयणे ? ।	
समाहिसंधणाहेउं दिज्जए सो उ अंतए	॥ ८९१ ॥
जह कवचेण अभिज्जेण कवचिओ रणमुहम्मि सत्तूणं ।	
जायइ अलंघणिज्जो, कम्मसमत्थो य जिणइ अरी	॥ ८९२ ॥
एवं खवओ कवचेणुवगहिओ तह परिस्सहरिऊणं ।	
जायइ अलंघणिज्जो ज्ञाणसमत्थो य जिणइ जई	॥ ८९३ ॥
एवं अहियांसितो सम्मं खवओ परीसहे एए ।	
सव्वत्थ अपडिबद्धो उवेइ सव्वत्थ समभावं	॥ ८९४ ॥
समयाए भावियप्पा विहरइ सो जाव वीरियं काए ।	
उट्टुणे सयणे वा निसीयणे वा अपरितंतो	॥ ८९५ ॥
आसन्नाऽऽगयमरणो पंचनमोक्कारमायरतरेण ।	
गिण्हइ अमोहसत्थं, संगमर्ममुहे वरभडो व्व	॥ ८९६ ॥
मुत्तुं पि बारसंगं स एव मरणम्मि कीरए जम्हा ।	
अरहंतनमोक्कारो तम्हा सो बारसंगत्थो	॥ ८९७ ॥
सव्वं पि बारसंगं परिणामविसुद्धिहेउमित्तागं ।	
तक्कारणभावाओ किह न तयत्थो नमोक्कारो ?	॥ ८९८ ॥
न हु तम्मि देस-काले सक्का बारसविहो सुयक्खंधो ।	
सव्वो अणुचितेउं धंतं पि समत्थचित्तेणं	॥ ८९९ ॥

नामाङ्गलाणं पढमं चिय मंगलं नमोकारे ।	
अवणेइ वाहि-तकर-जलणाइभयाइं सव्वाइं	॥ ९०० ॥
हख दुहं, कुणइ सुहं, जणइ जसं, सोसए भवसमुदं ।	
इहलोय-पारलोइयसुहाण मूलं नमोकारे	॥ ९०१ ॥
इहलोगम्मि तिदंडी सादिव्वं माउलिंगवणमेव ।	
परलोए चंडपिंगल हुंडियजक्खो य दिट्टंता	॥ ९०२ ॥
अरहंताणं तु नमो, नमोऽत्थु सिद्धाण, तह य सूरीणं ।	
उवझायाणं च नमो, नमोऽत्थु सव्वेसिं साहूणं	॥ ९०३ ॥
इय पंचनमोकारे पावाण पणासणो असेसाणं ।	
तो सेसं चइऊणं सो गज्झो मरणकालम्मि	॥ ९०४ ॥
अरहाइनमोकारे जीवं मोएइ भवसहस्साओ ।	
भावेण कीरमाणो होइ पुणो बोहिलाभाए	॥ ९०५ ॥
पंचनवकारमंतो हिययम्मि पइट्ठिओ हवइ जस्स ।	
मोहपिसाओ न जिणेइ तं नरं, तरइ य भवोहं	॥ ९०६ ॥
पंचनमोकारवरत्थसंगओ अणसणाऽऽवरणजुत्तो ।	
वयकरिवरखंधगओ मरणरणे होइ दुज्जेओ	॥ ९०७ ॥
एसो परमो मंतो, एसो सारो दुवालसंगस्स ।	
एयं नेयं ज्ञेयं कल्लणं मंगलं पत्थं	॥ ९०८ ॥
उच्चारिउमसमत्थो सुणिज्ज निज्जामएण भन्नंतं ।	
संवेगभावियप्पा जा चरिमुस्सास-निस्सासं	॥ ९०९ ॥
इय ज्ञायंतो खवओ जइया परिहीणवाइओ होज्जा ।	
आराहणाए तइया इमाणि लिंगाणि दंसेइ	॥ ९१० ॥
हुंकारंजलि-भमुहंगुलीहिं दिट्ठीहिं करपयारेहिं ।	
सिरचालणेण य तहा सन्नं दाएइ सो खवओ	॥ ९११ ॥

तो निज्जामयगुरुणो खवगं आराहणाए उवउत्तं ।	
जाणंति सुयरहस्सा कयसन्नागा य खवएण	॥ ९१२ ॥
एवं तु भावियप्पा पसत्थझाणो विसुद्धलेसागो ।	
आराहणापडागं हरइ अविग्घेण सो खवओ	॥ ९१३ ॥
तेलोकसव्वसारं चउगइसंसारदुक्खनासणयं ।	
आराहणं पवन्नो सो भयवं मुक्खसोक्खत्थी	॥ ९१४ ॥
उक्कोसं आराहणमाराहिय साहु लहइ जहविहिणा ।	
तेण भवग्गहणेणं सिद्धिं निद्धुणियकम्मंसो	॥ ९१५ ॥
तह मज्झिममाराहणमणुपालियऽणुत्तराइसु सुरेसु ।	
ईसाणंतेसु मुणी पावइ वेमाणियसुरत्तं	॥ ९१६ ॥
आराहणं जहन्नं आराहिता मुणी मुणियभावो ।	
सोहम्मम्मि महड्डियदेवत्तं पावए पवरं	॥ ९१७ ॥
परमाराहणजुत्तो सुसावओ जाइ अच्चुयं कप्पं ।	
सो चेव जहन्नाए सोहम्मे लहइ देवत्तं	॥ ९१८ ॥
किं जंपिण बहुणा ? जो सारो केवलस्स लोयस्स ।	
तं अचिरेण लहंती फासित्ताऽऽराहणं सयलं	॥ ९१९ ॥
भोए अणुत्तरे भुंजिऊण देवेसु लहिय सुनरत्तं ।	
पाविय अरिहत्तं वा अणुहविउं वा गणहरत्तं	॥ ९२० ॥
लहिऊण वा मुणीणं आमोसहिमाइयाओ लद्धीओ ।	
भुच्चा व चक्कि-बल-वासुदेव-खयरिंदरिद्धीओ	॥ ९२१ ॥
अप्पडिहयसोहगं वरलावन्नं सुरूवमिस्सरियं ।	
आइज्जवयण-सुस्सरमिच्चाइगुणाण संपत्तिं	॥ ९२२ ॥
सम्मत्तं चारित्तं चउखंधाऽऽराहणं च लहिऊणं ।	
सत्तऽट्टुभवग्गहणे अणइक्कमिउं लभे सिद्धिं	॥ ९२३ ॥

जत्थ न जरा, न मरणं, न रोग-सोगा, न चेव दारिद्रं ।	
न भयं, न इट्टजोगो, न विओगो जत्थ कइया वि	॥ ९२४ ॥
साइमणंतं कालं तत्थ सिवम्मि गओ विगयबाहो ।	
जीवो सुहिओ चिट्ठइ पज्जंताऽऽराहणपभावा	॥ ९२५ ॥
ते सूर भयवंतो पसंसणिज्जा जए महासत्ता ।	
पच्चक्खंती जे संघसक्खियं सव्वमाहारं	॥ ९२६ ॥
ते धन्ना, ते नाणी, लद्धो लाभो य तेहिं सव्वेहिं ।	
आराहणा भयवई पडिवन्ना जेहिं संपुत्रा	॥ ९२७ ॥
किं नाम तेहि लोए महाणुभावेहि होज्ज न वि पत्तं ? ।	
आराहणा भयवई सयला आराहिया जेहिं	॥ ९२८ ॥
पुरिसोत्तमाण तेसिं पाए पणमामि सव्वभावेणं ।	
जायइ ममावि जेणं अंते मरणं समाहीए	॥ ९२९ ॥
आराहणापवन्नं साहुं पडियइ जो उ भत्तीए ।	
संपज्जइ निव्विग्घा तस्स वि आराहणा सयला	॥ ९३० ॥
आराहणापडागं एयं जो सम्ममायइ धन्ने ।	
सो लहइ सुद्धसद्धो तिलोयचंदुज्जलं किंत्ति	॥ ९३१ ॥
कम्माऽऽमयप्पसमणं लच्छिनिवासप्पभूयमिह विबुहा ! ।	
अजरामरपयहेउं सेवह आराहणाअमयं	॥ ९३२ ॥

श्रीवीरभद्राचार्यविरचिता ।

॥ आराहणापडागा ॥

नियसुचरियगुणमाहष्यदिण्णसुरायरिद्धिवित्थारे ।	
जयइ सुरायपूइयगुणमाहप्पो महावीरो	॥ १ ॥
आराहणासरूवं अणुहवसिद्धं च फलमसंदिद्धं ।	
भणियं तेण भगवया गोयममाईण जं पुव्वं	॥ २ ॥
तं पुव्वपुरिससंकमकमागयं भावसंकममुदारं ।	
संखेवओ महत्थं भणामि सुत्ताणुसारेण	॥ ३ ॥
जिणवयणसुइपवित्तं मणुयत्तं पाविऊण सप्पुरिसा ! ।	
सासयसुहकामेहिं होयव्वं होउकामेहिं	॥ ४ ॥
जं अत्थ-कामकामा अपत्तकामा पडंति अहरगइं ।	
ता धम्म-मुखकामा सासय-निब्बाहसुहकामा	॥ ५ ॥
सइ तम्मि सासयसुहे केवलिकहिए य तस्सुवायम्मि ।	
एगंतसाहए सुपुरिसाण जत्तो तहिं जुत्तो	॥ ६ ॥
तं जाण नाण-दंसण-चारित्त-तवेसु कयचउक्खंधं ।	
आराहणाउवायं निद्धिट्ठं पुव्वसूरीहिं	॥ ७ ॥
तेसिमुवएससारं दुवालसंगं पि पवयणं "आणा" ।	
जं तीए आराहणमेसा "आराहणा" भणिया	॥ ८ ॥
जीवादीण जहत्थं पयत्थसत्थाण जिणपणीयाणं ।	
जो अवबोहो सम्मं वर्यति तं नाणिणो "नाणं"	॥ ९ ॥
मण्णइ तमेव सच्चं णीसंकं जं जिणेहिं पण्णत्तं ।	
"दंसण" मिणमो भणियं सुभाऽऽयपरिणामरूवं तु	॥ १० ॥
निद्धिलियदोसरिउणो जयगुरुणो परहिएक्ककयरुइणो ।	
सव्वण्णुणो जिणिंदा न अण्णहावाइणो जेण	॥ ११ ॥

सामाइय छेयद्वावणं च परिहारसुद्धियं तह य ।	
अह सुहुमसंपरायं पंचमचरणं अहक्खायं	॥ १२ ॥
होइ तवो वि य दुविहो, सर्भितर-बाहिरो जिणुद्धिट्ठो ।	
इक्किक्को छब्भेओ, जहसत्तीए निरासंसो	॥ १३ ॥
नाणं पगासयं, सोहओ तवो, संजमो य गुत्तिकरो ।	
सम्मत्ताणुगयाइं इमाइं साहंति मुत्तिसुहं	॥ १४ ॥
संसारियं पि जं पयइसुंदरं, जं च अक्खयं सोक्खं ।	
आराहणाफलं तं निद्धिट्ठं नट्टमोहेहिं	॥ १५ ॥
जं च परिणामविरसं अणंतसंसारकारणं जं च ।	
दुक्खं वा सोक्खं वा विराहणाकारणा तं तु	॥ १६ ॥
जं च सुत्तिकखं दुक्खं, जं चिय सुहुमुत्तमं तिलोयम्मि ।	
तं जाण जिणुद्धिट्ठं विराहणा-ऽऽराहणाण फलं	॥ १७ ॥
केई दंसण-चरणे दुविहं आराहणं बुहा बिंति ।	
जमऽदंसणं न नाणं, संजमरहिओ तवो न तवो	॥ १८ ॥
अण्णाणे नत्थि रुई, नाणं च न किंचि रुइपरिच्चत्तं ।	
“बोडा” न पढंति पुढो ता णिच्छयओ दुवे ताइं	॥ १९ ॥
संजमविरिएण विणा न चरित्तं, विरियगूहणे न तवो ।	
ता चारित्तं पि तवो, दंसण-चरणेहिं तेण दुहा	॥ २० ॥
निच्छयओ “मूलाराहणाइ” एयं पि “बोडिया” बिंति ।	
तमजुत्तंतिमसुयकेवल्लिणो(?) इणमो जओ भणियं	॥ २१ ॥
निच्छयनयस्स चरणस्सुवघाए नाण-दंसणवहो वि ।	
ववहारस्स उ चरणे हयम्मि भयणा उ सेसाणं	॥ २२ ॥
जो जहवायं न कुणइ मिच्छद्धिट्ठी तओ हु को अण्णो ? ।	
वड्ढेइ य मिच्छत्तं परस्स संकं जणेमाणो	॥ २३ ॥

- नाण-किरियाहिं मुखो जो साविक्खाहिं पवयणे भणिओ ।
अण्णोण्णाणुगयमिणं एगं वत्थुं सणिच्छयओ ॥ २४ ॥
- जह दंसणेण न विणा नाणं, तह तं विणा न चारित्तं ।
ता इक्क च्चिय पत्ता दंसणआराहणा तेसिं ॥ २५ ॥
- ता सव्वमुज्झिऊणं घित्तव्वं सुट्ठु दंसणं तेहिं ।
सिज्झंति चरणरहिया दंसणरहिया न सिज्झंति ॥ २६ ॥
- तं पि न, जमचरणणं सेणिय-सच्चइ-दसारसीहाणं ।
सुविसुद्धदंसणाणं अहरगई रइपसत्ताणं ॥ २७ ॥
- ता णिच्छएण जुत्तं चरणं चिय, दंसणं पुण तयंगं ।
ववहारओ पुण इमा दुविहा तिविहा चउविहा वा ॥ २८ ॥
- नाणस्स दंसणस्स य सारो चरणं भवे जहुद्धिदुं ।
चरणस्स तस्स सारो निव्वाणमणुत्तरं भणियं ॥ २९ ॥
- निव्वाणस्स य सारो अव्वाबाहं सुहं अणोवम्मं ।
सव्वस्स पवयणस्स उ सारो आराहणा तम्हा ॥ ३० ॥
- सुचिरं पि निरइयारं विहरित्ता नाण-दंसण-चरित्ते ।
मरणे विराहइत्ता अणंतसंसारिणो दिट्ठा ॥ ३१ ॥
- आसायणबहुलाणं विराहयाणं च नाण-चरणणं ।
पोगलपरियट्ठुं उक्कोसं अंतरं भणियं ॥ ३२ ॥
- दिट्ठा मिच्छदिट्ठी अणाइणो तक्खणेण सिद्धा य ।
आराहियमरणंता मरुदेवाई महासत्ता ॥ ३३ ॥
- जइ पवयणस्स सारो मरणंताराहणा मुणिवराणं ।
किं दाणि सेसकाले जयंति तव-नाण-चरणेसु ? ॥ ३४ ॥
- जावज्जीवपइण्णा निव्वाणाराहणा जओ भणिया ।
पढमं च तीइ भंगे सा कत्तो तस्स मरणंते ? ॥ ३५ ॥

किंतु जहासतीए आराहितेण सेसकालम्मि ।	
मरणंते होयव्वं मुणिणा दढमप्पमत्तेणं	॥ ३६ ॥
परिजविया वि न सिज्झइ पहाणसेवं विणा जहा विज्जा ।	
तह पव्वज्जा वि दढं मरणंताराहणाइ विणा	॥ ३७ ॥
पुव्वाऽणभत्थकमो रिउभडगहणम्मि जइ वि परिहत्थो ।	
सुहडो वीरपडायं न हरइ, जह समरसीसम्मि	॥ ३८ ॥
तह उग्गपरीसहसंकडम्मि न लहइ मुणी वि मरणंते ।	
आराहणापडायं पुव्वमणभत्थसुहजोगो	॥ ३९ ॥
कयकरणा वि सकज्जं पेरंतपमाइणो न सारहिति ।	
गीयत्थलद्धबुद्धी, आहरणं खुडुगाईया	॥ ४० ॥
पुव्वमभावियचित्तो आराहइ जइ वि को वि मरणंते ।	
खण्णुयनिहियाहरणं, तं चिय सव्वत्थं न पमाणं	॥ ४१ ॥
पालियमूलपइण्णो तम्हाऽऽराहिज्ज सुट्टु मरणंतं ।	
तं पि समासेण मुणी भणंति मरणं च पंचविहं	॥ ४२ ॥
पंडियपंडियमरणं च पंडियं बालपंडियं तह य ।	
बालमरणं चउत्थं च पंचमं बालबालं तु	॥ ४३ ॥
पंडियपंडियमरणं खीणकसाया मरंति केवलिणो ।	
भत्तपरिण्णाई पुण पंडियमरणं मुणिवरणं	॥ ४४ ॥
देसविरयाणमविरयसम्माण य बालपंडियं मरणं ।	
मिच्छद्दिट्ठीणुवसमपराण तं बालमरणं तु	॥ ४५ ॥
जं च कसायकलुसिया मरंति दढमनिगिहीयमिच्छत्ता ।	
सव्वजहण्णं भण्णइ तं मरणं बालबालं ति	॥ ४६ ॥
अहवा पंडियमरणाइं तिण्णि, दो चेव बालमरणाइं ।	
पढमाइं सम्मदिट्ठिस्स हुंति, बीयाइं इयरस्स	॥ ४७ ॥

सुविहियमिणं पवयणं असद्दहंतेण मूढजीवेण ।	
बालमरणाइं तीए मयाइं काले अणंताइं	॥ ४८ ॥
सम्मत्ताणुगयमणो जीवो मरणे असंजओ जइ वि ।	
ज्जिणवयणमणुसरंतो परित्तसंसारिओ होइ	॥ ४९ ॥
इक्कं पंडियमरणं छिण्णइ जाईसयाइं बहुयाइं ।	
तं मरणं मरियव्वं जेण मओ सुम्मओ होइ	॥ ५० ॥
आराहणाविहिं पुण भत्तपरिण्णाइ वण्णिमो पुव्वं ।	
उस्सणं स च्चेव उ सेसाण वि वण्णणा होइ	॥ ५१ ॥
जा दिट्ठिदाणमित्तेण देइ पणईण नर-सुरसमिद्धि ।	
सिवपुररज्जं आणारयाण देवीइ तीइ नमो	॥ ५२ ॥
दढ्घडियचउद्दारं विसंति आराहणापुरं वीर ।	
नर-विबुहेसर-सिवसुहरिद्धिसमिद्धं जयपसिद्धं	॥ ५३ ॥
भत्तपरिण्णामरणं भणियं सपरक्कमस्स सवियारं ।	
तस्साऽऽराहणमिणमो भणंति कमसो चउद्दारं	॥ ५४ ॥
पढ्ढं परिकम्मविहिं गणसंकमणं ममत्तवुच्छेओ ।	
तत्तो समाहिलाभो चउत्थमाराहणादारं	॥ ५५ ॥
परिकम्मविहीइ पुणो एक्कारस हुंति संगयगुणाइं ।	
पडिदारइं इमाइं अहक्कमं कित्तइस्सामि	॥ ५६ ॥
अरिहे लिंगे सिक्खा विणय समाही य अणिययविहारो ।	
परिणाम चाय सीई भावण संलेहणा चेव	॥ ५७ ॥
संजमगुणहाणिकरा जरा व, वाहि व्व हुज्ज दुस्सज्झो ।	
उवसग्गो चउवग्गो सुर-नर-तिरिय-ऽप्पणुप्पण्णो	॥ ५८ ॥
सत्तू चारित्तहरा वऽणुकूला जस्स हुज्ज दुस्सज्झा ।	
दुब्बिक्खपरद्धो वा हुज्जा अद्धाणपब्भट्ठो	॥ ५९ ॥

जंघाबलपरिहीणो हुज्जा, चक्खुं व दुब्बलं जस्स । अरिहइ भत्तपरिण्णं सो विरओ वा अविरओ वा	॥ ६० ॥
अणवरयमणइयारं सुहेण ओसरइ जस्स सामण्णं । सो पच्छिंतो मरणं भण्णइ सामण्णनिव्विण्णो	॥ ६१ ॥
मुहणंतय रयहरणं वोसट्टसरीरया अचेलक्कं । सिरलोय पंचभेओ उस्सग्गियलिंगकप्पो से	॥ ६२ ॥
संजमजत्तासाहणाच्चिघं जणपच्चओ ठिईकरणं । गिहिभावविवेगो वि य लिंगग्गहणे गुणा हुंति	॥ ६३ ॥
तं लिंगमहाजायं अव्वभिचारी सरीरपडिबद्धं । उवही पुण थेरणं चोद्दसहा सुत्तनिद्धिट्ठो	॥ ६४ ॥
सीसोवरिकायपमज्जणाय मुहंमरु-तसाइरक्खट्ठा । रय-रेणुरक्खणट्ठा दिट्ठं मुहणंतयं मुणिणो	॥ ६५ ॥
रय-सेयाण ग्गहणं (?) मद्दव सुकुमारया लहुत्तं च । जत्थेए हुंति गुणा तं रयहरणं पसंसंति	॥ ६६ ॥
ग्गहणे निखेव विवेगे त्थण णिसीयणे सयणे (?) । उव्वत्तणमाईसुं पमज्जणट्ठाइ रयहरणं	॥ ६७ ॥
अब्भंग-सिणाणुव्वट्टणाणि नह-केस-मंसुसंठप्पं । वज्जेइ दंत-मुह-नासिय-ऽच्छि-भमुहाइसंठवणं	॥ ६८ ॥
जल्ल-मलदिद्धदेहो लुक्खो लोयकड-वियड-बीभच्छे । जो रूढणक्ख-रोमो सो गुत्तो बंभचेरम्मि	॥ ६९ ॥
जुण्णेहिं खंडिएहि य असव्वतणुपाउएहिं मइलेहिं । चेलेहिं सचेल च्चिय अचेलया हुंति मुणिवसभा	॥ ७० ॥
गंथच्चाओ लाघवमप्पडिलिहणं च गयभयत्तं च । संसज्जणपरिहारो अणायरो देहसोक्खेसु	॥ ७१ ॥

जिणपडिरूवं विरियायारो रगादिदोसपरिहरणं । इच्चेवमादि बहवे आंचेलक्के गुणा हुंति	॥ ७२ ॥
संसज्जणपरिहारो असंकिल्लेसो य निव्वियारत्तं । अप्पा य होइ दमिओ लोए, देहे य निम्ममया	॥ ७३ ॥
असुहस्स य निज्जरणं तवो य साहीणमप्पदोसं च । दुक्खसहत्तं सुक्खे अणायरो चेव लोयगुणा	॥ ७४ ॥
सुनिउणमणहमणग्घं महाणुभावं महत्थमवहत्थं । अविरुद्धमद्धमागहभासमदोसं हयपदोसं	॥ ७५ ॥
पमुहपरिणाममहुरं पमायदढसेलवज्जमणवज्जं । जिणवयणमणुगुणिज्जा अहोणिसं पावकलुसहरं	॥ ७६ ॥
भद्दं समत्तभद्दस्स तस्स पायडियसुगइमग्गस्स । जिणवयणस्स भगवओ संविग्गसुहाभिग्गम्मस्स	॥ ७७ ॥
आयहियपरिण्णा भावसंवरो नवनवो य संवेगो । निकं पया तवो भावणा य परदेसियत्तं च	॥ ७८ ॥
नाणेण सव्वभावा जीवाऽजीवाऽऽसवाइया तहिया । नज्जंतिह-परलोए अहियं च हियं च तह चेव	॥ ७९ ॥
आयहियमजाणंतो मुज्झइ मूढो समाइयइ कम्मं । कम्मनिमित्तं जीवो भमिही भवसायरमणंतं	॥ ८० ॥
जाणंतस्साऽऽयहियं अहियनियत्तीय हियपविट्ठीयं । होइ जओ से जम्हा, आयहियं आगमेयव्वं	॥ ८१ ॥
सज्झायं कुव्वंतो पंचिदियसंवुडो तिगुत्तो य । होइ य एगगमणो विणएण समाहिओ भिक्खू	॥ ८२ ॥
जह जह सुयमवगाहइ अहिणवरसपसरसंजुयमउव्वं । तह तह पल्हाइ मुणी नवनवसंवेगसद्धाए	॥ ८३ ॥

आओवायविहिण्णू ठिच्चा तव-नाण-दंसण-चरित्ते । विहरइ विसुद्धलेसो जावज्जीवं पि निक्कंपो	॥ ८४ ॥
बारस विहम्मि वि तवे सब्भितर-बाहिरे कुसलदिट्ठे । न वि अत्थि न वि य होही सज्झायसमं तवोकम्मं	॥ ८५ ॥
सज्झायभावणाए य भव्विया हुंति सव्वगुत्तीओ । गुत्तीहिं भावियारिं मरणे आराहओ होइ	॥ ८६ ॥
आयहिय समुत्तरो आणा वच्छल्ल भाव(णा) भत्ती । होइ परदेसियत्ते अव्वोच्छिती य तित्थस्स	॥ ८७ ॥
विणओ पुण पंचविहो निदिट्ठो नाण दंसण चरित्ते । तवविणओ य चउत्थो, चरिमो उवयारिओ विणओ	॥ ८८ ॥
काले विणए बहुमाणे उवहाणे तहा अणिण्हवणे । वंजण अत्थ तदुभए विणओ नाणस्स अट्ठविहो	॥ ८९ ॥
निस्संकिय निक्कंखिय निव्वितिर्गिंछा अमूढदिट्ठी य । उववूह थिरीकरणे वच्छल्ल पभावणे अट्ठ	॥ ९० ॥
इंदिय-कसायपणिही गुत्तीओ तिण्णि पंच समिईओ । एसो चरित्तविणओ समासओ होइ नायव्वो	॥ ९१ ॥
भत्ती तवाहिएसुं तवे य, सेसेसु हीलणच्चाओ । जहविरियमुज्जमो वि य तवविणओ एस नायव्वो	॥ ९२ ॥
काइय वाइय माणस्सिओ य तिवहोवयारिओ विणओ । सो पुण सव्वो दुविहो-पच्चक्खो चेव पारोक्खो	॥ ९३ ॥
विणएण विप्पहीणस्स होइ सिक्खा निरत्थिया तस्स । विणओ सिक्खामूलं, तीइ फलं सव्वकल्लणं	॥ ९४ ॥
चित्तं समाहियं जस्स होइ वज्जियविसोत्तियं वसयं । सो वहइ निरइयारं सामण्णधुरं अपरितंतो	॥ ९५ ॥

पडिबुद्धरिद्धिकुसुमं पत्तपरिग्गहपसाहियच्छायं ।	
भंजंतो भमइ मणो सीलवणं मत्तहत्थि व्व	॥ ९६ ॥
तं जिणवरवयणपसत्थहत्थ-नाणंकुसेण मुणिवसभा ।	
दप्पियमुप्पह्लगं मग्गम्मि पुणो पयट्ठंति	॥ ९७ ॥
जम्मि वसीकयमित्ते सव्वे संसारकारया दोसा ।	
नासंति, सव्वरिद्धीओ हुंति सज्जो मणूसस्स	॥ ९८ ॥
दासं व मणं अवसं सवसं जो कुणइ तस्स सामण्णं ।	
होइ समाहियमविसोत्तियं च जिणसासणाणुगयं	॥ ९९ ॥
दंसणसोही थिरकरण भावणा अइसयत्थकुसलत्तं ।	
जणवयपरिच्छणा वि य, अणिययवासे गुणा हुंति	॥ १०० ॥
निक्खमण-नाण-निव्वाणठाण-चिइचिध-जम्मभूमीओ ।	
पिच्छंतस्स जिणाणं सुविसुद्धं दंसणं होइ	॥ १०१ ॥
संवेगमसंविग्गाण जणइ, इय सुविहिओ सुविहियाणं ।	
अथिरमईणं च पुणो जणेइ धम्मम्मि थिरकरणं	॥ १०२ ॥
संविग्गयरे पासिय पियधम्मयरे य वज्जभीरुतरे ।	
सयमवि पिय-थिरधम्मो साहू विहरंतओ होइ	॥ १०३ ॥
चरिया छुहा य तण्हा सीयं उण्हं च भावियं होइ ।	
अहियासिया य सिज्जा अप्पडिबद्धा विहारेणं	॥ १०४ ॥
सुत्त-उत्थथिरीकरणं, अइसयसत्थाण होइ उवलंभो ।	
अइसइयसुयहराणं च दंसणं विहरमाणस्स	॥ १०५ ॥
निक्खमण-पवेसाइसु आयरियाणं बहुप्पयाराणं ।	
सामायारीकुसलो जायइ गणसंपवेसेण	॥ १०६ ॥
साहूण सुहविहारो निरवज्जो जत्थ सुलभवित्ती य ।	
तं खित्तं विहरंता नाही संलेहणाजोगं	॥ १०७ ॥

अणुपालिओ य दीहो परियाओ, वायणा य मे दिण्णा ।	
निप्फाइया य सीसा, सेयं खलु अप्पणो काउं	॥ १०८ ॥
किंतु अहालंदविहिं जिणकप्पाईणि किंच पडिवज्जे ।	
तुलिऊण अप्पयं सो भत्तपरिण्णाइ कुणइ मइं	॥ १०९ ॥
जाव य सुई न नासइ, जाव य जोगा न मे पराहीणा ।	
जाव य खेम सुभिकखं, जाव य निज्जावया सुलभा	॥ ११० ॥
ताव खमं मे काउं सरीरनिक्खेवणं विउपसत्थं ।	
इय निच्छियपरिणामो वुच्छिण्णसजीवियांसो य	॥ १११ ॥
संजमसाहणमित्तं उवहिं मुत्तूण सेसयं चयइ ।	
सुद्धो विसुद्धलेसो साहू मुत्ति गवेसंतो	॥ ११२ ॥
जे साहू पंचविहं सुद्धिमलद्धूण मुत्तिमिच्छंति ।	
पंचविहं च विवेयं ते हु समाहिं न पाविंति	॥ ११३ ॥
आलोयण सिज्जाए उवहीए तह य भत्त-पाणस्स ।	
वेयावच्चकरण य, सुद्धी खलु पंचहा भणिया	॥ ११४ ॥
इंदिय-कसाय-उवहीण भत्त-पाणस्स तह सरीरस्स ।	
एस विवेओ भणिओ पंचविहो दव्व-भावगओ	॥ ११५ ॥
सव्वत्थ निम्ममत्तो समाहियप्पा विमुक्कउक्करिस्सो ।	
निप्पणयपेमराओ हविज्ज सव्वत्थ समभावो	॥ ११६ ॥
संलेहणं करित्तो सव्वं सुहसीलयं पयहिऊणं ।	
भावसिइमारुहंतो विहरिज्ज सरीरनिव्विण्णो	॥ ११७ ॥
उवरुवरि सगुणठाणं पडिवज्जिंतस्स होइ भावसिई ।	
दव्वसिई निस्सेणी पासायमिवाऽऽरुहंतस्स	॥ ११८ ॥
अह सो सिइमारूढो उवहयमवहाय वसहिमुवहिं वा ।	
गणिणा सह संलावो, कज्जं पइ सेससाहूहिं	॥ ११९ ॥

सो दाणि तम्मि काले धीरपुरिससेवियं परमघोरं । भत्तं परिजाणंतो उवेइ अब्भुज्जयविहारं	॥ १२० ॥
इत्तिरियं सव्वगणं विहिणा वियरित्तु अणुदिसाए उ । चइऊण संकिलेसं भावेइ असंकिलेसेण	॥ १२१ ॥
कंदप्प-देवकिब्बिस-अभियोगा आसुरी य सम्मोहा । एसा उ संकिलिट्ठा पंचविहा भावणा भणिया	॥ १२२ ॥
एयाहिं भावणाहिं भाविता देवदुग्गइं जंति । ततो चुया समाणा भमंति भवसायरमणंतं	॥ १२३ ॥
एयाओ पंच वज्जिय इणमो छट्ठीइ विहरई वीरो । पंचसमिओ तिगुत्तो निस्संगो सव्वसंगेसु	॥ १२४ ॥
तवभावणा य सुय-सत्तभावणेगत्तभावणा चेव । धीबलियभावणा वि य असंकिलिट्ठा वि पंचविहा	॥ १२५ ॥
तवभावणाइ पंचिदियाणि दंताणि तस्स वसमिति । इंदियजोगायरिओ समाहिकरणाणि सो कुणइ	॥ १२६ ॥
मुणिनिंदियम्मि इंदियसुहम्मि सत्तो परीसहपरज्झो । अकयपरिकम्मकीवो मुज्झइ आराहणाकाले	॥ १२७ ॥
सुयभावणाइ नाणं दंसण तव संजमं च परिणमइ । तो उवओगपइण्णं सुहमव्वहिओ समाणेइ	॥ १२८ ॥
देवेहिं भेसिओ वि हु दिया व राओ व भीमरूवेहिं । तो सत्तभावणाए धम्मधुरं निब्भओ वहइ	॥ १२९ ॥
एगत्तभावणाए न काम-भोए गणे सरीरे वा । सज्जइ वेरग्गओ फासेइ अणुत्तरं धम्मं	॥ १३० ॥
भगिणीइ वि हम्मिज्जंतियाइ एगत्तभावणाइ जहा । जिणकप्पिओ न मूढो, खमओ वि न मुज्झइ तहेव	॥ १३१ ॥

कसिणा परीसहचमू सहोवसग्गेहिं जइ य उट्टिज्जा । जो होइ तमव्वहिओ धणियं धीरो धिइबलेणं	॥ १३२ ॥
पडिबज्जंतो कप्पं अप्पाणमिमाहिं तुलइ मुणिवसभो । एसो वि जहासत्ति भावेइ इमाओ को दोसो ?	॥ १३३ ॥
एवं भावेमाणो भिक्खू संलेहणं उवक्कमइ । नाणाविहेण तवसा बज्जेणऽब्भितरेण तहा	॥ १३४ ॥
संलेहणा य दुविहा-अब्भितरिया य बाहिरा चेव । अब्भितरा कसाए होइ, अणब्भितरा-देहे	॥ १३५ ॥
अणसण मूणोयरिया वित्तीसंखेवओ रसच्चाओ । कायकिलेसो सिज्जा य विवित्ता बाहिरो उ तवो	॥ १३६ ॥
देसे सव्वे अणसण, सव्वाणसणं भणंति चरिमं ति । देसे चउत्थमाई जहसत्ती कुणइ तं एसो	॥ १३७ ॥
एगाइकवलहाणी पउण दु-तिभाय पाय जा कवलं । कवलऽद्धमेगसित्थं ऊणोयरियातवो एसो	॥ १३८ ॥
गोयरविहिमट्टुविहं दव्वाइअभिग्गहे अणुचरंतो । पिंडेसणाओ पाणेसणाओ समयाओ संखिवइ	॥ १३९ ॥
भिक्खा-दत्तिपमाणं गासपमाणं च पवयणपसिद्धं । एमाइ बहुवियप्पो नायव्वो वित्तिसंखेवो	॥ १४० ॥
चत्तारि महाविगईओ हुंति नवणीय मंस मज्ज महु । कंखापसंगदप्पासंजमकारीओ एयाओ	॥ १४१ ॥
आणाभिकंखिणा वज्जभीरुणा तवसमाहिकामेणं । ताओ जावज्जीवं निज्जूढाओ पुरा चेव	॥ १४२ ॥
खीर दहि सप्पि तिल्लं गुडो य ओगाहिमं च जहसत्ति । निज्जूहइ एयाइं विस-लोण-पलंडुमाईणि	॥ १४३ ॥

अणुसूरं पडिसूरं च उडुसूरं च तिरियसूरं च ।	
समपायमेगपायं गद्धोलीणादिठणाइं	॥ १४४ ॥
वीरसण पलियंकं सभपुय गोदोहिया य उक्कुडुयं ।	
दंडायय उताणय ओमंथ लगंडसयणादी	॥ १४५ ॥
अण्हाणमणुव्वट्टणमकायकंडुयण केसलोयं च ।	
कायकिलेसो एसो सीउण्हाऽऽयावणाई य	॥ १४६ ॥
भइय-पावयसद्दाइएहिं जहियं विसोत्तिया नत्थि ।	
सण्णायझाणविग्घं च नत्थि वसही विवित्ता सा	॥ १४७ ॥
संलीणयाउवगओ पसत्थजोगेहिं सुप्पउत्तेहिं ।	
पंचसमिओ तिगुत्तो आयट्टपणयणो होइ	॥ १४८ ॥
सो नाम बाहिरतवो जेण मणो मंगुलं न चित्तेइ ।	
जेण य न जोगहाणी, मणनिव्वाणी य से होइ	॥ १४९ ॥
बाहिरतवेण निच्चं पि होइ सुहसीलया परिच्चत्ता ।	
संलिहियं च सरीरं, ठविओ अप्पा य संवेगे	॥ १५० ॥
दंताणि इंदियाणि य अप्पडिबद्धो य देहरतिसुक्खे ।	
अण्णिगूहियवीरियया जीवियतण्हा य वुच्छिण्णा	॥ १५१ ॥
बहुयाणं संवेगो जायइ, केसिंचि बीयबंधो य ।	
मग्गो य दीविओ, भगवओ य अणुपालिया आणा	॥ १५२ ॥
अणुपुव्वेणाऽऽहारं संवट्टितो य संलिहे देहं ।	
आरुंधिलं तु तहियं मुणिणो उक्कस्सयं बिंति	॥ १५३ ॥
संलेहणाइ कालो उक्किट्ठो जिणवरेहिं निद्धिट्ठो ।	
कालम्मि पहुप्पंते बारस वासाणि पुण्णाणि	॥ १५४ ॥
चत्तारि विचित्ताइं, विगईनिज्जूहियाइं चत्तारि ।	
संबच्छे य दुण्णि उ एगंतरियं च आयामं	॥ १५५ ॥

नातिविकिट्टो य तवो छम्मासे, परिमियं च आयामं ।	
अण्णे वि य छम्मासे होइ विगिट्ठं तवोकम्मं	॥ १५६ ॥
वासं कोडीसहियं आयामं कट्टु आणुपुव्वीए ।	
पाओवगमं धीरो पडिवज्जइ मरणमियरं वा	॥ १५७ ॥
वायक्खोभादिभया जहसतीए तवं कुणइ एसो ।	
अज्झवसाणविसुद्धिं संलिहमाणो न मुंचिज्जा	॥ १५८ ॥
अज्झवसाणविसुद्धी कसायकलुसीकयस्स से नत्थि ।	
ता तस्स सुद्धिहेउं संलिहइ तओ कसायकलिं	॥ १५९ ॥
कोहं खमाइ, माणं च मद्दवेणऽज्जवेण मायं च ।	
संतोसेण य लोहं, संलिहइ लहुं कसाए सो	॥ १६० ॥
रूवं उच्चागोयं अविसंवाओ सुहो य लाभो त्ति ।	
कोहाईनिग्गहणं फलं कमेणुत्तमं पेयं	॥ १६१ ॥
तं वत्थुं मुत्तव्वं जं पइ उप्पज्जए कसायग्गी ।	
तं आयरेज्ज वत्थुं जेण कसाया न उट्ठिति	॥ १६२ ॥
धण्णाणं खु कसाया जगडिज्जंता वि परकसाएहिं ।	
न चयंति उट्ठिउं जे सुनिविट्ठो पंगुलो चेव	॥ १६३ ॥
जं अज्जियं चरित्तं देसूणाए वि पुव्वकोडीए ।	
तं पि कसाइयमित्तो हारेइ नरो मुहुत्तेण	॥ १६४ ॥
कलुसफलेण न जुज्जइ किं चोज्जं जं तहिं विगयरगो ?	
संते वि जो कसाए निग्गिण्हइ सो वि तत्तुल्लो	॥ १६५ ॥
तम्हा उप्पज्जंतो कसायदावानलो लहुं चेव ।	
इच्छ-मिच्छअक्कडचंदणसलिलेण विज्झवइ	॥ १६६ ॥
परिवट्ठिओवहाणी वियडसिरा-ण्हारु-पंसुलिकरलो ।	
संलिहियकसाओ वि य दुविहं संलेहणमुवेइ	॥ १६७ ॥

जयइ जयदुल्लहमिणं विइण्णविण्णाणवीरउक्करिसं ।	
अर-मरण-सोगसंमणं अमयं व मयं जिण्णिदाणं	॥ १६८ ॥
अह कयपरिकम्मविहिस्स तस्स गणसंकमं करितस्स ।	
विहिमवितहं भणिस्सं, दाराइं इमाइं दस तम्मि	॥ १६९ ॥
दिस खांमणाऽणुसट्ठी परगण सुट्ठियगवेसणा चेव ।	
ठवसंपया परिच्छ पडिलेहाऽऽपुच्छण पडिच्छ	॥ १७० ॥
अह सगणमागओ सो वाहरिय गणं गणाहिवो जइ सो ।	
गणहियमणुचितंतो सुहतिहि-नक्खत्त-लग्गम्मि	॥ १७१ ॥
गुणगणहरमणगारं आभोइय तम्मि निसिरइ गणं सो ।	
अणुजाणाइ दिसं सो 'एस दिसा वो' त्ति बोहिता	॥ १७२ ॥
आमंतेऊण गणं सबाल-वुड्डं गणिं च तो भणइ ।	
कडुय फरुसं व भणिया तं भे सव्वं खमावेमि	॥ १७३ ॥
वंदिय कयंजलिउडा तायारं वच्छलं बहुं ताइं ।	
निययं धम्मायरियं खामिति 'य ते वि तिविहेणं	॥ १७४ ॥
अम्हे वि खमावेमो जं अण्णाण-प्पमायदोसेणं ।	
पडिलोमिया य आणा हिओवएसं करिताणं	॥ १७५ ॥
संवेगजणियहासो सुत्त-ऽत्थविसारओ सुयरहस्सो ।	
आयट्टं चितंतो चितेइ गणं जिणाणाए	॥ १७६ ॥
निद्ध महरुं गभीरं गाहगपल्हायणिज्जमणन्नज्जं ।	
अणुसट्ठिं देइ गणी गणाहिवइणो गणस्स वि य	॥ १७७ ॥
वडुंतओ विहारो दंसण-नाण-चरणेसु कायव्वो ।	
कप्पाऽऽकप्पठियाणं सव्वेसिमणागइं मग्गे	॥ १७८ ॥
संखित्ता वि य पमुहे जह वच्चइ वित्थरेण वडुंती ।	
उदहितेण वरनइं तह सीलगुणेहिं वड्ढाहि	॥ १७९ ॥

मज्जारसियसरिसं सुंदर ! तं मा हु काहिसि विहारं ।	
मा नासेहिवि(?सि) दुण्णि वि, अप्पाणं च व गच्छं च	॥ १८० ॥
वज्जेहं वज्जणिज्जं, सय-परपक्खे तहा विरोहं च ।	
वायं असमाहिकरं, विस-ऽग्गिभूए कसाए य	॥ १८१ ॥
जो सघरं पि पलितं निच्छइ विज्झाविउं पमाएणं ।	
कह सो सद्दहियव्वो परम्परदाहं पसामेउं ?	॥ १८२ ॥
नाणम्मि दंसणम्मि य चरणम्मि य तीसु समयसारेसु ।	
नचएइ जो ठवेउं गणमप्पाणं च न गणी सो	॥ १८३ ॥
नाणम्मि दंसणम्मि य चरणम्मि य तीसु समयसारेसु ।	
चोएइ जो ठवेउं गणमप्पाणं गणहरो सो	॥ १८४ ॥
पिंडं उवहिं सिज्जं उग्गम-उप्पायणेसणादीहिं ।	
चारित्तक्खणट्ठा सोहितो होइ सुचरित्तो	॥ १८५ ॥
एसा गणहरमेरा आयारत्थाण वण्णिया सुत्ते ।	
सुइयसुईनिरयाणं अप्पच्छंदाण निग्गहणी	॥ १८६ ॥
अप्परिसावी सम्मं समदंसी होसु सव्वकज्जेसु ।	
सारक्खसु चक्खुं पिव सबाल-वुड्ढाउलं गच्छं	॥ १८७ ॥
अविणीए सारिसितो कारणकोवे वि मा हु मुंचिज्जा ।	
सुयणु ! परिणामसुद्धि, रहस्समेसत्ति(? यं ति) सव्वत्थ	॥ १८८ ॥
उप्पाइयपीडाण वि परिणामवसेण गइविसेसो सिं ।	
जह गोव-खरग-सिद्धत्थयाण वीरं समासिज्जा	॥ १८९ ॥
कण्णे कीलं छोदूण भगवओ सो महातमं पत्तो ।	
तं कड्ढिता पत्ता सुरलोगं खरग-सिद्धत्था	॥ १९० ॥
मा कुण पमायमावस्सएसु संजम-तवोवहाणेसु ।	
निस्सारे माणुस्से दुलहं बोहिं वियाणित्ता	॥ १९१ ॥

सुस्सूसया गुरूणं, चेइयभत्ता य, विणयजुत्ता य ।	
सञ्जाए आउत्ता गुरु-पवयणवच्छला होह	॥ १९२ ॥
धण्णा हु ते मणूसा जै ते विसयाउरम्मि लोगम्मि ।	
विहरंति विगयसंगा निराउला नाण-चरणम्मि	॥ १९३ ॥
अकलियपणय-विरोहा अक्वामोहा अभिण्णमुहसोहा ।	
अमलियगुणसंदोहा जयम्मि ते निग्गयजसोहा	॥ १९४ ॥
अद्दिट्ठपरुक्करिसा अभिण्णहरि(? रह)सा अखंडियामरिसा ।	
अमुणियसगुणुक्करिसा जियंति जे, ते च्विय जियंति	॥ १९५ ॥
भत्ती जिणेषु, मित्ती जिणेषु, तत्ती गुरूवएसेसु ।	
पीई सीलगुणुक्केसु जेसि ते उत्तमा लोए	॥ १९६ ॥
परउवयारे वित्तं, चित्तं परलोगकज्जचित्ताए ।	
धम्मज्जमे य जम्मं जस्स गयं, किं गयं तस्स ?	॥ १९७ ॥
तित्थयरो चउनाणी सुरमहिओ सिज्झियव्वयधुवम्मि ।	
अणिगूहियबल-विरिओ सव्वत्थामेसु उज्जमइ	॥ १९८ ॥
किं पुण अवसेसेहिं दुक्खक्खयकारणा सुविहिएहिं ।	
होइ न उज्जमियव्वं सपच्चवायम्मि जियलोए ?	॥ १९९ ॥
सत्तीए भत्तीए य वेयावच्चुज्जया सया होह ।	
आण त्ति निज्जर त्ति य सर्बाल-वुड्ढाउले गच्छे	॥ २०० ॥
सञ्जाय-तवाईणं च जं च तं चिय पहाण्णं बिंति ।	
सव्वं किर पडिवाई, वेयावच्चं अपडिवाई	॥ २०१ ॥
भरहो बाहुबली वि य दसारकुलनंदणो य वसुदेवो ।	
वेयावच्चाऽऽहरणा, तम्हा पडितप्पह जईणं	॥ २०२ ॥
वज्जेह अप्पमत्ता अज्जासंसग्गिमग्गि-विससरिसं ।	
अज्जाणुचरो साहू पावइ वयणिज्जमचिरेण	॥ २०३ ॥

थेरस्स तवस्सिस्स वि बहुस्सुयस्स वि पमाणभूयस्स । अज्जासंसग्गीए निवडइ वयणिज्जवज्जं से	॥ २०४ ॥
किं पुण तरुणो अबहुस्सुओ य न विगिट्ठतवपसतो य । सद्दाइगुणपसतो न लहइ जणजंपणं लोए ?	॥ २०५ ॥
सव्वत्थ इत्थिवग्गाम्मि अप्पमतो सया अवीसत्थो । नित्थरइ बंभचेरं, तव्विव्हीओ न नित्थरइ	॥ २०६ ॥
लीढसिलेसा तुच्छ व्व मच्छिया दुक्करं विमोएउं । इत्थीसंसग्गीओ अप्पाणं पुरिसमित्तस्सं	॥ २०७ ॥
निच्चं पासत्थाइहि संबंधं आयरेण वज्जेह । पुरिसो संसग्गिवसेण तम्मओ होइ अचिरेण	॥ २०८ ॥
कुसलेहि पसमियं पि हु कुसीलसंसग्गिमेहवद्दलए । वंतरविसं व कुप्पइ पुणो वि मुण्णिणो पमायविसं	॥ २०९ ॥
तम्हा पिय-दढधम्मैहि वज्जभीरूहि कुणह संसग्गिं । उज्जमइ मंदधम्मो वि तप्पभावा, जओ भणियं	॥ २१० ॥
नवधम्मस्स हु पाएण धम्मै न रमई मई । वहए सो वि संजुत्तो गोरिवाऽविधुरं वरं(? रघं)	॥ २११ ॥
एगागिस्स हु चित्ताइं विचित्ताइं खणे खणे । उप्पज्जंते वियंते य ता वसे सज्जणे जणे	॥ २१२ ॥
संवासं सीलगुणड्ढएहिं जो संकहं वियड्ढेहिं । पीइं अलुद्धबुद्धीहिं कुणइ, सो कुणइ अप्पहियं	॥ २१३ ॥
अप्पसंसं सप्पं व चयसु सप्पुरिसनिंदियं अहमं । विसमुच्छियं व पुरिसं जा कुणइ विवेयनिस्सारं	॥ २१४ ॥
अप्पपसंसा पुरिसस्स होइ चिंधं सुनिग्गुणत्तस्स । जइ तस्स गुणा होंता ता नूणं जणो वि सलहंतो	॥ २१५ ॥

- सयणे व परजणे वा परपरिवायं च चयसु निच्चं पि ।
अच्चासायणभीओ परगुणदंसी सया होहि ॥ २१६ ॥
- परनिदापरिहरणं, परहियवयणं, न जायणाकरणं ।
ठचियं च विणयकरणं, इणमो लोयम्मि गुणकरणं ॥ २१७ ॥
- परगुणहरणं नियगुणपसंसणं अप्पगारवुगिरणं ।
परपत्थणमपसत्थं, एयाइं गुरुं पि लहुयंति ॥ २१८ ॥
- जो परदोसे गिण्हइ स दोसवं होइ, एत्थ किं भणिमो ? ।
गिण्हंतो य परगुणे गुणवं होइ त्ति, किं चोज्जं ? ॥ २१९ ॥
- जं जस्स पियं जणसंकुले वि संठाइ तम्मि से दिट्ठी ।
गिण्हंति गुणे गुणिणो, तेण न दोसे सदोसे वि ॥ २२० ॥
- परअववाए मूओ, परमहिलारूवदंसणे अंधो ।
परपेसुण्णयसवणे बहिरो जो, सो सुहं सुयइ ॥ २२१ ॥
- परगुणगहणं छंदाणुयत्तणं हियमककसं वयणं ।
निच्चमदोसग्गहणं अमंतमूलं वसीकरणं ॥ २२२ ॥
- एसो सव्वसमासोतह पेच्छह अप्पयं पयत्तेण ।
जह तुह गुणसंजणिया कित्ती सव्वत्थ वित्थरइ ॥ २२३ ॥
- एस अखंडियसीलो, बहुस्सुओ एस, एस य समड्ढो ।
चरणगुणसुट्ठिओ त्ति य धण्णस्साघोसणा भमइ ॥ २२४ ॥
- सासेइ गणं पि तओतुब्भेहि वि गुणनिही, गुरुं एसो ।
निच्चं पि न मोत्तव्वो आणानिद्देसनिरएहि ॥ २२५ ॥
- सामी भडेहिं, अंधेहिं कड्डुओ, पंथिएहिं सत्थाहो ।
सउणेहिं सउणसाही जह, तह एसो न मोत्तव्वो ॥ २२६ ॥
- कडुयं पि कह व भणिया तुब्भे विणयं च मा हु मुंचिज्जां ।
अमयं व मण्णमाणा अणुणयपउणा कुलवहु व्व ॥ २२७ ॥

गुरुछंदाणंदरुई, गुरुदिट्टीवायनियमियपयारा ।	
गुरुदिण्णविणयवेसा, कुलवहुसरिसा अओ सीसा	॥ २२८ ॥
अह ते धरणीवीढलुढंतसीसवीसंतगुरुपयंबुरुहा ।	
'इच्छामो अणुसट्टि' पहिट्टवयणा भणंति गणिं	॥ २२९ ॥
भयवं ! अणुगगहो णे, जं नियदेहं व पालिया तुमए ।	
सारण-वारण-पडिचोयणाओ धण्णा हु पार्विति	॥ २३० ॥
एवं आपुच्छिता सगणं अब्भुज्जयं पविहरंतो ।	
आराहणानिमित्तं परगणगमणे मइं कुणइ	॥ २३१ ॥
सगणे आणाकोवो फरुसवई कलहकरण-परियावा ।	
निब्भय सिणेह कोलुणिय ज्ञाणविग्घो य असमाही	॥ २३२ ॥
उड्डुह करा थेरा, कलहकरा खुड्डुया, खरा सेहा ।	
आणाकोवं गणिणो करिज्ज तो हुज्ज असमाही	॥ २३३ ॥
जं तेसु न वावारो जुज्जइ परगणनिवासिणो गणिणो ।	
ता कह असमाहाणं आणाकोवम्मि वि कयम्मि ?	॥ २३४ ॥
खुड्डे थेरे सेहे असंवुडे दट्टु भणइ वा फरुसं ।	
पडिचोयणमसहंतेहिं तेहिं सह हुज्ज कलहो वा	॥ २३५ ॥
तत्तो गणिणो तेसिं हुज्जा परियावणाइया दोसा ।	
तेसु सगणम्मि गणिणो ममत्तदोसेण असमाही	॥ २३६ ॥
तण्हाइएसु महणिज्जएसु सगणम्मि निब्भओ संतो ।	
जाएज्ज व सेविज्ज व अकप्पियं किंचि वीसत्थो	॥ २३७ ॥
अज्जाओ अणाहाओ वुड्डे य नियंकवड्डिए बाले ।	
पासंतस्स सिणेहो हविज्ज अच्चंतियविओए	॥ २३८ ॥
खुड्डु य खुड्डुयाओ अज्जाओ वि य करिज्ज कोलुणियं ।	
तो हुज्ज ज्ञाणविग्घो असमाही वा गणहरस्स	॥ २३९ ॥

एए दोसा गणिणो विसेसिया हुंति सगणवासिस्स ।	
भिक्खुस्स वि अप्पसमा सरेज्ज तम्हा परगणं सो	॥ २४० ॥
उज्झिय सगणं अम्हे सरिऊणमिहाऽऽगओ परगणम्मि ।	
सञ्चायरसत्तीए भत्तीए वट्टइ गणो से	॥ २४१ ॥
गीयत्थो चरणत्थो पुच्छेऊणाऽऽगयस्स खमगस्स ।	
सञ्चायरेण सूरी वि तस्स निज्जावओ हुज्जा	॥ २४२ ॥
जोयणसयाणि छ स्सत्त वा वि वरिसं व जाव बारसयं ।	
निज्जवगमणुण्णायं समाहिकामो गवेसिज्जा	॥ २४३ ॥
आलोयणापरिणओ सम्मं संपट्टिओ गुरुसयासं ।	
जइ अंतर वि असुहो हविज्ज आराहओ हुज्जा	॥ २४४ ॥
आलोयणापरिणओ सम्मं संपट्टिओ गुरुसयासं ।	
जइ अंतर स कालं करिज्ज आराहओ हुज्जा	॥ २४५ ॥
एवं आलोयणपरिणयस्स संपट्टियस्स व गुरु से ।	
असुहो व हुज्ज कालं करिज्ज आराहओ हुज्जा	॥ २४६ ॥
सल्लं उद्धरिउमणो संवेगुव्वेयतिव्वसङ्गाओ ।	
संजाइ सुद्धिहेउं सो तेणाऽऽराहओ होइ	॥ २४७ ॥
आयारजीयकप्पगुणदीवणा अत्तसोहि निज्झंझा ।	
अज्जव मद्दव लाघव तुट्ठी पल्हायणं च गुणा	॥ २४८ ॥
अप्पुव्वं आएसं सहसऽब्भुट्टिज्ज दट्टुमिज्जंतं ।	
अण्णोण्णचरण-करणं कयउवयारा परिच्छिज्जा	॥ २४९ ॥
आवस्सयठाणाइसु पडिलेहण-वयण-गहण-निक्खेवे ।	
भिक्खग्गह सज्जाए वियारगमणे परिच्छिज्जा	॥ २५० ॥
उगम-उप्पायण-एसणासु सोही न विज्जए तस्स ।	
अणगारमणालोइयदोसं संभुंजमाणस्स	॥ २५१ ॥

उव्वाओ तद्विसं च वीसमिता गणि उवट्ठाइ ।	
उद्धरिउमणो सल्लं बिइए तइए य दिवसम्मि	॥ २५२ ॥
आयारव माहारव ववहारुप्पीलए पकुव्वी य ।	
निव्वव अवायदंसी अपरिस्सावी य निज्जवओ	॥ २५३ ॥
आयारं पंचविहं धरइ धरावेइ जो निरइयारं ।	
उवदंसइ य जहुत्तं एस्सो आयारवं नाम	॥ २५४ ॥
दसविहठियकप्पे वा हविज्ज जो सुट्ठिओ सयाऽऽयरिओ ।	
आयारवं स भण्णइ पवयणमायासु आउत्तो	॥ २५५ ॥
आचेलक्कुहेसिय सिज्जायर रायपिंड किइकम्मे ।	
वय जिट्ठ पडिक्कमणे मासं पज्जोसवणकप्पे	॥ २५६ ॥
आयारत्थो दोसे पयहिय खमयं गुणेसु ठावेइ ।	
आयारत्थो तम्हा निज्जमओ होइ आयरिओ	॥ २५७ ॥
चोइस-दस-नवपुव्वी महामई सायरो व्व गंभीरो ।	
कप्प-व्ववहारधरो भण्णइ आहारवं नाम	॥ २५८ ॥
नासिज्ज अगीयत्थो चउरंगं तस्स लोयसारंगं ।	
नट्ठम्मि य चउरंगे न य सुलहं होइ चउरंगं	॥ २५९ ॥
संसारसायरम्मी अणंतभवतिकखदुक्खसलिलम्मि ।	
संसरमाणो दुक्खेण लहइ जीवो मणुस्सत्तं	॥ २६० ॥
तम्मि वि दुल्लहलंभा जिणवयणसुई य, तीइ पुण सद्धा ।	
लद्धाए सद्धाए सुदुल्लहो संजमो होइ	॥ २६१ ॥
लद्धे य संजमे सो संवेयकरिं सुइं अपाविंत्तो ।	
परिवडइ मरणकाले अकयाहारस्स पासम्मि	॥ २६२ ॥
वंसं सुहेण छिज्जइ कड्ढिज्जइ दुक्करं कुडंगाओ ।	
इय संजयस्स वि मणो विसयकुडंगाओ कड्ढेउं	॥ २६३ ॥

आहारमओ जीवो कर्हिचि आहारविरहिओ संतो । अट्टवसट्टो न रमइ पसत्थतव-संजमारामे	॥ २६४ ॥
जिणवयणामयसुइपाणएण सरसाणुसट्टिवयणेण । तण्हा-छुहाकिलंतो वि होज्ज ज्ञाणम्मि आउतो	॥ २६५ ॥
पढमेण व दुच्चेण व कयाइ उब्बाहिओ अदढधम्मो । कलुणाकोलुणियं वा जायणकिवणत्तणं कुज्जा	॥ २६६ ॥
उक्खविज्ज व सहसा, निग्गच्छिज्ज व करिज्ज उड्डाहं । गच्छिज्ज व मिच्छत्तं, मरिज्ज असमाहिमरणेणं	॥ २६७ ॥
तस्स उवाएण तओ समाहिकरणाणि कुणइ गीयत्थो । उस्सग्गऽववायविऊ विहिणा हिययं पसामितो	॥ २६८ ॥
जिणवयणसुइपहावा पांविपसमो पणट्टमोहतमो । गयपरिओस-पओसो विराग-रोसो सुहं सुयइ	॥ २६९ ॥
निम्महिय मोहजोहं, समच्छं रागरायमुद्धरिउं । भुंजइ चउरंगबलेण सो वि निव्वाणरज्जसुहं	॥ २७० ॥
गीयत्थपायमूले हुंति गुणा एवमाइया बहवे । न य होइ संकिलेसो, होइ समाही, न य विवत्ती	॥ २७१ ॥
पंचविहं ववहारं जो जाणइ तत्तओ सवित्थारं । बहुसो य दिट्टपट्टावओ य ववहारवं नाम	॥ २७२ ॥
आणा सुय आगम धारणे य जीए य हुंति ववहार । एणसिं सवित्थार परूवणा सुत्तनिदिट्ठा	॥ २७३ ॥
दव्वं खित्तं कालं भावं करण परिणाममुच्छाहं । संघयणं परियायं आगमपुरिसं च विण्णाय	॥ २७४ ॥
मुत्तूण राग-दोसे ववहारं पट्टवेइ सो तस्स । ववहारमयाणंतो अयसं कम्मं च आदियइ	॥ २७५ ॥

तम्हा निव्विसियव्वं ववहारविउस्स पायमूलम्मि ।	
तत्थ हु विज्जा चरणं समाहि बोही य नियमेण	॥ २७६ ॥
ओयंसी तेयंसी वच्चंसी पहियकित्ति मायरिओ ।	
सीहोवमो भणिओ जिणेहि उप्पीलओ नाम	॥ २७७ ॥
निद्धं महुरं हिययंगमं च पल्हायणिज्जमणवज्जं ।	
को इत्थ पण्णविज्जंतओ वि नाऽऽलोयए सम्मं ?	॥ २७८ ॥
तो उप्पीलेयव्वो गुरुणा उप्पीलएण दोसे सो ।	
जह उयरत्थं मंसं वमयइ सीही सिवालीए	॥ २७९ ॥
तह आयरिओ वि अणुज्जयस्स खमगस्स दोसनीहरणं ।	
कुणइ कडुओसहं पिव पच्छा पत्थं हवइ तस्स	॥ २८० ॥
जीहाए विलिहंतो न भद्दओ जत्थ सारणा नत्थि ।	
पाएण वि तार्डितो स भद्दओ सारणा जत्थ	॥ २८१ ॥
सुलहा लोए आयट्ठिचितया परहियम्मि मुक्कधरा (?) ।	
आयट्ठं च परट्ठं च चितयंता जए दुलहा	॥ २८२ ॥
तम्हा गणिणा उव्वीलएण खवगस्स दोससव्वस्सं ।	
उग्गालेयव्वं खलु तस्स हियं चितयंतेण	॥ २८३ ॥
जो संथारोवहिपविर्गिचणत्तणाइकज्जेसु (?) ।	
अब्भुज्जयचरियाए उवयारं तस्स कुव्वंतो	॥ २८४ ॥
अप्पपरिस्सममगणिय वट्टइ खमगस्स तस्स पडियरणे ।	
सत्तीए आयरिओ पकुव्वओ नाम सो होइ	॥ २८५ ॥
खमओ किलामियंगो पडियरणगुणेण निव्वुइं लहइ ।	
तम्हा निव्विसियव्वं खवएण पकुव्विणो पासे	॥ २८६ ॥
पडियरयपमाएण व छुहाकिलंतो व वेयणऽंतो वा ।	
कुप्पेज्ज व सो खमओ मेरं वा भेतुमिच्छिज्जा	॥ २८७ ॥

निव्वावएण य तओ चित्तं खवयस्स निव्ववेयव्वं ।	
अक्खोभेण खमाए जुत्तेण पणट्टमाणेण	॥ २८८ ॥
निद्धं महुरं हिययंगमं च आहरण-हेउजुत्तं च ।	
कहइ कहं निव्ववओ समाहिहेउं महामतिमं	॥ २८९ ॥
खुहियं परीसहुम्पीहिं साहुपोयं भवोहवुब्भंतं ।	
संजमरयणं निज्जामओ व्व निव्वावओ धरइ	॥ २९० ॥
आराहणं चइज्जा स तस्स कण्णाहुइं जइ न दिज्जा ।	
ता निव्ववगो खमगस्स होइ निज्जामओ सूरी	॥ २९१ ॥
लज्जाइ गारवेण य जइ सम्मं को वि किंचि नाऽऽलोए ।	
दंसेइ से अवाए अवायदंसि त्ति सो होइ	॥ २९२ ॥
दुक्खेण लहइ जीवो संसारमहण्णवम्मि सामण्णं ।	
तव संजमं च अबुहो नासेइ ससल्लमरणेण	॥ २९३ ॥
परिउं ससल्लमरणं संसाराडविमहाकडिल्लम्मि ।	
सुइरं भमंति जीवा अणोरपारम्मि ओयरिउं	॥ २९४ ॥
न वि तं सत्थं व विसं व दुप्पउत्तो व कुणइ वेयालो ।	
जंतं व दुप्पउत्तं सप्पो व पमाइओ कुद्धो	॥ २९५ ॥
जं कुणइ भावसल्लं अणुद्धियं मरणदेसकालम्मि ।	
दुल्लहबोहीयत्तं अणंतसंसारियत्तं च	॥ २९६ ॥
ता न खमं खु पमाया मुहुत्तमवि अच्छिउं संसल्लेणं ।	
लज्जा-गारवरहिओ गुरुमूले सल्लमुद्धरसु	॥ २९७ ॥
उप्पाडित्ता धीरा मूलमसेसं पुणब्भवलयाए ।	
उम्मुक्कभया सल्लं तरंति भवसायरमणंतं	॥ २९८ ॥
लोहेण पीयमुदयं व जस्स आलोइय य अइयारा ।	
न परिस्सवंति कत्थइ अपरिस्साविं तयं बिंति	॥ २९९ ॥

भिदंतेण रहस्सं सो साहू तेण होइ परिचत्तो । अप्पा गणो पवयणं धम्मो आराहणा चेव	॥ ३०० ॥
लज्जाइ गारवेण य कोई दोसे परस्स कहियम्मि । विप्परिणमिज्ज ओहाविज्ज व गच्छिज्ज मिच्छत्तं	॥ ३०१ ॥
कोई रहस्सभेए कए पउट्ठो हणिज्ज तं सूरिं । अप्पाणं वा गच्छं भिदिज्ज करिज्ज उड्डुहं	॥ ३०२ ॥
इच्चेवमादिदोसा न हुंति गणिणो रहस्सधारिस्स । तम्हा आलोएज्जा अपरिस्साविस्स पामूले	॥ ३०३ ॥
इय अट्टगुणोवेओ कसिणं आराहणं पसाहेइ । खमगो वि तं भगवइं अवगूहइ जायसंवेगो	॥ ३०४ ॥
एवं परिमग्गित्ता निज्जवयगुणेहिं जुत्तमायरियं । उवसंपज्जइ विज्जा-चरणसमगं तओ साहू	॥ ३०५ ॥
कीकम्मं काऊणं पणुवीसाऽऽवासएहिं परिसुद्धं । विणएण पंजलिउडो वायगवसहं इमं भणइ	॥ ३०६ ॥
सामण्णमुज्जमेउं इच्छामि मुणिंद ! तुम्ह पामूले । आलोयणं च दाउं निस्सल्लो सुयणु ! विहरिस्सं	॥ ३०७ ॥
एवं कए निसग्गे उवसंपण्णं ति वायगो भणइ । धण्णो सि तुमं सुविहिय ! गिण्हसु आराहणपडायं	॥ ३०८ ॥
ता तस्स उत्तमट्ठे करणुच्छहं परिक्खइ विहिण्णू । खीरोयणदव्वग्गहदुगुंछणाए जहसमार्हिं	॥ ३०९ ॥
आराहणाइ खेमं तस्सेव य अप्पणो य गणिवसभो । दिव्वेण निमित्तेणं पडिलेहइ इहरहा दोसो	॥ ३१० ॥
पडियरए आपुच्छिय तेहिं निसट्ठं पडिच्छए खंवयं । तेसिमणापुच्छए असमाही हुज्ज तिण्हं पि	॥ ३११ ॥

एगो संथारगओ चयइ सरिंरं जिणोवएसेणं । अण्णो संलिहइ मुणी तुंगेहिं तवोवहाणेहिं	॥ ३१२ ॥
तइओ नाणुण्णाओ-जयमाणस्स वि हविज्ज वाघाओ । पडिएसु दोसु तीसु वि समाहिकरणाणि हायंति	॥ ३१३ ॥
तम्हा पडिचरगाणं सम्मयमेगं पडिच्छए खवयं । भणइ य तं गणपुरओ पडिच्छिओ उज्जमिज्जासु	॥ ३१४ ॥
गणसंकमणं काउं इमेण विहिणा विहाडियममत्ता । आराहिता सत्ता करिंति दुक्खक्खयं धीरा	॥ ३१५ ॥
सियसुप्पसण्णवयणा सुवण्ण-रयणप्पसाहियसरीरा । सरलपयक्कमसुहया मतिसुहया जयइ सुयदेवी	॥ ३१६ ॥
भणियं गणसंकमणं, एण्हिं वोच्छं ममत्तवुच्छेयं । तम्मि य पडिदाराइं इमाइं दस संपवक्खामि	॥ ३१७ ॥
आल्लोयण गुण-दोसा सिज्जा संथारए य निज्जवया । दंसण हाणी पच्चक्खाणं तह खामणा खमणं	॥ ३१८ ॥
तं भणइ गुरु विहिणा खवयं महरुक्खरं गणसमक्खं । आल्लोयणगुण-दोसे नारुणाऽऽल्लोयणं देसु	। ३१९ ॥
दसविहधम्मं सम्मं सेवंतो रग-दोस-मोहाणं । काउं उवसममणहं मुक्काहंकार-ममकारे	॥ ३२० ॥
अइदुज्जयं पि इंदिय-कसाय-गारव-परीसहाणीयं । हयनायगं व विहुणिय अणाउलो लद्धमाहप्पो	॥ ३२१ ॥
आलोएसु विहीए सुविहिय ! मय-माण-मच्छरं छित्तुं । तं छउमत्थविसोहिं बिंति जिणा गुरुसयासम्मि	॥ ३२२ ॥
छत्तीसगुणसमण्णागएण तेण वि अवस्स कायव्वा । परसक्खिया य सोही सुट्टु वि ववहारकुसलेण	॥ ३२३ ॥

आयारगुणाईया अट्ट गुणा दसविहो य ठिइकप्पो ।	
बारस तव छाऽऽवासय छत्तीसगुणा मुणेयव्वा	॥ ३२४ ॥
आलोयणा उ दुविहा ओहेण य होइ पयविभागेणं ।	
ओहे मूलं पत्तस्स पयविभागो य इयरस्स	॥ ३२५ ॥
अवराहा परिणामा व सव्वघाती व जस्स तस्सोहे ।	
आजम्माए इच्छं सामण्णमहं खु तुच्छे त्ति	॥ ३२६ ॥
पव्वज्जाई सव्वं कमेण जं जत्थ जेण भावेणं ।	
पडिसेवियं तहा तं आलोइंतो पयविभागी	॥ ३२७ ॥
तिविहं तु भावसल्लं, माया मिच्छं नियाणसल्लं च ।	
अहवा वि नाण दंसण-चरित्तसल्लं ति तं तिविहं	॥ ३२८ ॥
एगमवि भावसल्लं अणुद्धरित्ता य जो कुणइ सल्लं ।	
लज्जाइ गारवेण य न हु सो आराहंओ होइ	॥ ३२९ ॥
राग-द्वोसाभिहया ससल्लमरणं मरंति जे मूढा ।	
ते दुक्खसल्लबहुला भमंति संसारकंतारं	॥ ३३० ॥
तम्हा पव्वज्जाई अवि थूलमविप्पुयं अणुव्विग्गो ।	
निम्मोहियमणिगूढं सम्मं आलोयए मतिमं	॥ ३३१ ॥
जह बालो जंपंतो कज्जमकज्जं च उज्जुयं भणइ ।	
तं तह आलोयव्वं माया-मयविप्पमुक्केणं	॥ ३३२ ॥
दंसण-नाण-चरित्ते काऊणाऽऽलोयणं सुपरिसुद्धं ।	
निस्सल्ल निरवगल्लो कमेण आराहणं कुणसु	॥ ३३३ ॥
तो सो एवंभणिओ अब्भुज्जयमरणनिच्छियमईओ ।	
सव्वंगजायहासो पीई-इपुलइयसरीरो	॥ ३३४ ॥
पाईणोईणमुहो चेइयहुत्तो व्व कुणइ एगंते ।	
आलोयणपच्चइयं काउस्सगं अणाबाहे	॥ ३३५ ॥

अह वोसिरियसरीरो सरेइ सव्वे य तो सए दोसे । आयरियपायमूले उप्पाडिस्सामि सल्लं ति	॥ ३३६ ॥
इय रिउभावमुवगओ- सव्वे दोसे सरित्तु तिक्खुत्तो । लेसाहि विसुज्झंतो उवेइ सल्लं समुद्धरिउं	॥ ३३७ ॥
आलोयणादिया पुण होइ विसुद्धाऽविसुद्धभावस्स । पुव्वण्हे अवरण्हे व्व सोमतिहि-रिक्खवेलाए	॥ ३३८ ॥
अरहंतचेइए वा सागर-पउमसर-खीररुक्खेसु । उच्छ्रवणे सालिवणे पयाहिणजले पएसम्मि	॥ ३३९ ॥
तण-कट्ट-छाररासिं वज्जिता असुइ-भग्गभवणं च । निप्पत्तकंटइल्लं विज्जुहयं सुक्करुक्खं च	॥ ३४० ॥
रुद्धाणं खुद्धाणं सविरुद्धाणं च वज्जिउं ठाणं । आलोयणं पडिच्छइ तत्थ गणी से अविग्घत्थं	॥ ३४१ ॥
पाईणोईणमुहो चेइयहुत्तो व्व सुहनिसण्णो उ । आलोयणं पडिच्छइ इक्को इक्कस्स दुण्हं वा	॥ ३४२ ॥
काऊण य कीकम्मं पडिलेहणमंजलीकरणसुद्धं । आलोएइ सुविहिओ सव्वे दोसे पमुत्तूणं	॥ ३४३ ॥
आकंपियमणुमाणिय जं दिट्ठं बायरं व सुहुमं वा । छण्णं सद्दाउलयं बहुजण मव्वत्त तस्सेवी	॥ ३४४ ॥
भत्तेण व पाणेण व उवगरणेणं व कीइकम्मेणं । आकंपेऊण गणिं करेइ आलोयणं कोई	॥ ३४५ ॥
आलोइयं असेसं होही काही अणुग्गहम्मिमो त्ति । इय आलोए(? एं)तस्स उ पढमो आलोयणादोसे	॥ ३४६ ॥
नाऊण विसं पुरिसो जह कोइ पिएज्ज जीवियत्थीओ । मण्णंतो हियमहियं सल्लविसोही तहेसा वि	॥ ३४७ ॥

धण्णा ते भगवंतो सुट्टुविसिट्ठं च जे कुणंति तवं । वयइ, निहीणो खु अहं, जं न समत्थो तवं काउं	॥ ३४८ ॥
जाणह य मज्झ थामं गहणीदोबल्लया अणारोग्गं । तुम्ह पभावेण अहं सोही बहु नित्थरिस्सामि	॥ ३४९ ॥
अणुमाणेरुण गुरुं एवं आलोयणं तओ पच्छ । कुणइ ससल्लो तो सो बिइओ आलोयणादोसो	॥ ३५० ॥
गुणकारओ त्ति भुंजइ जहा सुहत्थी अपत्थमाहारं । पच्छ विवायकडुयं सल्लविसोही तहेसा वि	॥ ३५१ ॥
जं होइ अण्णदिट्ठं तं आलोएइ गुरुसयासम्मि । अद्धिट्ठं गूहंतो तइओ आलोयणादोसो	॥ ३५२ ॥
जह वालुयाइ अयडो पूरइ उक्कीरमाणओ चेव । तह कम्मायाणकरी सल्लविसोही इमां होइ	॥ ३५३ ॥
बायरमालोएई वयभंगो जत्थ जत्थ से जाओ । पच्छाएइ य सुहुमं चउत्थ आलोयणादोसो	॥ ३५४ ॥
जह कंसियभिगारे अंतो मइलो विसुद्धओ बार्हि । अंतो ससल्लदोसा सल्लविसोही तहेसा वि	॥ ३५५ ॥
चंकमणे आयाणे निस्सिज्ज-तुयट्ट-मण-वईदोसे । उल्ल सिणिद्ध सरक्खे य गुव्विणी बालवच्छाए	॥ ३५६ ॥
एमाइ लहुसगं जो आलोएइ य निगूहए थूलं । भय-मय-मायासहिओ होइ य से पंचमो दोसो	॥ ३५७ ॥
रसपीयलं व कडयं, जह वा जुत्तीसुवण्णयं कडयं । जह व जउपूरकडयं सल्लविसोही तहेव इमा	॥ ३५८ ॥
जइ मूलगुणे उत्तरगुणे य कस्सइ विराहणा हुज्जा । पढमे बिइए तइए य चउत्थे पंचमे व वए	॥ ३५९ ॥

को तस्स दिज्जइ तवो ? इय पच्छणं पपुच्छिं कुणइ ।	
सयमवि पायच्छित्तं छट्ठो आलोयणादोसो	॥ ३६० ॥
मयतण्हाओ उदयं इच्छइ, कूरं च चंदपरिवेसे ।	
जो सो इच्छइ सोहिं अकहितो अप्पणो दोसे	॥ ३६१ ॥
पक्खिय-चाउम्मासिय-संवच्छरिएसु सोहिकालेसु ।	
सद्दाउले कहेई दोसे से होइ सत्तमओ	॥ ३६२ ॥
अरहट्टघडीसरिसी अहवा बुंदंछिओवमा होइ ।	
भिण्णघडसरिच्छ वा सल्लविसोही इमा तस्स	॥ ३६३ ॥
आलोइऊण गुरुओ पायच्छित्तं पडिच्छिं ततो ।	
तमसद्दहओ पुच्छइ अण्णोणं अट्टमो दोसो	॥ ३६४ ॥
पउणो वणो ससल्लो जह संतावेइ आउरं पच्छ ।	
तिव्वाहिं वेयणाहिं सल्लविसोही तहेसा वि	॥ ३६५ ॥
आगम परियाएण व जो बालो तस्स निययदुच्चरियं ।	
आलोयंतस्स फुडं नवमो आलोयणादोसो	॥ ३६६ ॥
कूडहिरणं जह निच्छएण दुज्जणकया जहा मित्ती ।	
पच्छ होइ अपत्थं, सल्लविसोही तहेव इमा	॥ ३६७ ॥
पासत्थो पासत्थे थेवं देहि त्ति तस्स आलोए ।	
जाणंतो अप्पसमं दसमो आलोयणादोसो	॥ ३६८ ॥
लोहियदूसियवत्थं धोवइ जह को वि लोहिण्णेव ।	
सोहीकएण मूढो सल्लविसोही तहेव इमा	॥ ३६९ ॥
पवयणनीहूयाणं जह दुक्करकारियं करिताणं ।	
दूरं खु सिद्धिगमणं सल्लविसोही तहेसा वि	॥ ३७० ॥
सो दस वि इमे दोसे भय-लज्जाओ य माण-मायाओ ।	
निज्जूहिता सुद्धं करेइ आलोयणं विहिणा	॥ ३७१ ॥

नट्ट-चलवलिय-गिहिभास-मूय-ढड्डरसरं च मुत्तूणं । आलोएइ सुविहिओ सम्मं गुरुणो अभिमुहत्थो	॥ ३७२ ॥
पुढवि-दगा-ऽगणि-पवणे बीए पत्तेयऽणंतकाए य । बिय-तिय-चउ-पंचिदियसत्तारंभे अणेगविहे	॥ ३७३ ॥
पिंडोवहि सिज्जाए गिहिमत्त निसिज्ज बाउसे लिंगे । तेणिक्क राइभत्ते मेहुण्ण परिग्गहे मोसे	॥ ३७४ ॥
नाणे दंसण विरिए तंवे य मणविरिय कायजोगे य । कय क्रारिए अणुमए आय-परपओगर्करणे य	॥ ३७५ ॥
अद्धाणरोहए जणवए य राओ दिवाऽसिवे ओमे । दव्वाइसमावण्णं उद्धरइ कमं अर्भिदंतो	॥ ३७६ ॥
इय पयविभागियं ओघियं च आलोयणं स दाऊणं । सव्वगुणसोहिकंखी गुरूवएसं समारुहंइ	॥ ३७७ ॥
कयपावो वि मणूसो आलोइय निदिउं गुरुसयासे । होइ अइरेगलहुओ ओहरियभरो व्व भारवहो	॥ ३७८ ॥
आलोयणं सुणित्ता तिक्खुत्तो भिक्खुणो उवाएणं । जइ उज्जुओ त्ति नज्जइ जहाकडं पट्टवेयव्वो	॥ ३७९ ॥
आउरसल्ले मोसे मालागररज्जकज्ज तिक्खुत्तो । आलोयणा वि एवं कायव्वा उज्जुयाऽऽहरणा	॥ ३८० ॥
पडिसेवणाइयारे जइ नाऽऽउंटे जहक्कमं सव्वे । न करिंति तओ सोहिं आगमववहारिणो तस्स	॥ ३८१ ॥
पडिसेवणाइयारे जइ आउंटे जहक्कमं सव्वे । कुव्वंति तओ सोहिं आगमववहारिणो तस्स	॥ ३८२ ॥
आलोइयम्मि खमएण छेयसुत्तऽत्थजाणगगणी सो । तो आगमवी सम्मं करेइ सुत्ते य अत्थे य	॥ ३८३ ॥

पडिसेवओ वि वडिं व कुणइ हाणि व पावकम्मस्स ।	
परिणामवसेण जियस्स तत्थ तिच्चा व मंदा वा	॥ ३८४ ॥
पडिसेविउं किलिट्ठो गालेइ गुणे, नवं च आवियइ ।	
पुच्चकयं च दढं सो दुग्गइ-भवबंधणं कुणइ	॥ ३८५ ॥
पडिसेवित्ता कोई पच्छयावेण डज्झमाणमणो ।	
संवेगजणियकरणो देसं घाएज्ज सच्चं वा	॥ ३८६ ॥
जह आउयवेयविऊ रोगं नाऊण ताण तेगिच्छं ।	
तह सुत्तविऊ नाउं विप्परिणामं विसोहेइ	॥ ३८७ ॥
एयारिसस्स मूले, असती उज्झायमाइपामूले ।	
वासासु तवं काउं संथारं ठाइ हेमंते	॥ ३८८ ॥
उगम-उप्पायणएसणाविसुद्धाइ अकिरियाए य ।	
वसइ असंसत्ताए निप्पाहुडियाइ सिज्जाए	॥ ३८९ ॥
अघणकुट्टे(? डे) अकवाडे गामबहिं बाल-वुड्ड-गणजोगे ।	
ठज्जाणघरे ठायइ, सेलगुहाए च सुण्णहरे	॥ ३९० ॥
दो तिण्णि व वसहीओ घेतुं सुहनिग्गम-प्पवेसाओ ।	
कड-चिलिमिलिगुत्ताओ धम्मसवणमंडवजुयाओ	॥ ३९१ ॥
सो अइयारविसुद्धो निस्सल्लो कयविसुद्धचारित्तो ।	
उट्ठविओ वएसुं पुणो वि संथारमारुहइ	॥ ३९२ ॥
पुढवीसिलामओ वा फलहमओ तणमओ य(? व) संथारो ।	
होइ समाहिनिमित्तं उत्तरसिर अहव पुच्चमुहो	॥ ३९३ ॥
अप्पंड-पाणिदेसे समे अज्जुसिरे य भूमिसंथारो ।	
अप्फुडिय असंसत्तो समपट्टसिलामओ होइ	॥ ३९४ ॥
निच्छिड्डुग निक्कंपो लहुओ एगंगिओ व फलहमओ ।	
निस्संधी अप्पोल्लो तणसंथारो हवइ मउओ	॥ ३९५ ॥

जुतो पमाणरइओ उभओकालपडिलेहणासुद्धो । विहिविहिओ संथारो आरुहियव्वो तिगुत्तेणं	॥ ३९६ ॥
पियधम्मा दढधम्मा संविग्गा वज्जभीरुणो धीर । छंदण्णू पच्चइया पच्चक्खाणम्मि य विहिण्णू	॥ ३९७ ॥
कप्पाऽकप्पे कुसला समाहिकरणुज्जया सुयरहस्सा । गीयत्था भगवंतो अडयालीसं तु निज्जमया	॥ ३९८ ॥
उव्वत्तण-परिवत्तण-तुयट्टणुट्ठाण-निसियणाईसु । चउरो समाहिकामा ओलगंता य विहरंति	॥ ३९९ ॥
वज्जिता विकहाओ अज्झत्थविराहणीओ पावाओ । अखलियममिलियमणलियमणुच्चमंदं अपुणरुत्तं	॥ ४०० ॥
निद्धं महरुं हिययंगमं च पल्हायणिज्ज पत्थं च । चत्तारि जणा धम्मं कहंति निच्चं विचित्तकहा	॥ ४०१ ॥
जुत्तस्स तवधुराए, अब्भुज्जयमरणधेणुसीसम्मि । तह ते कर्हिति धीर जह सो आराहओ होइ	॥ ४०२ ॥
चत्तारि जणा भत्तं उवकप्पंति य गिलाणपाउगं । छंदियमवगयदोसं अपमाइणो लद्धिसंपण्णा	॥ ४०३ ॥
चत्तारि जणा पाणयमुवकप्पंति अगिलाइपाउगं । चत्तारि जणा रक्खंति दवियमुवकप्पियं तेहिं	॥ ४०४ ॥
काइयमाइ य सव्वं चत्तारि परिट्टुविति खवगस्स । पडिलेहंति य उभओकालं सिज्जुवहि-संथारं	॥ ४०५ ॥
खमगस्स घरदुवारं सारक्खंति य जणा उ चत्तारि । चत्तारि समोसरणदुवारं रक्खंति जयणाए	॥ ४०६ ॥
जियनिद्दा तल्लिच्छ राओ रक्खंति तह य चत्तारि । चत्तारि गवेसंति उ खित्ते देसे पवित्तीओ	॥ ४०७ ॥

बाहिं असद्पडियं कर्हिंति चउरो चउव्विहकहाओ ।	
ससमय-परसमयविऊ महाणुभावा तथा चउरो	॥ ४०८ ॥
धम्मकहरक्खणट्ठा बाहिं हिंडंति पयडमाहप्पा ।	
ते निज्जवंति खवयं अडयालीसं तु निज्जवया	॥ ४०९ ॥
कालाणुसारओ पुण चउरो चउरो कमेण हाविज्जा ।	
जा चउरो अहवा दो हुंति जहण्णेण निज्जमया	॥ ४१० ॥
एगो जइ निज्जमओ अप्पा चत्तो परो पवयणं वा ।	
वसणं समाहिमरणे उड्डाहो दुग्गई वा वि	॥ ४११ ॥
संलेहणं सुणित्ता जुत्तायारेहिं निज्जविज्जंते ।	
सव्वेहि वि गंतव्वं जईहिं इयरत्थ भयणिज्जं	॥ ४१२ ॥
संलेहगस्स मूलं जो वंच्चइ तिव्वभत्तिराएणं ।	
भोत्तूण दिव्वसोक्खं सो पावइ उत्तिमं ठाणं	॥ ४१३ ॥
तिह्ल-कसायाईहि य बहुसो गंडूसया पघित्तव्वा ।	
जिब्भा-कण्णाण बलं होही वयणं च से विसयं	॥ ४१४ ॥
सव्वाहारमदंसिय जदि कीरइ तस्स तिविहवोसिरणं ।	
कम्मि वि भत्तविसेसम्मि उस्सुओ हुज्ज सो खवओ	॥ ४१५ ॥
तम्हा भवचरिमं सो पच्चक्खाहि त्ति तिविहमाहारं ।	
उक्कस्सियाणि सव्वाणि तस्स दव्वाणि दंसिज्जा	॥ ४१६ ॥
पासित्तु कोइ ताइं 'तीरं पत्तस्सिमेहिं किं मज्झं ?' ।	
वेरगमणुप्पत्तो संवेगपरो स चित्तेइ	॥ ४१७ ॥
किं व तं नोवभुत्तं मे परिणामाऽसुइं सुइं ? ।	
दिट्ठसारो सुहं झाइ, चोयणा अवसीयओ	॥ ४१८ ॥
देसं भुच्चा कोई हाहा ! इण्हिं इमेहिं किं मज्झं ? ।	
कोई तमायइत्ता रसगिद्धो कुणइ अणुबंधं	॥ ४१९ ॥

ततो तस्स अवाए दंसेइ य तस्स सुहुमसल्लस्स ।	
तो सो अणत्थभीओ संविग्गो चयइ रसगेहिं	॥ ४२० ॥
अणुसज्जमाणए पुण समाहिकामस्स सव्वमवहरिय ।	
इक्किक्कं भावितो ठवेइ पोरणयाहारे	॥ ४२१ ॥
अणुपुव्वेण ठवेइ य संवट्टेऊण सव्वमाहारं ।	
पाणयपरिकम्मेण य पच्छा भावेइ अप्पाणं	॥ ४२२ ॥
अच्छं बहलं लेवड भलेवडं तह ससित्थ मस्सित्थं ।	
छव्विह पाणयमेयं भणियं परिकम्मपाउगं	॥ ४२३ ॥
आयंबिलेण सिंभो खिज्जइ, पित्तं च उवसमं जाइ ।	
वायस्स रक्खणट्ठा तत्थ पयत्तं इमं कुज्जा	॥ ४२४ ॥
तो पाणएण परिभावियस्स उयरमलसोहणट्ठाए ।	
महुरं पज्जेयव्वो मंदं च विरेयणं खवओ	॥ ४२५ ॥
एल-तय-नागकेसर-तमालपत्तं ससक्करं दुद्धं ।	
पाऊण कढिय-सीयल समाहिपाणं इमं पच्छा	॥ ४२६ ॥
महुरविरेयणमेसो कायव्वो पोप्फलादिदव्वेहिं ।	
निव्वाविओयरग्गी समाहिमेसो सुहं लहइ	॥ ४२७ ॥
जावज्जीवं तिविहं आहारं वोसिरिहि इमं खवओ ।	
निज्जवओ आयरिओ संघस्स निवेयणं कुणइ	॥ ४२८ ॥
खामेयव्वो खमओ रयहरणं तस्स चेव खवयस्स ।	
दावेयव्वं नेऊण सव्वसंघस्स वसहीसु	॥ ४२९ ॥
आराहणपच्चइयं खवयस्स य निरुवसग्गपच्चइयं ।	
काउस्सग्गो संघेण होइ सव्वेण कायव्वो	॥ ४३० ॥
पच्चक्खाविति तओ तं ते खवयं चउव्विहाहारं ।	
संघसमवायमज्जे चिइवंदणपुव्वयं विहिणा	॥ ४३१ ॥

अहवा समाहिहेउं सागारं चयइ तिविहमाहारं ।	
तो पाणयं पि पच्छ वोसिरियव्वं जहाकालं	॥ ४३२ ॥
तो सो गुरुवयणेणं मत्थयरइअंजली कयपणामो ।	
खामेइ सव्वसंघं संवेयं संजणेमाणो	॥ ४३३ ॥
आयरिय उवज्झाए सीसे साहम्मिए कुल गणे य ।	
जे मे केइ कसाया सव्वे तिविहेण खामेमि	॥ ४३४ ॥
सव्वे अवरहपए खामेमि अहं, खमेउ मे भयवं ।	
अहमवि खमामि सुद्धो गुणसंघायस्स संघस्स	॥ ४३५ ॥
इय खामिउं पवत्तो अणुत्तरं तव-समाहिमारूढो ।	
पप्फोडंतो विहरइ बहुभवबाहाकरं कम्मं	॥ ४३६ ॥
भवसयसहस्सजणियं विहडइ अंतोमुहुत्तमित्तेण ।	
सम्मत्तुप्पतीए पच्चक्खाणे विसेसेणं	॥ ४३७ ॥
विहिणा इमेण धीरो कमेण काउं ममत्तवोच्छेयं ।	
संलिहियसुद्धभावो समाहिलाभं पसाहेइ	॥ ४३८ ॥
भव्वाण सिद्धिवहुसंगमम्मि जा संधि-विग्गहवियड्ढा ।	
दूइ व्व निव्वुइयरी सुयमयदेवीइ तीइ नमो	॥ ४३९ ॥
भणियं ममत्तछेयं, समाहिलाभं भणामि एत्ताहे ।	
पडिदारणि भणिस्सं तम्मि पुणो अट्ट लट्ठाइं	॥ ४४० ॥
अणुसट्ठि सारणा तह कवयं समया य झाणं लेसाओ ।	
आरहणाफलं विजहणा य इणमो समासेणं	॥ ४४१ ॥
निज्जेमया आयरिया संथारगयस्स दिंति अणुसट्ठिं ।	
संवेयं निव्वेयं जणयंता कन्नजावं से	॥ ४४२ ॥
नीसल्लो कयसोही छिण्णममत्तो सए वि देहम्मि ।	
इणमो कुणसु पसत्थं च भावसंलेहणमियारिणं	॥ ४४३ ॥

मिच्छत्तस्स य वमणं सम्मत्ते भावणा परा भत्ती । पंचनमुक्काररई, नाणुवउत्तो सया होहि	॥ ४४४ ॥
पंचमहव्वयरक्खा, कोहचउक्कस्स निग्गहो परमो । दुद्धंतिदियविजओ, दुविहतवे उज्जमं कुणसु	॥ ४४५ ॥
संसारमूलबीयं मिच्छत्तं सव्वहा विवज्जेहि । सम्मत्ते दढचित्तो होसु, नमुक्कारकुसलो य	॥ ४४६ ॥
मयतिण्हियाओ उदयं मण्णंति नरा जहा सतण्हाए । सब्भूयमसब्भूयं तहेव मिच्छत्तमूढमणा	॥ ४४७ ॥
इच्छइ असंतमत्थं भक्खियधत्तूरओ जहा पुरिसो । मिच्छत्तमोहिअमणो तह धम्माऽधम्ममाईसु	॥ ४४८ ॥
मिच्छत्तभावणाए अणादिकालेण मोहिओ जीवो । लद्धे वि खओवसमा सम्मत्ते दुक्करं रमइ	॥ ४४९ ॥
न वि तं करेइ अग्गी नेय विसं नेय किण्हसप्पो वि । जं कुणइ महादोसं तिक्वं जीवस्स मिच्छत्तं	॥ ४५० ॥
मिच्छत्तसल्लविद्धा तिक्वाओ वेयणाओ पार्विति । विसलित्तकंटविद्धा जह पुरिसा निप्पडीयार	॥ ४५१ ॥
अच्छीणि संघसिरिणो मिच्छत्तनिकायणेण पडियाइं । कालगओ चिय संतो जाओ सो दीहसंसारी	॥ ४५२ ॥
कडुयम्मि अणिव्वलियम्मि दोद्धिए कडुयमेव जह खीरं । कह मिच्छत्तकडुइए जीवे तव-नाण-चरणाणि	॥ ४५३ ॥
मा कासि तं पमायं सम्मत्ते सव्वदुक्खनासणए । सम्मत्तपविट्ठाइं नाणं-तव-विरिय-चरणाइं	॥ ४५४ ॥
नगरस्स जह दुवारं, मुहस्स चक्खुं, तरुस्स जहं मूलं । तह जाणसु सम्मतं नाण-चरण-वीरिय-तवाणं	॥ ४५५ ॥

भावाणुराय-पेम्माणुराय-मज्जाणुरायरत्तो य ।	
धम्माणुरायरत्तो यं होसु जिणसासणे निच्चं	॥ ४५६ ॥
दंसणभट्टो भट्टो, न हु भट्टो होइ चरणपब्भट्टो ।	
दंसणममुयंतस्स उ परिवडणं नत्थि संसारे	॥ ४५७ ॥
दंसणभट्टो भट्टो दंसणभट्टस्स नत्थि निव्वाणं ।	
सिज्झंति चरणभट्टा दंसणभट्टा न सिज्झंति	॥ ४५८ ॥
सुद्धे सम्मत्ते अविरओ वि अज्जेइ तित्थयरनामं ।	
जह आगमेसिभद्दा हरिकुलपहु-सेणिया जाया	॥ ४५९ ॥
कल्लणपरंपरयं लहंति जीवा विसुद्धसम्मत्ता ।	
सम्मदंसणरयणं नऽग्घइ ससुराऽसुरो लोओ	॥ ४६० ॥
तेलोक्कस्स पहुत्तं लद्धूण वि परिवडंति कालेणं ।	
सम्मत्तं पुण लद्धुं अक्खयसुक्खं लहइ मुक्खं	॥ ४६१ ॥
अरहंत-सिद्ध-चेइय-पवयण-आयरिय-सव्वसाहूसु ।	
तित्थंकरेसु भत्ति निव्वित्तिगिच्छेण भावेणं	॥ ४६२ ॥
एगा वि सा समत्था जिणभत्ती दुग्गइं निवारेउं ।	
दुलहाणि लहावेउं आसिद्धिपरंपरसुहाइं	॥ ४६३ ॥
विज्जा वि भत्तिमंतस्स सिद्धिमुवयाति होइ फलदा य ।	
किं पुण निव्वुइविज्जा सिज्झिहिति अभत्तिमंतस्स ?	॥ ४६४ ॥
तेसिं आराहणनायगाण न करिज्ज जो नरो भत्तिं ।	
धंतं पि संजमतो सालिं सो ऊसरे ववइ	॥ ४६५ ॥
बीएण विणा सस्सं इच्छइ सो वासमब्भएण विणा ।	
आराहणमिच्छंतो आराहयभत्तिमकरितो	॥ ४६६ ॥
वंदणभत्तीमित्तेण चैव महिलाहिवो उ पउमरहो ।	
देविदपाडिहेरं पत्तो जाओ गणहरो य	॥ ४६७ ॥

आराहणापुरस्सरमण्णहियओ विसुद्धलेसागो ।	
संसारक्खयकरणं ता मा मुच्च नमुक्कारं	॥ ४६८ ॥
अरहंतनमुक्कारे इक्को वि हविज्ज जो मरणकाले ।	
सो जिणवरोर्हि दिट्ठो संसारुच्छेयणसमत्थो	॥ ४६९ ॥
भावनमुक्कारविवज्जियाइं जीवेण अकयकज्जाइं ।	
गहियाणि य मुक्काणि य अणंतसो दव्वलिंगाइं	॥ ४७० ॥
चउरंगाइ वि सेणाइ नायगो जह पयट्टगो होइ ।	
तह भावनमुक्कारो मरणे तव-नाण-चरणाणं	॥ ४७१ ॥
आराहणापडायगहणे हत्थो भवे नमुक्कारो ।	
तह सुगइमग्गमणे रहो व्व जीवस्स अप्पडिहो	॥ ४७२ ॥
अण्णाणी वि य गोवो आराहिता मओ नमुक्कारं ।	
चंपाए सिट्ठिसुओ सुदंसणो विस्सुओ जाओ	॥ ४७३ ॥
नाणोवओगरहिओ न तरइ नियचित्तनिग्गहं काउं ।	
नाणं अंकुसभूयं मत्तस्स व गुरुगइंदस्स	॥ ४७४ ॥
विज्जा जहा पिसायं सुट्टुवउत्ता करेइ पुरिसवसं ।	
नाणं हिययपिसायं सुट्टुवउत्तं तह करेइ	॥ ४७५ ॥
उवसमइ किण्हसप्पो जह मंतेण विहिणा पउत्तेण ।	
तह हिययकिण्हसप्पो सुट्टुवउत्तेण नाणेण	॥ ४७६ ॥
आरण्णओ वि मत्तो हत्थी नियमिज्जए वरत्ताए ।	
जह, तह नियमिज्जइ सो नाणवरत्ताइ मणहत्थी	॥ ४७७ ॥
जह मक्कडओ खणमवि मज्झत्थो अच्छिउं न सक्केइ ।	
तह खणमवि मज्झत्थो विसएर्हि विणा न होइ मणो	॥ ४७८ ॥
तम्हा सो तड्डुणओ मणमक्कडओ जिणोवएसेणं ।	
काउं सुत्तनिबद्धो रामेयव्वो सुहज्जाणे	॥ ४७९ ॥

नाणुवओगो तम्हा खवयस्स विसेसओ सया भणिओ ।	
जह चक्कट्टुवओगो चंदगविज्झं करितस्स	॥ ४८० ॥
नाणपईवो पज्जलइ जस्स हियए विसुद्धलेसस्स ।	
जिणदिट्टुमुखमग्गे पणासणभयं न से अत्थि	॥ ४८१ ॥
सूई जहा ससुत्ता न नासई कयवरम्मि षडिया वि ।	
जीवो तहा ससुत्तो न नासइ गओ वि संसारे	॥ ४८२ ॥
नाणुज्जोउज्जोओ नाणुज्जोयस्स नत्थि वाघाओ ।	
दीवेइ खित्तमप्यं सूरु, नाणं जगमसेसं	॥ ४८३ ॥
नाणं पयासयं, सोहओ तवो, संजमो य गुत्तिकरो ।	
त्तिण्हं पि समाओगे मुखो जिणसासणे दिट्ठो	॥ ४८४ ॥
नाणुज्जोएण विणा जो इच्छइ मुखमग्गमवगंतुं ।	
गंतुं कडिल्लमिच्छइ अंधलओ अंधयारे सो	॥ ४८५ ॥
खंडसिलोगेहिं जवो जइ मरणाओ वि रक्खिओ राया ।	
पत्तो य स सामण्णं, किं पुणज्जिणकुत्तसुत्तेण ?	॥ ४८६ ॥
दढसुप्पो सूलहओ पंचनमुक्कारमित्तसुयनाणो ।	
उवउत्तो कालगओ जाओ देवो महिड्डीओ	॥ ४८७ ॥
न य तम्मि देस-काले सव्वो बारसविहो सुयक्खंधो ।	
सक्का(क्को) अणुचितेउं बल्लिएण समत्थचित्तेणं	॥ ४८८ ॥
एगम्मि वि जम्मि पए संवेयं कुणइ वीयरग्गमए ।	
सो तेण मोहजालं छिंदइ अज्झप्पजोगेणं	॥ ४८९ ॥
परिहर छज्जीववहं सम्मं मण-वयण-कायजोगेहिं ।	
जीवविसेसे नाउं जावज्जीवं पयत्तेणं	॥ ४९० ॥
पुढवि-दगाऽगणि-वाया इक्किक्का सुहुम-बायरा हुंति ।	
साहारण पत्तेओ दुविहो य वणस्सई होइ	॥ ४९१ ॥

साहारणो य दुविहो सुहुमो तह बायरो य नायव्वो ।	
पज्जत्ताऽपज्जत्ता भेया सव्वे वि बावीसं	॥ ४९२ ॥
दु-ति-चउरिंदिय विगला, पर्णिदि सण्णि(?अ)-असण्णिणो दुविहा ।	
पज्जत्ताऽपज्जत्ताभेएण तसा दसवियप्पा	॥ ४९३ ॥
जह ते न प्रियं दुक्खं जाणिय तह चेव सव्वजीवाणं ।	
सव्वायरमुवउत्तो अप्पोवम्मेण कुणसु दयं	॥ ४९४ ॥
तण्हा-छुहाइपरिताविओ वि जीवाण घायणं किच्चा ।	
पडियारं काउं जे मा तं चित्तिसि लहसु सइं	॥ ४९५ ॥
‘तेलोक-जीवियाणं वरेहि एगयरयं’ ति देवेहिं ।	
भणिए को तेलोकं वरेज्ज नियजीवियं मुत्तुं ?	॥ ४९६ ॥
जं एवं तेलोकं नऽग्घइ जीवस्स जीवियं तम्हा ।	
जीवियघाओ जीवस्स होइ तेलोकघायंसमो	॥ ४९७ ॥
थोवत्थोवं संजममावज्जिय जह महुं महुरीहिं ।	
तिहुयणसारं हिंसानावापूरेहिं मा चयसु	॥ ४९८ ॥
तुंगं न मंदराओ, आगासाओ विसालयं नत्थि ।	
जह, तह जयम्मि जाणसु धम्ममहिंसासमं नत्थि	॥ ४९९ ॥
जह आगासे लोगा, दीव-समुद्दा जहा य भूमीए ।	
तह जाण अहिंसाए ठियाणि तव-दाण-सीलाणि	॥ ५०० ॥
दाणं निस्संग तवो दिक्खा देवच्चणं सुहच्चाओ ।	
ते जीवदयाइ विणा सव्वे वि निरत्थया हुंति	॥ ५०१ ॥
जइ नाम परमधम्मो गो-बंधण-महिलवहनियत्तीए ।	
ता कह न होइ परमो धम्मो जा सव्वजीवदया ?	॥ ५०२ ॥
जं जीववहेण विणा विसयसुहं नत्थि जीवलौयम्मि ।	
ता जीवदया जायइ महव्वयं विसयविमुहस्स	॥ ५०३ ॥

परिचत्तविसयसंगे फासुयआहार-पाणभोइम्मि ।	
मण-वयण-कायगुत्ते होइ अहिंसावयं सुद्धं	॥ ५०४ ॥
सच्चमचोरिक्कं बंभचेरमपरिग्गहो अनिसिभत्तं ।	
जं च इमाइमहिंसारक्खा दिक्खा य दाणं च	॥ ५०५ ॥
पायमजीवाहारं न संति, सव्वे जिया जियाहार ।	
जे य अजीवाहार तिलोयलोयस्स ते सार	॥ ५०६ ॥
सव्वे वि य संबंधा पत्ता जीवेण सव्वजीवेहिं ।	
तो मारितो जीवे मारइ संबंधिणो सव्वे	॥ ५०७ ॥
जीववहो अप्पवहो, जीवदया अप्पणो दया होइ ।	
ता सव्वजीवहिंसा परिचत्ता अप्प(त्त)कामेहिं	॥ ५०८ ॥
अपमत्तस्स पवित्ती मण-वइ-काएहिं जा अहिंसा सा ।	
भण्णइ हिंसा स च्चिय ज च्चिय चिट्ठा पमत्तस्स	
वह-बंध-रोह-धणहरण-जायणाओ य वरमिहं चेवा ।	
अच्छेप्पत्तं पावइ निव्विसयत्तं च मारितो	॥ ५१० ॥
अप्पाउमणारुग्गं दोहग्गमरूवया य दोगच्चं ।	
दुग्गंध-वण्ण-रसया होइ वहंतस्स परलोए	॥ ५११ ॥
मारेइ एगमवि जो जीवं सो बहुसु जम्मकोडीसु ।	
बहुसो मारिज्जंतो मरइ विहाणेहिं बहुएहिं	॥ ५१२ ॥
जावइयाइं दुक्खाइं हुंति चउगइगयस्स जीवस्स ।	
सव्वाइं ताइं हिंसाफलाइं निउणं वियाणाहिं	॥ ५१३ ॥
तम्हा इह-परलोए दुक्खाणि सया अणिच्छमाणेणं ।	
उवओगो कायव्वो जीवदयाए सया मुणिणा	॥ ५१४ ॥
जं किंचि सुहमुदारं पहुत्तणं पयइसुंदरं जं च ।	
आरोगं सोहग्गं तं तमहिंसाफलं सव्वं	

पाणो वि पाडिहेरं पत्तो वूढो वि सुंसुमारदहे ।	
एगेण वि एगदिणऽज्जिएणऽहिंसावयगुणेणं	॥ ५१६ ॥
परिहर असच्चवयणं सच्चं पि चउच्चिहं पयत्तेण ।	
संजमवंता वि जओ भासादोसेण लिप्पंति	॥ ५१७ ॥
सब्भूयऽत्थनिसेहो पढममसच्चं न संति जह जीवा ।	
बीयमसब्भूयकहा संति जहा भुवणकत्तारो	॥ ५१८ ॥
अण्णहवयणं तइयं-निच्चो जीवो जहा अणिच्चो वा ।	
सावज्जमणेगविहं वयणमसच्चं चउत्थं तु	॥ ५१९ ॥
जत्तो पाणवहादी दोसा जायंति तमिह सावज्जं ।	
अप्पियवयणं च तहा कक्कस-पेसुण्णमाईयं	। ५२० ॥
हासेण व कोहेण व लोभेण भएण वा वि तमसच्चं ।	
मा भणसु, भणसु सच्चं, जीवहियत्थं पसत्थमिणं	॥ ५२१ ॥
मिय-महुरमखरमपिसुणमच्छलं कज्जोवगं असावज्जं ।	
धम्माऽहम्मियसुहयं भणाहि, तं चेव य सुणाहि	॥ ५२२ ॥
सच्चं वयंति रिसिणो, रिसीहिं विहिया उ सच्चविज्जा उ ।	
मिच्छस्स वि सिज्झंती विज्जाओ सच्चवाइस्स	॥ ५२३ ॥
विस्ससणिज्जो माय व्व होइ, पुज्जो गुरु व्व लोयस्स ।	
सयणो व सच्चवाई पुरिसो सव्वस्स होइ पिओ	॥ ५२४ ॥
सच्चम्मि तवो, सच्चम्मि संजमो, तम्मि चेव सव्वगुणा ।	
अइसंजओ वि मोसेण होइ तणपेलवो पुरिसो	॥ ५२५ ॥
जह परमण्णस्स विसं विणासयं, जह य जोव्वणस्स जरा ।	
तह जाण अहिंसादी गुणे असच्चं विणासेइ	॥ ५२६ ॥
होउ व जडी सिंहंडी मुंडी वा वक्कली व नग्गो वा ।	
लोए असच्चवादी भण्णइ पासंडचंडालो	॥ ५२७ ॥

अलियं सइं पि भणियं विहणइ बहुयाइं सच्चवयणाइं ।	
पडिओ नरयम्मि वसू इक्केणमसच्चवयणेण	॥ ५२८ ॥
मा कुणसु धीर ! बुद्धिं अप्पं व बहुं व परधणं घत्तुं ।	
दंतंतरसोहणयं कलिचमित्तं पि अदिण्णं	॥ ५२९ ॥
जह मक्कडओ पक्कप्फलाइं दट्टूण धाइ घाओ वि ।	
इय जीवो परविहवं विविहं दट्टूण अहिलसइ	॥ ५३० ॥
न य तं लहइ, न भुंजइ, भुत्तुं पि न कुणइ निव्वुइं तस्स ।	
सव्वजएण वि जीवो लोहाइद्धो न तिप्पेइ	॥ ५३१ ॥
जो पुण अत्थं अवहरइ तस्स सो जीवियं पि अवहरइ ।	
जं सो अत्थकएणं उज्झइ जीयं, न उण अत्थं	॥ ५३२ ॥
हुंतम्मि तम्मि जीवइ सुहं च सकलत्तओ तओ लहइ ।	
अत्थं तस्स हरतेण तेण से जीवियं पि ह(?हि)यं	॥ ५३३ ॥
ता जीवदयं परमं धम्मं गहिऊण गिण्ह माऽदिण्णं ।	
जिण-गणहरपडिसिद्धं लोयविरुद्धं च अहमं च	॥ ५३४ ॥
धंतं पि संजमंतो घित्तूण कलिचमित्तमविदिण्णं ।	
तणलहुओ होइ नरो अप्पच्चइओ य चोरो व्व	॥ ५३५ ॥
चोरो परलोयम्मि वि निवडइ अइतिव्ववेयणे नरए ।	
तिरिएसु य, तम्मि पुणो पावइ तिक्खाइं दुक्खाइं	॥ ५३६ ॥
मणुयत्तणे वि दीणो दारिद्वेवहुओ धणासंसी ।	
खिज्जंतो वि न पावइ न य से धणसंचओ होइ	॥ ५३७ ॥
परदव्वहरणबुद्धी सिरिभूर्इ दुक्खदारुणे नरए ।	
पडिओ तत्तोऽणंतं भमिओ संसारकंतारं	॥ ५३८ ॥
एए सव्वे दोसा न हुंति परदव्वहरणविरयस्स ।	
तव्विवरीया य गुणा हुंति सया दत्तभोइस्स	॥ ५३९ ॥

देविंद-राय-गहवइ-सागरि-साहम्मिउग्गहं तम्हा । उग्गहविहिणा दिण्णं गिण्हसु सामण्णसाहणयं	॥ ५४० ॥
रक्खाहिं बंभचेरं च बंभगुत्तीहिं नवहिं परिसुद्धं । निच्चं पि अप्पमतो पंचविहे इत्थिवेरगो	॥ ५४१ ॥
जीवो बंभा, जीवम्मि चेव चरिया हविज्ज जा जइणो । तं जाण बंभचेरं विमुक्कपरदेहतत्तिस्स	॥ ५४२ ॥
वसहि कह निसिज्जिंदिय कुडुंतर पुव्वकीलिय पणीए । अइमायाहार विभूसणा य नव बंभगुत्तीओ	॥ ५४३ ॥
कामकया इत्थिकया दोसा असुइत्त वुड्डसेवा य । संसग्गीदोसा वि य करिंति इत्थीसु वेरगं	॥ ५४४ ॥
जावइया किर दोसा इह-परलोए दुहावहा हुंति । आवहइ ते उ सव्वे मेहुणसण्णा मणूसंस्स	॥ ५४५ ॥
सोयइ वेवइ तप्पइ, जंपइ कामाउरो असंबद्धं । रत्तिंदिया य निदं न लहइ, पज्झाइ विमणो य	
पाणितलधरियगंडो बहुसो चित्तेइ किं पि दीणमुहो । कामुम्मत्तो अंधो अंतो डज्झइ य चिंताए	॥ ५४७ ॥
कामाउरो नरो उण कामिज्जंते जणे अलब्भंते । मारइ अणत्थयं सो गिरि-जलण-जलेसु अप्पाणं	॥ ५४८ ॥
रइ-अरइतरलजीहाजुएण संकप्पउब्भडफडेणं । विसयबिलवासिणा मयमुहेण बिब्बोयरोसेण	॥ ५४९ ॥
कामभुयगेण दट्ठा लज्जानिम्मोय-दप्पदाढेण । नासंति नरा अवसा दूसहदुक्खावहविसेण	॥ ५५० ॥
आसीविसेण दट्ठस्स हुंति वेगा नरस्स सत्तेव । कामभुयंगमदट्ठस्स हुंति वेया दस दुरंता	॥ ५५१ ॥

पढमे सोयइ वेगे, ददुं तं इच्छए बिइयवेगे । नीससइ तइयवेगे, आरुहइ जरो चउत्थम्मि	॥ ५५२ ॥
इज्जइ पंचमवेगे अंगं, छट्टे न रोयए भत्तं । मुच्छिज्जइ सत्तमए, उम्मत्तो होइ अट्टमए	॥ ५५३ ॥
नवमे किं पि न याणइ, दसमे पाणेहिं मुच्चइ मयंधो । संकप्पवसेण पुणो वेगा तिव्वा य मंदा य	॥ ५५४ ॥
सूरगी दहइ दिया, रत्ति च दिया य डहइ कामगी । सूरस्स अत्थि उज्जा(? च्छ)यणं पि, कामग्गिणो नत्थि	॥ ५५५ ॥
कामपिसायग्गहिओ हियमहियं वा न अप्पणो मुणइ । पिच्छइ कामग्घत्थो हियं भणंतं पि सत्तुं व	॥ ५५६ ॥
अयसमणत्थं दुक्खं इहलोए, दुग्गइं च परलोए । संसारं च अणंतं न गणइ विसयामिसे गिद्धो	॥ ५५७ ॥
लल्लन्नरयवियणाओ घोरसंसारसायरुव्वहणं । संगच्छइ, न य पिच्छइ तुच्छत्तं कामियसुहस्स	॥ ५५८ ॥
गायइ नच्चइ वायइ, धुयइ अवाणं च, मलइ अंगाइं । सोहइ मुत्तपुरीसं कुलम्मि जाओ वि विसयवसो	॥ ५५९ ॥
वम्महसरसयविद्धो गिद्धो वणिउ व्व रायपत्तीए । पाउक्खालयगेहे दुग्गंधे पेगसो वसिओ	॥ ५६० ॥
कामुम्मत्तो न मुणइ गम्माऽगम्मं पि वेसियाणो व्व । सिद्धी कुबेरदत्तो व्व नियसुयासुरयरइरत्तो	॥ ५६१ ॥
इहलोगे वि महल्लं दुक्खं कामस्स वसगओ पत्तो । मरिउं पावपरद्धो कडारिपिणो गओ नरगं	॥ ५६२ ॥
एते सव्वे दोसा न हुंति पुरिसस्स बंभयारिस्स । तव्विवरीया वि गुणा भवंति विविहा विरागिस्स	॥ ५६३ ॥

महिला कुलं सवंसं पइं सुयं मायरं च पियरं च । विसयंधा अगणिती दुक्खसमुद्दमि पाडेइ	॥ ५६४ ॥
माणुण्यस्स पुरिसहुमस्स नीओ वि आरुहइ सीसं । महिलानिस्सेणीए सुहेण फलभारनमियस्स	॥ ५६५ ॥
माणुणया वि पुरिसा ओमंथिज्जंति दुट्टमहिलाहिं । जह अंकुसेण करिणो निसियाविज्जंति बलिणो वि	॥ ५६६ ॥
सुव्वंति य महिलऽत्थे लोए जुज्झाइं बहुपयाराइं । भयजणणाइं जणाणं भारह-रमायणाईणि	॥ ५६७ ॥
नीयंगमार्हि सुपओहराहिं उप्पित्थ-मंथरगईहिं । महिलार्हि निण्णयाहि व गिरिणो गरुया वि भज्जंति	॥ ५६८ ॥
सुट्टु वि जियासु सुट्टु वि पियासु सुट्टु वि परूढपेम्मासु । महिलासु भुयंगीसु व वीसंभं नाम को कुणइ ?	॥ ५६९ ॥
वीसंभनिब्भरं पि हु उवयारपरं परूढपणयं पि । कयविप्पियं पियं झत्ति निति निहणं हयासाओ	॥ ५७० ॥
सीमंतिणीण सीमं दोसाण लहंति नेय विउसा वि । जं गुरुदोसाण जए ताओ च्चिय हुंति सीमाओ	॥ ५७१ ॥
रमणीयदंसणाओ सोमालंगीओ गुणनिबद्धाओ । नवमालइमालाओ व हरंति हिययं महिलियाओ	॥ ५७२ ॥
किंतु महिलाण तासिं दंसणसुंदरजणियमोहाणं । आलिगणमइरा देइ वज्झमालाण व विणासं	॥ ५७३ ॥
रमणीण दंसणं चेव सुंदरं, होउ संगमसुहेण । गंधो च्चिय सुरहो मालईइ मलणं पुण विणासो	॥ ५७४ ॥
साएयपुराहिवई देवरई रज्जसोक्खपब्भट्टो । पंगुलहेउं छूढो नईइ रत्ताइ देवीए	॥ ५७५ ॥

वीरमईए सूरंगचोरददोद्वियाइ वाणियओ ।	
दत्तो नामं पहओ 'छिण्णो ओदो' ति आलविए	॥ ५७६ ॥
पाउसकालनईओ व्व ताओ निच्चं पि कलुसहिययाओ ।	
धणहरणकयमईओ चोरो व्व सकज्जगरुयाओ	॥ ५७७ ॥
वग्घि व्व घोरहिययाओ ताओ, संझ व्व चवलरगाओ ।	
मयविम्वहलाओ निच्चं मत्तो व्व गओ महिलियाओ	॥ ५७८ ॥
अलिएहिं हसिय-भणिएहिं अलियरुण्णेहिं अलियसवहेहिं ।	
पुरिसस्स चलं चित्तं हरंति कवडाओ महिलाओ	॥ ५७९ ॥
महिला पुरिसं वयणेहिं हरइ, हियएहिं हणइ निक्करुणा ।	
अमयमइया व वाया, विसमयमिव होइ हिययं से	॥ ५८० ॥
सोयसरी दुरियदरी कवडकुडी महिलिया किलेसकरी ।	
वइरविरोयणअरणी दुक्खखणी सुक्खपडिवक्खो	॥ ५८१ ॥
पासो व्व बंधिउं जे, छेतुं महिला असि व्व पुरिसस्स ।	
सल्लो व्व सल्लिउं जे, पंको व्व निमज्जिउं सहसा	॥ ५८२ ॥
फालेउं करवत्तं व होइ, सूलं व महिलिया भित्तुं ।	
पुरिसस्स खुप्पिउं कद्दमो व्व, मच्चु व्व मरिउं जे	॥ ५८३ ॥
महिलाणं जे दोसा ते पुरिसाणं च हुंति नीयाणं ।	
तत्तो अहिगतरो वा, तत्तो बल-सत्तिमंताणं	॥ ५८४ ॥
नियसीलरक्खयाणं पुरिसाणं निंदियाओ महिलाओ ।	
सीलं रक्खंतीणं महिलाणं निंदिया पुरिसा	॥ ५८५ ॥
किं पुण गुणकलियाओ महिलाओ अत्थि वित्थयजसाओ ।	
तित्थयर-चक्कि-हलहर-गणहर-सप्पुरिसजणणीओ	॥ ५८६ ॥
सीलवईओ सुव्वंति महियले पत्तपाडिहेराओ ।	
नरलोयदेवयाओ चरमसरीराओ पुज्जाओ	॥ ५८७ ॥

ओहेण न वूढाओ, जलंतघोरग्गिणा न दङ्गाओ । सीहेहिं सावएहि य परिहरियाओ अपावाओ	॥ ५८८ ॥
मोहोदएण जीवो सव्वो दुस्सीलमइलिओ होइ । सो मोहो महिलाणं पाएण जमुक्कडो होइ	॥ ५८९ ॥
ता एयं पण्णवणं पडुच्च वुच्चंति थीकया दोसा । ते भार्वितो सम्मं विसएसु विस(? र)ज्जए पुरिसो	॥ ५९० ॥
देहस्स बीयनिप्फत्तिखित्तमाहार-जम्म-वुड्डीओ । अवयवनिग्गममसुइं पिच्छसु वाही जरा चेव	॥ ५९१ ॥
देहस्स सुक्क-सोणियमसुइं उप्पत्तिकारणं जम्हा । तम्हा देहो असुइं अमेज्झघडिओ घडो चेव	॥ ५९२ ॥
जं सुद्धिकारणकयं कारणसुद्धीइ सुज्झइ तयं तु । कत्तो अमेज्झघडियस्स होइ सुद्धी संरीरस्स ?	॥ ५९३ ॥
कललगयं दसरत्तं अच्छइ, कलुसीगयं च दसरत्तं । दसरत्तं जंबालं अच्छइ गब्भम्मि तं बीयं	॥ ५९४ ॥
मासेणऽब्बुयभूयं, तत्तो मासेण होइ घणभूयं । जायइ मासेण पुणो वि मंसपेसी चउत्थेण	॥ ५९५ ॥
पंचममासे पुलया, अंगोवंगाइं हुंति मासेणं । मासम्मि सत्तमे तस्स हुंति चम्म-ऽट्टि-लोमाणि	॥ ५९६ ॥
फंदण अट्टममासे नवमे दसमे व होइ निग्गमणं । सव्वासु अवत्थासु वि दुगुंछियं देहमिणमसुइं	॥ ५९७ ॥
अह सत्तम्मि मासे उप्पलनालसरिसा हवइ नाही । तप्पभिइं आहारइ वमियं मायाइ सो तीए	॥ ५९८ ॥
असुइं अपेच्छणिज्जं दुगंधं मुत्त-सोणियदुवारं । वुत्तुं पि लज्जणिज्जं पोट्टमुहं जम्मभूमी से	॥ ५९९ ॥

जं किंचि खाइ, जं किंचि कुणइ, जं किंचि पियइ निल्लज्जो ।	
बालो दुगुंछणिज्जो मेज्झाऽमेज्झं अयाणंतो	॥ ६०० ॥
बालत्तणे कयं सव्वमेव जइ नाम संभरिज्ज तओ ।	
अप्पाणम्मि वि गच्छे निव्वेयं, किं पुण परम्मि ?	॥ ६०१ ॥
अट्ठीण हुंति तिण्णि उ सयाइं भरियाइं असुइमज्जाए ।	
सव्वम्मि चेव देहे संधीण य तत्तिया भणिया	॥ ६०२ ॥
णहारूण नव सयाइं, सिरासयाइं च हुंति सत्तेव ।	
देहम्मि मंसपेसीण हुंति पंचेव य सयाइं	॥ ६०३ ॥
चत्तारि सिराजालाणि हुंति, सोलस य कंदराईणि ।	
छ च्चेव सिराकुच्चा देहे, दो मंसरज्जूणि	॥ ६०४ ॥
सत्त तयाओ, कालेज्जयाइं सत्तेव हुंति देहम्मि ।	
सव्वं पि रोमकोडीण हुंति असिई सयसहस्सा	॥ ६०५ ॥
एक्कामासपवत्थाओ अंतगुंजाओ सोलस हवंति ।	
कुणिमस्स आढया सत्त हुंति, थूणाओ तिण्णेव	॥ ६०६ ॥
सत्तुत्तर मम्मसयं, नव वणवयणाइं पूइवाहीणि ।	
देहम्मि मत्थुलिंणं अंजलिमित्तं च मेओ य	॥ ६०७ ॥
तिण्णि य वसंजलीओ, छ च्चेव य अंजलीओ पित्तस्स ।	
सिंहो पित्तसमाणो, लोहियमद्दाढयं होइ	॥ ६०८ ॥
मुत्तं चाऽऽढयमित्तं, उच्चारस्स य हवंति, छ ष्पत्था ।	
वीस नहा, बत्तीसं दंता पाएण देहम्मि	॥ ६०९ ॥
किमिणो व्व वणो किमिकुलसएहिं सइ संकुलं सरीरमिणं ।	
इक्कं पि नत्थि अंगं पूयं सुइयं च जं हुज्जा	॥ ६१० ॥
सव्वुक्कत्तियचम्मं पंडरगतं मुयंतवणरसियं ।	
सट्ठु वि दइयं महिला दट्ठुं पि नरं न रोएइ	॥ ६११ ॥

जइ हुज्ज मच्छियापत्तसरिसियाए तयाइ नो नद्धं । को नाम कुणिमभरियं सरीरमालद्धमिच्छिज्ज ?	॥ ६१२ ॥
कण्णेषुं कण्णगूहो जायइ, अच्छीसु अच्छिदूसीओ । नासागूहो नासाउडेसु, वयणे य दंतमलो	॥ ६१३ ॥
विट्ठापुण्णो भिण्णो घडो व्व असुइं समंतओ गलइ । पूइंगालो व्व वणो मुंचइ, दुग्गंधगंधवहं	॥ ६१४ ॥
ण्हाणुव्वट्टण-मुहवास-दंतवणसोहणेहिं दव्वेहिं । निच्चं पि धुव्वमाणो देहो ओमुयइ दुग्गंधं	॥ ६१५ ॥
अभिभूय दुरभिगंधं परिभुज्जइ मोहिएहिं परदेहो । खज्जइ पूइमंसं जह कडुहंडेण संजुत्तं	॥ ६१६ ॥
जइ ता दुगुंछइ नरो आलद्धं पडियमप्पणो खेलं । कह नाम पिबेज्ज पुणो महिलामुहजायमसुइजलं ?	॥ ६१७ ॥
वाइय-पित्तिय-सिंभियरोगा तण्हा-छुहासमाईया (?) । निच्चं तवंति देहं अइहियजलं व जलियग्गी	॥ ६१८ ॥
कोडीओ पंच भवे लक्खाइं अट्टसट्टि पंच सया । नवनउई य सहस्सा चुलसीया वाहिसंखा से	॥ ६१९ ॥
पीणत्थणनमियंगी जा पुव्वं नयणमणहरा आसि । स च्चिय जरघुणजज्जर बीभच्छ होइ दुप्पिच्छा	॥ ६२० ॥
जा सव्वसुंदरंगी सविलासा पढमजुव्वणक्कंता । स च्चेव जराजुण्णा अमणुण्णा होइ लोयस्स	॥ ६२१ ॥
जह वज्झो निज्जंतो पियइ सुरं खाइ असण-तंबोलं । तह मच्चुवग्घघत्था विसए सेर्विति मूढनरा	॥ ६२२ ॥
असुइ वणपूइगंधं सेवंता महिलियाइ कुणिमकुंडि । सोआहिमाण्णिणो जे ते लोए हुंति हसणिज्जा	॥ ६२३ ॥

एते अत्थे देहम्मि चितयंतस्स सुट्टु पुरिसस्स ।	
इत्थीदेहं भुत्तुं इच्छं कह हुज्ज सघिणस्स ?	॥ ६२४ ॥
खोभेइ पत्थरो जह दहे पंडंतो पसण्णमवि पंकं ।	
खोभेइ तहायं कम(?)पसण्णमवि तरुणसंसग्गी	॥ ६२५ ॥
कलुसीकयं पि उदयं विमलं जह होइ कयगजोएण ।	
तह मोहकलुसियमणो जीवो वि हु वुड्ढसेवाए	॥ ६२६ ॥
पुरिसस्स अप्पसत्थो भावो तिहिं कारणेहिं संभवइ ।	
विरहम्मि अंधयारे कुसीलसेवाइ सयरहं	॥ ६२७ ॥
जह चेव चारुदत्तो गोट्टीदोसेण आवइं पत्तो ।	
पत्तो य उण्णइं सो पुणो वि तह वुड्ढसेवाए	॥ ६२८ ॥
तम्हा वुड्ढसहावे तरुणे वुड्ढे य सुट्टु सेवंता ।	
गुरुकुलमवि न मुयंता तरंति बंभव्वयं धीरा	॥ ६२९ ॥
अवल्लोयणेण हिययं पयलइ पुरिसस्स अप्पसारस्स ।	
पिच्छंतस्स य बहुसो इत्थीणं वयण-रमणाणि	॥ ६३० ॥
उज्झइ परल्लोयभयं, तओ य लज्जं च, कुणइ वीसंभं ।	
वीसंभाओ पणओ, पणयाओ रई हवइ पच्छ	॥ ६३१ ॥
दरहसिय-जंपिएहि य महिलाणऽद्धच्छिपिच्छिएहिं च ।	
लज्जा-मज्जायाण य मेरं पुरिसो अइक्कमइ	॥ ६३२ ॥
अमुणियमणपरिकम्मो सम्मं को नाम नासिउं तरइ ? ।	
वम्महसबरसरोहे दिट्ठिच्छेहे मयच्छीणं	॥ ६३३ ॥
आल्लोयणमित्तेणं जं मुच्छं दिंति ताओ पुरिसस्स ।	
तेण हयमहिलियाणं नयणाइं विसालयाइं फुडं	॥ ६३४ ॥
घणमालाओ व दूरुण्णमंतसुपओहराओ वडुंति ।	
मोहविसं महिलाओ आलक्कविसं व पुरिसस्स	॥ ६३५ ॥

परिहरसु तओ तासिं दिट्ठी दिट्ठीविसस्स व अहिस्स । जं रमणिनयणबाणा चरित्तपाणे विणासंति	॥ ६३६ ॥
मारेइ इक्कसिं चिय तिव्वविसभुयंग-वग्घसंसग्गी । इत्थीसंसग्गी पुण अणंतखुतो नरं हणइ	॥ ६३७ ॥
महिलासंसग्गीए अग्गीय व जं च अप्पसारस्स । मयणं व मणो मुणिणो वि हंत ! सिग्घं चिय विलाइ	॥ ६३८ ॥
इय गुण(गण)मूलग्गिं थीसंसग्गिं च जो परिच्चयइ । स सुहेण बंभचेरं नित्थरइ जसं च वित्थरइ	॥ ६३९ ॥
जइ वि परिचत्तसंगो तवतणुयंगो तहा वि परिवडइ । महिलासंसग्गीए उवकोसघरुस्सिओ व्व रिस्सी	॥ ६४० ॥
मुणिवर ! मेहुणसण्णा जइ हुज्ज कयाइ मोहदोसेण । ता हुज्जसूवउतो पंचविहे इत्थिवेरगे	॥ ६४१ ॥
जायं पंकम्मि जलम्मि वड्डियं पंकयं जह न तेण । लिप्पइ, मुणी वि एवं थीपंकजलाउले लोए	॥ ६४२ ॥
मायागहणे बहुदोससावए अलियदुमगणे भीमे । असुइकडिल्ले वि(?य) मुणी मुज्झंति न इत्थिरण्णम्मि	॥ ६४३ ॥
सिंगारतरंगाए विलासवेलाइ जुव्वणजलाए । पहसियफेणाइ मुणी नारिर्नइए न वुब्भंति	॥ ६४४ ॥
विसयजलं मोहकलं विलास-बिब्बोयजलयराइणं । मयमयरं उत्तिण्णा तारुणमहण्णवं धीरा	॥ ६४५ ॥
अब्भितर बाहिरए सव्वे गंथे तुमं विवज्जेहि । कय-कारिय-ऽणुमईहिं काय-मणो-वयणजोगेहिं	॥ ६४६ ॥
मिच्छत्तं वेयतिगं जाणसु हासाइछक्कमिक्किं । कोहादीण चउक्कं चोदस अब्भितरा गंथा	॥ ६४७ ॥

बाहिरगंथा खित्तं वत्थुं धण-धण्ण-कुप्प-रुप्पाणि । दुपय-चउप्पय-मप्पय-सयणा-ऽऽसणमाइ जाणाहि	॥ ६४८ ॥
जह कुंडओ न सक्का सोहेउं तंदुलस्स सतुसस्स । तह जीवस्स न सक्का कम्ममलं संगसत्तस्स	॥ ६४९ ॥
जइया रग-द्वेसा गारव-सण्णाओ तह उदीरिज्जा । तइया गंथे घित्तुं लुद्धो बुद्धिं नरो कुणइ	॥ ६५० ॥
चेलाइसव्वसंगच्चाओ पढमो उ जेण ठियकप्पो । आचेलक्कं भणिओ जिणेहिं तह पढम-चरिमेहिं	॥ ६५१ ॥
न य होइ संजओ वत्थमित्तचाएण सेससंगेहिं । तम्हा आचेलक्कं चाओ सव्वेसि संगणं	॥ ६५२ ॥
संगनिमित्तं मारेइ, भणइ अलियं, करेइ चोरिक्कं । सेवइ मेहुण, मुच्छं च अपरिमाणं कुणइ जीवो	॥ ६५३ ॥
सण्णा-गारव-पेसुण्ण-कलह-फरुसाणि भंडण-विवाया । संगनिमित्तं ईसा-ऽसूया-सल्लण्णि जायंति	॥ ६५४ ॥
गंथो भयं नरणं, सहोयरा एलगच्छया जं ते । अण्णोण्णं मारेउं अत्थनिमित्तं मतिमकासी	॥ ६५५ ॥
अत्थनिमित्तमतिभयं जायं चोरण एक्कमिक्केहिं । मज्जे मंसे य विसं संजोइय आरिया जं ते	॥ ६५६ ॥
संगो महाभयं जं विहेडिओ सावएण संतेण । पुतेण हिए अत्थम्मि मणिवईकुंचिएण जहां	॥ ६५७ ॥
सीउण्ह वाय वरिसं तण्हं उण्हं छुहं पिवासं च । दुस्सिज्जं दुब्भत्तं सहइ य वहई य गुरुभारं	॥ ६५८ ॥
गायइ वायइ नच्चइ कंखइ विलवेइ मलइ असुइं पि । तुण्णेइ विणइ जायइ कुलम्मि जाओ वि गंथत्थी	॥ ६५९ ॥

एवं चिट्टंतस्स वि संसइओ होइ अत्थलाहो से ।	
न य संचीयइ अत्थो सुचिरेण वि मंदभागस्स	॥ ६६० ॥
जइ पुण कंहंचि संचियमेही अत्थो तहा वि से नत्थि ।	
तित्ती गंधेहिं सया, लाहे लोहो पवड्डइ जं	॥ ६६१ ॥
जह इंधणेण अग्गी, जह य समुद्धो नईसहस्सेहिं ।	
तह जीवस्स न तित्ती अत्थि तिलोए वि लद्धम्मि	॥ ६६२ ॥
आहम्मइ मारिज्जइ रुंभइ भिज्जइ य निरवरहो वि ।	
आमिसहत्थो खत्थो खज्जइ पक्खीहिं जह पक्खी	॥ ६६३ ॥
माया-पिति-पुत्तेसु वि दारेसु वि नेय जाइ वीसंभं ।	
गंधनिमित्तं जग्गइ रक्खंतो सव्वरत्तिं पि	॥ ६६४ ॥
सोयइ विलवइ कंदइ नट्टे गंधम्मि होइ य विसण्णो ।	
पव्वाइ निवाइज्जइ वेवइ उक्कंठिओ होइ	॥ ६६५ ॥
अंतोमु(? हु)त्तं डज्जइ पुरिसो नट्टे सयम्मि अत्थम्मि ।	
उम्मत्तो होइ नरो गहगहिओ खित्तचित्तो वा	॥ ६६६ ॥
इंदियमयं सरीरं गिण्हइ गंधं च देहसुक्खत्थं ।	
इंदियसुहाभिलासो गंधग्गहणे तओ सिद्धो	॥ ६६७ ॥
गंधेसु घडियहियओ होइ दरिद्धो भवेसु बहुएसु ।	
गंधनिमित्तं कम्मं किलिद्धहियओ समाइयइ	॥ ६६८ ॥
एतेसिं दोसाणं मुच्चइ गंधं परिच्चयं पुरिसो ।	
तव्विवरीए य गुणे पावइ न य पावइ किलेसं	॥ ६६९ ॥
गंधच्चाओ इंदियनिवारणं अंकुसो व्व हत्थिस्स ।	
नयरस्स खाइया इव इंदियगुत्ती असंगत्तं	॥ ६७० ॥
रागो होइ मणुण्णे गंधे, दोसो य होइ अमणुत्ते ।	
गंधच्चाएण पुणो राग-दोसा दुवे चत्ता	॥ ६७१ ॥

सी-उण्ह-दंस-मसयादियाण दिण्णो परीसहाण उरो ।	
सीयाइनिवारणए गंथे निययं जहण्णेण	॥ ६७२ ॥
निस्संगो चेव सया कसायसंलेहणं कुणइ साहू ।	
संगो कसायहेऊ अग्गिस्स व होंति कट्टाणि	॥ ६७३ ॥
सव्वत्थ होइ लहुओ रूवं वेसासियं हवइ तस्स ।	
गरुओ खु संगसत्तो संकिज्जइ चेव सव्वत्थ	॥ ६७४ ॥
तम्हा सव्वे संगे अणागए वट्टमाणएऽतीए ।	
तं सव्वत्थ वि वारय कय-कारिय-अणुमईहिं सया	॥ ६७५ ॥
एवं कयकरणिज्जो तिकाल-तिविहेण संजओ होइ ।	
आसं तण्हं संगं छिंद ममत्तं च मुच्छं च	॥ ६७६ ॥
सव्वगंथविमुक्को सीईभूओ पसंतचित्तो य ।	
जं पावइ मुत्तिसुहं न चक्कवट्टी वि तं लहइ	॥ ६७७ ॥
साहंति जं महत्थं, आयरियाइं च जं महल्लेहिं ।	
जं च महल्लाइं तओ महव्वयाइं भवे ताइं	॥ ६७८ ॥
तेसिं चेव वयाणं रक्खट्टं राइभोयणनिवित्ती ।	
अट्ट य पवयणमायाओ भावणाओ य सव्वाओ	॥ ६७९ ॥
निस्सल्लस्सेह महव्वयाइं अक्खंडनिव्वणगुणाइं ।	
उवहम्मंति य ताइं नियाणमाईहिं सल्लेहिं	॥ ६८० ॥
तत्थ नियाणं तिविहं होइ, पसत्था-ऽपसत्थभोगकयं ।	
तिविहं पि तं नियाणं पल्लिमंथो सिद्धिमगंस्स	॥ ६८१ ॥
संजमहेउं पुरिसत्त-सत्त-बल-विरिय-संघयण-बुद्धी ।	
सावयबंधु-कुलादीणियाणयं होइ उ पसत्थं	॥ ६८२ ॥
सोहग्ग-जाइ-कुल-रूवमाइ आयरिय-गणहर-जिणत्तं ।	
पत्थिंते अपसत्थं माणेणं नंदिसेण व्व	॥ ६८३ ॥

कोहेण परवहं पुण मरिउं पत्थेइ अप्पसत्थमिणं ।	
निवउग्गसेण-बारवइघाइणो जह पसिद्धाईं	॥ ६८४ ॥
देविय-माणुसभोए नारीसर-सिट्ठि-सत्थवाहाई ।	
हरि-हलहर-चक्कहरे पत्थेमाणं च भोगकयं	॥ ६८५ ॥
संजमसिहरारूढो घोरतवपरक्कमो तिगुत्तो वि ।	
इति जो कुणइ नियाणं संसारं सो पवड्डेइ	॥ ६८६ ॥
अगणिय जो मुखसुहं कुणइ नियाणं असारसुहहेउं ।	
सो कायमणिकएणं वेरुलियमणिं यणासेइ	॥ ६८७ ॥
पुरिसत्ताइनियाणं पि मुखकामा मुणी न इच्छंति ।	
जं पुरिसत्ताइकओ भवो(? वे) भवो(? वे) घोरसंसारो	॥ ६८८ ॥
दुक्खक्खय कम्मक्खय समाहिमरणं च बोहिलाभो य ।	
एयं पत्थेयव्वं, न पत्थणिज्जं तओ अण्णं	॥ ६८९ ॥
पब्भट्टबोहिलाभा मायासल्लेण आसि पूइमुही ।	
दासी सायरदत्तस्स पुप्फदंतस्स विरया वि	॥ ६९० ॥
मिच्छत्तसल्लदोसा पियधम्मो साहुवच्छलो संतो ।	
बहुदुक्खे संसारे सुइरं भमिओ मिरीई वि	॥ ६९१ ॥
उज्झियनियाणसल्लो पंचहिं समिईहिं तिहि उ गुत्तीहिं ।	
पंचमहव्वयरक्खं कयसिवसोक्खं पसाहेइ	॥ ६९२ ॥
कोहाईण विवागं नाऊण य तेसि निग्गहेण गुणं ।	
निग्गिण्ह तेण सुपुरिस ! कसायकलिणो पयत्तेणं	॥ ६९३ ॥
जं अइतिकखं दुक्खं जं च सुहं उत्तमं तिलोईए ।	
तं जाण कसायाणं वुड्ढि-क्खयहेउयं सव्वं	॥ ६९४ ॥
कोहेण नंदमाई निहया, माणेण फरुसरमाई ।	
निहणमणज्जा य गया मायाए पंडरज्जाई	॥ ६९५ ॥

न वि तं करिंति रिउणो, न वाहिणो, न य मयारिणो कुविया ।	
जं कार्हितऽवयारं मुणिणो कुविया कसायरिऊ	॥ ६९६ ॥
इंदियविसयपसत्ता पडंति संसारसायरे जीवा ।	
पक्खि व्व छिण्णपक्खा सुसीलगुणपेहुणविहीणा	॥ ६९७ ॥
महुलितं व ल्हंतो असिधारं जह सुहं मुणइ जीवो ।	
तह विसयसुहं मण्णइ सुहावहं भवसहस्सेसु	॥ ६९८ ॥
न लहइ जहा ल्हंतो मुहोल्लियं अट्टियं रसं सुणओ ।	
सो सयतालुयरसयं विलिहंतो मण्णए सुक्खं	॥ ६९९ ॥
महिलापसंगसेवी न लहइ किंचि वि सुहं तहा पुरिसो ।	
सो मण्णए वराओ सयकायपरिस्समं सुक्खं	॥ ७०० ॥
सुट्ठु वि मग्गिज्जंतो कत्थ वि कयलीए नत्थि जह सारो ।	
इंदियविसएसु तहा नत्थि सुहं सुट्ठु वि गविट्ठं	॥ ७०१ ॥
गिम्हुहहयस्स दुयं जह धावंतस्स विरलतरुहिट्ठा ।	
छायासुहमप्यं से, तह थेवं इंदियसुहं पि	॥ ७०२ ॥
सोत्तेण पवसियपिया, चक्खूराएण माहुरो वणिओ ।	
घाणेण रायपुत्तो, निहओ रसणाइ सोदासो	॥ ७०३ ॥
फांसिदिएण दिट्ठो नट्ठो सोमालियामहीवालो ।	
इक्किक्केण वि निहया, किं पुण जे पंचसु पसत्ता ?	॥ ७०४ ॥
ता धीर ? धीबलेणं दुदंते दमसु इंदियतुरंगे ।	
तेणुक्खयपडिवक्खो हराहि आराहणपडायं	॥ ७०५ ॥
निदं जिणाहि निच्चं, जं सा पुरिसं अचेयणं कुणइ ।	
निदाइ समावडिओ पुरिसो वाहेज्ज दोसेसु	॥ ७०६ ॥
निदातमस्स सरिसो जियाण जं तारिसो तमो नत्थि ।	
ता जिणसु तयं सुपुरिस ! निदं ज्ञाणस्स विग्घयरिं	॥ ७०७ ॥

जागरिया धम्मीणं, आहम्मीणं च सुत्तया सेया । वच्छाहिवभङ्गीए अकर्हिसु जिणो जयंतीए	॥ ७०८ ॥
अब्भितर-बाहिरयं कुणसु तवं वीरियं अगूहितो । विरियनिगूही बंधइ मायं विरियंतरायं च	॥ ७०९ ॥
सुहसीलयाइ अलसत्तणेण देहपडिबद्धयाए य । सत्तीइ तवमकुव्वं करेइ मायापओगं सो	॥ ७१० ॥
सुहसीलयाइ जीवो तिव्वं बंधइ असायवेयणियं । अलसत्तणेण बंधइ चरित्तमोहं च मूढमई	॥ ७११ ॥
देहपडिबद्धयाए साहुस्स परिग्गहो हवइ जम्हा । मायादोसा मायाइ हुंति ता तम्मि उज्जमसु	॥ ७१२ ॥
तवमकुणंतस्सेए जहसत्तिं साहुणो भवे दोसा । तं कुणमाणस्स तओ इह-परलोए य हुंति गुणा	॥ ७१३ ॥
कल्लाणिङ्गिसुहाइं जावइयाइं भवे सुरवरणं । परमं च निव्वुइसुहं एयाइं तवेण लब्भंति	॥ ७१४ ॥
एवं नाऊण तवं महागुणं संजमम्मि ठिच्चाणं । तवसा भावेयव्वो अप्पा सइ अप्पमत्तेणं	॥ ७१५ ॥
इय उवएसामयपाणएण पल्हाइयम्मि चित्तम्मि । जाओ सुणिव्वुओ सो पाऊण व पाणियं तिसिओ	॥ ७१६ ॥
'इच्छामो अणुसट्ठि भंते ! भवपंकसरणदढलट्ठि । जं जह वुत्तं तं तह करेमि' विणओणओ भणइ	॥ ७१७ ॥
अकडुयमतित्तयमणंबिलं च अकसायमलवणं महुरं । पाणयमणुण्ह-सिसिरं दायव्वं होइ खमगस्स	॥ ७१८ ॥
एवं संथारगयस्स तस्स कम्मोदएण जइ मुणिणो । अंगे कत्थइ उट्टिज्ज वेयणा ज्ञाणविग्घकरी	॥ ७१९ ॥

तो तस्स तिगिच्छजाणएण खमगस्स सव्वसत्तीए ।
विज्जाएसेणऽहवा परिकम्मं होइ कायव्वं ॥ ७२० ॥
बत्थीकम्माऽऽलेवण-तावण तह चेव सीयकिरियाहिं ।
अब्भंगण-परिमद्दणमाईहिं तिगिच्छए खमयं ॥ ७२१ ॥
जइ तह वि असुहकम्मोदएण वियणा न से उवसमिज्जा ।
अहवा तण्हाईया परीसहा से उदीरिज्जा ॥ ७२२ ॥
तो वेयणाभिभूओ परीसहादीहिं वा वहिज्जंतो ।
खवओ अणप्पवसओ ओहासिज्जा व पलविज्जा ॥ ७२३ ॥
सो मुज्झंतो सम्मं तह भणियव्वो जहाऽऽगमं गणिणा ।
जह सो विसुद्धलेसो पच्चागयचेयणो होइ ॥ ७२४ ॥
को सि तुमं ? किं नामो ? कत्थ वससि ? को व संपयं कालो ? ।
किं कुणसि ? कह व अच्छसि ? को वा हं ? सुयणु ! चिंतेसु ॥ ७२५ ॥
एवं सारेयव्वो गणिणा वच्छल्लमणुसरंतेण ।
तो को वि लभेज्ज सइं, अहवा जइ को वि न लभिज्जा ॥ ७२६ ॥
तस्स पइण्णामेरं भित्तुं संपत्थियस्स निज्जवओ ।
सव्वायरेण कवयं परीसहनिवारणं कुणइ ॥ ७२७ ॥
निद्धं महुरं पल्हायणिज्जं हिययंगमं अणलियं च ।
तो सीहावेयव्वो सो खवओ पण्णवितेण ॥ ७२८ ॥
रोगाऽऽयंके सुविहिय ! निज्जिणसु परीसहे यं धीबलिओ ।
तो निव्वूढपइण्णो मरणे आराहओ होसि ॥ ७२९ ॥
संभरसु सुयण ! जं तं मज्झमि चउव्विहस्स संघस्स ।
वूढा महापइण्णा 'अहयं आराहइस्सामि' ॥ ७३० ॥
को नाम भडो कुलजो माणी धूलाइऊण जणमज्जे ।
जुज्जे पलाइ आवडियमित्तगो चेव अरिभीओ ? ॥ ७३१ ॥

धूलाइऊण पुव्वं माणी संतो परीसहारीहि । आवडियमित्तगो चेव को विसण्णो हवइ साहू ?	॥ ७३२ ॥
धूलाइयस्स कुलजस्स माणिणो रणमुहे वरं मरणं । न य लज्जणयं काउं जावज्जीवं पि जणमज्झे	॥ ७३३ ॥
समणस्स माणिणो संजयस्स निहणगमणं पि होउ वरं । न य जंपणयं काउं कायरया-दीण-किवणत्तं	॥ ७३४ ॥
इक्कस्स कए नियजीवियस्स को जंपणं करिज्ज नरो ? । पुत्त-पपुत्तादीणं रणे पलाणो सुणहलंछं	॥ ७३५ ॥
तह अप्पणो कुलस्स य संघस्स य मा हु जीवियत्थीओ । कुणसु जणे जंपणयं किवणत्तणयं सुणहलंछं	॥ ७३६ ॥
जइ नाम तहऽण्णाणी संसारपवड्डुणाइ लेसाए । तिव्वाइ वेयणाए वि समाउल(? ला) तह करिंति धिइं	॥ ७३७ ॥
किं पुण जइणा संसारसव्वदुक्खक्खयं करिंतेणं । बहुतिव्वदुक्खरसजाणएण न धिई करेयव्वा ?	॥ ७३८ ॥
मेरु व्व निप्पकंपा अक्खोभा, सायरो व्व गंभीरा । धीमंतो सप्पुरिसा हुंति महल्लावईहि पि	॥ ७३९ ॥
धीरा विमुक्कसंगा आयारोवियभरा अपरिकम्मा । गिरिपब्भारमइगया बहुसावयसंकडं भीमं	॥ ७४० ॥
धीधणियबद्धकच्छ अणुत्तरविहारिणो सुहसहाया । सार्हिति उत्तिमट्टं सावयदाढंतरगया वि	॥ ७४१ ॥
भल्लुंकीइ अकरुणं खज्जंतो घोरवेयणऽट्टो वि । आराहणं पवण्णो ज्ञाणेण अवंतिसुकुमालो	॥ ७४२ ॥
मुगिल्लगिरिम्मि सुकोसलो वि सिद्धत्थदइयओ तइया । वग्घीए खज्जंतो पडिवण्णो उत्तिमं अट्टं	॥ ७४३ ॥

पडिमागयस्स सीसे दिएण पज्जालियम्मि जलणम्मि ।	
भयवं गयसुकुमालो पडिवण्णो उत्तिमं अट्टं	॥ ७४४ ॥
कच्छु-जर-सास-सोसा-भत्तच्छंद-ऽच्छि-कुच्छिवियणाओ ।	
भयवं सणकुमारो अहियासइ सत्तवाससए	॥ ७४५ ॥
नावाइ निबुड्डाए गंगामज्जे अमुज्जमाणमणो ।	
आराहणं पवण्णो अंतगडो अन्नियाउत्तो	॥ ७४६ ॥
चंपाइ मासखमणं करित्तु गंगायडम्मि तण्हाए ।	
घोशइ धम्मघोसो पडिवण्णो उत्तिमं अट्टं	॥ ७४७ ॥
रोहीडयम्मि सत्तीहओ वि कुंचेण अग्गिनिवदइओ ।	
तं वेयणमहियासिय पडिवण्णो उत्तिमं अट्टं	॥ ७४८ ॥
हत्थिणपुर कुरुदत्तो सिंबलिफाली व दोणिमंतम्मि ।	
डज्जंतो अहियासिय पडिवण्णो उत्तिमं अट्टं	॥ ७४९ ॥
गाढप्पहारविद्धो मूइंगलियाहिं चालणि व्व कओ ।	
भयवं चिलाइपुत्तो पडिवण्णो उत्तिमं अट्टं	॥ ७५० ॥
पंच सया अभिनंदणमाई नयरम्मि कुंभकारकडे ।	
आराहणं पवण्णा पीलिज्जंता वि जंतेण	॥ ७५१ ॥
गोट्टे पाओवगओ सुबंधुणा गोमए पलिवियम्मि ।	
डज्जंतो चाणक्को पडिवण्णो उत्तिमं अट्टं	॥ ७५२ ॥
वसहीए पलिवियाए रिट्टामच्चेण उसभसेणो वि ।	
आराहणं पवण्णो सह परिसाए कुणालाए	॥ ७५३ ॥
जइ ता एते एवं अणगारा तिच्चवेयणट्टा वि ।	
अक्कारियपरिकम्मा पडिवण्णा उत्तिमं अट्टं	॥ ७५४ ॥
किं पुण अणगारसहायएण कीरंतयम्मि परिकम्मे ।	
संधे वोलगंतं आराहेउं न सक्किजा ?	॥ ७५५ ॥

जिणवयणममयभूरं महुरं कण्णाहुइं सुणितेणं ।	
सक्का हु संघमज्जे साहेउं उत्तिमं अट्टं	॥ ७५६ ॥
नारय-तिरियगईसु य माणुस-देवत्तणेसु संतेण ।	
जं पत्तं सुह-दुक्खं तं तह चित्तेसु तच्चित्तो	॥ ७५७ ॥
नरएसु वेयणाओ सी-उण्हकयाओ बहुवियप्पाओ ।	
कायनिमित्तं पत्तो अणंतखुत्तो सुतिक्खाओ	॥ ७५८ ॥
जइ को वि मेरुमित्तं अर्यपिंडं पक्खिविज्ज नरयम्मि ।	
उण्हे भूमिमपत्तो निमिसेण तओ विलीएज्जा	॥ ७५९ ॥
तह चेव तप्पमाणो पज्जलिओ सीयनरयपक्खित्तो ।	
सीए भूमिमपत्तो निमिसेण सडेज्ज लोहुंडो	॥ ७६० ॥
जं सूल-क्ख(?कू)डसामलि-वेयरणि-कलंबवालुयाऽसिवणे ।	
नरए लोहंगारे खाविज्जंतो दुहं पत्तो	॥ ७६१ ॥
भज्जिययं पिव जं भज्जिओ सि, जं गालिओ सि रसयं व ।	
जं कप्पिओ सि वल्लूरयं व, चुण्णं व चुण्णिकओ	॥ ७६२ ॥
जलिओ तत्तकवल्लीहिं जं च कुंटीहिं कुट्टिओ जं च ।	
भिण्णो भल्लीहिं, फलेहिं फालिओ तं विचित्तेसु	॥ ७६३ ॥
तिरिएसु छुहा-तणहुण्ह-सीय-सूलंकुसंक-दमणकयं ।	
वह-बंध-मरणजणियं धणियं चित्तेसु तं दुक्खं	॥ ७६४ ॥
पियविरहे अप्पियसंगमे य मणुयत्तणम्मि जं दुक्खं ।	
धणहरण-दारधरिसण-दारिद्वोवहवकयं च	॥ ७६५ ॥
खंडण-मुंडण-ताडण-जर-रोग-विओग-सोग-संतावं ।	
सारीर माणसं तदुभयं च सम्मं विचित्तेसु	॥ ७६६ ॥
आणाऽभिओय-परिभव-ईसा-ऽमरिसाइ माणसं दुक्खं ।	
देवेसु चवर्णाचिता-विओगविहुरस्स चित्तेसु	॥ ७६७ ॥

सहसा परियाणियचवर्णाचिध धीरो सुरो विचिंतेइ ।	
विरहाउलतरलच्छे तममरलच्छिं नियच्छिंतो	॥ ७६८ ॥
वसिउं निच्चुज्जोए सुरलोए सुरहिपरिमलग्घविए ।	
वसियव्वं गब्भघरे दुग्गंधमहंधयारम्मि	॥ ७६९ ॥
वसियव्वं पूइपुरीस-रुहिर-रसमसुइनिब्भरे गब्भे ।	
संकुडियंगोवंगो नीहं कह कडिकुडिच्छओ ?	॥ ७७० ॥
कयनयणामयवुट्ठिं दट्ठं सुरसुंदरीण मुहयंदं ।	
हा ! दच्छं नारीणं मय-नियडिधुडुंकियं वयणं	॥ ७७१ ॥
रमिउं सुररमणीओ सोमालसुयंधबंधुरंगीओ ।	
नारी पगलंतासुइघडीसरिच्छं कह रमिस्सं ?	॥ ७७२ ॥
दुग्गंधमणुयतणुपरिमलाओ दूरं पुरा पलायंतो ।	
तं नरदेहं पूइं पत्तो कत्तो पलाइस्सं ?	॥ ७७३ ॥
न कयं दीणुद्धरणं, न कयं धम्मियजणम्मि वच्छल्लं ।	
हिययम्मि वीयरओ न धारिओ, हारिओ जम्मो	॥ ७७४ ॥
न कया य मए महिमा जिणकल्लणेषु सुकयकल्लणी ।	
न य मंदर-नंदीसरमाईसु न सिद्धकूडेसु	॥ ७७५ ॥
विसयविसमुच्छिणं मोहतमंधेण वीयरगाणं ।	
वयणामयं न पीयं सुहबीयं हा ! मुहा णीयं	॥ ७७६ ॥
वलइ व जलइ व चलइ व हिययं पीलिज्जइ व भिज्जइ व ।	
चितियं सुरविहवसिर्णिं घट्टइ व तड ति फुट्टइ व	॥ ७७७ ॥
भवणं भवणाओ, वणं वणाओ, सयणाओ सयणमल्लियइ ।	
तत्तसिलायलघोलिरमच्छे व्व रइं न पावेइ	॥ ७७८ ॥
तं भमियं तं रमियं तं हसियं तं पियाहिं सह वसियं ।	
हा ! कत्थ पुणो दच्छं ? इति पलवं झत्ति विज्झाणो	॥ ७७९ ॥

इय चवणसमयभयविहुरविबुहविरसं दसं निएऊणं । मुत्तुं धम्मं धीरण किं व हिययम्मि संठाउ ?	॥ ७८० ॥
एयमणंतं दुक्खं चउगइगहणे परव्वसं सोढुं । तत्तो अणंतभागं सहसु इमं सम्ममप्पवसो	॥ ७८१ ॥
तण्हा अणंतखुत्तो संसारे तारिसी तुमं आसी । जं पसमेउं सव्वोदहीणमुदयं न तीरिज्जा	॥ ७८२ ॥
आसी अणंतखुत्तो संसारे ते खुहा वि तारिसिया । जं पसमेउं सव्वो पुगलकाओ वि न तरिज्जा	॥ ७८३ ॥
जइ तारिसिया तण्हा छुहा य अवसेण ते तथा सोढा । धम्मो त्ति इमा सवसो कह पुण सोढुं न तीरिज्जा ?	॥ ७८४ ॥
सुइपाणएण अणुसट्ठिभोयणेण य सया उवग्गहिओ । झाणोसहेण तिव्वा वि वेयणा तीरण सीढुं	॥ ७८५ ॥
अरहंत-सिद्ध-केवलपच्चक्खं सव्वसंघसक्खिस्स । पच्चक्खाणस्स कयस्स भंजणाओ वरं मरणं	॥ ७८६ ॥
जइ ता कया पमाणं अरहंतादी हविज्ज खमएण । तस्सक्खियं कयं सो पच्चक्खाणं न भंजिज्जा	॥ ७८७ ॥
सक्खिकयरायहीलणमावहइ नरस्स जह महादोसं । तह जिणवरादिआसायणा वि महदोसमावहइ	॥ ७८८ ॥
न तथा दोसं पावइ पच्चक्खाणमकरित्तु कालगओ । जह भंजणाओ पावइ तस्सेव अबोहिबीयकयं	॥ ७८९ ॥
संलेंहणापरिस्सममिमं कयं दुक्करं च सामण्णं । मा अप्पसोक्खहेउं तिलोगसारं विणासेहि	॥ ७९० ॥
धीरपुस्सिष्णत्तं सप्पुरिसनिसेवियं उवणमित्ता । धण्णा निरावयक्खा संथारगया विवज्जंति	॥ ७९१ ॥

इय पणविज्जमाणो तो पुव्वं जायसंकिलेसो वि ।	
विणियतो तं दुक्खं पस्सइ परदेहदुक्खं व	॥ ७९२ ॥
इय माणधणस्स महिङ्कियस्स उस्सग्गियं हवे कवयं ।	
अववाइयं पि कवयं आगाढे होइ कायव्वं	॥ ७९३ ॥
एवं अहियांसितो सम्मं खवओ परीसहे एए ।	
सव्वत्थ अपडिबद्धो उवेइ सव्वत्थ समभावं	॥ ७९४ ॥
संजोय-विप्पओगेसु चयइ इट्ठेसु वा अणिट्ठेसु ।	
इ-अइ-उस्सुगतं हरिसं दीणत्तणं च तहा	॥ ७९५ ॥
मित्तेसु धणाईसु व सिस्से साहम्मिए कुले वा वि ।	
रगं वा दोसं वा पुव्वं जायं पि सो चयइ	॥ ७९६ ॥
भोएसु देव-माणुस्सएसु न करेइ पत्थणं खवओ ।	
मग्गो विराहणाए भणिओ विसयाहिलासो त्ति	॥ ७९७ ॥
इट्ठेसु अणिट्ठेसु य सद्-फ(?प्फ)रिस-रस-रूव-गंधेसु ।	
इह-परलोए जीविय मरणे माणाऽवमाणे य	॥ ७९८ ॥
सव्वत्थ निव्विसेसो होइ तओ रग-दोसरहियप्पा ।	
खमगस्स रग-दोसा हु उत्तिमट्ठं विराहंति	॥ ७९९ ॥
एवं सव्वत्थेसु वि समभावं उवगओ विसुद्धप्पा ।	
मिर्त्ति करुणं मुइयं उवेइ समयं उवेहं च	॥ ८०० ॥
जीवेसु मित्तचित्ता मित्ती, करुणा किलिस्समाणेसु ।	
मुइया गुणाहिएसुं, सुह-दुक्खऽहियासणमुवेहा	॥ ८०१ ॥
दंसण नाण चस्तिं तवं च विरियं समाहिजोगं च ।	
तिविहेणुवसंपज्जिय सव्वुवरिल्लं कमं कुणइ	॥ ८०२ ॥
जियराओ जियदोसो जिइंदिओ जियभओ जियकसाओ ।	
इ-अइ-मोहमहणो ज्ञाणोवगओ सया होइ	॥ ८०३ ॥

धम्मं चउप्पयारं, सुक्कं च चउव्विहं किलेसहरं । संसारदुक्खभीओ ज्ञायइ ज्ञाणाइं सो दुण्णि	॥ ८०४ ॥
न परीसहेहिं संताविओ वि ज्ञाएइ अट्ट-रुद्दाइं । सुट्टुवहाणविसुद्धं पि अट्ट-रुद्दाइं नार्सिति	॥ ८०५ ॥
अमणुण्णसंपओगे इट्टुविओगे परीसहनवाए । तिरियगइपहपयट्टं अट्टं झ्मणं जिणा बिंति	॥ ८०६ ॥
हिंसाऽलिय-चोरिक्काणुबंधिसारक्खणं विसयहेउं । तिव्वकसायरउद्धं रोद्धं ज्ञाणं समासेणं	॥ ८०७ ॥
अट्टे चउप्पयारे रोद्धम्मि चउव्विहम्मि जे भेया । ते सव्वे परियाणइ संधारगओ तओ खवओ	॥ ८०८ ॥
तो भावणाहिं भावियचित्तो ज्ञाएइ धम्मज्ञाणं सो । सुद्धाहिं नाण-दंसण-चरित्त-वेरगरूवाहिं	॥ ८०९ ॥
पढमं आणाविचयं अवायविचयं विवायविचयं च । संठाणविचय चरिमं धम्मज्झाणं ज्ञियाइ मुणी	॥ ८१० ॥
पउणमणवज्जमणुवममणाइनिहणं महत्थमवहत्थं । हियमजियममियमवितहमविरोहममोहमोहहरं	॥ ८११ ॥
गंभीरममयसुहयं सुइसुहयमबाहयं महाविसयं । निउणं जिणाण आणं चित्तेइ अचित्तमाहप्पं	॥ ८१२ ॥
इंदिय-विसय-कसायाऽऽसवाइकिरियासु वट्टमाणस्स । नरयाइभवावासे विविहावाए विचित्तेइ	॥ ८१३ ॥
मिच्छत्ताइनिमित्तं सुहाऽसुहं पयइमाइ बहुबंधं । कम्मविवागं चित्तइ तिव्वं मंदाणुभावं सो	॥ ८१४ ॥
पंचऽत्थिकायमइयं लोगमणाइनिहणं जिणक्खायं । तिविहमहोलोगादी दीव-समुद्दाइ चित्तेइ	॥ ८१५ ॥

होइ य ज्ञाणोवरमे निच्चमणिच्चाइभावणाणुगओ ।	
ताओ य सुविहियाणं पवयणविहिणा पसिद्धाओ	॥ ८१६ ॥
भावेइ भावियप्पा विसेसओ नवर तम्मि समयम्मि ।	
पयईइ निग्गुणत्तं संसारमहासमुद्दस्स	॥ ८१७ ॥
जम्म-जर-मरणजलो अणाइमं वसणसावयाइण्णो ।	
जीवाण दुक्खहेऊ कट्टं रोद्धो भवसमुद्धो	॥ ८१८ ॥
धण्णो हं जेण मए अणोरपारम्मि भवसमुद्धम्मि ।	
भवसंसयसहस्सदुलहं लद्धं सद्धम्मजाणमिणं	॥ ८१९ ॥
एयस्स पभावेणं पालिज्जंतस्स सइ पयत्तेणं ।	
जम्मंतरे वि जीवा पाविंति न दुक्ख-दोहग्गं	॥ ८२० ॥
चिंतामणी अउव्वो एयमउव्वो य कप्परुक्खो त्ति ।	
एयं परमो मंतो एयं परमामयं एत्थ	॥ ८२१ ॥
ताण नमो ताण नमो भावेण पुणो पुणो वि ताण नमो ।	
अणुवकयपरहियरया जे एयं दिंति भव्वाणं	॥ ८२२ ॥
एयं समइक्कंतो धम्मज्झाणं जया हवइ खवओ ।	
सुक्कज्झाणं ज्ञायइ तओ वि सुविसुद्धलेसाओ	॥ ८२३ ॥
बिंति पुहत्तवियक्कं सवियारं सूरिणो पढमसुक्कं ।	
अवियक्कोक्कंतं पुण अवियारं बीयसुक्कं च	॥ ८२४ ॥
सुहमकिरियं तु तइयं सुक्कज्झाणं जिणेहिं पण्णत्तं ।	
बिंति चउत्थं सुक्कं जिणा समुच्छिन्नकिरियं तु	॥ ८२५ ॥
दव्वाइं अणेगाइं ज्ञायइ जोगेहिं जं पुहत्तेणं ।	
चोद्दसपुव्विसुयं खलु होइ वियक्को त्ति सवियक्कं	॥ ८२६ ॥
अत्थाण वंजणाण य जोगाणं संकमो उ वीयारो ।	
तब्भावेण तयं खलु सुत्ते वुत्तं सवीयारं	॥ ८२७ ॥

झायइ जमेगदव्वं जोगेणेगेण ता पुहत्तं तं ।	
सवियक्कं पुण तं चिय पुव्वगयसुयाणुसारेण	॥ ८२८ ॥
अत्थादीणं तिण्हं संकमणाभावओ अवीयारं ।	
तं बिंति तेण झाणं एगतवियक्कमवियारं	॥ ८२९ ॥
सुहुमम्मि कायजोगे केवल्लिणो होइ सुहुमकिरियं तु ।	
अकिरियमणियट्ठी पुण सेलेसीए चउत्थमिणं	॥ ८३० ॥
एवं कसायजुज्झम्मि होइ खवयस्स आउहं झाणं ।	
झाणविहूणो न जिणइ जुद्धं व निराउहो सुहडो	॥ ८३१ ॥
इय झायंतो खवओ जइया परिहीणवाइओ होइ ।	
आराहणाइ तइया इमाणि लिंगाणि दावेइ	॥ ८३२ ॥
हुंकारंजलि-भमुहंजलीहिं अच्छीहिं वीरमुट्ठीहिं ।	
सिरचालणेण य तहा सण्णं दावेइ सो खवओ	॥ ८३३ ॥
तो पडिचरया खवयस्स दिंति आराहणाइ उवओगं ।	
जाणंति सुयरहस्सा कयसण्णा तस्स माणसियं	॥ ८३४ ॥
इय समभावमुवगओ तह झायंतो पसत्थझाणं च ।	
लेसाहिं विसुज्झंतो गुणसेट्ठिं सो समारुहइ	॥ ८३५ ॥
किण्हाइकम्मदव्वाण सण्णिहाणेण जीवपरिणामो ।	
लेस त्ति मोहणीयस्स ताइ दव्वाइं नीसंदो	॥ ८३६ ॥
जंबूफलभक्खयपुरिसच्छक्कपरिणामभेयसंसिद्धो ।	
हिंसादिभावहेऊ भण्णइ लेस त्ति परिणामो	॥ ८३७ ॥
किण्हा नीला काऊ लेसाओ तिण्णि अप्पसत्थाओ ।	
चयइ सुविसुद्धकरणो संवेगमणुत्तरं पत्तो	॥ ८३८ ॥
तेऊ पम्हा सुक्का लेसाओ तिण्णि सुप्पसत्थाओ ।	
उवसंपज्जइ कमसो संवेगमणुत्तरं पत्तो	॥ ८३९ ॥

परिणामविसुद्धीए लेसासुद्धी उ होइ जीवस्स ।	
परिणामविसोही पुण मंदकसायस्स नायव्वा	॥ ८४० ॥
मंदा हुंति कसाया बाहिरदव्वेसु संगरहियस्स ।	
पावइ लेसासुद्धि तम्हा देहादिनिस्संगो	॥ ८४१ ॥
जह तंडुलस्स कुंडयसोही सतुसस्स तीरइ न काउं ।	
तह जीवस्स न सक्का लेसासोही ससंगस्स	॥ ८४२ ॥
उक्कोसादिठाणेसु सुद्धलेसासु वट्टमाणो सो ।	
कालं करिज्ज जइया तारिसमाराहणं लहइ	॥ ८४३ ॥
ता लेसासुद्धीए जत्तो नियमेण होइ कायव्वो ।	
जल्लेसो मरइ जिओ तल्लेसेसिं(सुं) तु उववाओ	॥ ८४४ ॥
लेसाईयं पत्तो परिणामं नाण-दंसणसमग्गो ।	
उप्पण्णकेवलवरो पावइ सिद्धि धुयकिलेसो	॥ ८४५ ॥
केइ उक्कस्साऽऽराहणाइ खविऊण घाइकम्मंसे ।	
केवलिणो लोयगं पत्ता सिज्झंति विहुयरया	॥ ८४६ ॥
अह मज्झिममाराहणमाराहिय सावसेसकम्मंसा ।	
चइऊण पूइदेहं हवंति लवसत्तमा देवा	॥ ८४७ ॥
कप्पोवगा सुरा जं अच्छरंसहिया सुहं अणुहवंति ।	
तत्तो अणंतगुणियं सुखं लवसत्तमसुराणं	॥ ८४८ ॥
केइ वि मज्झिमलेसा चरित्त-तव-नाण-दंसणगुणइ ।	
वेमाणियदेविंदा सामाणिया वा सुरा हुंति	॥ ८४९ ॥
सुयभत्तीइ समग्गा उग्गतवा नियम-जोगसंसुद्धा ।	
लोगंतिया सुरवरा हवंति आराहया धीरा	॥ ८५० ॥
जावइयाओ रिद्धीओ हुंति इंदियगयाणि य सुहाणि ।	
फुडमागमेसिभद्दा लहंति आराहया ताइ	॥ ८५१ ॥

जे वि उ जहण्णियं तेउलेसियाऽऽराहणं पवज्जंति ।	
ते वि जहण्णेणं चिय लहंति सोहम्मदेविङ्गि	॥ ८५२ ॥
भोगे अणुत्तरे भुंजिऊण तत्तो चुया सुमाणुस्से ।	
इड्ढिमउलं चइत्ता चरंति जिणदेसियं धम्मं	॥ ८५३ ॥
सइमंता धीमंता सद्धा-संवेय-वीरिओवगया ।	
जित्ता परीसहचमुं उवसग्गरिऊ अभिभवित्ता	॥ ८५४ ॥
सुक्कल्लेसमुवगया सुक्कंज्जाणेण खवियकम्मंसा ।	
उम्मुक्ककम्मकवया उविति सिद्धि धुर्यकिलेसा	॥ ८५५ ॥
एवं संधारगओ विसोहइत्ता वि दंसण-चरित्तं ।	
परिवडइ पुणो कोई ज्ञायंतो अट्ट-रोद्दाइं	॥ ८५६ ॥
जइ ता सुभावियप्पा वि चरिमकालम्मि संकिलेसेण ।	
परिवडइ वेयणट्टो खवओ संधारमारूढो	॥ ८५७ ॥
किं पुण जे ओसण्णा निच्चं जे यावि हुंति पासत्था ।	
नीया य कुसीला वि य अभावियप्पा न सीयंति ?	॥ ८५८ ॥
अविसुद्धभावदोसा कसायकलुसा पवड्ढियांमरिसा ।	
अच्चासायणसीला मायाबहुला नियणकडा	॥ ८५९ ॥
अणियत्तगंथतण्हा बहुमोहा सवससेवणाऽऽसत्ता ।	
सद्दाइविसयगिद्धा पडिसिद्धाऽऽसेविणो लुद्धा	॥ ८६० ॥
परलोयनिप्पिवासा इहलोए चेव सुट्टुपडिबद्धा ।	
सव्वेसु य मूलुत्तरगुणेषु निच्चं अतिचरंता	॥ ८६१ ॥
एवं समायमोसा अवंतदोसा करिंति जे कालं ।	
ते देवदुब्भगतं मायामोसेण पार्विति	॥ ८६२ ॥
'किं मज्झ ?' निरुच्छाहा हवंति जे सव्वसंधकज्जेसु ।	
ते देवसमिइबज्जा दुप्पिच्छा हुंति सुरमिच्छा	॥ ८६३ ॥

कंदप्प-देवकिब्बिस-अभिओगा आसुरी य सम्मोहा ।	
इयदुदुभावणमया सुरा वि ते तारिसा हुंति	॥ ८६४ ॥
एवं कालगयस्सा ससीरमंतो व हुज्ज बाहिं वा ।	
जइ अंतो निज्जवगा इमेण विहिणा विगिंचंति	॥ ८६५ ॥
जत्थेव मासकप्पं वासावासं व नाम ठयंति ।	
पढमं चिय गीयत्था तत्थ महाथंडिलं पेहे	॥ ८६६ ॥
दिसि अवरदक्खिणा दक्खिणा य अवरा य दक्खिणापुव्वा ।	
अवरुत्तरा य पुव्वा उत्तरपुव्वुत्तरा चैव	॥ ८६७ ॥
पढमाइ अण्ण-पाणं सुलहं, बीयाइ दुल्लहं होइ ।	
उवही पुण तइयाए, नत्थि चउत्थीइ सज्झाओ	॥ ८६८ ॥
पंचमियाए कलहो, गणभेओ तेसिं होइ छट्ठीए ।	
सत्तमदिसि गेलण्णं मरणं पुण अट्टमीए उ	॥ ८६९ ॥
पढमदिसावाघाए बीयादीणं पि सो गुणो भणिओ ।	
कमसो सव्वासु, तओ तीए महाथंडिले पेहे	॥ ८७० ॥
जं वेलं कालगओ तं वेलंगुट्टमादि बंधिज्जा ।	
छेयण जग्गण वसहा कुणंति धीरा सुररहस्सा	॥ ८७१ ॥
वंतरमादी व तयं देहमहिट्टेज्ज तेण वुट्टिज्जा ।	
आगमविहिणा धीरेहिं उवसमो तस्स कायव्वो	॥ ८७२ ॥
दोण्णि य दिवड्ढुभोए दब्भमया पुत्तला उ कायव्वा ।	
समभोगे पुण एगो, अवड्ढुभोगे न कायव्वो	॥ ८७३ ॥
तिण्णेव उत्तराइं पुणव्वसू रोहिणी विसाहा य ।	
एते छन्नक्खत्ता पणयाल मुहुत्तसंजोगा	॥ ८७४ ॥
सयभिसया भरणीओ अद्दा अस्सेस साइ जिट्ठा य ।	
छ इमे पुण्णद्धभोगा समभोगा सेसनक्खत्ता	॥ ८७५ ॥

जतोहुतं गामो ततो सीसं ठवित्तु तं वोत्तुं । गच्छंति थंडिलं पइ अपच्छओ तं नियच्छंता	॥ ८७६ ॥
सुत्त-ऽत्थ-तदुभयविऊ पुणज्ज (?) घित्तूण पाणग कुसे य । गच्छइ य तणाइं सो समाइं सव्वत्थ संथरइ	॥ ८७७ ॥
विसमा जइ हुज्ज तणा उवरिं मज्जे व हिट्टओ वा वि । मरणं गेलण्णं वा ता गृणहर-वसह-भिक्खूणं	॥ ८७८ ॥
जत्थ य नत्थि तणाइं चुण्णेहि व तत्थ केसरेहिं वा । कायव्वोऽत्थ ककारो हेट्ठि तकारं च बंधिज्जा	॥ ८७९ ॥
जाइ दिसाए गामो ततो सीसं तु होइ कायव्वं । उट्ठंत रक्खणट्ठा न नियत्तिज्जा पयक्खिणिउं	॥ ८८० ॥
चिंधट्ठा रयहरणं दोसा उ भवे अचिंधकरणम्मि । गच्छिज्ज व सो मिच्छं, राया व करिज्ज गामवहं	॥ ८८१ ॥
जो जहियं सो ततो नियत्तई अविहिकाउसगं च । आगम्म गुरुसयासे कुणंति, तत्थेव न कुणंति	॥ ८८२ ॥
खमणमसज्झायं वा रायणिय-महानिनाय-नियगेसु । कायव्वं नियमेणं असिवादिभए न कायव्वं	॥ ८८३ ॥
अवरज्जु तओ थेरा सुत्त-ऽत्थविसारया पलोइंति । खवयसरीरं, ततो सुहाऽसुहागइं वियाणंति	॥ ८८४ ॥
तरुसिहरगए सीसे निव्वाण, विमाणवासि थलकरणे । जोइसिय वाणमंतर समम्मि, खड्डाइ भवणवई	॥ ८८५ ॥
जइ दिवसे संचिक्खइ तमणालिंगं च अक्खयं मडयं । तइ वरिसाणि सुभिक्खं खेम-सिवं तम्मि रज्जम्मि	॥ ८८६ ॥
जं वा दिसमुवणीयं ससरीरं सावएहिं खवयंस्स । तीइ दिसाइ सुभिक्खं विहार जोगं सुविहियाणं	॥ ८८७ ॥

ते धण्णा सप्पुरिसा तेहिं सुलद्धं च माणुसं जम्मं ।	
आराहणा भगवई षडिवण्णा जेहिं संपुण्णा	॥ ८८८ ॥
ते सूर ते धीरा पडिवज्जिय जेहिं संघमज्झाम्मि ।	
आराहणापडाया सुहेण गहिया चउक्खंधा	॥ ८८९ ॥
किं नाम तेहिं लोए महाणुभावेहिं हुज्ज नो लद्धं ? ।	
आराहिंतेहिं इमं महग्घमाराहणारयणं	॥ ८९० ॥
ते वि सउण्णा जे तस्स सुद्धमाराहणं पसाहिंति ।	
जम्मे जम्मे पाविंति ते वि आराहणं परमं	॥ ८९१ ॥
आराहयं मुणिं जे सेवंति नमंति भत्तिसंजुत्ता ।	
आराहणाफलमिणं सुगइसुहं ते वि पाविंति	॥ ८९२ ॥
एयं पच्चक्खाणं सवियारं वण्णियं सवित्थारं ।	
इत्तो भत्तपरिणं लेसेण भणामि अवियारं	॥ ८९३ ॥
अपरक्कमस्स मुणिणो भत्तपरिणं भणंति अवियारं ।	
काले अपहुप्पंतम्मि तं पि तिव्विहं समासेणं	॥ ८९४ ॥
पढमं जाण निरुद्धं निरुद्धतरयं च भण्णए बीयं ।	
परमनिरुद्धं तइयं, तेसिं सरूवं पुण भणामि	॥ ८९५ ॥
जंघाबलपरिहीणो रोगाऽऽयकेहिं करिसियसरीरो ।	
तस्स मरणं निरुद्धं भणियमण्णैहारिमं पढमं	॥ ८९६ ॥
तम्मि य पुव्वुत्तविही, दुविहं तं पि य पयासमपयासं ।	
जणनायं तु पयासं जणे अविन्नायमपयासं	॥ ८९७ ॥
वाल-ऽग्गि-वग्घमादीहिं सूल-मुच्छ-विसूइयाईहिं ।	
नच्चा संवट्टिज्जंतमाउयं सिग्घमेव मुणी	॥ ८९८ ॥
जाव न वाया अक्खिवइ, जाव चित्तं न होइ अक्खित्तं ।	
सण्णिहियाणाऽऽलोवइ गणिमादीणं पि सो तत्थ	॥ ८९९ ॥

एयं निरुद्धतरयं मरणमणीहारिमं अवीयारं ।	
सो चेव जहाजोगं पुव्वुत्तविही हवइ तम्मि	॥ ९०० ॥
वायाइएहिं जइया अक्खित्ता हुज्ज भिक्खुणो वाया ।	
तइया परमनिरुद्धं भणियं मरणं अवीयारं	॥ ९०१ ॥
नच्चा संवट्टिज्जंतमाउयं सिग्घमेव सो भिक्खू ।	
अरहंत-सिद्ध-साहूण अंतियं सव्वमालोए	॥ ९०२ ॥
एवं भत्तपरिण्णा सुयाणुसारेण वण्णिआ एसा ।	
इत्तो इंगिणिमरणं भणामि सम्मं समासेणं	॥ ९०३ ॥
जो भत्तपरिण्णाए उवक्कमो वण्णिओ सवित्थारो ।	
सो चेव जहाजोगं उवक्कमो इंगिणीमरणे	॥ ९०४ ॥
संलिहियदव्व-भावो इंगिणिमरणम्मि बद्धववसाओ ।	
आइमइयसंघयणे धीमंतो खामिउं सथणं	॥ ९०५ ॥
अंतो बाहिं च तओ विसुद्धमारुहिय थंडिलं इक्को ।	
संथरिय तणाइं तहिं उत्तरसिरमहव पुव्वसिरो	॥ ९०६ ॥
अरहादिअंतिये सो सीसम्मि कयंजली विसुद्धमणो ।	
आलोयणं च दाउं वोसिरइ चउव्विहाहारं	॥ ९०७ ॥
सयमेव अप्पणा सो करेइ आउंटणाइकिरियाओ ।	
उच्चारइ विगिचइ सयं च सम्मं निरुवसग्गे	॥ ९०८ ॥
जाहे पुण उवसग्गा दिव्वा माणुस्सया व से हुज्जा ।	
ताहे निप्पडिकम्मो ते अहियासेइ विगयभओ	॥ ९०९ ॥
पत्थिज्जंतो वि तओ किण्णर-किंपुरिसदेवकण्णाहिं ।	
न य सो तथा वि खुब्भइ, न विम्हयं कुणइ रिद्धीए	॥ ९१० ॥
जइ से दुक्खत्ताए सव्वे वि य पुग्गला परिणोमिज्जा ।	
तह वि न से थेवा वि हु विसोत्तिया होइ ज्ञाणस्स	॥ ९११ ॥

सब्बो पुग्गलकाओ अहव सुहत्ताए तस्स परिणमइ ।	
तह वि न से संजायइ विसोत्तिया सुद्धझाणस्स	॥ ९१२ ॥
सच्चित्ते साहरिओ सो तत्थुप्पिक्खए विमुक्कंगो ।	
ख्वसंते उवसंगे जयणाए थंडिलमुवेइ	॥ ९१३ ॥
वायण-परियट्टण-पुच्छणाओ मुत्तूण तह य धम्मकहं ।	
सुत्त-ऽत्थपोरिसीए सरेइ सुत्तं च एगमणो	॥ ९१४ ॥
एवं अट्ट वि जामे अतुयट्टो ज्ञायई पसण्णमणो ।	
आहच्च निद्वभावे वि नत्थि थेवं पि सइनासो	॥ ९१५ ॥
सज्झाय-कालपडिलेहणाइयाओ न संति किरियाओ ।	
जम्हा सुसाणठणे वि तस्स ज्ञाणं न पडिकुट्टं	॥ ९१६ ॥
आवासयं च सो कुणइ उभयकालं पि जं जहिं कमइ ।	
उवाहं पडिलेहेइ य मिच्छक्कारो य से खलिए	॥ ९१७ ॥
वेउव्वण-माहारय-चारण-खीरसवाइलद्धीओ ।	
कज्जे वि समुप्पण्णे विरागभावा न सेवइ सो	॥ ९१८ ॥
मोणाऽभिग्गहनिरओ आयरियाईण पुव्ववागरओ ।	
देवेहि माणुसेहि य पुट्टो धम्मकहं कहइ	॥ ९१९ ॥
एवमहक्खायविहिं साहिता इंगिणीधुयकिलेसा ।	
सिज्झंति केइ, केई हवंति देवा विमाणेसु	॥ ९२० ॥
एयं इंगिणिमरणं सुयाणुसारेण वण्णियं विहिणां ।	
पाओवगमणमित्तो समासओ चेव वण्णिस्सं	॥ ९२१ ॥
पढमिल्लयसंघयणो संलिहियप्पाऽहवा असंलिहिओ ।	
नीहारिममियरं वा पाओवगमं कुणइ धीरो	॥ ९२२ ॥
जं पायवो व्व उद्धट्टिओ व्व पासल्लिओ व्व सो ज्ञाइ ।	
उव्वत्तणाइरहिओ निच्चेट्टो होइ सो तम्हा	॥ ९२३ ॥

पुढवी-आऊ-तेऊ-वाउ-वणस्सइ-तसेसु साहरिओ । वोसट्टु-चत्तदेहो अहाउयं पालइ महप्पा	॥ ९२४ ॥
मंडणगंधालोय(?लेव)णभूसियदेहो व जावजीवं सो । झाएइ निच्चनिच्चलमणिमिसमंगवरं(?धरो) धीरो	॥ ९२५ ॥
उवसग्गेण वि जं सो साहरिओ क्रुणइ कालमण्णत्थ । तो भणियं नीहारिममियरं पुण निरुवसग्गम्मि	॥ ९२६ ॥
आगाढे उवसग्गे दुब्भिव्खे सव्वओ दुरुत्तारे । अविहिमरणं पि दिट्ठं कज्जे कडजोगिणो सुद्धं	॥ ९२७ ॥
कोसलयधम्मसीलो अट्ठं साहेइ गद्धपिट्ठेणं । नयरम्मि य कुल्लइरे चंदसिरिं विप्पभूर्इणं	॥ ९२८ ॥
जिणकप्पिओ उरालो पाडलिपुत्ते पउत्थवइयाए । अंसग्गहमावडिओ धीरो वेहाणसमकांसि	॥ ९२९ ॥
अरिमारएण निवइम्मि मारिए गहियसमणालिंणेण । उड्डुहपसमणत्थं सत्थग्गहणं कयं गणिणा	॥ ९३० ॥
सयडालेण वि तइया विसप्पओगेण साहिओ अट्ठो । वररुइपओगरुट्ठे दिट्ठे नंदे महापउमे	॥ ९३१ ॥
अह सो पाओवगओ धम्मं सुक्कं च सुट्ठु झायंतो । उज्झियदेहो जायइ कोई वेमाणियसुरेसु	॥ ९३२ ॥
कोई पाओवगओ निच्चेट्ठो सुट्ठु धम्म-सुक्काइं । झायंतो अपमतो अउव्वकरणेण सुभलेसो	॥ ९३३ ॥
निम्महिय मोहजोहं सावरणं खवगसेढिमारूढो । सुहडो इव रणसीसं केवलरज्जं समज्जिणइ	॥ ९३४ ॥
'उक्कस्सएण कम्मा साउगसेसं पि केवली जाया । वच्चंति समुग्घायं, सेसा भज्जा' भणंतगे	॥ ९३५ ॥

तं न, जमुत्तं सुत्ते फलगप्पणमेव तेण हियमो(? मे)यं ।	
अंतोमुहुत्तसेसम्मि आउए नत्थि भयणा वि	॥ ९३६ ॥
उल्लं संतं वत्थं विरिल्लियं जह लहुं विनिव्वाइ ।	
संविळ्ळियं तु न तहा, तहेव कम्मं मुणेयव्वं	॥ ९३७ ॥
टिडबंधस्स सिणेहो हेऊ, खीयइ य सो सुमुह(? हुम)यस्स ।	
परिसडइ खीणनेहं, सेसं अप्पट्टिई होइ	॥ ९३८ ॥
पज्जलइ खलइ वेवइ तप्पइ तावेइ जा सिणेहो से ।	
निव्वाइ झत्ति सो च्चिय उज्झियनेहो पईवो व्व	॥ ९३९ ॥
चउर्हि समएर्हि दंडय-कवाड-मंथ-जयपूरणाणि तओ ।	
कुणइ, कमेण नियत्तइ तहेव सो चउर्हि समयेर्हि	॥ ९४० ॥
काऊणाऽऽउसमं सो वेयणियं तह य नाम-गोयाणि ।	
सेलेसिमुवागतुं जोगनिरोहं तओ कुणइ	॥ ९४१ ॥
बायरवइप्पओगं बायरकाएण बायरमणं च ।	
बायरकायं पि तहा रुंभइ सुहुमेण काएण	॥ ९४२ ॥
तेणेव सुहुममण-वइजोगं रुंभित्तु सुहुमकाएण ।	
काइयजोगे सुहुमम्मि सुहुमकिरियं जिणो झाई	॥ ९४३ ॥
सुहुमकिरिएण झाणेण निरुद्धे सुहुमकायजोगे वि ।	
सेलेसी होइ तओ अबंधओ निच्चलपएसो	॥ ९४४ ॥
देहतिगकम्मसेसं हंतुं पंचक्खरुग्गिरणकालं ।	
उच्छिण्णकिरियमप्पडिवाई झाणं झियाइ तओ	॥ ९४५ ॥
सो तेण पंचमत्ताकालेण खवेइ चरिमझाणेण ।	
अणुइण्णाओ दुचरिमसमए सव्वाओ पयडीओ	॥ ९४६ ॥
चरमसमयम्मि तो सो खवेइ वेइज्जमाणपयडीओ ।	
बारस तित्थयरजिणो, इक्कारस सेससव्वण्णू	॥ ९४७ ॥

एसो अविग्गहाए गईइ समए अणंतरे चेव ।	
पावइ जगस्स सिहरं खित्तं कालं च अफुसंतो	॥ ९४८ ॥
उड्डं बंधणमुक्को तहासहावत्तओ य सो जाइ ।	
जह एरंडस्स फलं बंधणमुक्कं समुप्फिडइ	॥ ९४९ ॥
परओ धम्माभावा तस्स गई नत्थि कम्ममुक्कस्स ।	
होइ अहम्मणेण ठिई सइ-अणंतं च सेकालं	॥ ९५० ॥
इह देहतिगं मुत्तुं सिज्जइ गंतुं तहिं सहावत्थो ।	
चरिमतणुतिभागूणं अवगाहमुवेइ जीवघणं	॥ ९५१ ॥
ईसीपब्भाराए सीयाए जोयणेण लोगंतो ।	
सिद्धाणोगाहणया उक्कोसं कोसच्छब्भाए	॥ ९५२ ॥
तइल्लोयमत्थयत्थो सो सिद्धो दव्व-पज्जवसमेयं ।	
जाणइ पासइ भगवं तिकालजुत्तं जंगमसेसं	॥ ९५३ ॥
भावे सम-विसमत्थे सूरो जुगवं जहा पयासेइ ।	
लोगमलोगं च तहा केवलनाणं पयासेइ	॥ ९५४ ॥
गयरग-दोस-मोहो विगयभओ तह निरुस्सुगो मइमं ।	
बहुजणपरिगीयगुणो नमंसणिज्जो तिल्लोयस्स	॥ ९५५ ॥
जं नत्थि सव्वबाहाओ तस्स, सव्वं पि जाणइ जयं सो ।	
जं च निरुस्सुगभावो परमसुही तेण सुपसिद्धो	॥ ९५६ ॥
परमिड्ढीपत्ताणं मणुयाणं नत्थि तं सुहं लोए ।	
अव्वाबाहमणुवमं जं सुक्खं तस्स सिद्धस्स	॥ ९५७ ॥
देविंद-चक्कवट्ठी इंदियसुक्खं च जं अणुहवंति ।	
तत्तो अणंतगुणियं अव्वाबाहं सुहं तस्स	॥ ९५८ ॥
तीसु वि कालेसु सुहाणि जाणि पवरणि नर-सुरिंदाणं ।	
ताणेगसिद्धसुक्खस्स एगसमयम्मि नऽग्घंति	॥ ९५९ ॥

विसर्हि से कज्जं जं नत्थि छुहाइयाओ बाहाओ ।	
रगाइया य उवभोगहेउणो तस्स जं नत्थि	॥ ९६० ॥
इतो च्चिय निच्चं से भासण-चंकमण-चित्ताणं ।	
चिद्वाण नत्थि भावो सिद्धे पडिसिद्धकरणम्मि	॥ ९६१ ॥
अणुवमममेयमक्खयममलं सिवमजर(? ममर)मभय धुवं ।	
एगंतियमच्चंतियमव्वाबाहं सुहं तस्स	॥ ९६२ ॥
उक्कोसियमाराहणमाराहिता मुणी चउक्खंधं ।	
कम्मरयविप्पमुक्का तेणेव भवेण सिज्झंति	॥ ९६३ ॥
आराहइत्तु धीरा मज्झिममाराहणं चउक्खंधं ।	
पार्विति पावमुक्का तइयभवे सासयं सुक्खं	॥ ९६४ ॥
आराहिऊण विहिणा जहण्णमाराहणं जहासत्ति ।	
सोगइपरंपराए सत्तमजम्मेण सिज्झंति	॥ ९६५ ॥
आराहणाफलमिणं सोउं संवेगवडिडउच्छाहो ।	
सोसो भणइ भंते ! कहमेसा लब्भइ विसुद्धा ?	॥ ९६६ ॥
तीए बहुमाणाइसु पवयणवच्छल्ल-भावणाइसु य ।	
जयसु विसुद्धं लद्धं आराहणमो गुरू भणइ	॥ ९६७ ॥
चित्तामणि त्ति परमं कुणसु सयाऽऽराहणाइ बहुमाणं ।	
बंधित्थ थिरणुवाओ तिसंझमज्झत्थियं तं च	॥ ९६८ ॥
आराहणारिहेसुं वच्छल्लं कुणसु निच्चमुवउत्तो ।	
भावेसु दुल्लहत्तं च तीइ धम्मे षमाईणं	॥ ९६९ ॥
आलोएसु य निच्चं मच्चुं पच्चूहमीहियत्थाणं ।	
तस्स य निरोहसाहणमाराहणमेव भावेसु	॥ ९७० ॥
अरहाइसु वच्छल्लं करिज्ज; भाविज्ज तेसि गुणगरुयं ।	
पूया-सक्कारेसु य रमिज्ज तेसि गुणनिहीणं	॥ ९७१ ॥

पवयणपसंसणाए रमिज्ज, विरमिज्ज धम्मनिंदाए ।	
सज्जसु गुरुभत्तीए, सत्तीइ करिज्ज सक्कारं	॥ ९७२ ॥
सुमणे समणे वंदिज्ज, सुट्ठु निंदिज्ज निययदुच्चरियं ।	
गुणसुट्ठिएसु रज्जसु, सज्जसु सुय-सील-सच्चेसु	॥ ९७३ ॥
वज्जेसु कुसंसग्गिं, संसग्गिं कुणसु सीलमंतेसु ।	
निच्चं च गुणे गिण्हसु प्परस्स, संते वि मा दोसे	॥ ९७४ ॥
दुट्ठकसायपिसाए निहणिज्ज, हणिज्ज इंदियमइंदे ।	
ताडिज्जसु दुच्चरियं मणमक्कडमुक्कडपर्यारं	॥ ९७५ ॥
नाणं सुणेसु, नाणं गुणेसु, नाणेण कुणसु कज्जाइं ।	
नाणाहिएसु रज्जसु अणुसज्जसु नाणदाणम्मि	॥ ९७६ ॥
एवं सऽब्भासाओ, निच्चं उत्तमगुणाणुरागाओ ।	
दोसावहीरणाओ, सुहपरिणामस्स भव्वंस्स	॥ ९७७ ॥
अकुसलखओवसमओ, निययं कुसलाणुबंधओ चेव ।	
आरहणाए सिद्धी विसुद्धगइसाहणी होइ	॥ ९७८ ॥
मरणसमयम्मि जायइ जारिसिया से मई महोयारा ।	
तारिसिएसुप्पत्ती होइ तओ नरवर-सुरेसु	॥ ९७९ ॥
तेसु वि गुणाणुराओ सुहपरिणामो य होइ जीवस्स ।	
पुव्वब्भासेण जओ दाण-ऽज्झयणाइ परिणमइ	॥ ९८० ॥
जह खलु दिवसऽब्भत्थं रयणीए सुमिणयम्मि पिच्छंति ।	
तह इहजम्मब्भत्थं सेवंति भवंतरे जीवा	॥ ९८१ ॥
इय विसयवइरिवहवीरभद्दमाराहणं पसाहेसु ।	
उवएसपएहिं इमेहिं धीर ! धीरण सम्मग्गे	॥ ९८२ ॥
जिणमयमयरहरुप्पण्णमेयमाराहणामयं पाउं ।	
विसउण्हतण्हमवहाय साहुणो निव्वुइमुर्विति	॥ ९८३ ॥

इय सुंदराइं जिणवीरभद्भणियाइं पवयणाहितो ।	
चिरमुच्चिणि सुंपएसा रइया आराहणपडाया	॥ ९८४ ॥
वण्णाणमाणुपुव्वी गाहद्धपयाण पाययाणं च ।	
कत्थइ कर्हिचि रइया पुव्वपसिद्धाण समईए	॥ ९८५ ॥
आराहणापसत्थम्मि एत्थ सत्थम्मि गंथपरिमाणं ।	
नउयाइं नव सयाइं अत्थागाहम्मि गाहाणं	॥ ९८६ ॥
विक्रमनिवकालाओ अट्टत्तरिमे समासहस्सम्मि ।	
एसा सव्वंगिहिया गहिया गाहाहिं सरलाहिं	॥ ९८७ ॥
मोहेण मंदमइणा इमम्मि जमणागमं मए लिहियं ।	
तं महरिसिणो मरिसितु, अहव सोहितु करुणाए	॥ ९८८ ॥
भवगहणभमणरीणा लहंति निव्वुइसुहं जमल्लीणा ।	
तं कप्पहुमसुहयं नंदउ जिणसासणं सुइरं	॥ ९८९ ॥

॥ पञ्जंताराहणा ॥

(आराहणासारो)

सिवसुहसिरीइ हेउं वंदिय वीरं सुलद्धसुकयफलं ।	
संजममंदिरहेउं भणामि आराहणासारं	॥ १ ॥
चउवीसादारेहिं संलेहण ठाण वियडणा सम्मं ।	
अणु-गुणवयाणि दुन्नऽविं पावट्टाणाणि सागारं	॥ २ ॥
चउसरणगमण दुक्कडगरिहा सुकडाणुमोयणां विसए ।	
संघाइखामणं तह चउगइजीवाण खामणयं	॥ ३ ॥
चेइयनमणुस्सगं अणसण मणुसिट्ठि भावणा कवयं ।	
नवकारं सुहज्जाणे नियाण मइयार मेयफलं	॥ ४ ॥
संलेहणा इ दुविहा अब्भितरिया य बाहिरा चव ।	
अब्भितरा कसाएसु बाहिरा होइ हु सरीरे	॥ ५ ॥

तणुसंलेहण तिविहा उक्कोसा मज्झिमा जहन्ना य ।	
बारस वासा बारस मासा पक्खा वि बारस उ	॥ ६ ॥
चत्तारि विचित्ताइं विगईनिज्जूहियाइं चत्तारि ।	
संवच्छे य दुन्नि य एगंतरियं च आयामं	॥ ७ ॥
नाइविगिट्ठो य तवो छम्मासे परिमियं च आयामं ।	
अन्ने वि य छम्मासे होइ विगिट्ठं तवोकम्मं	॥ ८ ॥
वासं कोडीसहियं आयामं कट्टु आणुपुव्वीए ।	
गिरिकंदराइ गंतुं पाउवगमणं अह करिज्जा	॥ ९ ॥
संलेहणा सरीरे बारसवरिसेहिं जा कया मुणिणा ।	
सयला वि सा निरत्था जाव कसाए न संलिहिए	॥ १० ॥
नाण-तव-चरण-संजम-करण-विणय-दाण-सील-ज्ञाणेहिं ।	
जं पुव्वकोडिजणियं तं पुण्णं हणइ कोहग्गी	॥ ११ ॥
गंधव्व-नट्ट-हय-गय-मल-मल्लयगइ-पवेसठाणाइं ।	
वज्जइ आराहणजुओ ज्ञाणस्स विघायकारीणि	॥ १२ ॥
गीयत्थगुरुसमीवे वंदियमालोयए जहायरियं ।	
सुगुरुसय(?)सिद्धसक्खं भावेणाऽऽलोयए सम्मं	॥ १३ ॥
मूलगुण उत्तरगुणे कहवि पमाओ कओ मए को वि ।	
अरहंताईसक्खं मिच्छ मे दुक्कडं तस्स	॥ १४ ॥
नाणम्मि दंसणम्मि य तवे चरित्ते य वीरियायारे ।	
राग-द्वेसेहिं कयं तिविहाऽऽलोएमि अइयारं	॥ १५ ॥
भवसयसहस्स दुलहं, संका-कंखाइदोसपणरहियं ।	
सगसट्ठिभेयसुद्धं सम्मत्तं मे सया होउ	॥ १६ ॥
चउसद्वहण तिर्लिंगं दसविणय तिसुद्धि पंचगयदोसं ।	
अट्टपभावण भूसण-लक्खणपंचविहसंजुत्तं	॥ १७ ॥

छविहजयणाऽऽगारं छ्भावनभावियं च छट्टाणं ।	
इय सत्तसट्ठिदंसणभेयविसुद्धं च सम्मत्तं	॥ १८ ॥
पाणिवह मुसावायं अदत्त मेहुण परिग्गहं थूलं ।	
जावज्जीवं दुतिहा गिण्हामि अणुव्वए पंच	॥ १९ ॥
पढमं दिसिक्खयं चिय बीयं भोगोवभोगसंजणियं ।	
तइयं अणत्थदंडं तह गिण्हइ गुणवए तिन्नि	॥ २० ॥
जइ पुण करेइ साहू तो पंच महव्वए समुच्चरइ ।	
तह राईभोयणमवि तिविहं तिविहेण जाजीवं	॥ २१ ॥
पाणिवहं तह अलियं अदत्तगहणं च मेहुणं मुच्छं ।	
कोहं माणं मायं लोभं पिम्मं तहा दोसं	॥ २२ ॥
कलहं अब्भक्खाणं अरइई वज्ज तह य पेसुन्नं ।	
परपरिवायं मायामोसं मिच्छत्तसल्लं च	॥ २३ ॥
वज्जियपावट्टाणो इट्ठं देहं चएमि ओहिं पि ।	
सागारमावईए जइ जीवे पारएमि तहा	॥ २४ ॥
विविहगुणसमाइन्ने जिणिंदवर सिद्ध साहु जिणधम्मो ।	
चउगइदुहभवभीओ चउरो सरणे करे पणओ	॥ २५ ॥
अट्टदसदोसरहिया सव्वन्नू तियसनाहकयपूया ।	
चउतीसअइसयजुया अरहंता सरणयं मज्झ	॥ २६ ॥
निट्टुवियअट्टकम्मा कयकिच्चा सासयं सुहं पत्ता ।	
तियलोयमत्थयत्था सिद्धा सरणं सया मज्झ	॥ २७ ॥
पंचमहव्वयधारा जिणआणा-करण-चरणधरणपरा ।	
समिई-गुत्तिविहारा साहू सरणं हवउ मज्झ	॥ २८ ॥
उवसम-विणयपहाणो दयसारो अत्थि-नत्थिवायपरो ।	
जीवाइत्तत्तनवगो जिणधम्मो सरणयं मज्झ	॥ २९ ॥

मिच्छतं परपीडं अहिगरणं जं च देसिओ कुपहो । आणाबज्झं विहियं दुक्कडं गरिहामि तं सव्वं	॥ ३० ॥
अन्नाणंधेण मए मइमलहंतेण कह वि जिणसमए । इत्थभवे अन्नेसु य भवेसु जे केइ संठविया	॥ ३१ ॥
आसि कुदेव-कुगुरुणो कुमग्गदेसण-कुधम्मकहणाइं । तित्थुच्छेय कुतित्थयनिम्माणाइं अमाणाइं	॥ ३२ ॥
नाणाइमग्गलोवो जो को वि कओ तहा कुतत्ताइं । जाइं परूवियाइं ताइं सव्वाइं गरिहामि	॥ ३३ ॥
जोई-विज्जयसत्थाण सउणसत्थाण कामसत्थाणं । वत्थूविज्जाइणं तह धणुविज्जाइयाणं पि	॥ ३४ ॥
लक्खण-छंदो-ऽलंकार-भरहनाडय-पमाण-नीईणं । एमाइकुसत्थाणं निम्माणं तमिह गरिहामि	॥ ३५ ॥
जिण-सूरि-वायगाणं संघस्स य जं कया मयाऽवन्ना । सत्तेण धम्मकज्जं जं न कयं तं पि गरिहामि	॥ ३६ ॥
जिणभवणपाडणं बिबभंजणं तह य बिबगालणयं । बिबा-कलसाइ-पुत्थयविक्किणणं जं च कह वि कयं	॥ ३७ ॥
चेइय-गुरुगयदव्वं उविक्खियं, भक्खियं च मूढेणं । आया(?णा)णं जं लोवणं च विहियं तयं निंदे	॥ ३८ ॥
अणायरो कओ जं च, पमाओ विहिओ य जं । धम्मस्सुप्पाइया खिसा, असुत्तं च परूवियं	॥ ३९ ॥
चरित्ते दंसणे नाणे अईआरो य जो कओ । नाऽऽलोइओ य मूढेणं, पायच्छित्तं च नो कयं	॥ ४० ॥
सव्वहा वितहायारं सरामि, न सरामि जं । निंदामि तमहं पावं, तस्स मिच्छ मि दुक्कडं	॥ ४१ ॥

- हरि-करि-करहा वसहा नरनिवहा जुवइ-दविण-गेहाइं ।
 आभरण-वत्थुमाई अहिगरणकरा मए चत्ता ॥ ४२ ॥
- तह गामा-ऽऽगर-नगरा-ऽऽसम-पट्टण-खेड-कब्बड-मडंबा ।
 दोणमुह-सन्निवेसा निगमा य सुरायहाणीओ ॥ ४३ ॥
- अय-तंब-तउय-सीसग-रययपमुह(?) नाणाविहा य आरमा ।
 जे कय कारविया वि य इह-ऽन्नजम्मे वि ते गरिहे ॥ ४४ ॥
- खित्त-गुलवाड-वाडी लाढा-सण-गुलियपवरखित्ताई (?) ।
 धम्मत्थं तरुरोवणपमुहं गरिहामि तिविहेणं ॥ ४५ ॥
- पव-सभ-कूव-सरोवर-सारणि-पुक्खरणि-ढिंकुय-कुसिट्टा ।
 अरहट्टा पावट्टय जे के वि कया चए ते वि ॥ ४६ ॥
- हल-दंताल-मईए घाणा घाणी य जंतिणि-घरट्टे ।
 नीसाहुक्खल-मुसले चुल्ही-चुल्हित्तए वि चए ॥ ४७ ॥
- पासाय-हट्ट-खट्टा-पट्टा सीहासणाइं सिज्जाओ ।
 चामर-मयूर-भद्दासणाइं विधिहाइं रच्छा(?म्मा)इं ॥ ४८ ॥
- सुक्खासणाणि वाहिणि रह-रहकल-सिज्जवालिया गंती ।
 लंघी-विहिल्लिपमुहे जंते य चए तिहा सकए ॥ ४९ ॥
- जलजत्ताए पवहण डूबी बेडा वही य कोटिबे ।
 खरकुयपमुह अणेगे चएमि तिविहेण अहिगरणे ॥ ५० ॥
- पायार मार गोउर खाइय विज्जाहरी य तोरणया ।
 ढिंकुलिय-जंत-सुयरी-सयग्घिया-सिल्ल-भल्ल य ॥ ५१ ॥
- तरवारि-कुंत-सव्वल-करतल-सबली य अद्धचंदा य ।
 नाराय-गया-लउडी-मुगगर-कट्टारिया-खग्गा ॥ ५२ ॥
- भत्था-भत्थी-सिगिणि-धणु-तोमर-रलि-वउलिय-कुडाला ।
 वारणि-फरी-फराओ ओडणपमुहा उ आवरणा ॥ ५३ ॥

पक्खर-पल्लण-गुडा सत्राहा गद्दि सिक्ख(? रक्) वज्जंगी ।	
अंगरखी य झयाई काहल-नीसाण-दम्मा	॥ ५४ ॥
कुद्दाल-परस(सु)कंकस-संडस-पागह-कुसि-कुहाडीओ ।	
कुंटी-अहिगरणि-घणा विंजण-वंसुल्ल-करवत्ता	॥ ५५ ॥
तह बिडिस-जाल-वग्गुर-भरवल-पासा वरत्त-अट्टिल्ल ।	
हंजीर-नउल-संकल-हड्डिमाइ अणेगअहिगरणा	॥ ५६ ॥
विहिया इहऽन्नजम्मे, जे केई कारिया अणुमया य ।	
ते सव्वे तिविहेणं भावेणं वोसिरे सम्मं	॥ ५७ ॥
अन्नाणि जाणि काणि वि जिणआणाबाहिराणि विहियाणि ।	
मिच्छत्तकारणाइं तेसिं मिच्छुक्कडं इण्हिं	॥ ५८ ॥
जिण-सिद्ध-सूरि-उवझाय-मुणिगणे सड्ढ दंसणे सेसं ।	
दाणं सीलं सुतवं सुगुणं सत्ताणमणुमोए	॥ ५९ ॥
चउतीस बुद्धअइसय अट्ट महापाडिहेर धम्मकहा ।	
तित्थपवत्तणपभिई अणुमोएमि जिणिदाणं	॥ ६० ॥
सिद्धंतमणंताणि य वरदंसण-नाण-सुद्धचरियाणि ।	
इगतीसं सिद्धगुणे अणुमन्ने सव्वसिद्धाणं	॥ ६१ ॥
पंचविहं आयारं, देस-कुलाईगुणे अ छत्तीसं ।	
सिस्सस्स अत्थभासणपमुहं सूरीण अणुमोए	॥ ६२ ॥
अंगाण उवंगाणं पयन्नसुय-छेय-मूलगंधाणं ।	
उवझायाणं अज्झावाणाइ सव्वं समणुमन्ने	॥ ६३ ॥
समिई-गुत्ति-महव्वय-संजम-जइधम्म-गुरुकुलनिवासं ।	
उज्जयविहारपमुहं अणुमोए समण-समणीणं	॥ ६४ ॥
सामइय-पोसहाइं अणुव्वयाइं जिणिदविहिपूयं ।	
इक्कारपडिमपभिई अणुमन्ने सड्ढ-सड्ढीणं	॥ ६५ ॥

जिणजम्माइसु ऊसवकरणं तह महरिस्सीण पारणए ।	
जिणसासणम्मि भत्ती पमुहं देवाणमणुमन्ने	॥ ६६ ॥
तिरियाण देसविर्इ यज्जंताराहणं च अणुमोए ।	
सम्मद्दंसणलंभं अणुमन्ने णारयाणं पि	॥ ६७ ॥
सेसाणं जीवाणं दाणरुइत्तं सहावविणयत्तं ।	
तह पयणुकसायत्तं परोवयारित्तं भव्वत्तं	॥ ६८ ॥
दक्खिन्न दयालुत्तं पियभासित्ताइविविहगुणनिवहं ।	
सिवमग्गकारणं जं तं सव्वं अणुमयं मज्झ	॥ ६९ ॥
इय परकयसुकयाणं बहूणमणुमोयणा कया एवं ।	
अह नियसुचरियनियरं सरेमि संवेगरगेणं	॥ ७० ॥
धम्मो जिणपन्नत्तो तिन्नि य सन्नाण-दंसण-चरित्ता ।	
परिपालणाइ विहिया सम्मं चरणस्स करणस्स	॥ ७१ ॥
आयरिय-वायगाणं वायणसूरीण थेर-सेहाणं ।	
खवगाण गिलाणाणं वेयाक्ख्वं कयं जं च	॥ ७२ ॥
समिईणं गुत्तीणं सतरसविहसंजमस्स किं पि मए ।	
परिपालणं च विहियं नवगुत्तिसणाहबंभस्स	॥ ७३ ॥
सत्तण्ह मंडलाणं करणं गहणं चउण्ह कालाणं ।	
सज्झायस्स विहाणं विणयम्मि य जं समाहाणं	॥ ७४ ॥
कालियसुयस्स गुणणं अंगाणमुवंगजोगवहणं जं ।	
अणहिय-अहीणकरणं पडिलेहाऽऽवस्सयाईणं	॥ ७५ ॥
तह चक्कवालदसविहसामायारीई पालणं सययं ।	
सिरिधम्मदेसणाए वक्खाणस्स य विहाणाइ	॥ ७६ ॥
पडिबोहो भव्वाणं अउव्वसत्थावगाहणं सययं ।	
सेहाइयाण परिपाढणं च अगिलाणयाए य	॥ ७७ ॥

सिद्धंतवायणाए गहणं तह गाहणं च सिस्साणं ।	
निम्माणमउव्वाणं सुयसत्थाणं पसत्थाणं	॥ ७८ ॥
वित्तीणं चुत्रीणं करणं कयपुव्वसूरिगंथाणं ।	
सम्मत्त-सव्वविरईए देसविरईए आरोवो	॥ ७९ ॥
नियमाऽभिग्गहगहणं सयं, परेहिं गहावणं विहिणा ।	
परिगहपमाणगहणं सभंग्गं सङ्कु-सङ्कीणं	॥ ८० ॥
पडिमारोवो तेसिं तहेव आलोयणापयाणं च ।	
निप्फायणं च विणओवयारनिउणाण सिस्साणं	॥ ८१ ॥
आयरियाण उवज्जाययाण समहत्तराण पयउवणं ।	
थेर-ऽभिसेय-पवत्तिणि-गणवच्छेयाण व गणीणं	॥ ८२ ॥
नवकप्पो य विहारो, समत्थवत्थूण अपडिबंधत्तं ।	
उद्देसियाइयाणं चागं तहऽणेसणिज्जाणं	॥ ८३ ॥
तह बारसहा करणं सब्भितर-बाहिराण य तवाणं ।	
आयारपंचगस्स य तहेव परिपालणा परमा	॥ ८४ ॥
मलधारणमवणीए सयणं वासो य गुरुकुलम्मि सया ।	
निस्संगया य निप्पडिकम्मत्तं जयण सयकालं	॥ ८५ ॥
उग्गपरीसहसहणं पमाणओ वा वि वेससंधरणं ।	
बायालीसेसणदोसवज्जियं पिंडगहणं च	॥ ८६ ॥
केसुद्धरणं दुसहं, इंदियगामस्स जं वसीकरणं ।	
पंचण्ह वि अट्टण्ह वि परिहारो वि य पमायाणं	॥ ८७ ॥
उम्मग्गनिवारणयं सुमग्गपट्टावणं च भव्वाणं ।	
एमाई जं विहियं अणुमोए हं तमप्पहियं	॥ ८८ ॥
आयरियाण मुणीण वि एसा सुकडाणुमोयणां भणिया ।	
नवरं पुण नाणत्तं सूरीणं पंचहिं पएहिं	॥ ८९ ॥

अह सावगो वि कोई धन्नो आराहणं च कुणमाणो । सुकडाणुमोयणेणं अप्पाणं भावए एव	॥ ९० ॥
धन्नो हं जेण मए मिच्छत्तं तिविहओ वि परिचत्तं । संपत्तं सम्मत्तं अचित्तचित्तामणिसमाणं	॥ ९१ ॥
लद्धो सिरिजिणधम्मो रम्मो तिजए वि दलियदुक्कम्मो । वारियपावपवेसो सुणिओ सुगुरूण उवएसो	॥ ९२ ॥
विन्नाओ निस्सेसो जीवाऽजीवाइतत्तयविसेसो । विहिया य तित्थजत्ता गुरुजत्ता तह य रहजत्ता	॥ ९३ ॥
कारावियाइं चेइयहराइं पवरइं सिरिजिणंदाणं । मणहरपडिमा तेसु य पइट्टिया तिजयपुज्जाओ	॥ ९४ ॥
विहिया य संघपूया असयं पडिलाभिया महामुणिणो । साहम्मियवच्छल्लं बहुसो वि कयं तह महल्लं	॥ ९५ ॥
सुपसत्थपुत्थयाइं तहा अणेगाओ पुत्थियाओ य । मए लेहाविय विहिया सुयणाणयवा बुहजणाणं	॥ ९६ ॥
नर्वाबिबाण पवेसो सपुत्थयाणं कराविओ बहुसो । तिक्कालमच्चवाणं सिरिजिणबिंबाण विहियाइं	॥ ९७ ॥
पडिबोहो भव्वाणं, सुसाहु-सुगुरूण पज्जुवासणया । फुल्लंकाण पयाणं पव्वज्जाभिमुहसइदाणं	॥ ९८ ॥
निययअवच्चाईणं पव्वज्जाए विसज्जणं तह य । पव्वज्जउच्छवाणं करावणं वरविभूर्इए	॥ ९९ ॥
इओ जिण्णुद्धारे, पोसहसालाण तह य कारवणं । साहम्मियसम्माणं, विहिया उचियाइदाणविही	॥ १०० ॥
भद्दाईण तवाणं करणं सिद्धंतसत्थवुत्ताणं । उज्जावणं च तेसिं तह जिणवरलक्खपूयाओ	॥ १०१ ॥

सिरिवच्छ-तिलय-मउडाइयाणि पडिमाण आभरणगाणि ।	
विहियाइं, तहाऽऽजम्मं सामाइयमुभयसंझं पि	॥ १०२
पव्वेसु पोसहाइं दीण-अणाहाण दुत्थियजणाणं ।	
उद्धरणं, तह धम्मियजणम्मि बहुमाणकरणाइं	॥ १०३
विहियं तह साहिज्जं सत्तीए जं गिलाण-असहूणं ।	
धरिया नियहिययम्मी, आजम्मं देव-गुरुभत्ती	॥ १०४
इओ परोवयारो, तहेव विणयारिहेसु विणओ वि ।	
करुणा य पाणिवग्गेसु पक्खवाओ गुणइडेसु	॥ १०५
एमाई अन्नं पि य जिणवरवयणाणुसारि जं सुकडं ।	
कय कारिय अणुमोइयमहयं तं सव्वमणुमोए	॥ १०६
सदे रूवे य रसे गंधे फासे मणुन्नविसएसु ।	
मा कुणसु धीर ! गिद्धि दुद्धंते इंदिए दमसु	॥ १०७
संघं जिणवरसिट्ठं सूरि-उवज्जाय-साहु-संजइओ ।	
संबंधि-नाइउत्तमपुरिसे आसाइए खामे	॥ १०८
इय खामिय सयणजणं भत्तिब्भरनिब्भरो विणयपणओ ।	
खामेइ सयलसंघं संवेगुल्लसियमुहकमलो	॥ १०९
पंचमहव्वयजुत्ता सुसाहुणो साहुणीओ सुचरित्ता ।	
सम्मत्ताइगुणजुया सुसावया सावियाओ य	॥ ११०
एसो चउविहसंघो जिणिंदआणारओ गुणमहग्घो ।	
तित्थयरण वि पुज्जो सुर-असुर-नरिंदनमणिज्जो	॥ १११
जे गुरुयकम्मजीवा संघं अवमाणयंति ते सययं ।	
नेरइयदुहं दुसहं सहंति संसारकंतारे	॥ ११२
संघपसायाओ जिया लहंति तित्थयर-गणंहरत्ताणि ।	
सुर-असुर-चक्कि-केसव-बलाण रिद्धी सिवसुहं च	॥ ११३

अप्युच्चभद्रकुंभो सिवसुहसंपत्तिकप्यतरुकप्यो । अहिलसियकामधेणू अर्चितर्चितामणी संघो	॥ ११४ ॥
भवजलहिजाणवत्तं संघो, अपवग्गसिहरनिस्सेणी । करुणामयस्स जलही, परिहो दुग्गइदुवारस्स	॥ ११५ ॥
संघो भवकंतारे सत्थाहो, गुणमणीण पवरनिही । जं अवरद्धो मोहा गुरुकम्मेणं पमाया वा	॥ ११६ ॥
अब्भहियजायहरिसो सिरि विरइय अंजलिं कयपणामो । तं सव्वं अवरहं सम्मं संघं खमावेमि	॥ ११७ ॥
आयरिय उवज्झाए सीसे साहम्मिए कुल गणे य । जे मे कया कसाया, सव्वे तिविहेण खामेमि	॥ ११८ ॥
सव्वस्स समणसंघस्स भगवओ अंजलिं करिय सीसे । अवरहं खामेमि य तस्स पसायाभिमुहचित्तो	॥ ११९ ॥
सगपुढवीसुं चउदस भेया, अडचत्त तिरियजाईसु । तिगहिय तिसय मणूए, अडनउय सयं च देवेषु	॥ १२० ॥
पणसय तिसट्ठिभेए अभिहयदसगेण पीडिए जीवे । पण सहस छ सय तीसे मिच्छा मे दुक्कडं तेसिं	॥ १२१ ॥
तत्थ वि नेरइयाणं रयणाई पुढविभेयभिन्नाणं । परमाहमिय-परुप्पर-खित्तजवियणादुहत्ताणं	॥ १२२ ॥
कुंभीपागं करवत्तदारणं तिक्खसूलियारुहर्णं । वेयरणिनईतारण तत्तअयोपुत्तलीसंगं	॥ १२३ ॥
तह कूडसामलीसिहरोहणं कलकलंततउपाणं । असिपत्तवणपवेसण-नासा-कर-पायछेयणयं	॥ १२४ ॥
बहुहाकलंबवालुयपुलिणे गुरुभारभरियरहवहणं । भज्जियगं पिव भज्जण, रसियं पिव गालणाईयं	॥ १२५ ॥

वेल्लूरियं व कप्पण, चुन्नणगं चुन्नियं व पेगविहं । तत्तकवल्लीतलणं, लोहंगाराइखावणयं	॥ १२६ ॥
इय नारयाण दुक्खं अणंतकाले वि जं मए विहियं । तं सव्वं खामेमी संपइ तिरिए खमावेमि	॥ १२७ ॥
तत्थ उ ते पंचविहा, एगिंदियमाइ जाव पंचिदी । एगिंदिय पंचविहा, बायइ-सुहुमा य पुढवाई	॥ १२८ ॥
तत्थ मए सुहुमाणं अपजत्त-पजत्तयाण जं दुट्टु । विहियं तमहं गरिहे, अओ परं बायरे खामे	॥ १२९ ॥
मट्टी खडी य तूरी ऊसं अरणिट्ट-अब्भय-पलेवा । वन्नी गेरू लोणं विहुम हेमाइधाऊओ	॥ १३० ॥
रयण-मणि-फलह-मणसिल-सुंचल-हरियाल-सिधव-रसिदा । हिंगुल-सोवीरंजण-कक्कर-पासाणपमुहा उ	॥ १३१ ॥
पुढविक्काइयजीवा भवं भमंतेण जे मए के वि । अभिहयमाइपएहिं विराहिया ते वि खामेमि	॥ १३२ ॥
कूवाइ-वट्टिउदयं हरतणु हिम करग ओस घणउदही । महियाइ आउजीवा जे वहिया ते अहं खामे	॥ १३३ ॥
कणगाऽसणि विज्जुक्का मुम्मुरि इंगाल-जालमाईया । तेउक्काइय जीवा परियाविय ते वि खामेमि	॥ १३४ ॥
घण-तणु-मंडलि-मुह-सुद्ध-गुंज-उब्भामगुक्कलीवाया । एमाइ वाउजीवे खामेमि जे मए निहए	॥ १३५ ॥
वणस्सइजिय दुह वुत्ता सुत्ते, साहारणा य पत्तेया । एगाऽणंताण तणू जाणं, साहारणा ते उ	॥ १३६ ॥
मूलय सूयरि वल्ल अल्ल सव्वा वि कंदजाईओ । अल्लहलिदा सूरणकंदो तह वज्जकंदो य	॥ १३७ ॥

गज्जरि कुयारि थोहरि वंसकरिल्ल य लूणय गलोई ।	
लसणं लोढा खिल्लुहड किसलपत्ताई गिरिकन्नी	॥ १३८ ॥
भूमिरुहा विरुहाइं खरिसुया टक्कवत्थुलो पढमो ।	
वणपत्ताईं विरली सत्तावरि कोमलंबिलिया	॥ १३९ ॥
अल्लकचूरो अदो पल्लंकाई य एगपिंडालू ।	
थेगऽल्लमुत्थ लूणय रुक्खच्छल्ली अमयवल्ली	॥ १४० ॥
एए अन्ने वि मए जीवा साहारणा उ जे निहया ।	
ते सव्वे खामेमी, अह पत्तेए खमावेमि	॥ १४१ ॥
वड-खयर-पलासा निंब-जंबु-सहकार-तिणिस-नग्गोहा ।	
साल-तमाल-असोगा चंपय-पुन्नाग-संठणा	॥ १४२ ॥
इय पत्तेयतरूणं अणेगभेयाण जमिह दुट्टु कयं ।	
सहसा अन्नाणेण व कारणओ वा तयं खामे	॥ १४३ ॥
संख-कवडुय-गंडोल-अलस-आसंग-अक्ख-सिप्पाओ ।	
गडुर ईयल वालय बहुविह किमियाइ वंतरिया	॥ १४४ ॥
पूयर-जलोयपमुहा जीवा बेइंदिया मए जे य ।	
वहिया उद्विया वा तिविहेणं ते खमावेमि	॥ १४५ ॥
कीडी-चूडइलाओ कुंथू-उदेहियाइ घीवहिला ।	
इल्ली मंकुण जूया खडही भू(? लू)या य गद्वहिया	॥ १४६ ॥
कन्नसियाली पिसुया गोगीडा छगण-धन्नकीडा य ।	
मेहरिया तेइंदिसत्ते पहए तिहा खामे	॥ १४७ ॥
विंछू-कोलिय-मसगा मक्खी कुत्ती य, चंचडा दंसा ।	
भमरा भमरी तिड्डा सलभ-पतंगा य खज्जोया	॥ १४८ ॥
कंसारियाइयाओ के वी चउरिंदिया मए पाणा ।	
दुक्खे ठविया खामेमि ते अहं सव्वभावेणं	॥ १४९ ॥

जलयर-थलयर-खहयर-उर-भुयसप्पाण तिरिपर्णिदीणं ।	
सम्मुच्छिम-गब्भाण य अहुणा काहामि खामणयं	॥ १५० ॥
जलचरजीवे खामेमि जे हए मच्छ-कच्छभे गाहे ।	
सुसुमार चक्क दहुर जलचर जलमाणसि य णेगे	॥ १५१ ॥
हरिण-हरि-वग्घ-चित्तय-संवर-गोरहर-सूयर-सियाले ।	
सरभ-विग-रिंछ-रुज्जय-स्रसा य आरन्नए णेगे	॥ १५२ ॥
गय-करह-तुरग-वसभा रसभ-गो-गावि-महिस-मेसे य ।	
अय-एड-साणपमुहे विराहिए थलयरे खामे	॥ १५३ ॥
भारंड-मोर-कोइल-बलाह-बग-हंस-गिद्ध-पारेवा ।	
सारस-कोसिय-वायस-होलाहिय-कुंच-ढिका य	॥ १५४ ॥
जीवंजीव-कर्विजल-चकोर-बग-चक्कवाय-वासा य ।	
सबली लट्टा भयरव दुग्गा वहिया य सालहिया	॥ १५५ ॥
कुक्कड-कुक्कडिइंडग-लावग-तित्तिरि-कवोय-सिंचाणे ।	
एमाइ खयरजीवे खामेमि तिहा वि उद्विए	॥ १५६ ॥
तह मणुयलोयबाहिं समुग्गपक्खी य विययपक्खी य ।	
हिंडंतेण भवम्मी विराहिया ते वि खामेमि	॥ १५७ ॥
किण्हाहि-गोरसप्पा कंकाहिय पउमनागिणी पियणी ।	
गोणस-अइगरपमुहे उरसप्पे दूमिए खामे	॥ १५८ ॥
नउला य कोलसंडा गोहाओ बंभणीओ खाडहिला ।	
घरकोयल-सरडाई भुयपरिसप्पे हए खामे	॥ १५९ ॥
इय अभिहयमाईहिं विराहियाणं तिरिक्खजीवाणं ।	
विहियं मिच्छादुक्कडमह खामेमी नरे सव्वे	॥ १६० ॥
सम्मुच्छिमा य गब्भय मणुया दुविहा समासओं तत्थ ।	
अंतोमणुस्सखित्ते संखाऽसंखाउमणुयाणं	॥ १६१ ॥

उच्चार-खेल-पासवण-वंत-सिंघाण-पूइ-रुहिरेसु ।	
विगयकलेवरपिसियाइएसु सभ्भावचलिएसु	॥ १६२ ॥
तह इत्थीए सोए पुरिनिद्धमणाइअसुइठणेषु ।	
सम्मच्छंति मणुया अंगुलअस्संखभागतणू	॥ १६३ ॥
अंतमुहुत्ताऊया अस्सन्नी मिच्छदिट्ठि अपजत्ता ।	
वहिया जे मुच्छनरा करेमि मिच्छुकडं तेसिं	॥ १६४ ॥
पंचसु विदेहएसुं पंचसु भरहेसु एरवयपणगे ।	
जे कम्मभूमिसु नरा विराहिया ते वि खामेमि	॥ १६५ ॥
हेमवएसुं पंचसु पंचसु हरिवासएसु सुरकुरुसु ।	
पंचसु पंचसु उत्तरकुरुसु तह रम्मपणगाम्मि	॥ १६६ ॥
पणएरन्नवएसुं च अकम्मभूमीसु माणवे महिए ।	
छप्पन्नंतरदीविगमणुए विणिवाइए खामे	॥ १६७ ॥
इय सव्वमाणवाणं कयं मए खामणं, विगयरागो ।	
अह चउविहदेवाणं तं वित्थरओ करिस्सामि	॥ १६८ ॥
असुरकुमारईणं भवणवईणं दसण्ह जाईणं ।	
जं किंचि मए विहियं पडिकूलं तस्स खामेमि	॥ १६९ ॥
तह अंबाईपरमाहम्मियदेवा य भवणवइभेया ।	
पनरसविहे वि य मए दुहम्मि-जे ठविय ते खामे	॥ १७० ॥
अप्पड्डिय-महड्डियवणयरभेयाण सोलसण्हं पि ।	
जमणिट्ठं किंचि कयं तमहं गरिहामि निस्सेसं	॥ १७१ ॥
तह अन्नजंभगाई दसविह जे केइ वंतरसुरा वि ।	
वेरणुबंधवसओ पयाविया ते वि खामेमि	॥ १७२ ॥
चंदा सूर य गहा नक्खत्ता तारगा इ जोइसिया ।	
गइ-ठिइइयविसेसा अब्भितर-बाहिरा दसहा	॥ १७३ ॥

जा का वि कया तेसि बाहा घणराग-दोसदुट्टेणं । संपइ समभावठिओ तं सव्वं ते खमावेमि	॥ १७४ ॥
सोहम्माइदुवालसभेयाण विमाणवासिदेवाणं । जा का वि कया बाहा मिच्छा मिह दुक्कडं तस्स	॥ १७५ ॥
पढमं बीयं जुयलं लंतयाओ(? लंताओ) अहोनिवासिकिब्बिसिया । तिपलियतेरससारा(?) दूहविया जं तयं निदे	॥ १७६ ॥
लोगंतियदेवाणं सारस्सयमाइयाण जं वितहं । रगाइवसगएणं तं निदे सुद्धभावेणं	॥ १७७ ॥
नवविहगेविज्जा तह पणविहऽणुत्तरविमाणगा देवा । जं मूढेणं आसाइया उ खामेमि तं पि तिहा	॥ १७८ ॥
नेरइयाई जीवा एव मए खामिया, इयाणिं तु । नेरइयभावपत्तेण जे वहिया ते वि खामेमि	॥ १७९ ॥
नरगे उववन्नेणं अन्नुन्नं वा वि पहरणेहिं वा । दुक्खं नेरइयाणं जं रइयं तस्स खामेमि	॥ १८० ॥
पुढवित्तमुवगएणं तूरी-लोणाइ-पंसुभेएसु । नियतणुणा जे हणिया मिच्छा मिह दुक्कडं तस्स	॥ १८१ ॥
आउत्तं पत्तेणं महर-क्खाराइविविहभेएसु । जे जिय दुहिया विहिया सकायदोसेण ते खामे	॥ १८२ ॥
तह तेउकाइयाणं विज्जुक्किगाल-जालमाईसु । अंतो उववन्नेणं जे वहिया ते वि खामेमि	॥ १८३ ॥
पवणजिएसुं घण-तणुपवणाईसुं तु मज्झगेण मए । जे वहिया के वि जिया ते वि खमावेमि अहमहुणा	॥ १८४ ॥
पत्तेयाण वणाणं अणंतकायाण तह य विविहाणं । अंतोगएण जीवा जे मि हया ते वि खामेमि	॥ १८५ ॥

बेईदिआण मज्जे संख-कवड्डुइयाण जाएण ।	
दुक्खम्मि मए ठंविआ ते वि खमावेमि अहमहुणा	॥ १८६ ॥
तह तेइंदियभावं पत्तेणं जे विरहिया पाणा ।	
आहारुद्धा अन्नाणदोसओ ते खमावेमि	॥ १८७ ॥
विच्छुय-कोलियमाइसु चउरिंदिसु जं गएण मए जीवा ।	
दुहिया वहिया सव्वस्स तस्स गरिहामि तिविहेणं	॥ १८८ ॥
मच्छ-मगराइजलयरभावं पावित्तु जीवसंघाया ।	
जे छुहवसेण निहया ते हं खामेमि भवभीओ	॥ १८९ ॥
दीविय-सीहार्इसुं अंतो जाएण थलयरेसु मए ।	
वहिया जे के वि जिया ते वि य तिविहेण खामेमि	॥ १९० ॥
गिद्ध-भिलुंग-हलाहिय-सिंचाणाईसु कूरखयरेसु ।	
उववज्जिय जे वहिया जीवा खामेमि ते सव्वे	॥ १९१ ॥
उपरिसप्पत्ते वि य अहि-अयगर-गोणसाइसु गएणं ।	
डसिया गसिया जे के वि षाणिणो ते वि खामेमि	॥ १९२ ॥
गोहा-नउलाईणं भुयपरिसप्पाण जाइमुवलब्भ ।	
जे के वि मए पाणा दूहविया ते खमंतु ममं	॥ १९३ ॥
वंताइसु चलिएसुं मुच्छिम्मणुयत्तणं उवगएणं ।	
मिच्छत्ताईहेऊहि अज्जियं जं तयं गरिहे	॥ १९४ ॥
अह गब्भयमणुयत्ते पत्ते जं पावकम्ममायूरियं ।	
तिविहेणं तं निंदे पच्छयावेण संजुत्तो	॥ १९५ ॥
नरभावं लहिऊणं आसवपणएण तह कसाएहि ।	
मिच्छेण तिदंडेहिं जं रइयं तं तिहा निंदे	॥ १९६ ॥
अमणुत्त-मणुत्तेसुं सोय-पमोयाइकरणसत्तेण ।	
राग-दोसा जं कम्ममज्जियं तमिह निंदामि	॥ १९७ ॥

राग-द्वेसो य कओ इद्वाऽणिट्टेसु जो य रूवेसु । चक्खिंदियमूढेणं सो मे तिविहेण वोसिरिओ	॥ १९८ ॥
घाणत्थिएण पूइसु कत्थूरिमिगाइए व जे सत्ते । मण-वय-काएहि य रे ! वहिए य वहाविए खामे	॥ १९९ ॥
भवभयमगणंतेणं रसणिंदियमुच्छिएण जे वहिया । मच्छ-मिगाइयजीवा मण-वय-काएहि ते खामे	॥ २०० ॥
फार्सिंदियवसणेणं जमज्जियं पावकम्म मे तइया । परजुवइविलोयणसंगएण सव्वं तयं निंदे	॥ २०१ ॥
धम्मत्थं जे वहिया जीवा जन्नेसु मिच्छभावेण । तह अन्नाणवसेण वि जे निहया ते वि खामेमि	॥ २०२ ॥
परवसणे जो हरिसो, अब्भक्खाणं तु जं मए दिन्नं । पेसुन्नं जं च कयं परस्स जा वंचणा विहिया	॥ २०३ ॥
वीसत्थमारणं जं बालित्थी-ऽणाह-गब्भ-रिसिघायं । जं च कयं मूढेणं तमहं गरिहामि निस्सेसं	॥ २०४ ॥
जं जाओ दुहहेऊ देसेसु अणारिएसु जीवाणं । परलोगनिप्पिवासो तं पि य गरिहामि तिविहेणं	॥ २०५ ॥
खट्टिग-मच्छिय-वागुरिग-डुंब-मिच्छसु पावजाईसु । जाएण जिए वहिए आरियखित्ते वि खामेमि	॥ २०६ ॥
वणदाह गामदाहं जणवयदाहं सराऽऽइसोसं च । काउमणेगे वहिया जे जीवा ते वि खामेमि	॥ २०७ ॥
कम्मण-वसिकरणुच्चाडणेहिं जोगेहि मंत-तंतेहिं । साइणि-जोइणि-मुग्गय-भूयाईनिग्गहेहिं तहा	॥ २०८ ॥
विजयनिमित्तं जोयस-कोउयकम्माइएहि जे जीवा । दुहिया विहिया इण्हिं तेसु य सव्वेसु समभावो	॥ २०९ ॥

जलजताईमहयारंभेसु य धूलकम्मदाणेसु ।	
जे वट्टंतेण मए जीवा वहिया तए खामे	॥ २१० ॥
जे जाणमजाणं वा रग-द्वोसेहि अहव मोहेणं ।	
जं दुक्खविया जीवा खमंतु ते मज्झ सव्वे वि	॥ २११ ॥
मणसा वा वयसा वा कायेण व इहभवे य इयरे वा ।	
संघट्टिया व परिताविया व उद्दाविया वा वि	॥ २१२ ॥
हसिया व तज्जिया वा अवमाणिय जे व दूमिया व मणे ।	
कोहेण व माणेण व मायाए अहव लोभेणं	॥ २१३ ॥
हासेणं व भएण व सोएण व दुट्टकम्मयाए वा ।	
आलस्सेण य सहसागारेणं तह अणाभोगा	॥ २१४ ॥
ते मे खमंतु सव्वे, अहमवि तेसिं खमामि अवरहं ।	
मितीभावमुवगओ वेरपबंधेण य विमुक्को	॥ २१५ ॥
तह रज्जतलारत्तं गुत्तीवालत्तणं अमच्चत्तं ।	
लहिउं अईयकाले किं किं न कयं जियाण मए ?	॥ २१६ ॥
रणभूमिहया केई, केई ऊसासिया य सेहविया ।	
आहेडयम्मि वहिया, अन्ने य गहाविया दिव्वं	॥ २१७ ॥
दुव्वयणिया य केई, कुंभीपाएण पाइया अन्ने ।	
गुत्तीसु केइ छूढा, जणमज्जे धरिसिया अन्ने	॥ २१८ ॥
केई हडीसु खित्ता, अन्ने सूलासु रोविया, अवररे ।	
पीलाविया य जंतरे, पमहिया कडममद्देण	॥ २१९ ॥
संडसिया केइ जिया, अन्ने नियलेहिं दामिया चलणे ।	
अयसंकलसंकलिया, केई हत्थंदुयनिबद्धा	॥ २२० ॥
काण वि पट्टा गहिया, केई सि(सी)यारिया रसंता य ।	
काण वि हियए अरला दवाविया, तह सिला बहुसो	॥ २२१ ॥

सट्टेहि के वि निहया, नहेसुं बुं(?)छुं)दाइं केसि दिनाइं ।
काण वि रएण पूरिय गाढं सिया(?सीवा)विया उट्टं(?)ट्टं ॥ २२२
तिह्लकडाहिसु तलिया, सलिलपवाहे पवाहिया अत्रे ।
केई पलीय वहिया, गलहत्थं दाविया अत्रे ॥ २२३
उब्बंधिया तरूसुं केई, ढिंकुलिसु रोविया के वि ।
हिमपाए सिसिरेणं जलेण सिंचाविया अत्रे ॥ २२४
सिरछिन्ना के वि कया जीहा-कर-चरण-नासछिन्ना य ।
उद्धरियलोयणजुया, काण वि पाडाविया दसणा ॥ २२५
लुयकन्ना के वि कया, उक्खयकेसा य छिन्नउट्टुउडा ।
केई सत्थेहिं हया, अत्रे बंधाविया गाढं ॥ २२६
अवरे य खररूढा डिंडिमवज्जंतयम्मि पुरमज्जे ।
हिंडाविया विनडिया कलुणसरं कंदमाणा उ ॥ २२७
वहिया उद्विया वा परिताविय तस्सिया वि संठविया ।
संकामिय पीडाविय दूमिय संघट्टिया अवसा ॥ २२८
इय एव कुमारेहिं सत्ता रज्जाइ लहिय जे वहिया ।
अन्नायभवभएणं अमुणियजिणधम्मसारेण ॥ २२९
ते सव्वे खामेमी मण-वय-काएहिं सुट्टिओ धम्मे ।
देमि भवदुक्खभीओ ताणं मिच्छुक्कडं अज्ज ॥ २३०
एव नरत्ते पत्ते कयावरहेण खामणा विहिया ।
अह खामणं करेमी संपइ देवगइमासज्ज ॥ २३१
भवणवईणं मज्जे असुरईएसु दससु भेएसु ।
उववन्नेण मए जे दूहविया ते वि खामेमि ॥ २३२
परमाहम्मिसुरत्तं पावित्ता जं मए हरिसिएर्ण ।
नेरइयाई जीवा कयत्थिया तस्स निंदेमि ॥ २३३ ॥

सोलसभेएसु वि वणयरेसु उववज्जिऊण जे जीवा । केलिकलिलेण निहया करेमि मिच्छुक्कडं तेसिं	॥ २३४ ॥
मूढतेणं दसविहजंभगदेवत्तणम्मि पत्तेणं । असुहेणं चित्तेणं जमज्जियं तमिह निंदामि	॥ २३५ ॥
जेइसिएसु सुरत्तं पावित्ता जे विरहिया जीवा । सब्बे ते खामेमि य न तेसु वेरं ममं इन्हिं	॥ २३६ ॥
जे के वि मए सत्ता कयत्थिया रग-दोसवसएणं । वेमाणियदेवत्तं पावित्ता ते वि खामेमि	॥ २३७ ॥
किब्बिसिएसु उववज्जिऊण केलीकिलत्तणाओ जं । इयं पावं कम्मं सम्मं निंदामि तं सब्बं	॥ २३८ ॥
सारस्सयमाईणं अंतो उववज्जिऊण देवाणं । जं जाओ मि दुहत्थं तिहा उ निंदामि तमणत्थं	॥ २३९ ॥
गेविज्ज-उत्तरेसुं उववयत्तरेणं जियाण जं दुट्ठु । इयं मणसा वि तया तस्स उ मिच्छुक्कडं मज्झ	॥ २४० ॥
वंदित्तु चेइयाइं निरुवस्सग्गं च करिय उस्सग्गं । सक्कत्थयं च पभणइ पल्लंकासणविसवग्गे (?)	॥ २४१ ॥
काउं बारसवत्तं गुरुणो अग्गम्मि करिय विन्नत्तिं । चउहार तिहाहारं पडिवज्जइ अणसणं विहिणा	॥ २४२ ॥
सनमोक्कार तिवारं भवचरिमं भणइ तिविहमाहारं । तिविहारे चउगारं, चउहारे दुन्नि आगारा	॥ २४३ ॥
अह जइ खवगसरीरे दाहाईवेयणा समुट्ठेइ । गुरुणा महुरसरेणं अणुसट्ठी तस्स तो देया	॥ २४४ ॥
भवदुहमूलं मिच्छं कसायदोसा पमायकिरियाओ । अवि य असुद्धा लेसा चयसु तुमं, सरसु सज्झायं	॥ २४५ ॥

पढममणिच्च मसरणं एगत्तं अन्नयं च संसारं ।	
असुहं लोगसहावं कम्मासव कम्मसंवरणं	॥ २४६ ॥
कम्मस्स य निज्जरणं उत्तमगुणभावणा दुलहबोहिं ।	
इय भावणाओ बारस भावेसु तुमं सुदढचित्तो	॥ २४७ ॥
जइ कह वि वेयणत्तो छुहिओ सो चलइ नियपइन्नाओ ।	
तो सुगुरू उच्छहं सुपइन्ने महरवयणेणं	॥ २४८ ॥
सुण सोम ! अणन्नमणो एयं परिपालियं अणेगेहिं ।	
उवसग्गेहिं न भग्गं ते दिट्ठंते मणे धरसु	॥ २४९ ॥
जिणवर-गणहर-मुणिवर-समणी-सावय-सुसावियाईहिं ।	
हय-गयतिरियाईहिं य बालतवस्सीहिं नो चत्ता	॥ २५० ॥
तिन्नो य भवसमुद्धो इमेण जम्मेण होइ दुहछेओ ।	
अट्टविहकम्ममुक्को अइरेणं लहसि निव्वाणं	॥ २५१ ॥
इय उवसमसंजुत्तो सरीरपीडाइ झाइ अट्टं वा ।	
तो सुगुरू एगंते कवयं उववाइयं देइ	॥ २५२ ॥
तेण कयसदिढचित्तो मोहबलं हणइ सुगुरूवयणेणं ।	
पंचपरमिट्टिसारं नवकारं झायई खवगो	॥ २५३ ॥
पंचनमुक्कारसमा अंते वच्चंति जस्स दस पाणा ।	
सो जइ न जाइ मुखं अवस्स वेमाणो होइ	॥ २५४ ॥
हिययगुहाए नवकारकेसरी जाण संठिओ निच्चं ।	
कम्मट्टगंठिदोघट्टघट्टयं ताण परिणट्टं	॥ २५५ ॥
जिणसासणस्स सारो चउदसपुव्वाण जो समुद्धारो ।	
जस्स मणे नवकारो संसारो तस्स किं कुणइ ?	॥ २५६ ॥
नवकारपभावेणं जीवो नासेइ दुरियसंघायं ।	
नंदमणियारसिद्धी दिट्ठंतो इत्थ वत्थुम्मि	॥ २५७ ॥

वज्जेइ अट्ट-रुदं संसारविवड्डुणं कुगइमूलं ।	
सग्गाइसिद्धिहेउं धम्मं सुक्कं च झाइज्जा	॥ २५८ ॥
रउग थी नर वहुग्गसरयार(?)सुसडह् दालिदं ।	
जम्हा हणंति बोहिं दन्नि(?दु नि)याणे नवविहे चयसु	॥ २५९ ॥
कंदप्प देवकिब्बिस अभिओगा आसुरी य सम्मोहा ।	
इह-परलोए कामं जीविय-मरणं च नासंतु (?)	॥ २६० ॥
आराहणमुक्कोसं आराहिय जाइ अच्चुयं सड्डो ।	
साहू सिद्धि गच्छइ, दो वि जहन्नेण सोहम्मे	॥ २६१ ॥
भव्वाण सिद्धिहेउं भणिया आराहणा उ संखेवं ।	
सम्मं करेइ जो सो सिद्धिसुहं लहइ धम्मेणं	॥ २६२ ॥
अप्पक्खरा महत्था सभव्वजीवाण अत्थसिद्धिकरी ।	
सासयसिवसुक्खफला पज्जंताराहणा भणिया	॥ २६३ ॥

श्रीउद्योतनसूरिविरचित कुवलयमालाकथांतर्गतं

पंचणहमंतगडकेवलीणं

॥ आराहणापणगं ॥

मणिरहकुमारसाहू कामगइंदो वि मुणिवरो भयवं ।	
वईरगुत्तो य मुणी सयंभुदत्तो(? देवो) महारिसि त्ति	॥ १ ॥
महरहसाहू य तहा पंच वि एए तवं च काऊण ।	
वीरवरस्स भगवओ अंते आलोयणं दाउं	॥ २ ॥
आराहेऊण तओ जिणोवइट्टेण चेव मग्गेणं ।	
निट्टुवियअट्टकम्मा अंतगडा केवली जाया	॥ ३ ॥
जह मुणिवरेहिं एएहिं झोसियं कम्मसेन्नमसुहं पि ।	
तह अन्नेण वि मुणिणा झोसेयव्वं पयत्तेणं	॥ ४ ॥

साहियं च भगवया सव्वण्णुणा मणिरहकुमारसाहुणो जहातुज्झ थोवं
 आउयं ति जाणिरुण जहासुहं संलेहणाकम्मं पडिवज्जिरुण
 उत्तिमठणाराहणं (? काउं) ति । तओ मणिरहकुमारेण वि 'इच्छं' ति
 अणुमण्णमाणेण समाढत्ता चउखंधा आराहणा काउं । कयसंलेहणाकम्मो
 दिण्णालोयणवित्थरो णिसण्णो तक्कालप्पाओग्गे फासुयसंधारए ५

पणमामि तित्थनाहं तित्थे, तित्थाहिवं च उसभजिणं ।
 अवसेसे तित्थयरे वीरजिणंदं च नमिरुणं ॥ ६ ॥

णमिरुण गणहरिंदे आयरिए धम्मदायए सिरसा ।
 णमिरुण सव्वसाहू चउव्विहारहणं वोच्छं ॥ ७ ॥

णाणे दंसण चरणे वीरिय आराहणा चउत्थी उ ।
 णाणे अट्टवियप्पा, तं चिय वोच्छमि ता निउणं ॥ ८ ॥

पढमं काले विणए बहुमाणुवहाण तह अणिण्हवणे ।
 वंजण अत्थ तदुभए णाणस्साऽऽराहओ तेसु ॥ ९ ॥

जो काले सज्झाओ सो ण कओ, जो कओ अकालम्मि ।
 जं जहकालं ण कयं तं णिंदे तं च गरिहामि ॥ १० ॥

अब्भुट्टाणं अंजलि आसणदाणं च विणयपडिवत्ती ।
 जा न कयऽम्ह गुरूणं तमहं निंदामि भावेणं ॥ ११ ॥

भावेण अणुदिणं चिय एस गुरू पंडिओ महप्पा य ।
 ण कओ जो बहुमाणो मिच्छ हो दुक्कडं तस्स ॥ १२ ॥

जं जत्थ तवच्चरणं अंगोवंगेसु तह पइण्णेसु ।
 ण कयं उवहाणं मे इण्हिं निंदामि तं सव्वं ॥ १३ ॥

असुयं पि सुयं भणियं, सुयं पि असुयं ति मूढभावेणं ।
 अण्णाए णिण्हवियं तमहं णिंदामि भावेणं ॥ १४ ॥

मत्ता-बिंदुवियप्पं काउं अण्णत्थ जोडियं अत्थं ।	
वंजणविवंजणेण य एण्हिं निंदामि तं पावं	॥ १५ ॥
अमयप्पवाहसरिसे जिणवयणे जं कहावि मूढेण ।	
अत्थस्स विवज्जासो रइओ निंदे तयं पावं	॥ १६ ॥
सुत्त-उत्थाणं दोण्ह वि मोहेण व अहव होज्ज हासेणं ।	
जो कह वि विवज्जासो एण्हिं निंदामि तं पावं	॥ १७ ॥
उस्सुत्तो उम्मग्गो य अकरणिज्जो व्व एत्थ जो जोगो ।	
मोहंधेण ण दिट्ठो संपइ आराहिमो णाणं	॥ १८ ॥
एसो णाणायारे भयवं जइ खंडिओ मए कह वि ।	
मिच्छामि दुक्कडं तं, संपइ अह दंसणं वोच्छं	॥ १९ ॥
णिस्संकिय णिक्कंखिय णिव्वित्तिगिच्छ अमूढदिट्ठी य ।	
उववूह थिरीकरणे वच्छल्ल पभावणे अट्ट	॥ २० ॥
सच्चं जिणाण वयणं, एत्थ वियप्पो ण चेव कायव्वो ।	
'एवं होज्ज ण होज्ज व ?' जइ मह संका तयं णिंदे	॥ २१ ॥
गिण्हामि इमं दिक्खं एयं लिंगं इमो य परमत्थो ।	
मूढेण कंखिओ मे मिच्छ हो दुक्कडं तस्स	॥ २२ ॥
'मह होज्ज ण वा मोक्खो ?' आयरियाईण जा य वित्तिगिच्छ ।	
जइ मे कह वि कया सा णिंदामिह पावयं एण्हिं	॥ २३ ॥
दट्ठूण रिद्धिपूयं परवाईणं कुत्तित्थिमग्गोसु ।	
जइ मह दिट्ठी मूढा एण्हिं णिंदामि तं पावं	॥ २४ ॥
खमगं वेयावच्चं सज्झाए चेव वावडं साहुं ।	
उववूहणा य ण कया एस पमाओ तयं णिंदे	॥ २५ ॥
साहुकिरियासु कासु वि दट्ठुं सीयंतयं मुणिं ण कया ।	
बहुदोसे माणुस्से थिरिकरणा निदिरे तमहं	॥ २६ ॥

गुरु-बाल-तवस्सीणं समाणधम्माण वा वि सव्वाणं । वच्छल्लं ण कयं मे आहारईहिं तं निंदे	॥ २७ ॥
मेरु व्व णिप्पकंपं जिणाण वयणं तहा वि सत्तीए । ण कयं पभावणं मे एस पमाओ तयं निंदे	॥ २८ ॥
पावयणी धम्मकही वाई णेमिच्छिओ तवस्सी य । विज्जासिद्धो य कवी अट्टेव पभावया भणिया	॥ २९ ॥
सव्वाणं पि पसंसा कायंवा सव्वहा विसुद्धेण । सा ण कया तं णिंदे सम्मत्तारहणा सा हु	॥ ३० ॥
पंच समिईओ सम्मं गुत्तीओ तिण्णि जाओ भणियाओ । पवयणमाईयाओ चारित्तारहणा एसा	॥ ३१ ॥
इरियावहे पवत्तो जुगमेत्तणिहित्तणयणणिक्खेवो । जं ण गओ हं तइया मिच्छ मिह दुक्कडं तस्स	॥ ३२ ॥
जंपंतेणं तइया भासासमिएण जं ण आलत्तं । तस्स पमायस्साहं पायच्छित्तं पवज्जामि	॥ ३३ ॥
वत्थे भत्ते पाणे पत्तेसणगहणघासमादीया । एसणसमिई ण कया तं आणाखंडणं निंदे	॥ ३४ ॥
आयाणभंडमत्ते णिक्खेवण गहण ठावणे जं च । दुपमज्जियपडिलेहा एस पमाओ तयं निंदे	॥ ३५ ॥
उच्चारे पासवणे खेले सिंघाण जल्ल समिईओ । दुप्पडिलेह-पमज्जिय उम्मगो णिदिओ सो हु	॥ ३६ ॥
भंजंतो सीलवणं मत्तो मणकुंजये वियरमाणो । जिणवयणवारिबंधे जेण ण गुत्तो तयं निंदे	॥ ३७ ॥
जो वयणवणदवग्गी पज्जलिओ डहइ संजमारमं । मोणजलेण ण सित्तो एस पमाओ तयं निंदे	॥ ३८ ॥

- अयगोलओ व्व काओ जोगफुर्लिगेहि डहइ सव्वजिए ।
कुंडेण सो ण गुत्तो संजममइएण तं निंदे ॥ ३९ ॥
- इय एत्थ अईयारे षंचसु समिईसु तिसु य गुत्तीसु ।
जो कोइ महं जाओ तं निंदे तं च गरिहामि ॥ ४० ॥
- बारसविहम्मि वि तवे सब्भितरबाहिरे जिणक्खाए ।
संते विरियम्मि मए निगूहियं जं तयं निंदे ॥ ४१ ॥
- एवं च चउक्खंधं आराहणं आराहिरुण मणिरहकुमारसाहू अउव्वकरणेण
खवगसेढीए अणंतरणाण-दंसणं उप्पाडिरुण तक्काले कालस्स खययाए
अंतगडकेवली जाओ त्ति ॥ ४२ ॥
- एवं च वच्चमाणेसु दियहेसु कामगइंदसाहू वि नियआउक्खयं ।
जाणिरुण कयसंलेहणाकप्पो णिसण्णो संधारए ॥ ४३ ॥
- णमिरुण तिलोयगुरुं उसभं तेल्लेक्कमंगलं पढमं ।
अवसेसे य जिणवरे करेमि सामाइयं एण्हं ॥ ४४ ॥
- एस करेमि य भंते ! सामाइय तिविहजोगकरणेण ।
रग-दोसविमुक्को दोण्ह वि मज्झम्मि वट्टामि ॥ ४५ ॥
- जं सुहुमं बायरं वा पाणवहं लोह-मोहजुत्तेणं ।
तिविहेण कयं तिविहं तिविहेण वि वोसिरे सव्वं ॥ ४६ ॥
- जं कह वि मुसं भणियं हास-भय-क्कोध-लोभ-मोहेहिं ।
तं तिविहकालजुत्तं तिविहेणं वोसिरे तिविहं ॥ ४७ ॥
- थोवं बहुं व कत्थइ दव्वं पारक्कयं तु जं गहियं ।
तं तिविहम्मि वि काले वोसिर तिविहं पि तिविहेणं ॥ ४८ ॥
- जं णर-तिरिक्ख-दिव्वे मेहुणसंजोगभ्रवियं चित्तं ।
तं तिविहम्मि वि काले वोसिर तिविहं पि तिविहेण ॥ ४९ ॥

चित्ता-ऽचित्तो मीसो परिग्गहो कह वि भावसंजुत्तो । तिविहम्मि वि तं काले वोसिर तिविहं पि तिविहेण	॥ ५० ॥
रईए जं भुत्तं असणं पाणं व खाइमं अण्णं । तिविहम्मि वि तं काले वोसिर तिविहं पि तिविहेण	॥ ५१ ॥
जो मह धणे ममत्तो महिलासु य सुंदरसु तरुणीसु । रयणेसु रूवएसु व तिविहं, तिविहेण वोसिरिओ	॥ ५२ ॥
वत्थेसु जो ममत्तो पत्तेसु य डंडगोवगरणेसु । सीसेसु जो ममत्तो सव्वो तिविहेण वोसिरिओ	॥ ५३ ॥
पुत्तेसु जो ममत्तो धूयासु य सुंदरेसु भिच्चेसु । अहवा सहोयरेसु य सव्वो तिविहेण वोसिरिओ	॥ ५४ ॥
भइणीसु जो ममत्तो माया-वित्तेसु अहव मित्तेसु । सो सव्वो वि दुरंतो तिविहं तिविहेण वोसिरिओ	॥ ५५ ॥
सामिम्मि जो ममत्तो सयणे सुयणे व्व परिजणे वा वि । भवणे व्व जो ममत्तो सव्वो तिविहेण वोसिरिओ	॥ ५६ ॥
बंधुम्मि जो ममत्तो सेज्जा-संथार-फलहए वा वि । उवगरणम्मि ममत्तो सव्वो तिविहेण वोसिरिओ	॥ ५७ ॥
देहम्मि जो ममत्तो मा मे सीयाइ होज्ज देहस्स । सो सव्वो वि दुरंतो तिविहं तिविहेण वोसिरिओ	॥ ५८ ॥
णिययसहावममत्तो 'अम्ह सहावो' त्ति सुंदरो एसो । सो सव्वो वि दुरंतो वोसिरिओ मज्झ तिविहेण	॥ ५९ ॥
देसेसु जो ममत्तो 'अम्हं गामो य अम्ह नगरं' ति । सद्देसु जो ममत्तो तिविहेणं वोसिरे सव्वं	॥ ६० ॥
जो कोइ कओ कोवो कम्मि वि जीवम्मि मूढभावेणं । वोसिरिओ सो सव्वो एण्हिं, सो खमउ मह सव्वं	॥ ६१ ॥

जो कोइ कओ माणो कम्मि वि जीवम्मि मूढभावेणं । सो खमउ ममं सव्वं, वोसिरिओ सो मए माणो	॥ ६२ ॥
जा काइ कया माया कम्मि वि जीवम्मि मूढहियएण । सो खमउ ममं सव्वं, वोसिरिया सा मए माया	॥ ६३ ॥
जो कोइ कओ लोहो परस्स दव्वम्मि मूढहियएण । सो खमउ महं सव्वं, वोसिरिओ सो मए लोहो	॥ ६४ ॥
जो कोइ मए वहिओ कम्मि वि कालम्मि रागरत्तेणं । सो मज्झ खमउ एण्हिं, मिच्छ मिह दुक्कडं तस्स	॥ ६५ ॥
जो मे दुक्खावियओ ठाणा ठाणं व संकमं णीओ । सो खमउ मज्झ एण्हिं, मिच्छ मिह दुक्कडं तस्स	॥ ६६ ॥
पेसुण्णं जस्स कयं अलिए सच्चे व भाणिए दोसे । रणेण व दोसेण व एण्हिं सो खमउ मह सव्वं	॥ ६७ ॥
निटुर-खरफरुसं वा दुव्वयणं जस्स किंचि मे भणियं । विद्धं व मम्मवेहं सो सव्वं खमउ मम एण्हिं	॥ ६८ ॥
दाऊण ण दिण्णं चिय आसाभंगो व्व जस्स मे रइओ । दिज्जंतं व निरुद्धं सो एण्हिं खमउ मह सव्वं	॥ ६९ ॥
जो दीणो परिभूओ गहगहिओ रोरवाहिपरिभूओ । हसिओ विडंबणाहिं एण्हिं सो खमउ मह सव्वं	॥ ७० ॥
अण्णेसुं पि भवेसुं जो जं भणिओ अण्णिट्टुकंडुयं वा । सो खमउ मज्झ एण्हिं, एसो मे खामणाकालो	॥ ७१ ॥
मित्तं पि खमउ मज्झं, खमउ अमित्तो वि, खमउ मज्झत्थो । मित्ता-उमित्तविमुक्को मज्झत्थो एस मे जीवो	॥ ७२ ॥
खामेमि अहं मित्ते, एस अमित्ते वि हं खमावेमि । खामेमि दो वि वग्गे, मज्झत्था होंतु मे सव्वे	॥ ७३ ॥

मित्तो होइ अमित्तो, होंति अमिता खणेण ते मित्ता ।	
मित्ता-ऽमित्तविवेओ कारुण ण जुज्जए एण्हिं	॥ ७४ ॥
सयणा खमंतु मज्झं, खमंतु तह परियणा वि, खामेमि ।	
सयणो परो व्व संपइ दोण्णि वि सरिसा महं होंतु	॥ ७५ ॥
देवत्तणम्मि देवा, तिरिया तिरियत्तणम्मि जे केई ।	
दुक्खेण मए ठविया खमंतु ते मज्झ सव्वे वि	॥ ७६ ॥
नरयम्मि य नेइया, मणुया मणुयत्तणे वि जे केइ ।	
दुक्खेण मए ठविया खमंतु ते मज्झ सव्वे वि	॥ ७७ ॥
छण्ह वि जीवणिकायाण जं मए किंचि मंगुलं इयं ।	
ते मे खमंतु सव्वे एस खमावेमि सव्वे वि	॥ ७८ ॥
से जाणमजाणं वा राग-द्वेसेहि अहव मोहेणं ।	
जं दुक्खविया जीवा खमंतु ते मज्झ सव्वे वि	॥ ७९ ॥
खामेमि सव्वजीवे, सव्वे जीवा खमंतु मे ।	
मेत्ती मे सव्वभूएसु वेरं मज्झ ण केणइ	॥ ८० ॥
एवं च कयसावज्जजोगवोसिरणो पुव्वदुक्कयदूमियजंतुखामणापरो	
वड्डमाणसुहज्झवसायकंडओ अउव्वकरणपडिवण्णखवगसेट्ठिपरिणामो ।	
उप्पण्णकेवलनाण-दंसणधरो जाओ अंतगडो कामगइंदमुणिवरो त्ति ॥८१॥	
एवं च वच्चमाणेसु दियहेसु वइरगुत्तसाहू वि णारुण अत्तणो	
आउयकम्मक्खयं दिन्नालयणो उद्धरियसव्वसल्लो कयकायव्वो णिसन्नो	
संथारए	॥ ८२ ॥
एस करेमि पणामं जिणवरतित्थस्स बारसंगस्स ।	
तित्थयरणं च णमो, णमो णमो सव्वसाहूणं	॥ ८३ ॥
कारुण णमोक्कारं धम्मायरियस्स धम्मजणयस्स ।	
भावेण पडिक्कमणं एसो काहामि सव्वं पि	॥ ८४ ॥

कयसामाइयकम्मो सोहियइरियावहो समणचित्तो ।	
इच्छियगोयरचरिओ पगामसेज्जाए विरओ य	॥ ८५ ॥
मम मंगलमरहंता, सिद्धा, साहू य विणय-णाणधणा ।	
केवलिणा पन्नत्तो जो धम्मो मंगलं सो मे	॥ ८६ ॥
सरणं मह अरहंता, सिद्धा, साहू य बंभ-तवजुत्ता ।	
केवलिणा पणत्तो धम्मो ताणं च सरणं च	॥ ८७ ॥
जिणधम्मो मह माया, जणओ य गुरू, सहोयरो साहू ।	
सहधम्मयरा मह बंधवा य, सेसं पुणो जालं	॥ ८८ ॥
किं सारं ? जिणधम्मो, किं सरणं ? साहुणो जए सयले ।	
किं सोक्खं ? सम्मतं, को बंधो नाम ? मिच्छत्तं	॥ ८९ ॥
अस्संजमम्मि विरओ, राग-द्वेसे य बंधणं निंदे ।	
मण-वयण-कायदंडे विरओ तिण्हं पि डंडाणं	॥ ९० ॥
गुत्तीहिं तीहिं गुत्तो, निस्सल्ले तह य तीहिं सल्लेहिं ।	
मायानियाणसल्ले पडिक्कमे तह य मिच्छत्ते	॥ ९१ ॥
इङ्गीगारवरहिओ, सात-रसागारवे पडिक्कंतो ।	
नाणविराहणरहिओ, संपण्णो दंसणे चरणे	॥ ९२ ॥
तह कोह-माण-माया-लोभकसायस्स मे पडिक्कंतं ।	
आहार-भय-परिग्गह-मेहुणसर्णणं परिहरामि	॥ ९३ ॥
इत्थिकह-भत्त-देसे रायकहा चेय मे पडिक्कंता ।	
अट्टं रोहं धम्मे सुक्कज्झाणे पडिक्कमणं	॥ ९४ ॥
सह-रस-रूव-गंधे फासे य पडिक्कमामि कामगुणे ।	
काइय-अहिगरणादीपंचहिं किरियाहिं संकप्पे	॥ ९५ ॥
पंचमहव्वयजुत्तो पंचहिं समईहिं समियओ अहयं ।	
छज्जीवनिकायाणं संरक्खणमाणसे जुत्तो	॥ ९६ ॥

पडिकंतो छल्लेसा, सत्तभयट्टाणवज्जिओ अहयं । पम्हुट्टइट्टचेट्टो अट्टमयट्टाणपम्भट्टो	॥ ९७ ॥
नवबंधगुत्तिगुत्तो, दसविहधम्मम्मि सुट्टु आउत्तो । समणोवासगपडिमाएक्कारसयं पडिज्जंतो	॥ ९८ ॥
बारसभिकखूपडिमासंजुत्तो, तेरसाहिं किरियाहिं । चोद्दसभूयग्गामे पडिक्कमे खंडियं जं मे	॥ ९९ ॥
परमाहम्मियठाणे पण्णंरसं ते मए पडिक्कंते । गाहासोलसएहिं पडिक्कमे सोलसेहिं पिं	॥ १०० ॥
अस्संजमम्मि सत्तारसम्मि, अट्टारसे य अब्बंधे । एगूणवीससंखे पडिक्कमे णायअज्झयणे	॥ १०१ ॥
असमाहिट्टाणाणं वीसण्हं, एक्कवीससबलेहिं । बावीसपरीसहवेयणम्मि एत्थं पडिक्कंतो	॥ १०२ ॥
तेवीसं सूयगडे अज्झयणा ताण हं पडिक्कंतो । चउवीसं अरहंते अस्सद्दहणे पडिक्कंतो	॥ १०३ ॥
वीसं पंच य सिट्ठा समए जा भावणाओ ताणं पि । छव्वीसं दस कप्पे ववहार सद्दहे ते वि	॥ १०४ ॥
अणगारपकप्पाणं सत्तावीसा य सद्दहे अहयं । अट्टावीसविधम्मि आयारपगप्पगहणम्मि	॥ १०५ ॥
पावसुयपसंगाणं अउणत्तीसाण हं पडिक्कंतो । तीसं च मोहणिज्जे ठाणा णिंदामि ते सव्वे	॥ १०६ ॥
एक्कत्तीसं च गुणे सिद्धादीणं च सद्दहे ते वि । बत्तीसजोगसंगह पडिक्कमे सव्वठाणेसु	॥ १०७ ॥
तेत्तीसाए आसायणाहिं अरहंतआइया एगा । अरहंताणं पढमं णिंदे आसायणा जा उ	॥ १०८ ॥

सिद्धाणाऽऽयरियाणं तह य उवज्झाय-सव्वसाहूणं । समणीण सावयाण य सावियवग्गस्स जा वि कया	॥ १०९ ॥
देवाणं देवीणं इहलोग-परे य साहुवग्गस्स । लोगस्स य कालस्स य सुयस्स आसायणा जा उ	॥ ११० ॥
सुयदेवयाए जा वि य वायणआयरिय-सव्वजीवाणं । आसायणा उ रइया जा मे सा णिंदिया एण्हिं	॥ १११ ॥
हीणक्खर अच्चक्खर विच्चामेलिय तहा य वाइद्धं । पयहीण घोसहीणं अकालसज्झाइयं जं च	॥ ११२ ॥
छउमत्थो मूढमणो केत्तियमेत्तं च संभरइ जीवो । जं पि ण सुमरामि अहं मिच्छ मिह दुक्कडं तस्स	॥ ११३ ॥
सम्मत्त-संजमाइं किरियाकप्पं च बंभचेरं च । आरहेमि य नाणं, विवरीयं वोसिरामि त्ति	॥ ११४ ॥
जं जिणवरेहिं भणियं मोक्खपहे किंचि साहगं वयणं । आरहेमि तयं चिय, मिच्छवयणं परिहरामि	॥ ११५ ॥
णिगंथं पावयणं सच्चं तच्चं च सासयं कसिणं । सारं गुरुसुंदरयं कल्लाणं मंगलं सेयं	॥ ११६ ॥
पावारिसल्लगतणसंसुद्धं सिद्धसुद्धसद्धम्मं । दक्खारिसिद्धिमग्गं अवितहनिव्वाणमग्गं च	॥ ११७ ॥
एत्थं च ठिया जीवा सिज्झंती, कम्मणा विमुच्चंति । पालेमि इमं तम्हा, फासेमि य सुद्धभावेणं	॥ ११८ ॥
सम्मत्त-गुत्तिजुत्तो विलुत्तमिच्छत्त अप्पमतो य । पंचसमिईहिं समिओ समणो हं संजओ एण्हिं	॥ ११९ ॥
कायव्वाइं जाइं भणियाइं जिणेहिं मोक्खमग्गम्मि । जह तह ताइं तइया न कयाइं पडिक्कमे तस्स	॥ १२० ॥

पडिसिद्धाई जाई जिणेहिं एयम्मि मोक्खमग्गम्मि ।
 जइ मे ताई कयाई पडिक्कमे ताई सव्वाइं ॥ १२१ ॥
 दिट्ठंत-हेउजुत्तं तेहिं विउत्तं च सहहेयव्वं ।
 जइ किंचि ण सद्दहियं ता मिच्छा दुक्कडं तस्स ॥ १२२ ॥
 जे जह भणिए अत्थे जिणिदयंदेहिं समियपावेहिं ।
 विवरीए जइ भणिए मिच्छा मिहं दुक्कडं तस्स ॥ १२३ ॥
 उस्सुत्तो उम्मग्गो ओकप्पो जो कओ अईयारो ।
 तं णिदण-गरहाहिं सुज्झउ आलोयणेणं च ॥ १२४ ॥
 आलोयणाए अरिहा जे दोसा ते इहं समालोए ।
 सुज्झंति पडिक्कमणे दोसाओ पडिक्कमे ताण ॥ १२५ ॥
 उभएण वि अइयार केवि विसुज्झंति ते विसोहेमि ।
 पारिद्धावणिएणं अहसुद्धी तं चिय करेमि ॥ १२६ ॥
 काउस्सग्गेण तहा अइयार केइ जे विसुज्झंति ।
 अहवा तवेण अन्ने करेमि अब्भुट्ठिओ तं पि ॥ १२७ ॥
 छेएण विसुज्झंती, मूलेण वि के वि ते पवन्नो हं ।
 अणवट्ठावणजोग्गे पडिवन्नो जाव पारंची ॥ १२८ ॥
 दसविहपायच्छित्ते जे जहजोग्गा कमेण ते सव्वे ।
 सुज्झंतु मज्झ संपइ भावेण पडिक्कमंतस्स ॥ १२९ ॥
 एवं च आलोइयपडिक्कंतो विसुज्झमाणलेसो अउव्वकरणावन्नो
 खवगसेढीए समुप्पण्णणाण-दंसणो वीरियअंतरायआउक्खीणो अंतगग्घे
 वइरगुत्तमुणिवरो ति ॥ १३० ॥
 एवं च सयंभुदेवमहरिसी वि जाणिऊण नियआउयपरिमाणं
 कयदव्वभावसंलेहणाकम्मो कयकायव्ववावारो य निसण्णो संथारए,
 भणिउं च समाढत्तो ॥ १३१ ॥

नमिरुण सव्वसिद्धे निद्धयए पसंतसव्वभए ।	
बोच्छं मरणविभर्ति पंडिय-बालं समासेणं	॥ १३२ ॥
नारुण बालमरणं पंडियमरणेण नवरि मरियव्वं ।	
बालं संसारफलं, पंडियमरणं च नेव्वाणं	॥ १३३ ॥
को बालो ? किं मरणं ? बालो नामेण रग-दोसत्तो ।	
दोहिं चिय आगलिओ जं बद्धो तेण बालो त्ति	॥ १३४ ॥
मरणं पाणच्चाओ, पाणा उस्सासमाइया भणिया ।	
ताणं चाओ मरणं, सुण एण्हिं तं कहिज्जंतं	॥ १३५ ॥
कललावत्थासु मओ अब्बुयभावे वि कत्थइ विलीणो ।	
गलिओ पेसीसमए गब्भे बहुयाण णारीणं	॥ १३६ ॥
पिंडीमेत्तो कत्थइ गलिओ खारेण गब्भवासाओ ।	
अट्टियबंधे वि मओ, अणट्टिबंधे वि गलिओ हं	॥ १३७ ॥
खरखारमूलदड्ढो पंसुलि-समणी-कुमारि-रंडाणं ।	
गलिओ लोहियवाहा बहुसो हं नवरं संसारे	॥ १३८ ॥
कत्थइ भएण गलिओ, कत्थइ आयास-खेयवियणत्तो ।	
कत्थइ जणणीए अहं फालियपोट्टाए गयजीवो	॥ १३९ ॥
कत्थइ दरनीहरिओ जणणीजोणीए हं मुओ बहुसो ।	
कत्थइ नीहरिओ च्चिय गुरुवियणाभिभलो गलिओ	॥ १४० ॥
कत्थइ जणणीए अहं ठइयमुहो थणमुहेण वृहिओ हं ।	
कत्थइ पक्खित्तो च्चिय सवसयणे जीवमाणो वि	॥ १४१ ॥
जायावेहारिणीए कत्थइ हरिओ मि छट्टुदियहम्मि ।	
कत्थइ बलि च्चिय कओ जोगिणिसमयम्मि जणणीए	॥ १४२ ॥
कत्थइ पूयणगहिओ, कत्थइ सउणीगहेण गहिओ हं ।	
कत्थइ बिरालिगहिओ हओ मि वालग्गहगहेणं	॥ १४३ ॥

कथइ खासेण मओ, कथइ सोसेण सोसियसरीरो ।	
कथइ जरेण वहिओ, कथइ उयरेण भग्गो हं	॥ १४४ ॥
कथइ कुट्टेण अहं सडिओ सव्वेसु चेव अंगेसु ।	
कथइ भगंदरेणं दारियदेहो गओ निहणं	॥ १४५ ॥
दंतवियणाए कथइ, कथइ निहओ मि कण्णसूलेणं ।	
अच्छीदुक्खेण पुणो, सिरवियणाए गओ निहणं	॥ १४६ ॥
कथइ रुहिरपवाहेण नवर णित्थामयं गयं जीयं ।	
कथइ पुरीसवाहो ण संठिओ जाव वोलीणो	॥ १४७ ॥
कथइ लूयाए हओ, कथइ फोडीए कह वि निहओ हं ।	
कथइ मारीए पुणो, कथइ पडिया चडिक्का मे	॥ १४८ ॥
कथइ फोडेहिं मओ, कथइ सूलेण णवर पोट्टस्स ।	
कथइ वज्जेण हओ, कथ वि पडिओ मि टंकस्स	॥ १४९ ॥
कथइ सूलारूढो, कथइ उब्बंधिऊण वहिओ हं ।	
कथइ कारिमसेवा, कथइ मे गुग्गुलं धरियं	॥ १५० ॥
कथइ जलणपविट्ठो, कथइ सलिलम्मि आगया मच्चू ।	
कथइ गएण मलिओ, कथइ सीहेण गिलिओ हं	॥ १५१ ॥
कथइ तण्हाए मओ, कथइ सुक्को बुभुक्खवियणाए ।	
कथइ सावयखद्धो, कथइ सप्पेण डक्को हं	॥ १५२ ॥
कथइ चोरविलुत्तो, कथइ भुत्तो म्हि सन्निवाएणं ।	
कथइ सिंभेण पुणो, कथइ हो ! वात-पित्तेहिं	॥ १५३ ॥
कथइ इट्ठविओए, संपत्तीए अणिट्टलोयस्स ।	
कथइ सज्झसभरिओ उव्वाओ कथइ मओ हं	॥ १५४ ॥
कथइ चक्केण हओ, भिण्णो कुंतेहिं लउंडंपहरेहिं ।	
छिण्णो खग्गेण मओ, कथइ सेल्लेण भिण्णो हं	॥ १५५ ॥

कथइ असिधेणूए, कथइ मंतेहिं नवर निहओ हं ।	
कथइ सीएण मओ, कथइ उण्हेण सोसियओ	॥ १५६ ॥
अईए कथवि मओ, मुत्तनिरोहेण कथइ मओ मि ।	
कथइ वच्चनिरोहे, कथइ य अजिन्नदोसेणं	॥ १५७ ॥
कथवि कुंभीपाए, कथइ करवत्तफालिओ निहओ ।	
कथइ कडाहडड्ढो, कथइ कत्तीसमुक्कतो	॥ १५८ ॥
कथइ जलयरगिलिओ, कथइ पक्खीविलुत्तसव्वंगो ।	
कथइ अवरोप्परयं, कथ वि जंतम्मि छूढो हं	॥ १५९ ॥
कथइ सत्तूहिं हओ, कथइ कसघायजज्जरो पडिओ ।	
साहसबलेण कथइ मच्चू, विसभक्खणेणं च	॥ १६० ॥
मणुयत्तणम्मि एवं बहुसो एक्केक्कयं मए पत्तं ।	
तिरियत्तणम्मि एण्हिं साहिज्जंतं णिसामेह	॥ १६१ ॥
रे जीव ! तुमं भणिमो कायर ! मा जूर मरणकालम्मि ।	
चित्तेसु इमाइं खणं हियएणाणंतमरणाइं	॥ १६२ ॥
जइया रे ! पुढविजिओ आसि तुमं खणण-खारमाईहिं ।	
अवरोप्परसत्थेहिं य अव्वो ! कह मारणं पत्तो	॥ १६३ ॥
किर जिणवरेहिं भणियं दप्पियपुरिसेण आहओ थेरो ।	
जा तस्स होइ वियणा पुढविजियाणं तहक्कंते	॥ १६४ ॥
रे जीय ! जलजियत्ते बहुसो पीओ सि खोहिओ सुक्को ।	
अवरोप्परसत्थेहिं सी-उण्हेहिं च सोसविओ	॥ १६५ ॥
अमणिजियत्ते बहुसो जल-धूलि-कलिचवरिसणिवहेणं ।	
रे रे ! दुक्खं पत्तो तं सरमाणो सहसु एण्हिं	॥ १६६ ॥
सी-उण्हखलणदुक्खे अवरोप्परसंगमे य जं दुक्खं ।	
वाउक्कायजियत्ते तं सरमाणो सहसु एण्हिं	॥ १६७ ॥

छेयण-फालण-डाहे मुसुमूरण भंजणे य जं मरणं ।
 वणकायमुवगएणं तं बहुसो विसहियं जीव ! ॥ १६८ ॥
 तसकायत्ते बहुसो खइओ जीवेण जीवमाणो हं ।
 अकंतो पाएहिं मओ उ सी-उणहदुक्खेहिं ॥ १६९ ॥
 सेल्लेहिं हओ बहुसो सूयरभावम्मि तं मओ रण्णे ।
 हरिणत्तणे वि निहओ खुरप्प-सरभिन्नपोट्टिल्ले ॥ १७० ॥
 सिंघेण पुणो खइओ मुसुमूरियसंधिबंधणावयवो ।
 एयाइं चितयंतो विसहसु वियणाओ घोराओ ॥ १७१ ॥
 तित्तिर-कवोयसउणत्तणम्मि तह ससय-मोरपसुभावे ।
 पासत्थं चिय मरणं बहुसो पत्तं तए जीय ! ॥ १७२ ॥
 पारद्धिण पहाओ णट्ठो सरसल्लवेयुणायिल्ले ।
 ण य तं मओ ण जीओ मुच्छमोहं उवगओ सि ॥ १७३ ॥
 दट्ठुण पदीवसिहं किर एयं णिम्मलं महारयणं ।
 'गेण्हामि' त्ति सयण्हं पयंगभावम्मि दइत्ठे सि ॥ १७४ ॥
 बडिसेण मच्छभावे, गीएण मयत्तणे विवण्णो सि ।
 गंधेण महुररत्ते बहुसो रे ! पाविओ मरणं ॥ १७५ ॥
 किं वा बहुएण भणिएण ?
 जाइं जाइं जाओ अणंतसो एक्कमेक्कभेयाए ।
 तत्थ य तत्थ मओ हं अव्वो ! बालेण मरणेणं ॥ १७६ ॥
 णरयम्मि जीव ! तुमए णाणादुक्खाइं जाइं सहियाइं ।
 एण्हिं ताइं सरंतो विसहेज्जसु वेयणं एयं ॥ १७७ ॥
 करवत्त-कुंभि-रुक्खे सिंबलि-वेयरणि-वांलुयापुलिणे ।
 जइ सुमरसि एयाइं ता विसहसु वेयणं एयं ॥ १७८ ॥

तेतीससागरां णरए जा वेयणा सहिज्जंती ।	
ता कीस खणं एक्कं विसहामि ण वेयणं एयं ?	॥ १७९ ॥
देवत्तणम्मि बहुसो रणंतरसणाओ गुरुणियंबाओ ।	
मुक्काओ देवीओ मा रज्जसु असुइणारीसु	॥ १८० ॥
वज्जिंदनील-मरगयसमप्पभं सासयं वरं भवणं ।	
मुक्कं सग्गम्मि तए वोसिर जरकडणिकयमेयं	॥ १८१ ॥
णाणामणि-मोत्तियसंकुलाओ आबद्धइंदचावाओ ।	
रयणाणं रासीओ मोत्तुं मा रज्ज अत्थेसु	॥ १८२ ॥
ते के वि देवदूसे दिव्वंगे दिव्वभोगफरिसिल्ले ।	
मोत्तूण तुमं तइया संपइ मा रज्ज कंथडए	॥ १८३ ॥
वररयणणिम्मियं पिव कणयमयं कुसुमरेणुसोमालं ।	
चइरुण तत्थ देहं कुण जरदेहम्मि मा मुच्छं	॥ १८४ ॥
मा तेसु कुण नियाणं सग्गे किर एरिसीओ रिद्धीओ ।	
मा चित्तेसु य सुपुरिस !, होइ सयं चेव जं जोगं	॥ १८५ ॥
देहं असुइसगब्भं भरियं पुण मुत्त-पित्त-रुहिरेण ।	
रे जीव ! इमस्स तुमं मा उवरिं कुणसु पडिबंधं	॥ १८६ ॥
पुण्णं पावं च दुवे वच्चंति जिएण नवरि सह एए ।	
जं पुण इमं सरीरं कत्तो तं चलइ ठाणाओ ?	॥ १८७ ॥
मा मह सीयं होहिइ ठइओ विविहेहिं वत्थ-पोत्तेहिं ।	
वच्चंते उण जीए खलस्स कण्णं पि नो चलियं	॥ १८८ ॥
मा मह उण्हं होहिइ इमस्स देहस्स छत्तयं धरियं ।	
तं जीवगमणसमए खलस्स सव्वं पि पम्हुट्टं	॥ १८९ ॥
मा मह छुहा भवीहिइ इमस्स देहस्स संबलं वूढं ।	
तं जीवगमणकाले कह व कयग्घेण णो सरियं ?	॥ १९० ॥

मा मे तण्हा होहिइ मरुत्थलीसुं पि पाणियं वूढं । तेण च्चिय देह ! तुमं खलगहिओ किं ण सुकएण ?	॥ १९१ ॥
तहलालियस्स तहपालियस्स तहगंध-मल्लसुरहिस्स । खलदेह ! तुज्ज जुत्तं पयं पि णो देसि गंतव्वे	॥ १९२ ॥
अव्वो ! जणस्स मोहो धम्मं मोत्तूण गमणसुसहायं । देहस्स कुणइ पेच्छसु तद्दियहं संव्वकज्जाइं	॥ १९३ ॥
णत्थि पुहईए अण्णो अविसेसो जारिसो इमो जीवो । देहस्स कुणइ सव्वं, धम्मस्स ण गेण्हए नामं	॥ १९४ ॥
धम्मेण होइ सुगई देहो वि विलोट्टए मरणकाले । तह वि कयग्घो जीवो देहस्स सुहाइं चित्तेइ	॥ १९५ ॥
छारस्स होइ पुंजो, अहवा किमियाण सिलिसिल्लैताण । सुक्खइ रविकिरणेहिं वि, होहिइ पूयस्स व पवाहो	॥ १९६ ॥
भत्तं व सउणयाणं, भक्खं वा साण-कोल्हुयाईणं । होहिइ पत्थरसरिसं अव्वो ! सुक्कं व कट्टं वा	॥ १९७ ॥
ता एरिसेण संपइ अहमसरीरेण जइ तवो होइ । लद्धं जं लहियव्वं मा मुच्छं कुणसु देहम्मि	॥ १९८ ॥
देहेण कुणह धम्मं अंतम्मि विलोट्टए पुणो देहं । फग्गुणमासं खेल्लह परसंतेणेव पिट्ठेणं	॥ १९९ ॥
ताविज्जउ कुणह तवं भिण्णं जीवाओ पुग्गलं देहं । कट्टजलंतिगाले परहत्थेणेव तं जीव !	॥ २०० ॥
देहेण कुणह धम्मं अंतम्मि विलोट्टए पुणो एयं । उट्टस्स पामियंगस्स वाहियं जं तयं लद्धं	॥ २०१ ॥
पोग्गलमइयं कम्मं हम्मउ देहेण पोग्गलमएणं । रे जीव ! कुणसु एयं विल्लं विल्लेण फोडेसु	॥ २०२ ॥

अवस-वसएहिं देहो मोत्तव्वो ता वरं सवसएहिं ।

जो हसिरोइरीए वि पाहुणो ता वरं हसिरी ॥ २०३ ॥

रे जीव ! तुमं भण्णसि निसुणेतो मा करे गयणिमीलं ।

देहस्स उवरि मुच्छं णिब्बुद्धिय ! मा करेज्जासु ॥ २०४ ॥

सो णत्थि कोइ जीवो जयम्मि सयलम्मि एत्थ रे जीव ! ।

जो जो तए ण खइओ, सो वि हु तुमए भमंतेणं ॥ २०५ ॥

सो णत्थि कोइ जीवो जयम्मि सयलम्मि तुह भमंतस्स ।

ण य आसि कोइ बंधू तुह जीव ! ण जस्स तं बहुसो ॥ २०६ ॥

सो णत्थि कोइ जीवो जयम्मि सयलम्मि सुणसु ता जीव ! ।

जो णासि तुज्झ मित्तं सत्तू वा तुज्झ नो आसि ॥ २०७ ॥

जे पेच्छसि आगासे धरणीए वणे णई तलाए वा ।

ते जाण मए सव्वे सयहुत्तं भक्खिया आसि ॥ २०८ ॥

जं जं पेच्छसि एयं पोग्गलरूवं जयम्मि रे जीव ! ।

तं तं तुमए भुत्तं अणंतसो तं च एएण ॥ २०९ ॥

तं णत्थि किं पि ठाणं चोद्दसरज्जुम्मि एत्थ लोगम्मि ।

जत्थ ण जाओ ण मओ अणंतसो, मुणसु रे जीव ! ॥ २१० ॥

गोसे मज्झण्हे वा पओसकालम्मि अहव राईए ।

सो णत्थि कोइ कालो जाओ य मओ य णो जम्मि ॥ २११ ॥

जाओ जलम्मि, निहओ थलम्मि, थलवड्ढिओ जले निहओ ।

ते णत्थि जलथले वा जाओ य मओ य णो जत्थ ॥ २१२ ॥

जाओ धरणीए तुमं निहओ गयणम्मि निवडिओ धरणिं ।

गयण-धरणीण मज्झे जाओ य मओ य तं जीय ! ॥ २१३ ॥

जीवम्मि तुमं जाओ निहओ जीवेण पालिओ जीवे ।

जीवेण य जीवंतो जीयत्थं भक्खिओ जीव ! ॥ २१४ ॥

जीवेण य तं जाओ, जीवावियओ य तं च जीवेणं ।
 संवड्ढिओ जिएणं, जीवेहि य मारिओ बहुसो ॥ २१५ ॥
 ता जत्थ जत्थ जाओ सच्चित्ता-ऽच्चित्त-मीसजोणीसु ।
 ता तत्थ तत्थ मरणं तुमए रे पावियं जीव ! ॥ २१६ ॥
 मरणाइं अणंताइं तुमए पत्ताइं जाइं रे जीव ! ।
 सव्वाइं ताइं जाणसु अग्गाणुया ! बालमरणाइं ॥ २१७ ॥
 किं तं पंडियमरणं ? 'पंडा' बुद्धि त्ति, तीए जो जुत्तो ।
 सो 'पंडिओ' त्ति भण्णइ, तस्स हु मरणं इमं होइ ॥ २१८ ॥
 पायवमरणं एक्कं इंगिणिमरणं लगंडमरणं च ।
 संथारयम्मि मरणं, सव्वाइं णियमजुत्ताइं ॥ २१९ ॥
 छज्जीवनिकायाणं रक्खापरमं तु होइ जं मरणं ।
 तं चिय पंडियमरणं, विवरीयं बालमरणं तु ॥ २२० ॥
 आलोइयम्मि मरणं जं होही पंडियं तयं भणियं ।
 होइ पडिक्कमणेण य, विवरीयं जाण बालं ति ॥ २२१ ॥
 दंसण-णाण-चरित्ते आराहेउं हवेज्ज जं मरणं ।
 तं हो पंडियमरणं, विवरीयं बालमरणं ति ॥ २२२ ॥
 तित्थयराइपणामे जिणवरवयणम्मि वट्टमाणस्स ।
 तं हो पंडियमरणं, विवरीयं बालमरणं तु ॥ २२३ ॥
 किं वा बहुणा ? एत्थं पंडियमरणेण सग्ग-मोक्खाई ।
 बालमरणेण एसो संसारो सासओ होइ ॥ २२४ ॥
 एयं नाऊण तुमं रे जीव ! सुहाइं नवर पत्थेंतो ।
 चइऊण बालमरणं, पंडियमरणं मरसु एण्हिं ॥ २२५ ॥
 छेयण-भेयण-ताडण-अवरोप्परभक्खणाइं णरंसु ।
 एयाइं संभरंतो पंडियमरणं मरसु एण्हिं ॥ २२६ ॥

- णत्थण-वाहण-अंकण-अवरोप्परभक्खणाइं तिरिएसु ।
 एयाइं संभरंतो पंडियमरणं मरसु एण्हिं ॥ २२७ ॥
- जाइ-जरा-मरणाइं रोमायंके य तह य मणुएसु ।
 जइ सुमरसि एयाइं पंडियमरणं मरसु एण्हिं ॥ २२८ ॥
- इट्ठविओओ गरुओ, अणिट्ठसंपत्ति-चवणदुक्खाइं ।
 एयाइं संभरंतो पंडियमरणं मरसु एण्हिं ॥ २२९ ॥
- रे जीव ! तुमे दिट्ठो अणुभूओ जो सुओ य संसारो ।
 बालमरणेहिं एसो, पंडियमरणं मरसु तम्हा ॥ २३० ॥
- एकं पंडियमरणं छिंदइ जाईसयाइं बहुयाइं ।
 तं मरणं मरियव्वं जेण मुओ सुम्मओ होइ ॥ २३१ ॥
- सो सुम्मओ त्ति भन्नइ जो ण वि मरिही पुणो वि संसारे ।
 निद्धयसव्वकम्मो सो सिद्धो जइ परं मोक्खो ॥ २३२ ॥
- नत्थि मरणस्स नासो तित्थयराणं पि अहव इंदाणं ।
 तम्हा अवस्समरणे पंडियमरणं मरसु एकं ॥ २३३ ॥
- जइ मरणेण न कज्जं, खिन्नो मरणेहिं, भयसि मरणाइं ।
 ता मरणदुक्खभीरुय ! पंडियमरणं मरसु एण्हिं ॥ २३४ ॥
- अह इच्छसि मरणाइं, मरणेहिं य नत्थि तुज्झ निव्वेओ ।
 ता अच्छसु वीसत्थो जम्मण-मरणारहट्ठम्मि ॥ २३५ ॥
- इय बाल-पंडियाणं मरणं नाऊण भावओ एण्हिं ।
 एसो पंडियमरणं पडिवण्णो भवसउत्तारं ॥ २३६ ॥
- एवं भणमाणस्स सयंभुदेवस्स महारिसिणो अउव्वकरणं ।
 खवगसेढीए अणंतरं केवलवरनाण-दंसणं समुप्पण्णं, समएणं
 च आउयकम्मक्खयओ गओ अणुत्तरगइं सयंभुदेवमारिसि त्ति ॥ २३७ ॥

एवं च वच्चंतेसु दियहेसु महारहसाहू वि नाऊण थोवसेसं आउयं
दिन्नगुरुयणालोयणो पडिक्कंतसव्वपावट्टाणो संलेहणासंलिहियंगो सव्वहा
कयसव्वकायव्वो उवविट्ठो संथारए । तत्थ य नमोक्कारपरमो अच्छिं
पयत्तो ॥ २३८ ॥

एस करेमि पणामं अरहंताणं विसुद्धकम्माणं ।
सव्वाइसयसमग्गा अरहंता मंगलं मज्झ ॥ २३९ ॥

उसभाईए सव्वे चउबीसं जिणवरे नमंसामि ।
होर्हिंति जे वि संपइ ताणं पि कओ नमोक्कारे ॥ २४० ॥

ओस(? उस्स)प्पिणि तह अवसप्पिणीसु सव्वासु जे समुप्पण्णा ।
तीयाणागयभूए सव्वे वंदामि अरहंते ॥ २४१ ॥

भरहे अवरविदेहे पुव्वविदेहे य तह य एरवए ।
पणमामि पुक्खरद्धे धायइसंडे य अरहंते ॥ २४२ ॥

अच्छंति जे वि अज्ज वि णर-तिरिए देव-नरयजोणीसु ।
एगाणेगभवंतरभविए वंदामि तित्थयरे ॥ २४३ ॥

तित्थयरनाम-गोयं वेएंते बंधमाण बद्धे य ।
बंधंसु जे वि जीवा अज्जं चिय ते वि वंदामि ॥ २४४ ॥

विहरंति जे मुणिंदा छउमत्था अहव जे गिहत्था वा ।
उप्पन्नानाणरयणा सव्वे तिविहेण वंदामि ॥ २४५ ॥

जे संपइ परिसत्था अहवा जे समवसरणमज्झत्था ।
देवच्छंदगया वा जे वा विहरंति धरणियले ॥ २४६ ॥

साहेंति जे वि धम्मं जे वि न साहेंति छिन्नमयमोहा ।
वंदामि ते वि सव्वे तित्थयरे मोक्खमग्गस्स ॥ २४७ ॥

तित्थयरीओ तित्थंकरे य सामे य कसिणगोरे य ।
मुत्ताहल-पउमाभे सव्वे तिविहेण वंदामि ॥ २४८ ॥

उज्झियरज्जे अहवा कुमारए दारसंगहसणाहे ।	
सावच्चे निरवच्चे सब्बे तिविहेण वंदामि	॥ २४९ ॥
भव्वाण भवसमुद्दे निबुडुमाणाण तरणकज्जम्मि ।	
तित्थं जेहिं कयमिणं तित्थयराणं नमो ताणं	॥ २५० ॥
तित्थयराण पणामो जीवं तारेइ दुक्खजलहीओ ।	
तम्हा पणमह सव्वायरेण ते चेय तित्थयरे	॥ २५१ ॥
लोगगुरूणं ताणं तित्थयराणं च सव्वदरिसीणं ।	
सव्वण्णुणं ताणं नमो नमो सव्वभावेणं	॥ २५२ ॥
अरहंतनमोक्कारो जइ कीरइ भावओ इह जणेणं ।	
ता होइ सिद्धिमग्गो भवे भवे बोहिलाभाय	॥ २५३ ॥
अरहंतनमोक्कारो तम्हा चित्तेमि सव्वभावेणं ।	
दुक्खसहस्सविमोक्खं अह मोक्खं जेण पावेमि	॥ २५४ ॥
सिद्धाण णमोक्कारो करेमु भावेण कम्मसुद्धाणं ।	
भवसयसहस्सबद्धं धंतं कम्मिंधणं जेहिं	॥ २५५ ॥
सिज्झंति जे वि संपइ सिद्धा सिज्झिंसु कम्मखययाए ।	
ताणं सव्वाण नमो तिविहेणं करणजोएणं	॥ २५६ ॥
जे केइ तित्थसिद्धा अतित्थसिद्धा व एक्कसिद्धा वा ।	
अहवा अणेगसिद्धा ते सब्बे भावओ वंदे	॥ २५७ ॥
जे वि य सर्लिगसिद्धा गिहिलिगे कह वि, जे कुर्लिगे वा ।	
तित्थयरसिद्धसिद्धा सामण्णा जे वि ते वंदे	॥ २५८ ॥
इत्थील्लिगे सिद्धा पुरिसेण णपुंसएण जे सिद्धा ।	
पत्तेयबुद्धसिद्धा बुद्ध-सयंबुद्धसिद्धा य	॥ २५९ ॥
जे वि निसन्ना सिद्धा अहव निवण्णा ठिया व उस्सग्गे ।	
उत्ताणय-पासेल्ला सब्बे वंदामि तिविहेणं	॥ २६० ॥

निसि दियह पदोसे वा सिद्धा मज्झणह-गोसकाले वा ।	
कालविवक्खासिद्धा सव्वे वंदामि तिविहेणं	॥ २६१ ॥
जोव्वणसिद्धा बाला थेरा तह मज्झिमा य जे सिद्धा ।	
दीवऽन्नदीवसिद्धा सव्वे तिविहेण वंदामि	॥ २६२ ॥
दिव्वावहारसिद्धा समुद्दसिद्धा गिरीसु जे सिद्धा ।	
जे केइ भावसिद्धा सव्वे तिविहेण वंदामि	॥ २६३ ॥
जे जत्थ केइ सिद्धा काले खेत्ते य दव्वभावे वा ।	
ते सव्वे वंदे हं सिद्धे तिविहेण करणेणं	॥ २६४ ॥
सिद्धाण नमोक्कारो जइ लब्भइ उवठिए मरणकाले ।	
ता होइ सुगइमग्गो अन्ने सिद्धि पि पावेंति	॥ २६५ ॥
सिद्धाण नमोक्कारो जइ कीरइ भावओ असंगेहिं ।	
रुंभइ कुगईमग्गं सग्गं सिद्धि च पावेइ	॥ २६६ ॥
सिद्धाण नमोक्कारं तम्हा सव्वायरेण काहामि ।	
छेत्तूण मोहजालं सिद्धिपुरिं जेण पावेमि	॥ २६७ ॥
पणमामि गणहराणं जिणवयणं जेहिं सुत्तबंधेणं ।	
बंधेऊण तह कयं पत्तं अम्हारिसा जाव	॥ २६८ ॥
चोद्दसपुव्वीण नमो, आयरियाणं तहूणपुव्वीणं ।	
वायगवसभाण नमो, नमो य एक्कारसंगीणं	॥ २६९ ॥
आयारधराण नमो धारिज्जइ जेहिं पवयणं सयलं ।	
नाणधराणं ताणं आयरियाणं पणिवयामि	॥ २७० ॥
नाणायारधराणं दंसण-चरणे विसुद्धभावाणं ।	
तव-विरियधराण नमो आयरियाणं सुधीराणं	॥ २७१ ॥
जिणवयणं दिप्पंतं दीवंति पुणो पुणो ससत्तीए ।	
पवयणपभासयाणं आयरियाणं पणिवयामि	॥ २७२ ॥

गूढं पवयणसारं अंगोवंगे समुद्सरिसम्मि ।	
अम्हारिसेहिं कत्तो तं नज्जइ थोयबुद्धीहिं ?	॥ २७३ ॥
तं पुण आयरिएहिं पारंपरण दीवियं एत्थ ।	
जइ होज्ज न आयरिया को तं जाणेज्ज सारमिणं ?	॥ २७४ ॥
सूयणमेत्तं सुत्तं, सूइज्जइ केवलं तर्हि अत्थो ।	
जं पुण से वक्खाणं तं आयरिया पगासेंति	॥ २७५ ॥
बुद्धीसिणेहजुत्ता आगमजलणेण सुट्टु दिप्पंता ।	
कह पेच्छउ एस जणो सूरिपईवा जर्हि णत्थि ?	॥ २७६ ॥
चारित्तसीलकिरणो अन्नाणतमोहनासणो विमलो ।	
चंदसमो आयरियो भविए कुमुए व्व बोहेइ	॥ २७७ ॥
दंसणविमलपयावो दसदिसिपसरंतनाणकिरणिल्लो ।	
जत्थ ण रवि व्व सूरी मिच्छत्तमंधओ देसो	॥ २७८ ॥
उज्जोयओ व्व सूरो, फलओ कप्पहुमो व्व आयरिओ ।	
चित्तमणि व्व सुहओ जंगमत्तित्थं पणिवयामि	॥ २७९ ॥
जे जत्थ केइ खेत्ते काले भावे व सव्वहा अत्थि ।	
तीताणागय-भूया ते आयरिए पणिवयामि	॥ २८० ॥
आयरियनमोक्कारो जइ लब्भइ मरणकालवेलाए ।	
भावेण कीरमाणो सो होहिइ बोहिलाभाए	॥ २८१ ॥
आयरियनमोक्कारो जइ कीरइ तिविहजोगजुत्तेहिं ।	
तो जम्म-जरा-मरणे छिंदइ बहुए न संदेहो	॥ २८२ ॥
आयरियनमोक्कारो कीरंतो सल्लगत्तणो होइ ।	
होइ नरामरसुहओ अक्खयफलदाणदुल्ललिओ	॥ २८३ ॥
तम्हा करेमि सव्वायेरेण सूरीण हो ! नमोक्कारं ।	
कम्मकलंकविमुक्को अइरा मोक्खं पि पावेस्सं	॥ २८४ ॥

उज्झायाणं च नमो संगोवंगं सुयं धरंताणं ।	
सिस्सगणस्स हियट्ठा झरमाणाणं च तं चैव	॥ २८५ ॥
सुत्तस्स होइ अत्थो सुत्तं पाढेति ते उवज्झाया ।	
अज्झावयाण तम्हा पणमह परमेण विणएण	॥ २८६ ॥
सज्झायसलिलनिवहं झरंति जे गिरियड व्व तद्दिदयहं ।	
उज्झायाण य ताणं भत्तीए अहं पणिवयामि	॥ २८७ ॥
जे कम्मखयट्ठाए सुत्तं पाढेति सुद्धलेसिल्ल ।	
न गणेति निययदुक्खं पणओ अज्झाबए ते हं	॥ २८८ ॥
उज्झायाणं तेसिं भद्दं जे नाण-दंसणसमिद्धा ।	
बहुभवियबोहिजणयं झरंति सुत्तं सयाकालं	॥ २८९ ॥
अज्झावयस्स पणमह जस्स पसाएण सव्वसुत्ताणि ।	
नज्जंति पढिज्जंति य पढमं चिय सव्वसाहूर्हि	॥ २९० ॥
उवझायनमोक्कारो कीरंतो मरणदेसकालम्मि ।	
कुगइं रुंभइ सहसा, सोग्गइमग्गम्मि उवणेइ	॥ २९१ ॥
उवझायनमोक्कारो लाभं बोहीए कुणइ कीरंतो ।	
तम्हा पणमह सव्वायरेण अज्झावयं साहुं	॥ २९२ ॥
उवझायनमोक्कारो सुहाण सव्वाण होइ तं मूलं ।	
दुक्खक्खयं च काउं जीवं ठवेइ मोक्खम्मि	॥ २९३ ॥
साहूण नमोक्कारं करेमि तिविहेण करणजोएणं ।	
जेण भवलक्खबद्धं खणेण पावं विणासेमि	॥ २९४ ॥
पणमह तिगुत्तिगुत्ते विलुत्तमिच्छत्तपत्तसम्मत्ते ।	
कम्मकरवत्तपत्ते उत्तमसत्ते पणिवयामि	॥ २९५ ॥
पंचसु समिईसु जए तिसल्लपडिपेल्लणम्मि गुरुमल्ले ।	
जउविकहापम्मुक्के मय-मोहविवज्जिए धीरे	॥ २९६ ॥

पणमामि सुद्धलेसे कसायपरिवज्जिए जियाण हिए । छज्जीवकायरक्खणपरे य पारंपरं पत्ते	॥ २९७ ॥
चउसण्णाविप्पजढे दढव्वए वयगुणेहिं संजुत्ते । उत्तमसत्ते पणओ अपमत्ते सव्वकालं पि	॥ २९८ ॥
परिसहबलपडिमल्ले उवसग्गसहे पहम्मि मोक्खस्स । विकहा-पमायरहिए सहिए वंदामि समणे हं	॥ २९९ ॥
सुमणे समणे सुयणे समणे, समणे य पावपंकस्स । सवए समए सुहए सहए समणे अहं वंदे	॥ ३०० ॥
साहूण नमोक्कारो जइ लब्भइ मरणदेसकालम्मि । चिंतामणि व्व लद्धे किं मग्गसि कायमणियाइं ?	॥ ३०१ ॥
साहूण नमोक्कारो कीरंतो अवहरेज्ज जं पावं । पावाण कत्थ हियए णिवसइ एसो अउण्णाणं ?	॥ ३०२ ॥
साहूण नमोक्कारो कीरंतो भावमेत्तसंसुद्धो । सयलसुहाणं मूलं मोक्खस्स य कारणं होइ	॥ ३०३ ॥
तम्हा करेमि सव्वायरेण साहूण तं नमोक्कारं । तरिरुण भवसमुद्धं मोक्खद्दीवं च पावेमि	॥ ३०४ ॥
एए जयम्मि सारा पुरिसा पंचेव ताण नवकारो । एयाण उवरि अन्नो को वा अरिहो पणामस्स ?	॥ ३०५ ॥
सेयाण परं सेयं, मंगल्लणं च परममंगल्लं । पुन्नाण परं पुन्नं, फलं फलाणं च जाणेज्जा	॥ ३०६ ॥
एयं होइ पवित्तं वरयरयं सासयं तहा अमयं । सारं जीयं पारं पुव्वाणं चोद्दसण्हं पि	॥ ३०७ ॥
एयं आराहेउं किं वा अन्नेहिं एत्थ कज्जेहिं ? । पंचनमोक्कारमणो अवस्स देवत्तणं लहइ	॥ ३०८ ॥

चारित्तं पि ण वट्टइ नाणं नो जस्स परिणयं किञ्चि ।	
पंचनमोक्कारफलं अवस्स देवत्तणं तस्स	॥ ३०९ ॥
एयं दुहसयजलयरतरंगरंगंतभासुरावत्ते ।	
संसारसायरम्मी रयणं व कयाइ नो पत्तं	॥ ३१० ॥
एयं अब्भुरुहुल्लं एयं अप्पत्तपत्तयं मज्झ ।	
एयं परमरहस्सं चोज्जं क्रोडुं परं सारं	॥ ३११ ॥
विज्झइ राहा वि फुडं, उम्मूलिज्जइ गिरी वि मूलाओ ।	
गम्मइ गयणपहेणं दुलहो एसो नमोक्कारो	॥ ३१२ ॥
जलणो वि होज्ज सीओ, पडिवहहुत्तं वहेज्ज सुरसरिया ।	
न य नाम न देज्ज इमो मोक्खफलं जिणनमोक्कारो	॥ ३१३ ॥
पूणं अलद्धउव्वो संसारमहोयहिं भमंतेणं ।	
जिणसाहुनमोक्कारो तेणज्ज वि जम्म-मरणाइं	॥ ३१४ ॥
जइ पुण पुव्विं लद्धो ता कीस न होइ मज्झ कम्मखओ ? ।	
दावाणलम्मि जलिए तणरासी केच्चिरं ठाइ ?	॥ ३१५ ॥
अहवा भावेण विणा दव्वेणं पाविओ मए आसि ।	
जाव न गहिओ चिंतामणि त्ति ता किं फलं देइ ?	॥ ३१६ ॥
ता संपइ पत्तो मे आराहेयव्वओ पयत्तेणं ।	
जइ जम्मण-मरणाणं दुक्खाणं अंतमिच्छामि	॥ ३१७ ॥
झोसेइ महासत्तो सुक्कज्झाणानलेण कम्मतरुं ।	
पढमं अणंतनामे चत्तारि वि चुण्णिए तेण	॥ ३१८ ॥
अन्नसमएण पच्छ मिच्छत्तं सो खवेइ सव्वं पि ।	
मीसं च पुणो सम्मं खवेइ जं पुगलं आसि	॥ ३१९ ॥
एयं नियट्ठिठाणं खाइयसम्मत्तलाभदुल्ललियं ।	
लंघेरुणं अट्ट वि कसायरिवुडामरे हणइ	॥ ३२० ॥

झोसेइ णपुंसत्तं इत्थीवेयं च अन्नसमएणं ।	
हासाइछक्कमन्नं समाएणं णिद्धहे वीरो	॥ ३२१ ॥
नियजीववीरिएणं खग्गेणं व कयलिखंभसमसारं ।	
पच्छ णिययं वेयं खवेइ लेसाहिं सुज्झंतो	॥ ३२२ ॥
कोहाई संजलणे एक्केक्कं सो खवेइ लोभंतं ।	
पच्छ करेइ खंडे असंखमेत्ते उ लोभस्स	॥ ३२३ ॥
एक्केक्कं खवयंतो पावइ जा अंतिमं तयं खंडं ।	
भेतूण करेइ तओ अणंतखंडेहिं किट्टीओ	॥ ३२४ ॥
तं वेयंतो भन्नइ महामुणी सुहुमसंपराओ त्ति ।	
अहखायं पुण पावइ चारित्तं तं पि लंघेउं	॥ ३२५ ॥
पंचक्खरउग्गिरणं कालं जा वीसमित्तु सो धीरो ।	
दोहिं समएहिं पावइ केवलणाणं महासत्तो	॥ ३२६ ॥
पयलं निहं पढमं पंचविहं दंसणं चउवियप्पं ।	
पंचविहभंतरायं खवइत्ता केवली होइ	॥ ३२७ ॥
आउयकम्मं च पुणो खवेइ गोत्तेण सह य नामेण ।	
सेसं पि वेयणीयं जोगनिरोहेण सो मुक्को	॥ ३२८ ॥
अह पुव्वपओएणं बंधणखुडियत्तणेण उड्ढगई ।	
लाउय एरंडफले अग्गी धूमे य दिट्ठंता	॥ ३२९ ॥
ईसीपब्भाराए पुहईए उवरि होइ लोयंतो ।	
गंतूण तत्थ पंच वि तणुरहिया सासया जाया	॥ ३३० ॥
नाणमणंतं ताणं दंसण-चारित्त-वीरियसणाहं ।	
सुहुमा निरंजणा ते अक्खयसोक्खा परमसिद्धा	॥ ३३१ ॥
अच्छेज्जा अब्भेज्जा अव्वत्ता अक्खरा निरालंबा ।	
परमप्पाणो सिद्धा अणायसिद्धा य ते सव्वे	॥ ३३२ ॥

सा सिवपुरि त्ति भणिया, अयला सा चेव, सं च्चियापावा ।
 अपवग्गो निव्वाणं अयलो मोक्खो य सो होइ ॥ ३३३ ॥
 खेमंकरी य सुहया होइ अणाउट्टि सिद्धिठणं च ।
 सेयं दीवं तं चिय, तं चिय हो बंभलोयं ति ॥ ३३४ ॥
 तत्थ न जरा, न मच्चू, न वाहिणो, णेय सव्वदुक्खाइं ।
 अच्चंतसासयं चिय भुंजंति अणोवमं सोक्खं ॥ ३३५ ॥

सिरिअभयदेवसूरिपणीयं
॥ आराहणापयरणं ॥

आलोयणा वयाणं उच्चारो खामणा अणसणं च ।
 सुहभावणा णमोक्कारेभावनं च त्ति मरणविही ॥ १ ॥
 विविहतवसोसियंगो निरुवक्कमरोगज्ञोसियतणू वा ।
 संभाविऊण मरणं मरणभयं अविगणेमाणो ॥ २ ॥
 आलोयणं पउंजइ ससल्लमरणे य राग-दोसगुणे ।
 हिययम्मि ठवेमाणो आगमभणिए इमे ते य ॥ ३ ॥
 मरिउं ससल्लमरणं संसाराडविमहाकडिल्लम्मि ।
 सुइरं भमंति जीवा अणोरपारम्मि ओइन्ना ॥ ४ ॥
 न वि तं सत्थं व विसं व दुप्पउत्तो व कुणइ वेयालो ।
 जंतं व दुप्पउत्तं सप्पो व पमायओ कुद्धो ॥ ५ ॥
 जं कुणइ भावसल्लं अणुद्धियं उत्तिमट्टकालम्मि ।
 दुल्लहबोहीयत्तं अणंतसंसारियत्तं च ॥ ६ ॥
 तो उद्धरंति गारवरहिया मूलं पुणब्भवलयाणं ।
 मिच्छदंसणसल्लं मायासल्लं नियानं च ॥ ७ ॥

न हु सुज्झई ससल्लो जह भणियं सासणे धुयरयाणं ।	
उद्धरियसव्वसल्लो सिज्झइ जीवो धुयकिलेसो	॥ ८ ॥
उद्धरियसव्वसल्लो भत्तपरिण्णाए धणियमाउत्तो ।	
मरणाराहणजुत्तो चंदगवेज्झं समाणेइ	॥ ९ ॥
आराहणाए जुत्तो सम्मं कारुण सुविहिओ कालं ।	
उक्कोसं तिन्नि भवे गंतूण लभिज्ज निव्वाणं	॥ १० ॥
उद्धरियसव्वसल्लो आलोइय निदिउं गुरुसगासे ।	
होइ अइरेगलहुओ ओहरियभरो व्व भारवहो	॥ ११ ॥
आलोयणाअसज्झं तु न अत्थि भुवणत्तिए ।	
बोहिलाभं पमुत्तूणं हारिओ सो न लब्भए	॥ १२ ॥
संजईपडिसेवाए देवदव्वस्स भक्खणे ।	
इसिघाए सासणुड्डाहे बोहिघाओ निवेइओ	॥ १३ ॥
आयाराइगुणड्डाणं गुरूणं गुणभाविओ ।	
कारुणं वंदणाईयं आलोएज्ज वियक्खणो	॥ १४ ॥
सुगुरूणमलाभम्मि आलोएज्जाऽववायओ ।	
संविग्गपक्खियाणं गीयत्थाणं तु अंतिए	॥ १५ ॥
तदभावम्मि आलोए सिद्धे कारुण माणसे ।	
आराहणा ससल्लणं जओ नत्थि ति आगमो	॥ १६ ॥
आलोएज्जा य संविग्गो अगोर्वितोऽत्थ दुक्कियं ।	
आरब्भ बालभावाओ जं जहा विहियं पुरा	॥ १७ ॥
जह बालो जंपंतो कज्जमकज्जं च उज्जुयं भणइ ।	
तं तह आलोएज्जा माया-मयविप्पमुक्को य	॥ १८ ॥
सहसा अन्नाणेण व भीएण व पिस्सिएण व परेणं ।	
वसणेणाऽऽयंकेण व मूढेण व रग-दोसेहिं	॥ १९ ॥

जं किंचि कयमकज्जं न हु तं लब्धा पुणो समायरिउं ।	
तस्स पडिक्कमियव्वं, न हु तं हिययम्मि वोढव्वं	॥ २० ॥
नाणम्मि दंसणम्मि य चरणम्मि तवम्मि तह य विरियम्मि ।	
जे सेविय अइयारा आलोएज्जा तए सम्मं	॥ २१ ॥
जे ताव संभरेज्जा अइयारा ते तहेव आलोए ।	
जे पुण न संभरेज्जा ओहेणं ते समालोए	॥ २२ ॥
काले विणए बहुमाणे उवहाणे तहा अनिण्हवणे ।	
वंजण अत्थ तदुभए सुयनाणविराहणं निंदे	॥ २३ ॥
पंचविहस्स वि नाणस्स सव्वभावप्पईवकप्पस्स ।	
नाणधराण व भववाहिविउडणे वेज्जतुल्लणं	॥ २४ ॥
नाणोवयारयाणं पोत्थयपभिईणं जं कयं दुट्टं ।	
तमहं आलोएत्ता पायच्छित्तं पवज्जामि	॥ २५ ॥
निस्संकिय निक्कंखिय निव्वित्तिगिच्छ अमूढदिट्ठी य ।	
उववूह थिरीकरणे वच्छल्ल पभावणे अट्ट	॥ २६ ॥
दंसणआयारेसुं एएसुं जं न वट्टियं सुट्टु ।	
दंसणपयासएसु य जिण-जिणहर-साहुमाईसु	॥ २७ ॥
जिण-सिद्धायरियाणं वायग-साहूण साहुणीणं च ।	
चेइय-सावय-सड्डीपभिईणाऽऽसायणं वियडे	॥ २८ ॥
तह सयलसमणसंघस्स भगवओ गुणनिहीण वरनिहिणो ।	
जं विहियमणुचियं मे तस्स पवज्जामि पच्छित्तं	॥ २९ ॥
समिई-गुत्तिसरूवे मूलगुण-उत्तरगुणोहरूवे वा ।	
चरणम्मि अणुचियं मे जं जायं तं पि वियडेमि	॥ ३० ॥
पाणिवह-मुसावाए अदत्त-मेहुण-परिग्गहवएसु ।	
मूलगुणेसु तहुत्तरगुणेसु पिडेसणाईसु	॥ ३१ ॥

अहवा दिसिक्वयाइसु गुणवय-सिक्खावएसु जं किं पि ।	
अवरद्धं दुविहतवे वि तं पि सम्मं समालोए	॥ ३२ ॥
विरियं न जं पउत्तं विहियाणुट्टाणगोयरं कह वि ।	
तस्स वि पायच्छित्तं सम्ममहं संपवज्जामि	॥ ३३ ॥
इंदिय-कसाय-गारव-सण्णा-भय-सोग-सल्ल-कामेसु ।	
जं वट्टेण मए विराहियं तं पि आलोए	॥ ३४ ॥
एवं सुगुरुसमीवे उद्धियसल्लो महल्लसंवेगो ।	
साहू महव्वयाइं उच्चारइ भावओ एवं	॥ ३५ ॥
सव्वं पाणइवायं अलियमदत्तं च मेहुणं सव्वं ।	
सव्वं परिग्गहं तह रईभत्तं च वोसिरिमो	॥ ३६ ॥
सव्वं कोहं माणं मायं लोभं च राग-दोसे य ।	
कलहं अब्भक्खाणं पेसुन्नं परपरीवायं	॥ ३७ ॥
मायामोसं मिच्छदंसणसल्लं तहेव वोसिरिमो ।	
अंतिमऊसासेहिं देहं पि जिणाइसक्खं ति	॥ ३८ ॥
सइद्धो पुणं संथारगपव्वज्जं संपवज्जिय जहुत्तं ।	
आरोवावेइ तहा महव्वए भावओ एवं	॥ ३९ ॥
काउं चेइयपूयं जहविहवं पूइउं समणसंघं ।	
उचियं जणोवयारं काउं च कुटुंबसुत्थत्तं	॥ ४० ॥
अणुसासिय पुत्ताई सम्माणिय परिजणं जहाजुत्तं ।	
संथारयपव्वज्जं पवज्जए सावओ विहिणा	॥ ४१ ॥
न य सक्कइ पव्वज्जं जइ पुणं सोऽणुव्वयाइयं धम्मं ।	
सविसेसं पि करेई उच्चारितो तयं चेव	॥ ४२ ॥
थूलं पाणाइवायं दुविहं तिविहेण सावरहं पि ।	
जावज्जीवं वोसिरि सुहमं पि धणाइयं किं पि	॥ ४३ ॥

एमेव सेसयाइं वयाइं गिण्हिज्ज सुहुमतरगाइं ।	
तेसिं चिय अइयारे सव्वपयत्तेण वज्जिज्जा	॥ ४४ ॥
आरोवियवयभारो संवेगपरो पउत्तवरविणओ ।	
खामेज्ज सव्वसंघं सम्मं सामन्नजीवे य	॥ ४५ ॥
साहू य साहुणीओ सङ्ग सङ्गी चउव्विहो संघो ।	
आसाइओ मए जं तमहं, तिविहेण खामेमि	॥ ४६ ॥
संघो भवकंतारे सत्थाहो गुणमणीण पवरनिही ।	
जं अवरद्धो मोहा तमहं सव्वं खमावेमि	॥ ४७ ॥
सव्वस्स समणसंघस्स भगवओ अंजलिं करिय सीसे ।	
अवरहं खामेमि तस्स पसायाभिमुहचित्तो	॥ ४८ ॥
आयरिय उवज्जाए सीसे साहम्मिए कुल गणे य ।	
सव्वे खमावइत्ता तेसिं पि अहं खमामि त्ति	॥ ४९ ॥
सयणा व परजणा वा उवयारकरा व निरुवयारा वा ।	
मित्ता व अमित्ता वा दिट्ठा वा जे व नो दिट्ठा	॥ ५० ॥
आभासिया व णाऽऽभासिया व संपरिचिया व इयरे वा ।	
अणुवकया व उवकया मणुया व सुरा व तिरिया वा	॥ ५१ ॥
एगिंदिया व बेइंदिया व तेइंदिया व चउकरणा ।	
पंचिंदिया व जलया व थलयरा वा खहयरा वा	॥ ५२ ॥
मणसा वा वयसा वा काएण व इहभवे व इयरे वा ।	
संघट्टिया व परियाविया व उद्दाविया वा वि	॥ ५३ ॥
हसिया व तज्जिया वा निब्भच्छियया व दूमिया वसणे ।	
कोहेण व माणेण व मायाए अहव लोभेण	॥ ५४ ॥
हासेण वा भएण व सोएण व दुट्ठधम्मयाए वा ।	
आलस्सेण व सहसागारेण व पत्थणाए वा	॥ ५५ ॥

ते मे खमंतु सव्वे अहं पि तेसिं खमामि अवरहं ।	
मितीभावमुवगओ वेरपबंधेण य विमुक्को	॥ ५६ ॥
अह कयखामणजोगो जोग्गतं अप्पणो मुणेऊण ।	
अभिवंदिरुण देवे गुरू य कुज्जा अणसणं तु	॥ ५७ ॥
तिविहं चउव्विहं वा आहारं मुयइ मुणियनियभावो ।	
तं पुण सागारं वा करेज्ज अहवा निरागारं	॥ ५८ ॥
भवचरिमं पच्चक्खामि चउविहं अहव तिविहमाहारं ।	
आगारचउक्केणं अण्णत्थिच्चाइणा सम्मं	॥ ५९ ॥
एयं किर सागारं, महयरपभिईविवज्जियं इयरं ।	
पाणाहारे कप्पइ सुद्धोदगमेव से नवरं	॥ ६० ॥
अब्भंगाई सव्वं समाहिहेउं ति तत्थ न विरुद्धं ।	
जेण समाही एत्थं सारो सुगईए हेउ त्ति	॥ ६१ ॥
एत्थ पुण परिहरेज्जा कंदप्पाईणि दुट्ठकम्माणि ।	
इह परलोगे मरणे जीविय कामेसु आसंसं	॥ ६२ ॥
इय पडिवण्णाणसणो सम्मं भावेज्ज भावणाओ सुभा ।	
एगत्ता-ऽणिच्चत्ता ऽसुइत्त अण्णत्त पभिईओ	॥ ६३ ॥
एगो हं, नत्थि मे कोई, न याऽहमवि कस्सई ।	
वरं धम्मो जिणक्खाओ एत्थं भज्झ बिइज्जओ	॥ ६४ ॥
अणिच्चं जीवियं देहो जोव्वणं पियसंगमो ।	
नत्थि इत्थ धुवं किं पि जत्थ राओ विहीयइ	॥ ६५ ॥
देहो जीवस्स आवासो, सो य सुक्काइसंभवो ।	
धाउरूवो मलाहारो सुई नाम कहं भवे ?	॥ ६६ ॥
एगो मे सासओ अप्पा नाण-दंसणसंजुओ ।	
सेसा मे बाहिरा भावा सव्वे संजोगलक्खणा	॥ ६७ ॥

संजोगमूला जीवेणं पत्ता दुक्खपरंपरा ।	
तम्हा संजोगसंबंधं जावज्जीवाए वज्जए	॥ ६८ ॥
जम्म-जर-मरणजलो अणाइमं वसणसावयाइण्णो ।	
जीवाण दुक्खहेऊ कट्ठं रुद्धो भवसमुद्धो	॥ ६९ ॥
धण्णो हं जेण मए अणोरपारम्मि नवरमेयम्मि ।	
भवसयसहस्सदुलहं लद्धं मे धम्मजाणं तु	॥ ७० ॥
एयस्स पभावेणं पालिज्जंतस्स सइ पयत्तेणं ।	
जम्मंतरे वि जीवा पावंति न दुक्ख-दोगच्चं	॥ ७१ ॥
चित्तामणी अउव्वो एस अउव्वो य कप्परुक्खो त्ति ।	
एयं परमो मंतो एयं परमामयं एत्थ	॥ ७२ ॥
एत्थं वेयावडियं गुरुमाईणं म्हाणुभावाणं ।	
जेसि पभावेणेयं पत्तं तह पालियं चेष	॥ ७३ ॥
तेसि नमो, तेसि नमो, भावेण पुणो वि होउ तेसि नमो ।	
अणुवकयपरहियरया जे एयं दिति भव्वाणं	॥ ७४ ॥
संपुण्णचंदवयणं सिहासणसंठियं सपरिवारं ।	
झाएइ य जिणचंदं देसितं धम्ममोसरणे	॥ ७५ ॥
अहवा जीवाईया जिणसमए जे जहट्टिया भावा ।	
भावेज्ज ते तह च्चिय रगं दोसं च मोत्तूणं	॥ ७६ ॥
आसन्नागयमरणो पंचनमोक्कारमायरतरेणं ।	
गेण्हइ अमोहसत्थं संगाममुहे वरभडो व्व	॥ ७७ ॥
अरहंताणं तु नमो, नमो त्थु सिद्धाण, तह य सूरीणं ।	
उज्झायाणं च नमो, नमो त्थु सव्वेसि साहूणं	॥ ७८ ॥
इय पंचनमुक्कारो पावाण पणासणोऽवसेसाणं ।	
तो सेसं चइऊणं सो गेज्झो मरणकालम्मि	॥ ७९ ॥

अरहाइनमुक्कारो जीवं मोएइ भवसहस्साओ ।	
भावेण कीरमाणो होइ पुणो बोहिलाभाय	॥ ८० ॥
पंचनवकारमंतो हिययम्मि पइट्ठिओ भवे जस्स ।	
मोहपिसाओ न जिणेइ तं नरं, तरइ य भवोहं	॥ ८१ ॥
पंचनमुक्कारसुसिण्णसंजुओ परभवे पयाणम्मि ।	
वट्टइ सो वरजोहो व्व, तं न विद्दवइ कम्मरिऊ	॥ ८२ ॥
पंचनमोक्कारवरत्थसंगओ अणसणावरणजुत्तो ।	
वयकरिवरखंधगओ मरणरणे होइ दुज्जेओ	॥ ८३ ॥
एवंविह वरमरणं सरणं सत्ताण दुक्खतत्ताणं ।	
पार्विति परमकल्लणकारणं केवि भव्वजिया	॥ ८४ ॥
इय अभयसूरिइयं आराहणपगरणं पढंताणं ।	
सत्ताण होइ नियमा परमा कल्लणनिप्फत्ती	॥ ८५ ॥

॥ आराहणा ॥

(सुलसश्रावकेण कारिताऽर्यपुत्रजिनशेखरश्रावकस्यऽन्तिमाराधना)

भो भो महायस ! तुहं जीहाखलणेण संपयं मन्ने ।	
पच्चासन्नं मरणं, ता संपइ होसु उवउत्तो	॥ १ ॥
जे न वि रुहंति इहइं रगाईबीयदड्ढभावाओ ।	
संसारजलहिपोए ते अरुहंते सरसु इण्हिं	॥ २ ॥
जे वंदणाइ अरहंति जे य महपाडिहेरपूयाओ ।	
भवअडविसत्थवाहे ते अरहंते सरसु इण्हिं	॥ ३ ॥
जेहिं हया मोहाई महारिणो भवनिबंधणा घोरा ।	
वीरियवरदंडेण ते अरिहंते सरसु इण्हिं	॥ ४ ॥

जेसिं न विज्जइ रहो अंतो मज्झं च गिरिगुहाईणं । वरकेवलनाणेणं ते अरहंते सरसु इण्हिं	॥ ५ ॥
अहव रहो वा जाणं अंतो य जराइसंभवो नत्थि । जेसिं जयपुज्जाणं ते अरहंते सरसु इण्हिं	॥ ६ ॥
अहव रहयंति नो जे कर्हिचि संसारियम्मि वत्थुम्मि । परिखीणपेमभावा ते अरहंते सरसु इण्हिं	॥ ७ ॥
जे जंतुबंधुभूए परमसरण्णे य दिव्वनाणधरे । तेलोक्कचहियमहिए ते अरहंते सरसु इण्हिं	॥ ८ ॥
परमेट्ठीणं पुज्जा पढमा तित्थंकरा महाभागा । सग्गाऽपवग्गजणया ते अरहंते सरसु इण्हिं	॥ ९ ॥
इय तेसिं णमोक्कारो कीरंतो सव्वया वि सुहहेऊ । सव्वेसिं सत्ताणं हवइ महामंगलं पढेमं	॥ १० ॥
जेहिं सियं किर दड्ढं धणियं कम्मिंधणं असेसं पि । झाणानलजोएणं ते सुमरसु संपयं सिद्धे	॥ ११ ॥
इह खविऊण असेसं कम्मं संसारवाससंजणयं । सिद्धिपुरीए पत्ता ते सुमरसु संपयं सिद्धे	॥ १२ ॥
जे य अरूव अगंधा अरस अफासा असद्दया तह य । तेलुक्कुद्धरणसहा ते सुमरसु संपयं सिद्धे	॥ १३ ॥
जे य अकिण्ह अनीला असिय अपीआ अलोहिया तह य । असुगंधा अदुगंधा ते सुमरसु संपयं सिद्धे	॥ १४ ॥
जे य अतित्त अकडुया अकसाया तह अणंबिला चव । जे य अमहुरा रसओ ते सुमरसु संपयं सिद्धे	॥ १५ ॥
जे य अगुरुय अलहुए अमिउ अकढिणे अलुक्खय अणिद्धे । तह य असीय अणुण्हे ते सुमरसु संपयं सिद्धे	॥ १६ ॥

सिवमयलमरुयमक्खयमव्वाबाहं सुहं समणुपत्ते ।	
जे त्तिजगमत्थयत्थे ते सुमरसु संपयं सिद्धे	॥ १७ ॥
जर-मरणविप्पमुक्के छुहा-तिसाईहि वज्जिए निच्चं ।	
तेलुक्कणमियपाए ते सुमरसु संपयं सिद्धे	॥ १८ ॥
ईसीपब्भारगए लोयग्गपइट्टिए य जे निच्चं ।	
दंसण-नाणसमग्गे ते सुमरसु संपयं सिद्धे	॥ १९ ॥
इय जे परमेट्ठीणं बीयट्ठाणम्मि संठिया सययं ।	
सव्वेसि पि जियाणं हुंति महामंगलं बीयं	॥ २० ॥
जे भवियकमलपडिबोहणम्मि अब्भुज्जया महासूर ।	
देसणकिरिणकराला ते पणमसु सूरिणो इण्हिं	॥ २१ ॥
पंचप्पयारआयारकरणनिच्चुज्जया य अन्नेसि ।	
तक्कहणसमुज्जुत्ता ते पणमसु सूरिणो इण्हिं	॥ २२ ॥
णाणाचारं फांसिति जे उ अट्टप्पयारपविभत्तं ।	
काल-विणयाइभेयं ते पणमसु सूरिणो इण्हिं	॥ २३ ॥
तह अट्टपयारं पि य णिस्संकियमाइ दंसणायारं ।	
चित्तम्मि धरंति सया ते पणमसु सूरिणो इण्हिं	॥ २४ ॥
चारित्तायारं पि हु अट्टविहं आयरंति जे गुणिणो ।	
समिई-गुत्तिसरूवं ते पणमसु सूरिणो इण्हिं	॥ २५ ॥
बारसविहं तवंती तवआयारं समाहिया जे उ ।	
धीधणियबद्धकच्छ ते पणमसु सूरिणो इण्हिं	॥ २६ ॥
वीरियआयारं पि हु अण्णूहियसत्ति-वीरिया धणियं ।	
जे खंडंति न कइय वि ते पणमसु सूरिणो इण्हिं	॥ २७ ॥
इय परमेसरपरमेट्टितइयठणम्मि जे उ बट्टंति ।	
ते त्तिजगस्स वि सययं हवंति इह मंगलं तइयं	॥ २८ ॥

जे अंगाऽणंगगयं सुयनाणं पाढयंति उज्जुत्ता ।	
निज्जरहेउं सीसे ते उज्जाए नमंसाहि	॥ २९ ॥
आयाराईयाइं महामहत्थाइं जे उ पाढंति ।	
एक्कारस अंगाइं ते उज्जाए नमंसाहि	॥ ३० ॥
बारसमम्मि य अंगे चोदस पुव्वाइं अइमहत्थाइं ।	
पाढंति वित्थडाइं ते उज्जाए नमंसाहि	॥ ३१ ॥
आवस्सयं पि छव्विहरूवं सामाइयाइभेएणं ।	
जे सिक्खवंति सीसे ते उज्जाए नमंसाहि	॥ ३२ ॥
आवस्सयवइरित्तं उक्कालियवरसुयं पि पाढंति ।	
जे दसकालिकमाई ते उज्जाए नमंसाहि	॥ ३३ ॥
कालियसुयं पि उत्तरअज्झयणाई सया विणेयाणं ।	
जे गाहंतुवउत्ता ते उज्जाए नमंसाहि	॥ ३४ ॥
जे य उवंगाइं तहा उववाइयमाइयाइं उवउत्ता ।	
सीसे अज्जावंती ते उज्जाए नमंसाहि	॥ ३५ ॥
इय भो ! चउत्थठाणट्टियाण अज्जावयाण नवकारे ।	
सयलम्मि वि जियलोए चउत्थयं मंगलं होइ	॥ ३६ ॥
जे साहंति सया वि हु सव्वे निव्वाणसाहए जोए ।	
मण-वयण-कायगुत्ते ते वंदसु मुणिवरे भद्द !	॥ ३७ ॥
पंचसु समिइसु समिया इरिया-भासेसणासु आयाणे ।	
निक्खेवणम्मि य तहा ते वंदसु मुणिवरे भद्द !	॥ ३८ ॥
तिसु गुत्तीसु सुगुत्ता मणगुत्ती-काय-वयणरूवासु ।	
सुविहियभावमुवगया ते वंदसु मुणिवरे भद्द !	॥ ३९ ॥
इच्छा-मिच्छाईसुं सामायारीविसेसभेएसुं ।	
जे पइदिणमुज्जुत्ता ते वंदसु मुणिवरे भद्द !	॥ ४० ॥

पडिलेहणा-पमज्जण-भिविखरिया-लोय-भुंजणाईसु । जे अपमत्ता णिच्चं ते वंदसु मुणिवरे भद्द !	॥ ४१ ॥
बायालीसेसणसंकडम्मि गहणम्मि न हु छलिज्जंति । जे सुविसुद्धमहावा ते वंदसु मुणिवरे भद्द !	॥ ४२ ॥
जे सतरसविहसंजमसीलंगऽट्टारसहसधुरधवला । उद्धरधारियखंधा ते वंदसु मुणिवरे भद्द !	॥ ४२ ॥
इय पंचमठाणठिया मुणिणो परमेट्टिणो नमंसंति । भावेणं जे तेसिं पंचमयं मंगलं होइ	॥ ४३ ॥
सिरिपंचमंगलमिमं भत्तिवसुल्लसियबहलरोमंचो । चित्तम्मि धरसु सुद्धो तरसि इमं जेण भवजलर्हि	॥ ४४ ॥
एसो य मंगलाणं सव्वेसिं मंगलं हवइ पढमं । ता एयं धरसु मणे सिवपुरपहरहवरं परमं	॥ ४५ ॥
चत्तारि मंगलं तह हुंतऽरहंता तहेव सिद्धा य । साहू य सव्वकालं धम्मो य तिलोयमंगल्लो	॥ ४६ ॥
लोगुत्तमा वि एए भावेसु तुमं विसेसओ भद्द ! । अरहंत सिद्ध साहू धम्मो य तिलोयमंगल्लो	॥ ४७ ॥
एए चेव य सरणं पडिवज्जसु मरणदेसकालम्मि । संसारघोररक्खसभयभीओ रक्खणंद्वाए	॥ ४८ ॥
इय चउविहसरणगओ मा हु भएज्जासि थोव्वमित्तं पि । संसाररक्खसाओ अच्चंतघोररूवाओ	॥ ४९ ॥
तव-नियम-संजमरहे पंचनमुक्कारसारहिनिउत्ते । णाण-वरचरणतुरए आरुहिउं जाहि सिवणयरे	॥ ५० ॥
आलोएहि य सुपुरिस ! पुरओ सिद्धाण सव्वदुच्चरियं । उच्चारोर्हि सयं चिय महव्वयाइं महाभाग !	॥ ५१ ॥

खामेहि सव्वजीवे संसारत्थे तहेव सिद्धे य ।	
मेत्तीभावमुवगओ पयच्छ मिच्छुक्कडं सोम्म !	॥ ५२ ॥
पुढवि-जल-जलण-मारुय-वणस्सईसुं गएण जे के वि ।	
दुक्खाविया उ तुमए पयच्छ मिच्छुक्कडं तेसिं	॥ ५३ ॥
बेइंदिय-तेइंदिय-चउरिंदियकायमुवगएण तए ।	
जे के वि दुहे ठविया खामसु सव्वे वि ते इण्हिं	॥ ५४ ॥
जलयर-थलयर-खहयरगएण पंचिदिएसु विविहेसु ।	
जे के वि हु दुक्खविया जीवा खामिहि ते सव्वे	॥ ५५ ॥
बहुनक्कचक्क-मच्छा-गोहिय-मयरइजलयरजिएसु ।	
जे के वि दुम्मिया ते खामेहि समुट्ठिओ सव्वे	॥ ५६ ॥
दुपय-चउप्पय-बहुपय-अपयाईथलयरेसु जीवेसु ।	
जे के वि वेरभावे ठविया खामेहिं ते वि तुमं	॥ ५७ ॥
अंडय-लोमय-चम्मय-सामुगय-किययपक्खिमाईसु ।	
सव्वेसु खहयरेसुं खामसु जे दूमिया तुमए	॥ ५८ ॥
कम्मा-ऽकम्मय-अंतरदीवयमणुएसु मज्झपत्तेण ।	
मण-वाया-कार्हिं जे दुम्मिया ते वि खामेहि	॥ ५९ ॥
भवणवइ-वाणमंतर-जोइस-वेमाणिएसु देवेसु ।	
जेहिं कयं सह वेरं तुमए खामेहि ते सव्वे	॥ ६० ॥
रयणाईपुढवीसुं गएण नेइयभावपत्तेणं ।	
बहुसो विहियं वेरं तस्स वि मिच्छुक्कडं देहि	॥ ६१ ॥
इय चउगइपत्तेणं चउरासीजोणिलक्खगहणम्मि ।	
मिच्छउक्कडमणहं देहि कयं जेहिं सह वेरं	॥ ६२ ॥
उवसमभावम्मि ठिओ खित्तो जेणेह कूवमज्झम्मि ।	
तं पि खमावेहि तुमं एसो ते खामणाकालो	॥ ६३ ॥

समसत्तु-मित्तभावो विसहेज्जसु वेयणं इमं जेण ।	
एसो सो कसवट्टो वट्टइ गुरुवयणकरणम्मि	॥ ६४ ॥
जइ वेयणासमूहे वट्टंतो विसहिऊण तं सम्मं ।	
आराहणापडागं हरसि तओ होसि तं सूरो	॥ ६५ ॥
इय बहुविहविग्घाणं मज्झम्मि ठिओ रणम्मि सुहडो व्व ।	
गिण्हेहि जयपडागं आराहंतो जिणिंदपहुं	॥ ६६ ॥
इय किं बहुणा ? सुपुरिस ! जह रंजसि माणसाइं पाणीणं ।	
तह आराहेहि तुमं मा होहिसि कायरो किंचि	॥ ६७ ॥
चेइयपूयाईयं भावेणं कुणसु, तह य आहारं ।	
वोसिर चउव्विहं पि हु तिविहं तिविहेण धीर ! तुमं	॥ ६८ ॥
पावेसि जेण सग्गे इंदत्तं, आगमे जओ भणियं ।	
पावइ सुहभावगओ अणसणमरणेण इंदत्तं	॥ ६९ ॥
भावेहि भावणाओ अणिच्चयाईओ तह य बारस वि ।	
वित्थरणवकारं पि य सुणेह भावेह चित्तेण	॥ ७० ॥
अह वित्थरं न सक्कसि, तो संखेवेण जिणणवक्कारं ।	
'असिआउसा नमो' त्ति य भावेहि इमं पयत्तेणं	॥ ७१ ॥
अह न वि इमं पि सक्कसि तो मह हुंकारयं करिज्जासि ।	
जेण अहमेव तुज्झं देमि इमं पंचनवकारं	॥ ७२ ॥
इय सुलसेणं भणिओ सड्डो जिणसेहरो मद्दासत्तो ।	
दुगुणाणियसंवेगो एवं भणिउं समाढत्तो	॥ ७३ ॥
सावय ! मह पुण्णेहिं पुव्वकएहिं तुमं इहं पत्तो ।	
एयावत्थगयंस्स वि जं मह आराहणा एसा	॥ ७४ ॥

नन्दनमुन्याराधिता

॥ आराधना ॥

- स निष्कलङ्कं श्रामण्यं चरित्वा मूलतोऽपि हि ।
आयुःपर्यन्तसमये व्यधादारधनामिति ॥ १ ॥
- ज्ञानाचारोऽष्टधा प्रोक्तो यः काल-विनयादिकः ।
तत्र मे कोऽप्यतीचारो योऽभून्नन्दामि तं त्रिधा ॥ २ ॥
- यः प्रोक्तो दर्शनाचारोऽष्टधा निःशङ्कितादिकः ।
तत्र मे योऽतिचारोऽभूत् त्रिधाऽपि व्युत्सृजामि तम् ॥ ३ ॥
- या कृता प्राणिनां हिंसा सूक्ष्मा वा बादराऽपि वा ।
मोहाद् वा लोभतो वाऽपि व्युत्सृजामि त्रिधाऽपि ताम् ॥ ४ ॥
- हास्य-भी-क्रोध-लोभाद्यैर्यन्मृषा भाषितं मया ।
तत् सर्वमपि निन्दामि प्रायश्चित्तं चरामि च ॥ ५ ॥
- अल्पं भूरि च यत् क्वाऽपि परद्रव्यमदत्तकम् ।
आत्तं रगादथ द्वेषात् तत् सर्वं व्युत्सृजाम्यहम् ॥ ६ ॥
- तैश्च मानुषं दिव्यं मैथुनं मयका पुरा ।
यत् कृतं त्रिविधेनापि त्रिविधं व्युत्सृजामि तत् ॥ ७ ॥
- बहुधा यो धन-धान्य-पश्वादीनां परिग्रहः ।
लोभदोषान्मयाऽकारि व्युत्सृजामि त्रिधाऽपि तम् ॥ ८ ॥
- पुत्रे कलत्रे मित्रे च बन्धौ धान्ये धने गृहे ।
अन्येष्वपि ममत्वं यत् तत् सर्वं व्युत्सृजाम्यहम् ॥ ९ ॥
- इन्द्रियैरभिभूतेन य आहारश्चतुर्विधः ।
मया रात्रावुपाभोजि निन्दामि तमपि त्रिधा ॥ १० ॥
- क्रोधो मानो माया लोभो रगो द्वेषः कलिस्तथा ।
पैशुन्यं परनिर्वादोऽभ्याख्यानमपरं च यत् ॥ ११ ॥

चारित्राचारविषयं दुष्टमाचरितं मया । तदहं त्रिविधेनापि व्युत्सृजामि समन्ततः	॥ १२ ॥
यस्तपःस्वतिचारोऽभून्मे बाह्याभ्यन्तरेषु च । त्रिविधं त्रिविधेनापि निन्दामि तमहं खलु	॥ १३ ॥
धर्मानुष्ठानविषयं यद् वीर्यं गोपितं मया । वीर्यान्नारातिचारं च निन्दामि तमपि त्रिधा	॥ १४ ॥
हतो दुरुक्तश्च मया यो, यस्याऽहारि किञ्चन । यस्यापाकारि किञ्चिद्वा मम क्षाम्यतु सोऽखिलः	॥ १५ ॥
यश्च मित्रममित्रो वा स्वजनोऽरिजनोऽपि च । सर्वः क्षाम्यतु मे सर्वं सर्वेष्वपि समोऽस्म्यहम्	॥ १६ ॥
तिर्यक्त्वे सति तिर्यञ्चो, नारकत्वे च नारकाः । अमरा अमरत्वे च, मानुषत्वे च मानुषाः	॥ १७ ॥
ये मया स्थापिता दुःखे सर्वे क्षाम्यन्तु ते मम । क्षाम्याम्यहमपि तेषां, मैत्री सर्वेषु मे खलु	॥ १८ ॥
जीवितं यौवनं लक्ष्मी रूपं प्रियसमागमः । चलं सर्वमिदं घात्यानर्तिताब्धितरङ्गवत्	॥ १९ ॥
व्याधि-जन्म-जरा-मृत्युग्रस्तानां प्राणिनामिह । विना जिनोदितं धर्मं शरणं कोऽपि नापरः	॥ २० ॥
सर्वेऽपि जीवाः स्वजना जाताः परजनाश्च ते* । विदधीत प्रतिबन्धं तेषु को हि मनामपि ?	॥ २१ ॥
एक उत्पद्यते जन्तुरेक एव विपद्यते । सुखान्यनुभवत्येको, दुःखान्यपि स एव हि	॥ २२ ॥
अन्यद् वपुरिदं तावदन्यद् धान्य-धनादिकम् । बन्धवोऽन्येऽन्यश्च जीवो वृथा मुह्यति बालिशः	॥ २३ ॥

वसा-रुधिर-मांसाऽस्थि-यकृद्-विण्मूत्रपूरिते । वपुष्यशुचिनिलये मूर्च्छां कुर्वीत कः सुधीः ?	॥ २४ ॥
अवक्रयात्तवेश्मेव मोक्तव्यमचिरादपि । लालितं पालितं वाऽपि विनश्वरमिदं वपुः	॥ २५ ॥
धीरेण कातरेणापि मर्त्तव्यं खलु देहिना । यन्त्रियेत तथा धीमान्, न म्रियेत यथा पुनः	॥ २६ ॥
अर्हन्तो मम शरणं, शरणं सिद्ध-साधवः । उदीरितः केवलिभिर्धर्मः शरणमुच्चकैः	॥ २७ ॥
जिनधर्मो मम माता, गुरुस्तातोऽथ सोदरः । साधवः सार्धमिकाश्च बन्धवोऽन्यत् तु जालवत्	॥ २८ ॥
ऋषभादींस्तीर्थकरान् नमस्याम्यखिलानपि । भरतैरावत-विदेहार्हतोऽपि नमाम्यहम्	॥ २९ ॥
तीर्थकृद्भ्यो नमस्कारो देहभाजां भवच्छेदे । भवति क्रियमाणः सन् बोधिलाभाय चोच्चकैः	॥ ३० ॥
सिद्धेभ्यश्च नमस्कारं भगवद्भ्यः करोम्यहम् । कर्मेन्धोऽदाहि यैर्ध्यानाग्निना भवसहस्रजम्	॥ ३१ ॥
आचार्येभ्यः पञ्चविधाऽऽचारेभ्यश्च नमो नमः । यैर्धार्यते प्रवचनं भवच्छेदे सदोद्यतैः	॥ ३२ ॥
श्रुतं बिभ्रति ये सर्वं शिष्येभ्यो व्याहरन्ति च । नमस्तेभ्यो महात्मभ्य उपाध्यायेभ्य उच्चकैः	॥ ३३ ॥
शीलव्रतसनाथेभ्यः साधुभ्यश्च नमो नमः । भवलक्षसन्निबद्धं पापं निर्नाशयन्ति ये	॥ ३४ ॥
सावद्यं योगमुर्पाधि बाह्यमाभ्यन्तरं तथा । यावज्जीवं त्रिविधेन त्रिविधं व्युत्सृजाम्यहम्	॥ ३५ ॥

चतुर्विधाहारमपि यावज्जीवं त्यजाम्यहम् । ठच्छसे चरमे देहमपि हि व्युत्सृजाम्यहम्	॥ ३६ ॥
दुष्कर्मगर्हणां जन्तुक्षामणां भावनामपि । चतुःशरणं च नमस्कारं चानशनं तथा	॥ ३७ ॥
एवमारधनां षोढा स कृत्वा नन्दनो मुनिः । धर्माचार्यानक्षमयत् साधून् साध्वींश्च सर्वतः	॥ ३८ ॥
एवमारधना षोढा कर्तव्या शयने सदा । आयुःपर्यन्तसमये विशेषाद् भवभीरुभिः	॥ ३९ ॥
नित्यमेव सुधीः साम्य-श्रद्धासंशुद्धमानसः । क्षणभङ्गुरसंसारे कुर्यादारधनामिति	॥ ४० ॥

सिरिनेमिचंदसूरिविरइयमहावीरचरियंतगया

॥ नंदणरायरिसिस्स अन्तिमऽऽराधना ॥

इय सो पचूयकालं सामन्नं निककलं चरेऊणं । पज्जन्ते आराहणमेयं काउं समाढत्तो	॥ १ ॥
दुक्कडगरिहा जन्तूण खामणं भावणा य चउसरणं । पञ्चण्ह नमोक्कारो अणसणमारहणा एसा	॥ २ ॥
कालविणयाइओ खलु नाणायारो य अट्टहा भणिओ । जो मे तत्थइयारो कोइ कओ तमिह निन्दामि	॥ ३ ॥
निस्सङ्कियाइयम्मी अट्टविहे दंसणस्स आयारे । जो अइयारो विहिओ तिविहेणं वोसिरे तं पि	॥ ४ ॥
सुहुमो य बायरो वा पाणिवहो मोहलोहजुत्तेणं । जो कोइ कओ पुव्विं तिविहेणं वोसिरे तमहं	॥ ५ ॥

जं किञ्चि मुसं भणियं हासभया कोहलोहमोहेहि । तं सव्वं निन्दामि पायच्छित्तं पवज्जामि	॥ ६ ॥
अप्पं बहुं व कत्थइ परदव्वमदिन्नयं च जं गहियं । रणेण व दोसेणं तं सव्वं मज्झ वोसिरियं	॥ ७ ॥
जं सुरतिरिक्खमाणुसमेहुणमासेवियं मए पुव्विं । तिविहेण वि करणेणं तं निन्दे तं च गरिहामि	॥ ८ ॥
जो को वि लोहदोसा धणं धन्नचउप्पयाइ बहुभेओ । गहिओ परिग्गहो मे वोसिरिओ सो मए इण्हि	॥ ९ ॥
रईए जो भुत्तो असणाइ चउव्विहो वि आहारो । इन्दियवसणेण मए तं पि य निन्दामि भावेण	॥ १० ॥
जो पुत्तकलत्तेसुं बन्धुसु मित्तेसु गिहधणे धन्ने । एमाईसु ममतो सो सव्वो मज्झ वोसिरिओ	॥ ११ ॥
जो कोइ कओ कोहो माणो माया य दुट्टलोहो य । रणो दोसो कलहो पेसुन्नं परपरीवाओ	॥ १२ ॥
अब्भक्खाणं इय एवमाइ जं किञ्चि दुट्टमायरियं । अन्नाणाइवसेणं तं तिविहं वोसिरे सव्वं	॥ १३ ॥
जो कोइ मए वहिओ कडुयं भणिओ य जस्स मे हरियं । अवयारो जस्स कओ सव्वो वि हु खमउ सो मज्झं	॥ १४ ॥
मित्तो व अमित्तो वा सयणो वा परजणो व जो कोइ । सो खमउ मज्झ सव्वो समभावो मज्झ सव्वेसु	॥ १५ ॥
देवत्तणम्मि देवा तिरिया तिरियत्तणम्मि जे केइ । नरयम्मि वि नेरइया मणुया मणुयत्तणे जे उ	॥ १६ ॥
दुक्खम्मि मए ठविया खमन्तु ते मज्झ खामणपरस्स । अहमवि खमामि तेसि मेत्ती मे सव्वभूएसु	॥ १७ ॥

जीयं जोव्वणमिड्डी रूवं पियसंगमो बलं सव्वं । विसमखरमारुयाहयकुसग्गजलबिन्दुणा सरिसं	॥ १८ ॥
जम्मजरामरणेहिं अभिभूयाण बहुवाहितत्ताणं । जन्तूण नत्थि सरणं धम्मो जिणभासिओ मोत्तुं	॥ १९ ॥
सव्वे जाया सयणा सव्वे जीवा य परजणा जाया । सव्वेसि जीवाणं पडिबन्धं तेसु को कुणइ	॥ २० ॥
एणो पावइ जम्मं एक्को च्चिय मरइ कम्मवसगो त्ति । एणो सुहदुक्खाइं जीवो अणुहवइ संसारे	॥ २१ ॥
अन्नं इमं सरीरं अन्ना धणधन्नसंपया सयला । अन्नो य एस जीवो बहुहा परिभमइ संसारे	॥ २२ ॥
वसमंसरुहिरचम्मट्टिविरइए असुइपूरिए अन्तो । देहेऽसुइघरसरिसे मुच्छं को कुणइ जाणन्तो	॥ २३ ॥
अइलालियं पि अइपालियं पि देहमइरेण मोत्तवं । भाडीगहियं व्व घरं विद्धंसणधम्मयं एयं	॥ २४ ॥
धीरेण वि मरियव्वं काउरिसेण वि अवस्समरियव्वं । तह मरियव्वं विउसा जह मरणं पुण न संहवइ	॥ २५ ॥
अरहन्ता मह सरणं सिद्धा साहू य बम्भवयजुत्ता । केवलिणा पन्नतो धम्मो ताणं च सरणं च	॥ २६ ॥
जिणधम्मो मह माया जणओ य गुरू सहोयरा साहू । सह धम्मयरा मह बन्धवा य सेसं पुणो जालं	॥ २७ ॥
उसभाईतित्थयरे चउवीसं सुरनए नमंसामि । भरहेरवयविदेहे जे केई ते य वन्दामि	॥ २८ ॥
अरहन्तणमोक्कारो जीवं मोएइ भवसहस्साओ । भावेण कीरमाणो होइ पुणो बोहिलाभाए	॥ २९ ॥

सिद्धाण णमोक्कारं करेमि भावेण निट्ठियट्ठणं । भवसयसहस्सबद्धं दद्धं कम्मिन्धणं जेहिं	॥ ३०
पञ्चविहं आयारं आयरमाणण पन्नवेन्ताणं । आयरियाणं पि णमो धारिज्जइ पवयणं जेहिं	॥ ३१
उवझायाणं पि णमो सङ्गोवङ्गं सुयं धरेन्ताणं । सीसगणस्स हियट्ठु झरमाणणं तयं चव	॥ ३२
साहूण णमोक्कारं करेमि सीलव्वए धरन्ताणं । भवसयसहस्स बद्धं जे किर नित्रासए पावं	॥ ३३
सव्वं चिय सावज्जं जोगं उवहिं च बाहिरन्तरयं । तिविहेण वोसिरामी तिविहमहं जाव जीवाए	॥ ३४
असणं पाणं खादिम साइमयं वोसिरामि सव्वं पि । संपइ जावज्जीवं चरिमुस्सासेहि देहं पि	॥ ३५
इय आराहणमिणमो आराहेऊण नन्दणो भयवं । धम्मायरियं समणे समणीओ खामए सम्मं	॥ ३६
वासाण सयसहस्सं परियायं पालिऊण सुहझाणो । पणुवीससयसहस्से सव्वाउं अणुभवेऊणं	॥ ३७
संपुन्नकयाणसणो णिप्पडिकम्मो य निम्ममत्तो य । आलोइयपडिकन्तो विहिणा कालं गतो धीरे	॥ ३८

॥ षड्विधाऽन्तिमाऽऽराधना ॥

अहो ! महानुभाव ! त्वमधुनाऽवहितो भवः । इयं सा धीर ! वेला ते, सुभटत्वस्य सम्प्रति	॥ १
खेदं मनसि मा कार्षीर्मनागपि तवैव यत् । निजकर्मपरीणामोऽपरार्थ्यति न चाऽपरः	॥ २

यद् येन विहितं कर्म, भवेऽन्यस्मिन्निहाऽपि वा । वेदितव्यं हि तत्तेन, निमित्तं हि परो भवेत्	॥ ३ ॥
अतोऽधिसह तत् सम्यग्, यदि द्वेक्ष्यधुना परम् । अथाऽपि तस्य नो किञ्चित्, परलोकस्तु हार्यते	॥ ४ ॥
गृहाण धर्मपाथेयं, कायेन मनसा गिरा । यत् कृतं दुष्कृतं किञ्चित्, तत् सर्वं गहं सम्प्रति	॥ ५ ॥
यश्च मित्रममित्रो वा, स्वजनोरिजनो पि वा । तं क्षमयस्व तस्मै च, क्षमस्व त्वमपि स्फुटम्	॥ ६ ॥
तिर्यक्त्वे सति तिर्यञ्चो, नारकत्वे च नारकाः । अमरा अमरत्वे च, मानुषत्वे च मानुषाः	॥ ७ ॥
ये त्वया स्थापिता दुःखे, सर्वास्तान् क्षमयाऽधुना । क्षाम्यस्व त्वमपि तेषां, मैत्रीभावमुपागतः	॥ ८ ॥
जीवितं यौवनं लक्ष्मी, रूपं प्रियसमागमः । चलं सर्वमिदं वात्यानर्तिताऽब्धितरङ्गवत्	॥ ९ ॥
व्याधि-जन्म-जरा-मृत्यु-ग्रस्तानां प्राणिनामिह । विना जिनोदितं धर्मं, शरणं को पि नाऽपरः	॥ १० ॥
सर्वे पि जीवाः स्वजना, जाताः परजनाश्च ते । विदधीत प्रतिबन्धं, तेषु को हि मनागपि ?	॥ ११ ॥
एक उत्पद्यते जन्तुरेक एव विपद्यते । सुखान्यनुभवत्येको दुःखान्यपि स एव हि	॥ १२ ॥
अन्यद् वपुरिदं यावदन्यद् धान्य-धनादिकम् । बन्धवोऽन्ये च जीवोऽन्यो, वृथा मुह्यति बालिशः	॥ १३ ॥
वसा-रुधिर-मांसा-ऽस्थि-यकृद्-विण्-मूत्रपूरिते । वपुष्यशुचिनिलये, मूर्च्छा कुर्वीत कः सुधी ?	॥ १४ ॥

अवक्रयाऽऽत्तवेश्मेव, मोक्तव्यमचिरादपि ।	
लालितं पालितं वा पि, विनश्चरमिदं वपुः	॥ १५ ॥
धीरेण कातरेणाऽपि, मर्तव्यं खलु देहिना ।	
तन्म्रियेत तथा धीमात्र म्रियेत यथा पुनः	॥ १६ ॥
अर्हतः शरणं सिद्धान्, शरणं शरणं मुनीन् ।	
उदीरितं केवलिभिर्धर्मं शरणंमाश्रय	॥ १७ ॥
जिनधर्मो मम माता, गुरुस्तातोऽथ सोदराः ।	
साधवः सार्धमिकाश्च, बन्धवस्त्विति चिन्तय	॥ १८ ॥
जीवघाता-नृता-दत्त-मैथुना-रम्भवर्जनम् ।	
त्रिविधं त्रिविधेनाऽपि, प्रतिपद्यस्व भावतः	॥ १९ ॥
अष्टदशानां त्वं पापस्थानकानां प्रतिक्रमम् ।	
कुरुष्वाऽनुसर स्वान्ते, परमेष्ठिनमस्कियाम्	॥ २० ॥
ऋषभादींस्तीर्थकरान्नमस्य निखिलानपि ।	
भरतैरावतविदेहाऽर्हतोऽपि नमस्कुरु	॥ २१ ॥
तीर्थकृद्भयो नमस्कारो, देहभाजां भवच्छिदे ।	
भवति क्रियमाणः सन्, बोधिलाभाय चौच्चकैः	॥ २२ ॥
सिद्धेभ्यश्च नमस्कारो, भगवद्भ्यो विधीयताम् ।	
कर्मेधोऽदाहि यैर्ध्यानाग्निना भवसहस्रजम्	॥ २३ ॥
आचार्येभ्यः पञ्चविधाचारेभ्यश्च नमस्कुरु ।	
यैर्धायते प्रवचनं, भवच्छेदसदोद्यतैः	॥ २४ ॥
श्रुतं बिभ्रति ये सर्वं, शिष्येभ्यो व्याहरन्ति च ।	
तेभ्यो नम महात्मभ्य, उपाध्यायेभ्य उच्चकैः	॥ २५ ॥
शीलव्रतसनाथेभ्यः साधुभ्यश्च नमस्कुरु ।	
क्षमामण्डलगाः सिद्धिविद्यां संसाधयन्ति ये	॥ २६ ॥

इत्थं पञ्चनमस्कारसमं यज्जीवितं ब्रजेत् ।	
न याति यद्यसौ मोक्षं, ध्रुवं वैमानिको भवेत्	॥ २७ ॥
सावद्यं योगमुपार्धि, बाह्यं चाऽभ्यतरं तथा ।	
यावज्जीवं त्रिविधेन, त्रिविधं व्युत्सृजाऽधुना	॥ २८ ॥
चतुर्विधाहारमपि, यावज्जीवं परित्यज ।	
उच्छ्वसे चरमे देहमपि, व्युत्सृज सत्तम !	॥ २९ ॥
धन-स्वजन-गेहादौ, ममत्वं मुञ्च कोविद ! ।	
सर्वं विघटते प्रान्ते, धर्म एकस्तु निश्चलः	॥ ३० ॥
दुष्कर्मगर्हणां जन्तुक्षामणां भावनामथ ।	
चतुः शरणं च नमस्कारश्चाऽनशनं तथा	॥ ३१ ॥
इत्थमाराधनां षोढा, विधाप्य दयितं निजम् ।	
पुनर्मदनरेखा धीरयामास धीरधीः	॥ ३२ ॥
विभाव्यैतद् महाभाग ! विचिन्त्य नरकव्यथाम् ।	
सर्वत्राऽप्रतिबद्धः सन्नेतदुःखं सह क्षणम्	॥ ३३ ॥
नरत्वं जिनधर्मादिसामग्री दुर्लभा पुनः ।	
समचित्तैः क्षणं भूत्वा, तदस्या गृह्यतां फलम्	॥ ३४ ॥

आचार्यश्रीवर्धमानसूरिरचिते स्वोपज्ञटीकासहिते धर्मरत्नकरण्डके

॥ अन्तिमऽऽराधना ॥

तेलोकूपयणिज्जे, जगप्पईवे जिणे जियारिगणे ।	
वंदामि जे अईए, अणाइकालेण सिद्धिगए	॥ १ ॥
वंदामि संपयं जे, विहरंति महाविदेहवासम्मि ।	
वंदामि जे भविस्संति एसु पन्नरसु खेत्तेसु	॥ २ ॥

वंदामि णिट्टियट्टे, अणाइकालेण जे गया मोक्खं ।	
तित्थयरसिद्धभेया-इएहिं भेएहिं सव्वे वि	॥ ३ ॥
वंदामि गणहरिंदे, देविंदनमंसिए महासत्ते ।	
तीयाणागयभेए, संपयकाले वि जे ते उ	॥ ४ ॥
वंदामि बारसंगी-समग्गसुयधारए महासत्ते ।	
तीयाणागयसंपइ-भेयगए सव्वभावेण	॥ ५ ॥
वंदामि वंदणिज्जे, सदेवमणुयासुरस्स लोगस्स ।	
दसपुव्विणो अईए, अणागए वट्टमाणे अ	॥ ६ ॥
जे केइ जगप्पहाणे, आयरिए आयरियमहासत्ते ।	
चरणकरणप्पहाणे, अणुओगधरे जहासत्ति	॥ ७ ॥
तीयाणागयसंपइ-भेएणं जे जयम्मि आयरिया ।	
ते सव्वे वि महप्पा वंदे परमाए भत्तीए	॥ ८ ॥
वंदामि वंदणिज्जे अवज्जसंजमगुणुज्जुए धीरे ।	
सुयसागरमगिलाए, अज्झाविते उवज्झाए	॥ ९ ॥
भरहेरवयविदेहे, नाणाइसमन्निया महासत्ता ।	
देहे वप्पडिबद्धा, अखंडियवयकलाविल्ल	॥ १० ॥
अट्टारससीलंगाणधारया सयलगुणगणाइत्ता ।	
जे केइ तीयाणागय-संपइकालाणुगा मुणओ	॥ ११ ॥
ते भगवंते तेल्लोक्क-पूयठणंगए महासत्ते ।	
मणसा वयसा काए-ण वंदिमो परमविणएणं	॥ १२ ॥
तहा-जिण-सिद्ध-केवलीणं, मणपज्जवनाणि-ओहिनाष्ठीणं ।	
गणहर-पत्तेयाणं, सयंसंबुद्धाण नाणीणं	॥ १३ ॥
चोइसपुव्वीण तथा, दसपुव्वीण य तहन्नसूरीणं ।	
आगमववहारीणं, पुरओ भत्तीए विणएणं	॥ १४ ॥

नाणम्मि दंसणम्मि य, चरणम्मि तवम्मि जे उ अइयारा ।	
तेऽहं आलोएमी, मणसा वयसा य काएण	॥ १५ ॥
काले विणए य तहा, बहुमाणुवहाण तह अनिन्हवणे ।	
जं मे वितहमणुट्ठियं, तं निंदे तं च गरिहामि	॥ १६ ॥
वंजण-अत्थे तह तदुभए य तह सुयहरण किइकम्मे ।	
जं किंचि मया एत्थं, वितहारियं तयं निंदे	॥ १७ ॥
संका कंखा, वितिगिच्छ, पसंस तह संथवो कुलिंगीण ।	
सम्मत्तस्सइयारे, जे उ कए निंदिमो ते उ	॥ १८ ॥
उववूहा जन्न कया, मुणीण तह दुत्थियाण थिरकरणं ।	
जिणधम्मे वच्छल्लं, बालगिलाणाइविसयं तु	॥ १९ ॥
भत्तीए जन्न कया, पभावणा पवयणम्मि जइणम्मि ।	
तिविहं तिविहेण य, तयं मिंदामि इमाण पच्चक्खं	॥ २० ॥
पाणिवह-मुसावाए, अदत्त-मेहुण-परिग्गहे चेव ।	
विईए जं वितहं, कयं ति तं निंदिमो इण्हिं	॥ २१ ॥
इंदिय-कसाय-जोगे, पडुच्च जं वितहसेवियं किंचि ।	
तं एयाणं पुरओ, तिविहेणं निंदिमो एस	॥ २२ ॥
बारसभेयम्मि तवे, अइयारे बायरो य सुहुमो वा ।	
तं एयाणं पुरओ, तिविहं तिविहेण निंदामि	॥ २३ ॥
खामेमि सव्व जीवे, सव्वे जीवा खमंतु मे ।	
मेत्ति मे सव्वभूएसु, वेरं मज्झं न केणइ	॥ २४ ॥
पेच्छंतु जिणे सव्वे, सिद्धा य तिलोयपूइया सव्वे ।	
पुरओ भगवंताणं, तुम्हाणमिणं तु सव्वं पि	॥ २५ ॥
पाणवहं सुहुमेयर-तस-थावरगोयरं तु तिविहेणं ।	
मणसा वयसा तणुणा, कय-कारिय-अणुमईहिं तु	॥ २६ ॥

पच्चक्खामि इयाणि, जावज्जीवाए सव्वभावेण ।	
तह कोह-लोह-मायाइ-भेयओ अलियवयणं पि	॥ २७ ॥
सच्चित्त-मीस-अचित्त-गोयरं गाम-नयर-ख्नेसु ।	
परकीयादत्तं पि हु, तिविहं तिविहेण वोसरिमो	॥ २८ ॥
देवीहिं माणुसीहिं, तिक्खजोणीहिं मेहुणं सव्वं ।	
धम्मोवगरणवज्जं, परिगहं वोसिरेऽवज्जं	॥ २९ ॥
सव्वं असणं पाणं, खाइमं तह साइमं च तिविहेणं ।	
तुम्ह पुरओ इयाणि, वोसरिमो जावज्जीवाए	॥ ३० ॥

पू.आ.श्रीवादिदेवसूरिविरचितम्

॥ प्रभाते जीवांनुशासनम् ॥

तिहुयणपणमियचरणं पणमित्तु जिणेसरं महावीरं ।	
वोच्छं पभायसमए जीवस्सऽणुसासणं इणमो	॥ १ ॥
धन्नाणं जीवाणं संसारपरम्महाण सइ होई ।	
कल्लणकोसजणणी पभायसमयम्मि इइ चिंता	॥ २ ॥
धन्नोऽहं जेण मए संसारमहन्नवम्मि बुड्डुणं ।	
नीरंधपवहणसमो पत्तो जिणदेसिओ धम्मो	॥ ३ ॥
चिंतारयणं करयलमल्लीणं अज्ज मज्झ पुत्तेहिं ।	
कामदुहा वि य धेणू सयमेव घरंगणे पत्ता	॥ ४ ॥
फलभरविणमियसालो सुरहुमोत्तग (आग) ओ घरदुवारे ।	
सच्चंकारो दित्रो सगगसिवसुहाण मे अज्ज	॥ ५ ॥
हिंडंतेण भववणे जं पत्तो कह वि सत्थवाहसमो ।	
भवसयसहस्सदुलहो जिणिंदवरदेसिओ धम्मो	॥ ६ ॥

अन्नं च मए लद्धो अइदुलहो लोयलोयणसमाणो ।	
माणगिरिकुलिसदंडो पयंडपासंडनिद्वलणो	॥ ७ ॥
अइसयरयणजलनिही दुज्जणजणदुलहदंसणो धणियं ।	
भवियजियकमलसूरो सासयसुहनीरवरपूरो	॥ ८ ॥
कम्मकलंकविमुक्को कसायदवतवियभवियजलवाहो ।	
तिहुयणलच्छीवच्छथलम्मि अइनिम्मलो हारो	॥ ९ ॥
उगतवतेयतरणी पुड(र)पयडियमोक्खपवरपुरसरणी ।	
चंदकरधवलकित्ती लीलाए दिन्नजियमुत्ती	॥ १० ॥
केवलपईवपयडियजीवाजीवाइवत्थुपरमत्थो ।	
रगाइविजयवीरो देवो तित्थंकरो वीरो	॥ ११ ॥
जिणभणियवयणनिरया विरया सव्वेहिं पावठाणेहिं ।	
एत्तो च्चिय पंचमहव्वयाण परिपालणे पवणा	॥ १२ ॥
मणवयणकायगुत्ता पुत्ता सीमंतिणीण सव्व्वाणं ।	
अनिययविहाररसिया वसिया गुरुपायमूलम्मि	॥ १३ ॥
तित्थयरभणियवयणाणुसारिसद्धम्मदेसणपहाणा ।	
पडिखलियपंचपाणा निरंतरुल्लासिसुहझाणा	॥ १४ ॥
सीलंगमहाभरधारणम्मि धुरधवलधीरिमं पत्ता ।	
रगाइवेरिवसवत्तिजंतुपरिमोयणे सत्ता	॥ १५ ॥
गुणिमणकमलवियासणपयंडमायंडसंनिहसहावा ।	
संपत्ता सुहगुरुणो दुहतुरुणो खंडणा धीरा	॥ १६ ॥
ता जीव ! तं कयत्थो कयपुत्रो मंगलाण आवासो ।	
माणुसजम्मस्स फलं तुब्भ च्चिय करयले चडियं	॥ १७ ॥
जं तुमए रयणत्तयमिणमो संपावियं महाभाग ! ।	
नहि पुन्नविहीणाणं निहाणलाभो जए होइ	॥ १८ ॥

ता तह करेसु संपइ मोत्तूणं मोहणिज्जमचिरेणं ।	
जह संसारसमुब्भवदुक्खाण जलंजलिं देसि	॥ १९ ॥
रयणायरम्मि पत्ते जह पुत्रो को वि लेइ रयणाइं ।	
तह गिण्ह तुमं लद्धयमाणुस्सो भावरयणं पि	॥ २० ॥
जइ कुणसि पुण पमायं जाणंतो वि हु जिणिंदधम्ममि ।	
ता नूणमयाणुय ! करुयाइं सोक्खाइं हारिहिसि	॥ २१ ॥
इयंचितामयसंसिच्चमाणमणनंदणाण जीवाण ।	
अचिरेण सग्गसिवसुहफलाइं सिञ्जंति विउलाइं	॥ २२ ॥
मुणिचंदसूरिगणहरविणेयसिरिदेवसूरिवयणाइं ।	
मोहंधयाण जंतूण होंति विमलाइं नयणाइं	॥ २३ ॥

पू.आ. श्रीदेवसूरिविरचितम्

॥ जीवानुशासनम् ॥

निम्महियरायरोसं वीरं नमिऊण भुवणतियबंधुं ।	
मज्झत्थभावणाए जीवस्सणुसासणं वोच्छं	॥ १ ॥
गंभीरसिद्धसिद्धंतसिंधुसंपत्तपरमपाराणं ।	
सयलजणसम्मयाणं पवयणवच्छरुत्ताणं	॥ २ ॥
कुग्गहविवज्जियाणं अणिंदणिज्जाणं परिणयवयाणं ।	
देसाइजाणयाणं अणुद्धयाणं गुणङ्गाणं	॥ ३ ॥
संवेगभावियाणं अणुओगपराण परहियरयाणं ।	
उस्सग्गववायाणं विसयविभागम्मि दक्खाणं	॥ ४ ॥
एवंविहसूरीणं वयणेसुं देसु माणसं णिच्चं ।	
जइ भवसंसरणाओ निविण्णो रे तुमं जीव	॥ ५ ॥

जं दूसमभावाओ एगे अलसा सधम्मकज्जेसु ।	
अत्रे तद्दोसविकत्थणाए लोयाण सावेक्खा	॥ ६ ॥
तह पत्रविंति धम्मं जह नियपक्खस्स होइ परपुट्ठी ।	
जाणंति पेय मूढा अत्ताणं वंचिमो एवं	॥ ७ ॥
जह सरणमुवगयाणं जीवाणिच्चाइ निसुणिरुणं पि ।	
अवगण्णियभवदंडा किर सच्चपरूवया अम्हे	॥ ८ ॥
मा देसु तेसु मणयं पि माणसं माणमुव्वहंतेसु ।	
धम्मरयपुव्वसूरीण मग्गभंगं कुणंतेसु	॥ ९ ॥
दव्वत्थउ त्ति केइ बिंबपइट्ठं भणंति सइढस्स ।	
तह कप्पे भणियमिणं संति पइट्ठवणवयणाओ	॥ १० ॥
सयममिल्लाणं दासं खिवंति सङ्कीण खंधदेसम्मि ।	
अह सत्थे भणियमिणं ति तत्थिमा त्ति वत्तव्वा	॥ ११ ॥
सत्थं पि बहुमयं ते रइयं जं पुव्वसूरिपवरेहिं ।	
ताणायरणं नणु मूढ होइ गिज्झं विसेसेण	॥ १२ ॥
असढेहिं समाइण्णं इच्चाइवयणओ तयं सिद्धं ।	
कप्पम्मि वि जं भणियं तं अणुजाणाहिगारम्मि	॥ १२ ॥
तत्थ य पढमं ठवणं पढमं णसणं भणंति समयविऊ ।	
पुव्वं पइट्ठियाए रहम्मि अणुयाण अहिगार	॥ १३ ॥
तह कासदह-सिरिभिल्लमाल-सच्चउरबिंबमाईणं ।	
अपमाणयं कुणंतेहिं तेहिं अप्पा भवे खित्तो	॥ १४ ॥
कप्पुत्तमेवमाइं अ वि पडिमासु वि तिलोयमहियाणं ।	
पडिरूवमकुव्वंतो पावइ पारंचियं ठाणं	॥ १५ ॥
जह समयण्णू जंपंति मुणसु तइ जीव ! समयवयणाइं ।	
पुव्वुत्तदोसजालस्स जेण नो भायणं होसि	॥ १६ ॥

उस्सग्गतरलियमई करिंति नो कारविति वंदणयं । पासत्थाईयाणं तं न जओ कप्पमाईसु	॥ १७ ॥
कारणजाए जाए पासत्थाईण वंदणं कुज्जा । अह नो करेइ साहू इमं तओ होइ पच्छित्तं	॥ १८ ॥
भणियं सुद्धजईणं एयं जे उण हवंति पासत्था । एएहि गुणेहि ततो नो हुज्जइ ताणिमं भणित्तं	॥ १९ ॥
सुत्तत्थपोरिसिं नो करेइ गिण्हेइ परपरीवायं । पढइ धम्मकहाओ पडिलेहइ णेय थंडिल्ले	॥ १८ ॥
विगई आहारेइ निच्चं कडिपट्टयं च बंधेइ । गामं कुलं ममायइ परिहवई तहय रायणिए	॥ १९ ॥
लोगहणम्मि पक्खो सपकक्ख परपक्खयाण ओमाणं । गणभेए तत्तिल्लो सयणं दिवसस्स मज्झम्मि	॥ २० ॥
एसणसोहिं ण कुणइ अणेगसाहूसु जेण । पन्नरस दोसा हवंति, तम्हा ववहारणयं सरंतेण रे जीव !	॥ २१ ॥
तए णिच्चं कायव्वं तत्थ तेत्तियं ताण । जेण नियधम्मवुद्धी जायइ ण हु पदुस्संति	॥ २२ ॥
पक्खपडिक्कमणकए विवयंति केइ णेय जाणंति । णियधम्मधणं अम्हे हारेमो उभयहा जेण	॥ २३ ॥
सत्थभणिअं पि जत्तो आयरिअं पुव्वसूरिपवरोहिं । नो जुज्जइ काउं अणवत्था जेण तक्करणे	॥ २४ ॥
जं पि हु पुव्वसूरीहिं णिच्छियं तं पि धम्मनिरयाणं । म हु णिच्छइउं जुज्जइ छउमत्थाणं विसेसेणं	॥ २५ ॥
तम्हा रे जीव ! तुमं मन्नसु धम्मत्थमप्पणो एव । तं कुण जं आयरियं जं सत्थे तस्स सदहणं	॥ २६ ॥

अन्ने सिद्धंतमहोयहिस्स गंभीरिमं अयाणंता । वंदणतियं दाविति नेय बुज्झंति भणिया वि	॥ २७ ॥
जम्हा पच्चक्काणे कयम्मि अहिगे य जायसङ्कुस्स । वंदणयं दाऊणं तं कीरइ ण उण सव्वत्थ	॥ २८ ॥
आलोयणे वि गामा गयस्स साहुस्स वंदणं भणियं । पच्चक्खाणालोयणधणिम्मि मुज्झंति मंदमई	॥ २९ ॥
अइगरुयमोहविहुणियसुहबोहा केइ धम्ममगणिता । कारिंति णंदिमाई सङ्कीणं संजईहिंतो	॥ २४ ॥
आरेण अज्जरक्खिय इच्चाईवयणओ न तं जुत्तं । रगद्दोसविमुक्को रे जीव तहिं पि मा मुज्झ	॥ २५ ॥
आगमरहस्सबज्झा केइ असणाइं णिवारिंति । तं नो कप्पइ सुविहियजईण जेण सुए भणियं	॥ २६ ॥
जे उ दाणं पसंसंति वहमिच्छंति पाणिणं । जे उ णं पडिसेहन्ति वित्तिच्छेयं कुणंति ते	॥ २७ ॥
कप्पइ पुण भणिउं जे अम्हाणं णेय कप्पई एवं । सुविहियजईण परलोयमग्गमुग्गं पवन्नाणं	॥ २८ ॥
जं पि य पिंडविसोहीकहणं सङ्खाण देसियं समए । तं पि य गीयत्थाणं केसिची ण उण सव्वेसिं	॥ २९ ॥
तत्थ वि तुमं मज्झसु हे जीव ! तह माणधरसुं । जो पुव्वसूरिमग्गो, सो सग्गपसाहगो अम्ह	॥ ३० ॥
विहवाणुसारओ पुण सङ्केणं संजयाण दायव्वं । गुणविरिहाणमुचियं सगुणाण पुणो सुभत्तीए	॥ ३१ ॥
ते य गुणा दंसणाई, विजुया वा संजुया वा सव्वेसिं । पुज्जा कप्पाइसुं गंथेसु जेणिमं भणियं	॥ ३२ ॥

दंसणनाणचरितं तवविणयं जत्थ जत्तियं जाण ।	
जिणपन्नतं भत्तीए पूयए तत्थ तं भावं	॥ ३३ ॥
रे जीव ! तुमं तम्हा सिहरट्टियधयवडो व्व मा चलसु ।	
काउणं थिरचित्तं गुणाणुराइत्तणं धरसु	॥ ३४ ॥
कुग्गाहुच्छइयसुहविवेयपसर रसंति एवन्ने ।	
नो माहमाल जुत्ता सिद्धंते जेण पडिसिद्धा	॥ ३५ ॥
लोइयतित्थेसु ण्हाणदाणइच्चाइवयणओ ।	
तं नो जं जं लोए कीरइ तं तं जइ सव्वमकज्जं	॥ ३६ ॥
तो जत्ता रहभमणं उववासो देवभवणपूयाई ।	
मा कुणह सया तुम्हे लोए किज्जन्ति जुत्तीतो	॥ ३७ ॥
एयं पि जुज्जइ च्चिय जइ सक्खा वारियं भवेज्ज इमं ।	
समईए वारिताण अंतरायं जतो भणियं	॥ ३७ ॥
पाणिवहाईनिरओ जिणपूयामोक्खमग्गविग्घयरो ।	
अज्जेइ अंतरायं ण लहइ जेणिच्छियं लाभं	॥ ३८ ॥
मा मा तुमं णिवारसु पूयं रे जीव ! जिणवरिदाणं ।	
जइ सयलसोक्खवल्लीणमप्पणो महसि उल्लसं	॥ ३९ ॥
जं अत्थओ अभिन्नं अन्नत्था सदओ वि तह चेव ।	
तं पि पओसो मोहो विसेसतो जिणमयट्टियाणं	॥ ४० ॥
किंचाणुमयं हरिभद्दसूरिणो किं वि लोइयं जेण ।	
भणियं बिबट्टवणे विहिमागमलोगनीईए	॥ ४१ ॥
लोगहणाओसिरीअभयदेवसूरीहिं तत्थ वक्खायं ।	
अविरुद्धं लोइयम वि कीरइ पासायकरणाई	॥ ४२ ॥
चउवीसवट्टयाई पडिमाओ जिणाण केई वारिंति ।	
तं पि न जुत्तं जम्हा एए दोसा पसज्जन्ति	॥ ४३ ॥

पुष्पायरणभंगो जिणाण आसायणा विपडिवती, सद्भाभंगो मुद्धानं होंति एमाइया दोसा	॥ ४४ ॥
किंचित्थ अत्थि जुत्तीं वि पयडहरिभद्दसूरिवयणाओ । तं च इमं त्रिविहा खलु होइ पइट्ठा जिणिदाणं	॥ ४५ ॥
पढ्मा वत्तिपइट्ठा खेत्तपइट्ठा पुणो भवे बीया । तइया महापइट्ठा तारिंसि वक्खाणमेवं तु	॥ ४६ ॥
वत्तिविसेसो एगस्स जा उ पडिमा भवे जिणिदस्स । खेत्ते भरहे उसभाइयाण सव्वाण बीयाउ	॥ ४७ ॥
सव्वेसु वि खेत्तेसु जित्तिमिक्का भवंति तित्थयर । सत्तरसयसंखाए महापइट्ठा इमा भणिया	॥ ४८ ॥
तो णज्जइ चउवीसट्ठयाइकरणं अह विभिन्नकरणे वि । सहलं हविज्ज सच्चं वित्ताइअभावकरणेवं	॥ ४९ ॥
जं पि अहरुत्तरेणं करणे आसायणा भणंतरे । तं पि य न जुत्तं सव्वे तुल्लगुणा जेण तित्थयर	॥ ५० ॥
मइमोहं तो मा कुणसु जीव वंदसु जिणिदपडिमाओ । जह तह पइट्ठियाओ इच्छंतो सासयं सोक्खं	॥ ५१ ॥
सच्चं पि अणुट्ठाणं अविहिकयं केइ पडिनिसेहंति । अस्सुयसुयपरमत्था जम्हा एवंपरूविति	॥ ५२ ॥
अविहिकया वरमकयं अस्सुइवयणं भणंति समयन्नू । अविहिकए पच्छित्तं थोवं अकए बहु होइ	॥ ६१ ॥
अकुणंताउ कुणंतो अविहीइ वि होइ निज्जराभागी । कित्तिमेत्ता सत्ता जं विहिविन्नायगा लोए	॥ ६२ ॥
लोयविरुद्धं चेयं अविहीइ निसेहणं कुणंताणं । उज्जुधम्मकरणहसणं इच्चाई वयणओ सिद्धं	॥ ६३ ॥

तम्हा विहिसद्दहणं सया कुणंतो करेसु करणिज्जं । अमुणियपरमत्थाणं वयणेसुं जीव ! मा सज्ज	॥ ६४ ॥
अमलिछेयगंथा केइ निसेहन्ति सिद्धबलिकरणं । तं पि न जुतं जम्हा भणियं कम्पाइचुत्तीसु	॥ ६५ ॥
पुव्वुप्पन्नाउ नवा न हुंति अन्नाउ छम्मासं । तं सित्थं जस्स सिहे दिज्जइ पसमंति तस्स वाहीओ	॥ ६६ ॥
उस्सग्गविहंडियसुद्धबोहपसरा भणंति एवन्ने । पासत्थाइसमीवे सुत्ताईयं न घेत्तव्वं	॥ ६७ ॥
तमवि न छेयगंथाणुसारिवयणं जओ जइं दिस्स । भणियं निसीहगंथे उस्सग्गववायजलहिम्मि	॥ ६८ ॥
संविग्गमसंविग्गे पच्छकडसिद्धपुत्तसारूवी । पडिक्कंते अब्भुट्टिए असई अन्नत्थ तंत्थेव	॥ ६९ ॥
ता सिद्धिनयरसम्मग्गपयडणे नाणमणिपईवम्मि । कुणसु पयत्तं रे जीव ! मच्छरं चइय सव्वत्थ	॥ ७० ॥
अइगरुयमच्छरेणं निववसओ करिय केई चेइहरं । विहिचेइयं ति पभणंति माणिओ अविहिकरणे वि	॥ ७१ ॥
धम्मुज्जयाण नो देइ तं पि मणयं पि माणसुल्लसं । रगद्दोसविहाडणपडुओ जम्हा विही भणिओ	॥ ७२ ॥
जत्थ पुण रायरोसाण पगरिसो तत्थ धम्मधणनासो । 'विहि विहि' पभणंताण वि जं सुत्ते भणियमेवं ति	॥ ७३ ॥
जं अज्जियं समीपल्लएहिं तवनियमबंभगुत्तीहिं । मा हु तयं कलहंता उल्लिचह सागपत्तेहिं	॥ ७४ ॥
तवसुत्तविणयपूया न संकिलिट्ठस्स हुंति ताणाय । खवगागमविणयरओ कुंतलदेवी उदाहरणं	॥ ७५ ॥

ता जइ कुणंति केइ तुह वयणं देसु तेसु उवएसं ।	
अह नो कुणंति रे जीव रमसु नो जत्थ रागाइ	॥ ७६ ॥
केण वि गुणेण दंसणपभावगं पिच्छिऊण आयरियं ।	
केई कसायनडिया तं पि हीलंति मूढमई	॥ ७७ ॥
कप्पम्मि वि भणियमिणं सूरीणामासायगा इमे भणिया ।	
जे सयलजणसमक्खं भणंति एवं अहम्माणी	॥ ७८ ॥
इड्डिरससायगरुया परोवएसुज्जया जह मंखा ।	
अत्तट्टघोसणरया घोसिसिती दीया व अप्पाणं	॥ ७९ ॥
अन्नं च एत्थ दोसो लोयविरुद्धं हविज्ज इव वयणं ।	
रीढा जणपुज्जाणं वयणाउ ता तुमं जीव	॥ ८० ॥
मा मा कुणसु अवन्नं सया वि तेसिं कसायनडिओ वि ।	
जेण भवपंजरओ मुच्चसि निस्संसयं झत्ति	॥ ८१ ॥
तित्थयरवंदणिज्जं संघं पि खिवेइ कोइ अइबालो ।	
नत्थि संघो एसो भणिओ आसायगो कप्पे	॥ ८२ ॥
अक्कोसतज्जणाई संघमहिक्खिवइ संघपडिणीओ ।	
अन्ने वि अत्थि संघा सियालणंतिक्कमाईणं	॥ ८३ ॥
उग्घाडणाभएणं सुयकेवलिणा वि मन्निओ संघो ।	
पुव्वाणं परिवाडीं देहि भणंतो महासइणा	॥ ८४ ॥
अम्हाणं चिय संघो अन्नाणं न उण लक्खणाभावा ।	
नेवं वोत्तुं जुत्तं छउमत्थाणं जओ भणियं	॥ ८५ ॥
परमरहस्समिसीणं सम्मत्तगणिपिडगभत्थसाराणं ।	
परिणामियं पमाणं निच्छयमवलंबमाणाणं	॥ ८६ ॥
संघस्सोवरि वयणं किं पि मा भणसु जीव ! पडिकुट्टं ।	
जइ तित्थंकरवयणं मणम्मि भावेण संपत्तं	॥ ८७ ॥

सुविहियमिइ मन्नता अप्पाणं केइ मंदधम्माणं ।	
खेत्तेसु इति दूंसिति ते उ नेयं वरं जम्हा	॥ ८८ ॥
अगीयादाइन्ने खेत्ते अन्नत्थ ठिइअभावम्मि ।	
भावाणुवघायणुवत्तणाए तेसिं तु वसियव्वं	॥ ८९ ॥
इहर सपरुवघाओ उच्छेभाईहिं अत्तणो लहुया ।	
तेसिं पि पावबंधो दुगं पि एयं अणिट्ठंतु	॥ ९० ॥
जइ जीव ! हियच्छेसी तुमं तओ कुणसु अप्पणो इट्ठं ।	
अणुयत्तणाइजुत्तो पासत्थाईसु तक्खित्ते	॥ ९१ ॥
पढइ नटो वेरगं इच्चाई दंसिरुण केइत्थ ।	
नाणङ्गाणमवन्नं कुणंति नेयं वियाणंति	॥ ९२ ॥
नाणाहिओ वरतरं हीणो वि हु पवयणं पभावितो ।	
न य दुक्करं करिंतो सुट्ठु वि अप्पागमो पुरिसो	॥ ९३ ॥
छट्ठुमदसमदुवालसेहिं अबहुसुयस्स जा सोही ।	
एत्तो बहुयरिया पुण हविज्ज जिति(मि)यस्स नाणिस्स	॥ ९४ ॥
संसारसंभवाओ दुहाओ जइ जीव ! तंसि निवित्रो ।	
मा नाणीणमवन्नं करेसु ता दीवतुल्लणं	॥ ९५ ॥
गच्छं गुरुवयणं वि य चइउं केइ चरंति धम्मत्थी ।	
तं पि न संगयमेयं जम्हा सुत्ते इमं भणियं	॥ ९६ ॥
सुद्धंछाईसु जत्तो गुरुकुलचागाइणेह विन्नेओ ।	
सपरसरजक्खपिच्छत्थघायपायाछिवणतुल्लो (?)	॥ ९७ ॥
छट्ठुमदसमदुवालसेहिं मासद्धमासखमणेहिं ।	
अकरिंतो गुरुवयणं अणंतसंसारिओ भणिओ	॥ ९८ ॥
हेलाए विहाडियदोसपंजरे गच्छवासगुरुवयणे ।	
जीव तुमं थिरचितं करेसु ता सिहरिसिहरं व	॥ ९९ ॥

तह बंभसंतिमाईण केई वारिंति पूयणाईयं ।	
तन्न जओ सिरिहरिभद्दसूरिणो णुमयमुत्तं च	॥ १०० ॥
साहम्मिया य एए महङ्किया सम्मद्दिट्ठिणो जेण ।	
एत्तो च्चिय उच्चियं खलु एएसि इत्थ पूयाइ	॥ १०१ ॥
विग्घविघायणहेउं जइणो वि कुणंति हंदि उस्सग्गं ।	
खित्ताइदेवयाए सुयकेवलिणा जओ भणियं	॥ १०२ ॥
चाउम्मासियवरिसे उ उस्सग्गो खेतदेवयाए य ।	
परिकयसेज्जसुराए करिंति चउमासिए वेगे	॥ १०३ ॥
संपइ निच्चं कीरइ सन्निज्जाभावओ विसिट्ठाओ ।	
वेयावच्चगराणं इच्चाइ वि बहुयकालाओ	॥ १०४ ॥
विग्घविघायणहेउं चेईहरक्खणा य निच्चं पि ।	
कुज्जा पूयाईयं एयाणं धम्मवं किंच	॥ १०५ ॥
मिच्छत्तगुणजुयाणं निवाइयाणं करिंति पूयाई ।	
इहलोकए सम्मत्तगुणजुयाणं न ऊण मूढा	॥ १०६ ॥
मा मा तुमं निवारसु तम्हा एयाण पूयणाईयं ।	
जइ निच्चिग्घं धम्मं इच्छसि काउं सया जीव	॥ १०७ ॥
अन्ने उ गुरुयसिरिमोहरायआणापरव्वसा बाला ।	
पाढिंति सावयणजणे उस्सग्गववायगाहाउ	॥ १०८ ॥
तं तु न कहं पि हरिसं जणेइ सुबहुस्सुयाणं सूरीणं ।	
जम्हा निसीहगंथे सावयमुद्दिस्स भणियमिणं	॥ १०९ ॥
इयरसुयं पि पाढंतयाण साहूण संजईणं ।	
पच्छित्तं खलु एयं सिद्धंताउ पुणो ताण	॥ ११० ॥
छज्जीवणिंसुत्तेण अत्थउ पिंडएसणा चेव ।	
कप्पइ पढिउं सोउं च आगमाउ न उण अन्नं	॥ १११ ॥

किंच जईण वि परिणमिआण दिज्जंति छेयसुत्तथा । अइपरिणयाण परिणमियाण न उणामदिट्ठंता	॥ ११२ ॥
अविहियउवहाणाणं नाणइयारेण तह असज्जाए । सज्जायं कुणंताणं ववहारे भणियमेवंति	॥ ११३ ॥
उम्मायं व लब्भेज्जा रोगायकं व पाउणे दीहं । केवलिपन्नताउ धम्माउ वा वि भंसेज्जा	॥ ११४ ॥
जह रत्ता पडिसिद्धे दिंतो गिण्हंत उ य रयणे उ । पावइ दंडमिहोगं तह जिणरत्ताउ ऱ्णाणुमए	॥ ११५ ॥
छेयसुयत्थे रयणोवमे उ वामोहा पढंति पाढिति । पावंति महाघोरं भवदंडं लंघियजिणाणा	॥ ११६ ॥
तम्हा मा जीव तुमं सङ्घणं देसु छेयसुत्तत्थे । जं पि य कहेसि किंची तं पि य इयबुद्धिए कहसु	॥ ११७ ॥
अविकोविदेहिं तरलियमइणो मा धम्मबाहिरा हुंतु । एए भव्वा दंसेमि तेण पडिवक्खवयणाइं	॥ ११८ ॥
जइ पुण तुमं पि एमेय कहसि सङ्घणं दुव्वियङ्गणं । ता तुज्ज वि भवदंडो निरत्थओ एरिसो होही	॥ ११९ ॥
अन्ने उ अहम्माणी निययाभिप्पायउज्जयविहारी । नियसिस्सखंधचडिया अडंति बहुगामनगरेसु	॥ १२० ॥
तत्थ वि तुमं विभावसु अहहो अन्नाणविलसियं एयं । जं जंघाबलहीणाइविहरणं वारियं बहुहा	॥ १२१ ॥
ववहार-पंचकप्पाइएसु गंथेसु सुत्तकेवलिणा । अइवित्थरेण भणियं पज्जन्ते तत्थिमा गाहा	॥ १२२ ॥
जो गाउयं समत्थो सूरदाराब्भ भिक्खवेलांउ । विहरउ एसो सपरक्कमाउ नो विहरितेण	॥ १२३ ॥

ता जइ तुहत्थि सत्ती विज्जन्ते सोहणा जइ सहाया ।	
जीव तुमं तो विहरसु अह नो तो संस विहरंते	॥ १२४ ॥
मोत्तूणं पढणत्थं सिस्से विहरंति मासकप्पेणं ।	
केइ पसिद्धत्थी उज्जय म्हि लोए पयासित्ता	॥ १२५ ॥
नेयं पि आगमन्नूणं माणसे जणइ सोहणुक्करिसं ।	
जम्हा समए भणिओ विहारकरणम्मि एस विही	॥ १२६ ॥
सुत्तत्थेहि निप्फाइऊण सिस्से उ एगठणठिओ ।	
मोत्तुं मासविहारं काऊणं पोरिसिदुगं तु	॥ १२७ ॥
गामंगामेण तओ विहरिज्जा सुविहिओ निरासंसो ।	
नियएणुवगरणेणं सव्वेणं गिण्हिएण तहा	॥ १२८ ॥
तिविहेण लाघवेणं उवहिसरीरिदियाभिहाणेणं ।	
एवन्नहा उ करणे आणाभंगा व होंति	॥ १२९ ॥
पोरिसिदुयस्स भंगो बीयं ओसन्नपासपढणं तु ।	
तइयं मिच्छवाओ तुरियमगीयाण सिस्साणं	॥ १३० ॥
सुबहूण वि एगागित्तणं तु तम्मि य हवन्ति जे दोसा ।	
ते सव्वे चिय सूरिस्स होंति अनिवारियप्पसर	॥ १३१ ॥
किंच-तुच्छे गासच्छयणकज्जे जंपंति सावयजणस्स ।	
सुबहुं पि न उण सिस्साण बालिसा पोरिसिदुगं तु	॥ १३२ ॥
ससमयम्मि परसमयम्मि सयं पि जइ नो हवन्ति गहियत्था ।	
ता अच्छंतु चिरं पि हु असढा जा हुंति पत्तट्ठा	॥ १३३ ॥
इय करणे वि हु कोइ गुणो भवे जइ न ते उ इय बिंति ।	
अन्ने नीयाइगुणा वयं पुणो मासकप्पत्था	॥ १३४ ॥
जं संपन्नगुणो वि हु संपुन्नगुणेषु कुणइ अप्पाणं ।	
तस्स हु संमत्तं पि हु निस्सारं होइ किं बहुणा	॥ १३५ ॥

मुद्धजणविप्पयारणमेत्तं वसहीए संकमो वि इमो ।	
जइ नो अडंति तेसुं गिहेसु तो होज्ज सहलो सो	॥ १३६ ॥
खेत्तासईए रोहाइएसु तह वुड्ढवासकाले य ।	
संकमकरणं भणियं जहा तहा नेय तं जुत्तं	॥ १३७ ॥
निद्धारिऊण मा किं पि कहसु सङ्गाण दुव्वियङ्गाणं ।	
कज्जाकज्जविभागो दुन्नेओ मंदबुद्धीहिं	॥ १३८ ॥
सामन्नेणं भणिए वि जइ न रोयंति दुव्वियड्ढाओ ।	
तो पयडं चिय साहसु इमाहिं ववहारगाहाहिं	॥ १३९ ॥
वुड्ढस्स उ जो वासो वुड्ढिं व गओ उ कारणेणं ति ।	
एसो उ वुड्ढवासो तस्स उ कालो इमो होइ	॥ १४० ॥
अंतो मुहुत्तमित्तं जहन्नमुक्कोसपुव्वकोडीओ ।	
मुत्तुं गिहिपरियायं जं जस्स व आउर्यं तित्थे	॥ १४० ॥
जंघाबले व खीणे गेलन्नसहायया व दुब्बल्ले ।	
पडिवन्नउत्तिमट्ठे निप्फत्ति चेव तरूणाणं	॥ १४१ ॥
निप्फत्ती तरूणाणं अंतिमदारस्स विवरणं तत्थ ।	
आयपरे निष्फत्ती कुणमाणे या वि अच्छेज्जा	॥ १ ॥
मासाइ विहारो पुण गीयत्थाणं वन्निओ समये ।	
एतो च्चिय भणियमिणं गीयत्थस्सेव य विहारो	॥ १४२ ॥
गीयत्थो य विहारो बीओ गीयत्थमीसओ भणियो ।	
एतो तइयविहारो नाणुन्नाओ जिणिदेहि	॥ १४३ ॥
सुत्तेगदेसमेगे घेत्तुं जंपंति अमुणियविहाया ।	
उज्जलवेसो सूरीण सव्वया होइ सव्वेसिं	॥ १४४ ॥
तं पि न सव्वाणं पि हु जम्हा ववहारभणियमेवं तु ।	
पयडियविहायमगं विउडियमंदमइपसरं	॥ १४५ ॥

भते पाणे धोवणपसंसणाहत्थपायसोए य ।	
आयरिए अइसेसो अणइसेसो अणायरिए	॥ १४६ ॥
एए पुण अइसेसे उवजीवइ न वा वि को वि ।	
दढदेहो निदरिसणं एत्थ भवे अज्जसमुद्दा य मंगूय	॥ १४७ ॥
मलमइलवत्थदेहाण भावकप्पूरपूरपुन्नाणं ।	
दढदेहाणं सूरीण भणसु मा किं पि पडिकुलं	॥ १४८ ॥
अमुणियमुणीणचरणा केइ मज्जण्हकालसमयम्मि ।	
इत्थीण केवलाणं कर्हिंति धम्मं भावाभिरया	॥ १४९ ॥
सिद्धन्तामयपडिपुत्र कन्नपुडयाण संमयं नेयं ।	
जम्हा इय कहणम्मी एए दोसा पसज्जंति	॥ १५० ॥
इत्थिकहा उ अगुत्ती अकालचारित्तणं तहा संका ।	
पलिमंथो तह दसकालियम्मि अन्नं इमं भणियं	॥ १५१ ॥
विभूसा इत्थिसंसग्गी पणीअं रसभोयणं ।	
नरस्सत्तगवेसिस्स विसं तालउडं जहा	॥ १५२ ॥
जहा कुक्कुडपोयस्स निच्चं कुललओ भयं ।	
एवं बंभयारिस्स इत्थीविग्गहओ भयं	॥ १५३ ॥
हत्थपायपडिच्छिन्नं कन्ननास विगप्पियं ।	
अ वि वाससयं नारिं बंभचासी विवज्जए	॥ १५४ ॥
अंगपच्चंगसंठाणं चारुल्लवियपेहियं ।	
इत्थीणं तं न निज्जाए कामरागविवइद्धणं	॥ १५५ ॥
चित्तभित्तिं न निज्जाए नारिं वा सुअलंकियं ।	
भक्खरं पिव दट्ठूणं दिट्ठिं पडिसमाहरे	॥ १५६ ॥
एत्तो च्चिय केइ पुव्वसूरीणो मोक्खसोक्खतल्लिच्छ ।	
आसीसं पि हु दिंता अहोमुहाए व दिट्ठीए	॥ १५७ ॥

सिद्धिवधूवरसुहसंगलालसो जीव जइ तुमं ता मा ।	
कहसु तुमं जिणधम्मं अकालचारीसु इत्थीसु	॥ १५८ ॥
मुद्धजणहिययसंठियदंसणवररयणलूडणसयण्हा ।	
अन्नायसाहुसावयजोगा अन्ने भणंतेवं	॥ १५९ ॥
पासत्थाई सावयजणस्स नो होंति वंदणिज्जाउ ।	
तं नो जम्हा कत्थइ नो दीसइ भणियमेवेति	॥ १६० ॥
वंदावंदविभागो संविगेयरजईण सव्वत्थ ।	
जं पुण दंसणसत्तरिवयणं भणियं न तस्सत्थि	॥ १६१ ॥
अंगेसु तह अणंगेसु छेयगंथेसु पयरणेसु च ।	
संवाओ ता कह तं भवे पमाणं पमाणीणं	॥ १६२ ॥
पयरणवयणं जम्हा संवइयं खलु भवे पमाणमिहं ।	
सिद्धंतवयणेहिं नो इहरा अइपसंगाओ	॥ १६३ ॥
जइ जइकिच्चं सव्वं पि सावयाणं पि हुज्ज करणीयं ।	
तो इक्को च्चिय धम्मो हवेज्ज दुविहो विरुज्झिज्जा	॥ १६४ ॥
तह संपुन्नगुणो वि हु न वंदिओ वज्जपाणिणा भरहो ।	
तो नज्जइ सइद्धाणं वेसो च्चिय होइ नमणीओ	॥ १६५ ॥
किंच जइ सावयाणं नमणं नो संमयं भवे एयं ।	
पासत्थाईयाणं ता कह उवएसमालाए	॥ १६६ ॥
सिरिधम्मदासगणिणा न वारिअं वारियं च अन्नेसि ।	
'परतित्थियाणं पणमण' इच्चाइवयणओ पयडं	॥ १६७ ॥
आलावो संवासो इच्चाईयं तु मुणिजणस्सेह ।	
एवं नो जइ तो ते वि पुव्वभणिया उ पासत्था	॥ १६८ ॥
कं वंदंतु वराया धम्मत्थी सावया तओ तुब्भे ।	
सयभमडियाउ मूढा अन्ने वि मा भमाडेह	॥ १६९ ॥

संघेण पुणो बाहि जो विहिओ होज्ज सो उ नो वंदो । पासत्थाई सड्ढाण सव्वहा एस परमत्थो	॥ १७० ॥
किंच सिरिपंचकप्पे दव्वलिगस्स धारणे भत्तिओ । एस गुणो सूरिहिं इमाहिं गाहाहिं पयडत्थो	॥ १७१ ॥
एवं तु दव्वलिगं भावे समणत्तणं तु नायव्वं । को उ गुणो दव्वलिगे भन्नइ इणमो सुणसु वोच्छं	॥ १७२ ॥
सक्कारवन्दणनमंसणा य पूयणकहणा य लिगकप्पम्मि । पत्तेयबुद्धमाई लिगे छउमत्थओ गहणं	॥ १७३ ॥
दट्ठूण दव्वलिगं कुव्वंते याणि इंदमाई वि । लिगम्मि तविज्जंते न नज्जइ एस विरओ त्ति	॥ १७४ ॥
पत्तेयबुद्धो जाव उ गिहिलिंगी अहव अत्रलिंगी वा । देवा वि ता न पूए मा पुज्जं होहिइ कुलिंगा	॥ १७५ ॥
तित्थयरदंसणोवरि जइ जीव तुहत्थि निच्चला भत्ती । मुद्धाण सावयाणं ता मा लाएसु कुग्गाहं	॥ १७६ ॥
विग्गहविवायकज्जे अत्रे भिच्च व्व सावयजणस्स । निच्चं चिय ओलगं कुणंति नेयं वियाणंति	॥ १७७ ॥
विग्गहविवायरुइणो कुलगणसंघेण बाहिरकयस्स । नत्थि किर देवलोगे वि देवसमिईसु ओगासो	॥ १७८ ॥
जइ ता जणसंववहारवज्जियमकज्जमायरइ अत्रो । जो तं पुणो वि संथइ परस्स वसणेण सो दुहिओ	॥ १७९ ॥
नो सक्का काउं जे भुवणं सव्वन्नुणा वि एकमयं । ता मा कलहं रे जीव कुणसु चित्तेसु अप्पाणं	॥ १८० ॥
मुद्धजणछेत्तसुहबोहसस्सविद्दवणदक्खसमणीओ । ईईओ विय काओ वि अडंति धम्मं कहंतीओ	॥ १८१ ॥

एगंतेणं वि य तं न सुंदरं जेण ताणं पि पडिसेही । सिद्धंतदेसणाए कप्पट्टिय एव गाहाए	॥ १८२ ॥
कुसमयसुईणमहणो विबोहओ भवियपुंडरीयाणं । धम्मो जिणपन्नतो पकप्पजइणा कहेयव्वो	॥ १८३ ॥
संपइ पुणो न दिज्जइ पकप्पगंधस्स ताण सुत्तत्थो । जइया वि य दिज्जंतो तइया वि य एस पडिसेहो	॥ १८४ ॥
हरिभद्दधम्मजणणीए किंच जाइणिपवत्तिणीए वि । एगो वि गाहत्थो नो सिट्ठो मुणियत्तत्ताए	॥ १८५ ॥
बहु मन्नसु मा चरियं अमुणियत्तत्ताण ताण ता जीव । जइ संनिवारियाओ ता वारसु महरवक्केण	॥ १८६ ॥
निययंतरायमगणिय एगे जंपंति कुगहगहगहिया । जिणपडिमाण पूया पुप्फाईएहिं कायव्वा	॥ १८७ ॥
वच्छइएहिं नो पुण जेणं तं भक्खणे को वि । पडिही भवंधकूवे अम्हनिमित्त इय मइए	॥ १८८ ॥
आगममगुत्तिन्नो इय बोहो जेण सुविहियजणो वि । बहु मन्नइ सइढकयं वत्थाईपूयणं बहुहा	॥ १८९ ॥
सक्कारवत्तियाए वयणेणं सो उ वत्थमाइहिं । भणिओ तो तक्करणं तहा य ववहारउत्तं च	॥ १९० ॥
मलाईएहिं पूया सक्कारो परमवत्थमाइहिं । अन्ने वि बज्झओ इह दुहा वि दव्वत्थओ एसा	॥ १ ॥
लक्खणजुत्ता पडिमा पासाईआ समत्त-लंकारा । पल्हायइ जह उ मणं तह निज्जरमो वियाणाहि	॥ १९१ ॥
किंच जइ एव भीरू तुम्हे ता मा करेह चेइहरं । पडिमाओ पूयं पि हु होहिंति जओ इमे दोसा	॥ १९२ ॥

भज्जेज्ज व अवणेज्ज व कोई तो तुम्ह कम्मबंधो उ ।	
तम्हा बुज्झह पुत्रं पावं वा निययपरिणामा	॥ १९३ ॥
दितस्स पुत्रमउलं भक्खंतस्स य पुणो महापावं ।	
कुसलेयर भावाओ एवं चिय जिणगिहाइसु वि	॥ १९४ ॥
जइ पुणं तह कायव्वं जह दव्वं नेय होइ चेइहरे ।	
ता कह सहलं वयणं एयं सिद्धंतसुपसिद्धं	॥ १९५ ॥
जिणपवयण-विद्धिकरं पभावणं नाण-दंसणगुणाणं ।	
रक्खंतो जिणदव्वं परित्तसंसारिओ होइ	॥ १९६ ॥
जिणपवयण-विद्धिकरं पभावणं नाण-दंसणगुणाणं ।	
वड्ढिंतो जिणदव्वं तित्थयरत्ताइअं लहइ	॥ १९७ ॥
जिणपवयण-विद्धिकरं पभावणं नाण-दंसणगुणाणं ।	
भक्खंतो जिणदव्वं अणंतसंसारिओ होइ	॥ १९८ ॥
अन्नं चासुहतरयं कुणंतओ वि हु सुहाउ भावाउ ।	
पावइ पुत्रं सल्लुद्धरो व्व वीरस्स किंतु सुहं	॥ १९९ ॥
सुपसत्थवत्थ-कणयाइवत्थुवित्थारेहिरं पडिमं ।	
कारवसु देसंतो रे जिय ! जइ महसि मणइट्ठं	॥ २०० ॥
अगीयत्तं अवरे उ अत्तणो देसयंति इय बिंता ।	
सव्वावत्थासुं वि य पडिसिद्धमसुद्धमन्नाई	॥ २०१ ॥
मयमेयं न रमइ माणसम्मि गुरुगच्छवुड्ढिसीलाण ।	
सूरीणं जं पयडं ववहारस्सेरिसं वयणं	॥ २०२ ॥
जावज्जीवं गुरुणो सुद्धमसुद्धेण होइ कायव्वं ।	
वसहे बारस वासा अट्टारस भिक्खुणो मासा	॥ २०३ ॥
नीरोगाण वि तह देसकालमासज्ज होइ गहणे व ।	
जम्हा निसीहगंथे पयडमिणं भणियमेवं तु	॥ २०४ ॥

संथरणम्मि असुद्धं दोण्हं वि गिण्हितदिंतयाण हियं । आउरदिट्टंतेण तं चेव हियं असंथरणे	॥ २०५ ॥
संविग्गभावियाणं लोद्धयदिट्टन्तभावियाणं च । मोत्तूण खित्तकाले भावं च कहंति सुद्धुंछं	॥ २०६ ॥
बिंति जइ केइ तिविहं तिविहेणं पच्चक्खाणभंगो । तम्मयमोसारिज्जइ इमाए गाहाए अवियप्पं	॥ २०७ ॥
सव्वत्थ संजमं संजमाउ अप्पाणमेव रक्खिज्जा । मुच्चइ अइवायाओ पुणो वि सोही न या विरई	॥ २०८ ॥
जे उ जियसंसए वि हु चडंति न घडंति गहियसुत्तथा । बीयपए धन्न च्चिय ते मुणिणो सव्वगुणनिहिणो	॥ २०९ ॥
तम्हा मेवं देससु संससु परमत्थजाणए पुरिसे । जेणं जायइ तुज्झ वि समत्थ-परमत्थं-विन्नाणं	॥ २१० ॥
पासत्थाइसमीवे तवो विहाणाइ जं कयं तं तु । निंदाविंति य केई कसायवसकलुसियप्पाणो	॥ २११ ॥
तं न जम्हा ववहारओ उ लट्ठाओ जायए लट्ठं । निच्छयओ पुण नेवं ववहारम्मी जओ भणियं	॥ २१२ ॥
निच्छयओ पुण अप्पे वि जस्स वत्थुम्मि जायए भावो । तत्तो सो निज्जरओ जिणगोयमसीहआहरणं	॥ २१३ ॥
लट्ठाणुट्ठाणं सुंदरेण भावेण चिट्ठियं जं तु । निन्दाविंतयंतं नूणं ताण रोसस्स दुल्ललियं	॥ २१४ ॥
उववासपोसहाई नेव को वि भावं विणा इह करेइ । ता नो विहलं सहलं ताण समीवे वि ठियमेयं	॥ २१५ ॥
अह विहलं तो ते कत्थ सावया कुणंतु धम्मत्थी । पुव्वत्तजुत्तिओ जं ते वि हु जायंति पासत्था	॥ २१६ ॥

अहवेवं वयंतो होंतु सुंदरा नियमईए ते साहू ।	
जइ पुव्वकयं सयमवि पुणो वि पकुणंति जोगाई	॥ २१७ ॥
अहहो पिच्छसु अन्नाण-विलसियं सावयाण केसिं चि ।	
पच्चक्खविरुद्धे वि हु लग्गंती ताण वयणम्मि	॥ २१८ ॥
जत्थ व तत्थ व विहियं सोहणभावेण भव्वणुट्टाणं ।	
मा निन्दावसु सड्ढे तवाइयं जीव उवएसो	॥ २१९ ॥
सावयजणस्स धम्मस्स फंसया के वि बिंति चेहहरे ।	
पासत्थाईविहिए नो सक्काराइयं कुज्जा	॥ २२० ॥
ते वि हु तट्टाणाओ सइ सत्तीए निगासणिज्जाओ ।	
नेयं पि सुविहियाणं जुज्जइ वोत्तुं जओ भणियं	॥ २२१ ॥
ववहारछेयगंथे ओसन्नविहारिणीए वइणीए ।	
कारवियं चेइहरं तत्थ य तप्पेरियजणेहिं	॥ २२२ ॥
विउले सक्कारम्मि सहिय वट्टंतयम्मि एत्तो य ।	
विरहंती तत्थ पवत्तिणीओ पत्ता त्तिहिं सा ओ	॥ २२३ ॥
अब्भुज्जमि त्ति भणिया अत्थि न वा कोइ एइ चेइहरे ।	
सुस्सूसयरो जंपइ नत्थि च्चिय भणई गुरुणीओ	॥ २२४ ॥
उज्जमिउ नो जुज्जइ अ विज्जमाणम्मि तम्मि तुह भद्द ।	
होइ अभत्ती जम्हा इय करणे च्चैइयाणं ति	॥ २२५ ॥
अह पुण अविज्जमाणो (णे) सुस्सूसयरे उ उज्जमाविति ।	
तो पच्छित्तं भणियं पयडं ववहारगंथम्मि	॥ २२६ ॥
होउ व मा होउ वत्ति य पुन्नं तक्कारयाण सव्वन्नू ।	
जाणंति ते ववहारओ उ जम्हा इमं वयणं	॥ २२७ ॥
समयविपत्ती सव्वा आणाबज्जं त्ति भवफला चेव ।	
तित्थयरुद्धेसेण वि न तत्तओ सा तदुद्देसा	॥ २२८ ॥

दुब्धिगंधमलस्सावी तणु रप्पे सण्हाणिया । उभओ वाउवहे चेव ते णट्ठंति न चेइए	॥ २२९ ॥
सइद्वान पुणो चेइहरं तु जह तह व होउ निप्फन्नं । पूइज्जं तं फलयं मयमेयं आगमन्नूणं	॥ २३० ॥
रे जीव ! जीववच्छल्ल-कारओ तं सि जइ फुडं ता मा । वारेसु सावयजणे इय पूयंते उ चेइहरे	॥ २३१ ॥
जो जहवायं न कुणइ इच्चाइ निदंसिऊण अन्नेत्थ । सम्मत्तस्साभावं वयंति साहूण सक्खाणं	॥ २३२ ॥
एगंतेणं नेवं जम्हा ववहार-निच्छयनयेहिं । सव्वं पि जिणमयं खलु निद्धिट्ठं समयकेऊहिं	॥ २३३ ॥
जइ पुण नेवं नेयं होज्जा, तो कह णु सबलचारिती । इगवीसट्ठाणेसु भणिओ एवं दसाईसु	॥ २३४ ॥
आउट्टियाए पाणाइ-वायकत्ता तहा उ भुजंतो । आहाकम्मं कंदाइयं च एमाइ इगवीसं	॥ २३५ ॥
नाणे सइ चारित्तं, नाणं पुण होइ सम्मदिट्ठिस्स । तो नज्जइ समत्तं जहवायमकुव्वउ वि भवे	॥ २३६ ॥
तह मिरिइनंदिसेणा ताण मया मिच्छदिट्ठिणो होंति । मोत्तूण तो त्ति भूमी एमाइ जिणाणभंगाओ	॥ २३७ ॥
समत्तं पुण ताणं समयम्मि य देसियं तओ मुणह । सव्वत्थ नयमएणं सुत्ताणं होइ वक्ख्राणं	॥ २३८ ॥
किंची उस्सग्गसुयं ववायसुयं व किंचि किंचेत्थ । उभयसुयं पुण किंची मुज्झंती तेण मंदमई	॥ २३९ ॥
तह समयविऊ वयणं वयंति वयणाइं बहुंपयाराइं । निंदाथुइभेएणं हवंति तो जीव ! मा मुज्झ	॥ २४० ॥

सोच्चा ते जियलोए इमाए गाहाए निदिओ नाणी ।	
नाणगुणाभावाउ नउ सो अन्नाणिणो हीणो	॥ २४१ ॥
नाणगुणो जं अहिओ अन्नाणिणो नत्थि सो उ तो हीणो ।	
एवं ठियम्मि नज्जइ निन्दावयणं फुडं चयं	॥ २४२ ॥
‘एक्को वि नमुक्कारो’ इच्चाइयं तु होइ थुइवयणं ।	
नहि एग नमोक्कारो संसारुत्तारणं होइ	॥ २४३ ॥
अह सेसावस्सयसंजुयस्स सहलो कहं नु तो एगो ।	
अह एगो च्विय साहइ तो किं सेसकिरियाए	॥ २४४ ॥
सव्वे वि य सुहजोगा फलया कम्मक्खयत्थं कीरंता ।	
अविसेसे वि विसेसो नज्जइ थुइवयणमेवं तु	॥ २४५ ॥
पारंपरेण एगो वि होज्ज संसारतारओ सो उ ।	
एवं ठियम्मि रे जीव ! मुणसु जं बिंति समयन्नू	॥ २४६ ॥
वेसो वि अप्पमाणं इच्चाई दंसिऊण वारिंति ।	
सव्वं पि हु करणीयं इह लिंगुवजीविणो वइणो	॥ २४७ ॥
तत्थ वि एवं बुज्झसु तं पइ अप्पमाणमेव सो वेसो ।	
जो निस्संकं वट्टइ असुहट्टाणेषु तेण जुओ	॥ २४८ ॥
दुग्गइगईए गच्छंतयस्स न हु तस्स तेण साहारो ।	
ववहारा अन्नेसिं तस्स वि लिंगं पमाणं तु	॥ २४९ ॥
जइ न पमाणं तो कह णु कप्पगंथम्मि एरिसं वुत्तं ।	
सुविहियजईण इयरं पडुच्च एयाए गाहाए	॥ २५० ॥
लिगतथस्स उ वज्जो तं परिहरओ व भुंजओ वा वि ।	
जुत्तस्स अजुत्तस्स व रसावणो एत्थ दिट्ठंतो	॥ २५१ ॥
वक्खाणं एईए तत्थ उ जुत्तस्स संजमगुणेहिं ।	
अजुयस्स उ तेहिं विय इय लिंगुवजीविणो भणियं	॥ २५२ ॥

जइ लिंगमप्पमाणं हविज्ज तो तस्स अविरयस्सेव ।	
सिज्जायरम्मि चिता आहाकम्मेव का जइणो	॥ २५३ ॥
तम्हा एवं देससु रे जिय ! धम्मत्थमप्पणो एवं ।	
सव्वाणं सुत्ताणं विसयविभागो हु दुन्नेओ	॥ २५४ ॥
सुहिएसु य एमाई वयणेसु असंजयाउ बिंतने ।	
पासत्थाई तं नो जम्हेवं बिंति समयन्नू	॥ २५५ ॥
अस्संजयाण परतित्थियाण कविलाईयाण रागेण ।	
सयणिज्जो वा अम्हं अम्हव्वयदेसिओ व इमे	॥ २५६ ॥
एयस्सिमिणा दत्तेण होइ एयस्स चित्तसंतावो ।	
दोसेणेवं दाणं तेसिं चिय जाणिमं अत्थं	॥ २५७ ॥
संजयविवक्खभूया पासत्थाई असंजया एत्थ ।	
भन्नंती नो अन्ने, अह तं नो, जेण सुत्तमिणं	॥ २५८ ॥
जीवेणं असंजय-अविरयएमाइगुणजुओ भंते ! ।	
अण्हाइ पावकम्मं हंता अण्हाइ पडिवयणं	॥ २५९ ॥
जई पुण पासत्थाई असंजया एत्थ होंति विन्नेया ।	
तो कह सम्मत्तस्स उ एस गुणो होज्ज सइद्धाणं	॥ २६० ॥
दुक्खियजीवणुकंपा नयदुक्खी एए किंतु अंधाई !	
किंच निसीहे भणिया विरया तह संजया एए	॥ २६१ ॥
विरया पासत्थाई इयरे पुण मिच्छदिट्ठिणो होन्ति ।	
विरयाविरया सइद्धा इय संजयमाइणो वि भवे	॥ २६२ ॥
सुंदरतरं खु भणियं सव्वं समओदहिम्मि रे जीव ! ।	
मंदमइगोयरगयं दुन्नेयं होइ किं बहुणा	॥ २६३ ॥
तह देससु संससु तह तह तं कुणसु सव्वणुट्ठणं ।	
जह समयन्नू जप्पंति न उण समईए उवएसो	॥ २६४ ॥

केइ सकज्जाविक्खा निरविक्खा अन्नअंतरायस्स । अन्नहठियं पि सुत्तं समईए अन्नहा काउं	॥ २६५ ॥
वारेन्ति मुद्धसावय-जणे-उ दिंते असुद्धमत्राई । काऊणं पाणिवहं इच्चाइ उल्लवेऊणं	॥ २६६ ॥
वक्खाणाओ विसेसो नज्जइ सव्वाणमेत्थ सुत्ताणं । अविरोहा समयन्नू भणंति एयस्सिमो अत्थो	॥ २६७ ॥
बेइंदियाइपाणे हणिरूणं एत्थ देइ जो दाणं । परसमये तस्सेयं चंदणइंगालुदाहरणं	॥ २६८ ॥
अह कह नज्जइ एयं, भन्नइ, सुत्तस्स जायइ विरोहो । को णु विरोहो सुण भो ! भयवइवयणं इमं जम्हा	॥ २६९ ॥
सजियमणेसणीयं वा समणे वा माहणे दिंतस्स । किं कज्जइ, भो गोयम ! बहु निज्जरमप्पबंधो उ	॥ २७० ॥
खवगरिसिखीरीनाएणं भणसि अह गुणिजणे भवे एयं । गुणवंतमगुणवंतं जाणइ नणु केवली सम्मं	॥ २७१ ॥
अहरुत्तरवासावास कज्जट्टियसाहुजुयलनाएणं । इयरणं पुण निच्छयववहारनएहिं ववहरणं	॥ २७२ ॥
निच्छयनएण हीणे वि सुद्धभावाउ निज्जराभागी । भणिओ पुव्विं ववहारओ वि लिंगपमाणाउ	॥ २७३ ॥
किंचेत्थ केवली वि हु ववहारनयं पमाणयंतो, उ । वंदइ इयरमनायं भुंजइ य तथा अहाकम्मं	॥ २७४ ॥
सिरिधम्मदासगणिणा वि वारियं अन्नलिंगीणं दाणं । सइढ्ढाणं भत्तीए दाणं विणयं च वज्जेइ	॥ २७५ ॥
नियलिंगीणं कारियमेयं अह तं अवत्थपडियाणं । नणु जो दोसो भीसो जइ खलु अन्नया वि भवे	॥ २७६ ॥

अह जइ जंपंति सो उ मिच्छ ति..... ।	
दव्वल्लिगी भणिउ जाणसु तत्थावि पडिवयणं	॥ २७७ ॥
निद्धंधसपरिणामो हवेज्ज जइ कोइ सव्वहा विगुणो ।	
तस्स फलं तस्सेव य इयरणं तत्थ का चिंता	॥ २७८ ॥
जमणंतसो य पत्तं एयं जइसावएहिं संसारे ।	
चउदहपुव्वधरा वि हु अणंतकायम्मि निवसंति	॥ २७९ ॥
किंचहिगारवसाउ धम्माणुट्टाणवित्ति सत्थेसु ।	
वाहिपडिक्कियतुल्लो दोसगुणेहि य समणुनेया	॥ २८० ॥
एवं जइ नो तो परिभणेज्ज कोई इमं पि पडिवयणं ।	
काऊण य पाणिवहं चेईहरकारयस्सावि	॥ २८१ ॥
सव्वारंभपयट्टस्स पुत्तमित्ताइकज्जनिरयस्स ।	
इय जं जायइ बोहो तं नूणं मोहविप्फुरियं	॥ २८२ ॥
सव्वाणं सुत्ताणं जं अविरोहेण होइ वक्खाणं ।	
तं कुणसु सया जेणं जायइ नो अंतरायं ति	॥ २८३ ॥
इय दढ-कलिकाल-वसु-ल्लसंतनाणामयाण साहूणं ।	
एयाण नत्थि चरणं सव्वाणं केइ जंपंति	॥ २८४ ॥
न कहिं पि जे दीसइ संपुन्नं लक्खणं चरित्तस्स ।	
एयं पि नेय जुज्जइ धम्मत्थीणं जओ भणियं	॥ २८५ ॥
अइयारबहुलयाए संपइ काले न विज्जइ चरित्तं ।	
तं न जओ सावेक्खाए एत्थ समाही विणिद्धिट्ठो	॥ २८६ ॥
किं बहुणा जीव तुमं पुव्वायरणासु रज्जसु ।	
सया वि मा अहुणायरणासु अ सिद्धंते जेणिमं भणियं	॥ २८७ ॥
जो भणइ नत्थि धम्मो नय सामाइयं न चेवं य वयाइं ।	
सो सव्वसंघबज्झो कायव्वो होइ संघेण	॥ २८८ ॥

आयरियपरंपरण आगयं जो उ आणुपुव्वीए ।	
कोवेइ छेयवाई जमालिनासं स नस्सिहिही	॥ २८९ ॥
धम्मत्थीणं चरणुज्जयाण विन्नायसमयसारणं ।	
सामायारी नो चलइ पुव्वसूरीण उ कयाइं	॥ २९० ॥
जं नत्थि आगमम्मी न य आयरियं तु पुव्वसूरीहिं ।	
समईए सोहणं पि हु देसंताणं इमं भणियं	॥ २९१ ॥
विगईकारणम्मी जो उ परूविज्ज अन्नहा धम्मं ।	
सो होज्ज अहाछंदो तव्वयणं नेय सोयव्वं	॥ २९२ ॥
इयलोयपारलोइयसुहाण जइ जीव ! तं सि अहिलासी ।	
निउणं निरूविरुणं ता जंपइ तुज्झ उवएसो	॥ २९३ ॥
रे जीव किंच जेसिं तए सुयं इय मयं बहुपयारं ।	
तेसिं पि गुणे सलहसु जइ मज्झत्थं मणे धरसु	॥ २९४ ॥
धन्ना मुणीण किरियं कुणंति धारंति मलिणवत्थे उ ।	
परिवज्जिअ-दव्वज्जण-ववहास वारियारंभा	॥ २९५ ॥
अन्नेसिं पिं य संससु विमलगुणो जेष जीव तुह होइ ।	
फलियं वुज्जलतरयं पमोयकरणा उ सम्मत्तं	॥ २९६ ॥
जीवंतु चिरं एए पवयणी परहिएक्ककयचित्ता ।	
जे हिं पगहि व्व आगमसरस्स गाहत्तणं पत्तं	॥ २९७ ॥
एसो सो धम्मकही अणेयमगललियमहुरवयुणरसं ।	
जस्स वयणारविंदे भमर व्व पिवंति भव्वजणा	॥ २९८ ॥
एसो परवाइगइंदकुंभनिद्लणकेसरिकिसोरो ।	
सलहिज्झइ सूरी दंसणस्स तिलउ महाभागो	॥ २९९ ॥
विप्फुरइ जस्स वयणम्मि भारइ नट्टियव्व कव्वम्मि ।	
ललियपयसारसिंगारसुंदराकत्ति सो धन्नो	॥ ३०० ॥

एगंतरोववासाइगुरुयतवतवियतणुयदेहस्स । एयस्स चव जम्मो कम्म-महासत्तुसूरस्स	॥ ३०१ ॥
परसमयविहाडणतक्कगंधपरमत्थकहणसोडीरो । स कयत्थो जस्स मई वन्निजइ विउसलोएहिं	॥ ३०२ ॥
एसो समत्थदंसण-पभावणागुणमईहिं संजुत्तो । रयणायरो व्व रेहइ सययं अक्खलियमाहप्पो	॥ ३०३ ॥
कप्पददुमव्व वियरंति जे उ संघस्स कप्पियत्थे उ । अणवरयं ते धन्ना सुसावया दंसणुद्धरणा	॥ ३०४ ॥
किं बहुणा सव्वेसिं जियाण सलहेसु गुणगुण । जीव तुज्झ वएसो एसो जइ मज्झत्थं पियं तुज्झ	॥ ३०५ ॥
तह कुणसु तहा चिट्ठसु तहा धम्मं पन्नवेसु रे जीव ! । जह राग दोसवेरण निग्गहो होइ नियमेण	॥ ३०६ ॥
इय सिरिसिद्धंतमहोयहीण सिरिनेमिचंदसूरीणं । उवएसो मज्झत्थयाए सिरिदेवसूरीहिं	॥ ३०७ ॥
सिरिवीरचंदसूरीण सिस्समित्तेहिं विरइय । एयं सिद्धंतजुत्तिजुत्तं जीवस्सणुसासणं विमलं	॥ ३०८ ॥
तह सयलागमपरमत्थ-कणयकसवट्टलद्धउवमेहिं । सयलगुणरयणरोहणगिरीहिं जिणदत्तसूरीहिं	॥ ३०९ ॥
सोहियमेयं अत्तेसिं सूरिपवराण संमयं किंच । जं एत्थ अणागमियं तं गीयत्था विसोहंतु	॥ ३१० ॥
सुहबोहकमलसंडाण सूरिबिंबं व बोहणं कुणइ । पयरणमिणमो इयरण न उण पूयाण वसहा वा	॥ ३११ ॥
मज्झत्थभावणाए पढंति चिंतंति जे उ एयत्थं । ते रायदोसवेरीण निग्गहं कुणहिं हेलाए	॥ ३१२ ॥

तह कुगहरेणुमुक्कं दंसणरयणं तु जायए विमलं ।
 तत्रिग्गहाउ दंसणं-सुद्धीउ जायए धम्मो ॥ ३१३ ॥
 धम्माउ मोक्खसोक्खं अखंडं जायए जणाणेतथ ।
 जइ एयत्थी तो पयरणे कुणह सग्गाहं ॥ ३१४ ॥
 जाव जिणसासणमिणं एयं जीवाणुसासणं ताव ।
 नंदउ लोए सिद्धंत-जुत्तिसारं कुमयहरणं ॥ ३१५ ॥
 पंडत्तणाभिमाणेण विरइयं नेय किंतु इय बोहो ।
 धम्मरयपुव्वसूरीण चिट्ठिए जंति जइ जीवा ॥ ३१६ ॥
 बिंबपइट्ठा १ पासत्थनमण २ पडिक्कमण ३ वदणं ४ नंदी ५ ।
 दाणनिसेहो ६ तह माल ७ पडिम ८ अविहीअणुट्ठाणं ९ ॥ ३१७ ॥
 सिद्धबलि १० पढमपासत्थ ११ चेइविहि १२ सूरि १३ संघनिदं च १४ ।
 पासत्थखेत १५ नाणड्ढनिद १६ गुरुगच्छ १७ चागं च १८ ॥ ३१८ ॥
 बंभाइपूय १९ उस्सग्गपढण २० बलहीणं २१ अविहिगमणं च २२ ।
 मलनिद २३ सड्ढिवक्खाण २४ सड्ढनमणं २५ च उलगं २६ ॥ ३१९ ॥
 संजइकहणं २७ जिणकुसुमपूयर् २८ सुद्धग्गह च २९ तवनिदा ३० ।
 वइचेइ ३१ मिच्छ ३२ अपमाणवेस ३३ असंजया ३४ ॥ ३२० ॥
 पाणे ३५ चारित्तसत्त ३६ आयरण ३७ गुणथुइ ३८ एए होंति ।
 अडतीसा अहिगाराउ इमम्मी जीवस्स गुणाणुसासणे विमले ॥ ३२१ ॥
 समईए एत्थ नो किं पि किन्तु ज दिट्ठं कप्पववहारे ।
 पंचकप्पे निसीहे दसासुए पयरणाईसु ॥ ३२२ ॥
 देसवसुसूररीसाहिंसाइवन्नकहियनामेहिं ।
 पयरणमिणमो रइयं तेवीसातित्रिसयगाहं ॥ ३२३ ॥
 अणहिल्लवाडनयरे जयसिंहनरेसम्मि विज्जंते ।
 दोहट्ठिवसहिट्ठिएहिं वासट्ठी-सूर-नवमीए ॥ ३२४ ॥

पू.आ.श्रीरत्नसिंहसूरिविरचिताः

॥ प्राकृत संवेगामृतपद्धतिः ॥

- शिष्याः श्रीधर्मसूरीणां, श्रीरत्नसिंहसूरयः ।
कुर्वते प्राकृतैः पद्यैः, संवेगामृतपद्धतिम् ॥ १ ॥
- वेरगरंगसंगो लग्गइ सव्वंगचंगिमाचंगो ।
कस्सइ धन्नस्स जए णणयंतो जयजयारावं ॥ २ ॥
- जिणसासणसव्वस्सं जाणंतो वि हु, जई वि सो विरलो ।
जो संवेगं जंतो पुणो पुणो वहइ रोमंचं ॥ ३ ॥
- जो आममल्लंगं पिव भिज्जइ भावणजलेण सव्वंगं ।
तेणं चिय विन्नाओ मन्नेऽहं सत्थपरमत्थो ॥ ४ ॥
- जो कूडकवडनडिओ नडो व्व पयडेइ कोइ रोमंचं ।
वेरगरंगरहियं तं पि हु छेया वियाणंति ॥ ५ ॥
- जं सव्वे वि वियारे सव्वपयारेहिं सव्वया नाउं ।
भावियमइणो मुणिणो विसएसु घुलंति तं चोज्जं ॥ ६ ॥
- जह अब्भगब्भलीणा विज्जुलया झलझलेइ पुणरुत्तं ।
पायं धम्मे भावो एसो वि हु केसि धन्नाणं ॥ ७ ॥
- हा पुत्तो हा घरणी दविणपियासाइवाउलो तह य ।
मरणभएणं भासंतं पि हु गिण्हइ जहा लोओ ॥ ८ ॥
- ता कह धम्मं सोउं पत्थावो होउ मंदपुत्रस्स ? ।
मन्ने तस्स निवुड्डो पुण दुलहो धम्मबोहित्थो ॥ ९ ॥
- दाऊण हासियाइं भूयाविद्धो व्व कह वि जं छूढो ।
मंदगुरुमंतियाणं सो दोसो अहव कम्मस्स ॥ १० ॥
- सट्ठी चिय घडियाओ ठविया धम्मत्थकामभोगेसु ।
अभयपमा(सा)एण सया जह तह भविया हवहं तुब्भे ॥ ११ ॥

दारुमइउ व्व होउं पायं अहुणा जणो सुणइ धम्मं ।	
जेण न भावणइंधं दीसइ केणावि अंगेणं	॥ १२ ॥
धाउसु सुवन्नधाऊ संवेगरसो व्व दीसए थोवो ।	
परदेहे वि निविट्ठो तेण न दिट्ठो पिओ कस्स ?	॥ १३ ॥
धाऊसु कणय थोवं परदेहठियं पि जणइ जह हरिसं ।	
सव्वरसेसु तह च्चिय संवेयरसो वि पुण दुलहो	॥ १४ ॥
संवेगभावणाए रसचव्वणमणुखणं पि कुणमाणो ।	
पावेमि जं न तत्तिं मुत्तिसुहं तं मह इहं पि	॥ १५ ॥
इय वयणमणुसरंती किरिया वि हु जह मणं सुहावेइ ।	
तिहुयणसिरी वि ता न णु करपंकयगोयरं पत्ता	॥ १६ ॥
निद्दा घुम्मिरहियओ मन्ने लोओ सुणेइ धम्मझुणिं ।	
जेणुज्झियसंसारो पव्वज्जं नो पवज्जेइ	॥ १७ ॥
गहियाइ वि दिक्खाए अज्ज वि मन्नामि तं तहच्चेव ।	
जं उल्लसंतचित्तो नियसत्तिं नो तुलइ धम्मे	॥ १८ ॥
सेविज्जंतं निच्चं सक्करपमुहं पि जणइ उव्वेयं ।	
वन्नसरेणं सव्वं धम्मं मुत्तूण सुहजणयं	॥ १९ ॥
निरवच्चा वि हु धूया दूहवविहवा सवत्तिसंजुत्ता ।	
गयसीला मयपुत्ता धिरत्थु जा एरिसी महिला	॥ २० ॥
हा दिव्व ! दिव्व ! तुमए ईसे महिलाइ किं कओ जम्मो ? ।	
किं न विलीणा गब्भे जं न अखंडो कओ धम्मो	॥ २१ ॥
भणवि भणवि जो इय धम्मु न कन्नि धरेसि ।	
जीवि तुट्ठंति धणुह जिम्ब, बहु पच्छ झूरेसि	॥ २२ ॥
एउ तहारं एउ महु, एउ करंतु म अच्छि ।	
समहि पलोयणि गुणनिह, जइ इच्छहि सिवलच्छि	॥ २३ ॥

मणवयणह संवाओ तुहं, जइ जिय ! धम्मि करेसि ।	
ता मह मणि वद्धावणउं, अज्जइ जणु रंजेसि	॥ २४ ॥
एयं झायंतस्स उ पइदियहं जस्स वोलाए जम्मो ।	
जिणवयणसवणरत्तो धन्नाण सिरोमणी सो वि	॥ २५ ॥
वायावित्थरु मत करहु, मा वट्टुत्तरु देहु ।	
जीविय जम्मण गुरुतण्ण, लहु लहु लाहउ लेहु	॥ २६ ॥
जं बालत्तुकुंपली जोवणु विहसिउ फुल्लु ।	
जाइ मिलानी वुड्डपणु कइ जिय ! विसइहिं भुल्लु ?	॥ २७ ॥
को को न गणेइ मए समणे अत्रे य संखंयं काउं ।	
मूढो न गणेइ पुणो अप्पाणं तत्थ पविसंतं	॥ २८ ॥
अवियारो बालत्तं होइ वियारो य जुव्वणं पुरिसे ।	
जो उ विवेयपवासो सो वुड्डत्तं अहन्नाणं	॥ २९ ॥
गाहं पढइ वियड्डो पुच्छिज्जंतो न याणई अत्थं ।	
कह दुद्धं कह दहियं कह महियं कंजियं होई !	॥ ३० ॥
दुद्धं होइ कुमारी दहियं उम्मत्त जुव्वणा नारी ।	
मज्झत्था पुण महियं वुड्डा पुण कंजियं होइ	॥ ३१ ॥
कह दुद्धं कह दहियं कह महियं कंजियंति रागंधा ।	
हं पुण भणामि महिला सव्वाओ कंजियं चव	॥ ३२ ॥
जम्मि दिणे इय बुद्धी महिलासुं तुज्झ जीव ! किर होही ।	
तम्मि दिणे जाणिज्जसु मोक्खाभिमुहो अहं जाओ	॥ ३३ ॥
एयाण कए पायं पावं पाविति पाणिणो भुवणे ।	
तह सल्लं पिव तम्हा उद्धर एयासु इय बुद्धिं	॥ ३४ ॥
विज्जुज्जुलुक्का मंनिहह, एक्कह जम्म हरेसि ।	
चित्तिहिं किं पि न अप्पहिउ, बहु पच्छा झूरेसि	॥ ३५ ॥

नाणं विणओ किरिया पियवयणं उज्जमो खमा सीलं ।	
एयाइं जस्स निच्चं सकंयत्थं जीवियं तस्स	॥ ३६ ॥
निद्दा वत्ता तत्ती भवणं मिताणि कोउगं जस्स ।	
अइपन्नस्स वि विज्जा सुविणे वि न संमुहा तस्स	॥ ३७ ॥
उज्जमतुरयारूढो पइदिणपढणं कसं व जो एइ ।	
पावइ जडो वि सो इह पंडिच्चपुरं जयपसिद्धं	॥ ३८ ॥
सव्वरसाणं लवणं धम्मस्स पभावणा जहा सारं ।	
तह गुरुभत्तिं मुत्तुं न हु अन्नं तिहुयणे सारं	॥ ३९ ॥
जिणसासणनवणीयं धम्म रहस्सं इमं परं तत्तं ।	
जीवदया गुरुभत्ती परउवयारु त्ति सव्वमयं	॥ ४० ॥
सयलो वि गुणकलावो अच्चंतमहग्घदुल्लहसरूवो ।	
गयनयणं वयणं पिव न सोहए सीलपरिमुक्को	॥ ४१ ॥
मणिमंतमूलियाहिं मूढा जंपंति इह वसीकरणं ।	
मन्नेऽहं पुण नूणं जीहाविन्नाणसंभूयं	॥ ४२ ॥
वत्तालो झंखालो बहुबोल्लो होइ इत्थ जो पुरिसो ।	
उच्चियं पि तस्स वयणं पायं घिप्पइ न केणावि	॥ ४३ ॥
एयं सोउं कहिउं अहवा को को न पंडिओ एत्थ ? ।	
विप्फुरइ तस्स सिक्खा सुकयं परंभवकयं जस्स	॥ ४४ ॥
इगु मणु सारहि देहु रहु, इंदियतुरय नभंति ।	
जीउ चडेविणु जाइं तर्हि, जइ कम्माइ भणंति	॥ ४५ ॥
जीव ! परइयतत्तडिय लांबिय नलिय करेहिं ।	
घरधंधइ पुण मोहियइ अप्पं मणिं न धरेहिं	॥ ४६ ॥
अज्जह कल्लु व नीयडउ इहजम्मह परजम्मु ।	
इय जाणंतु वि कइं करेहिं दुग्गइगमणह कम्मु ?	॥ ४७ ॥

हुलुहुलु रोइ म अंसुइहि, भवभीरु य तुहु जीव ! ।	
समइ वहंतइ किं पि करि जिंव न झूरहि कवि !	॥ ४८ ॥
धम्मवएसं दाउं अहं जणे संभवंतवयणेहिं ।	
चित्तलिहिउव्व होउं संपइ मूयत्तणं पत्तो	॥ ४९ ॥
धम्मगिरं सुणिरेहिं अंतोहसिरेहिं हुंतिभणिरेहिं ।	
विउसित्तिगव्विरेहिं इह केहि वि पयडिओ भावो	॥ ५० ॥
अप्पं निर्दाहिं परु थुणहि, ईण विरंगु म काहि ।	
कज्जदुवारिं रंगु जइ तो जिय ! तुट्टउ थाहि	॥ ५१ ॥
किं चिंताए किं पलविएण किं तुज्झ जीव ! रुत्तेणं ।	
नो कत्थइ कल्लाणं धम्माउ विणा तुमं लहसि	॥ ५२ ॥
जाणंतो सिक्खविओ अवायदंसीहिं सुयहोरेहिं पि ।	
दुक्खं खु संठविज्जइ एसो अप्पा दुंरप्पा हु	॥ ५३ ॥
धम्मह सारु परूवियं दंसिउ सिवपुरमग्गु ।	
निद्वलंतिहिं लोयणिहिं, हियडइ किं पि न लग्गु	॥ ५४ ॥
ओ ! ताण दुंरंताणं धी धी जीवाण जीवियव्वेणं ।	
परगेहपेसणरओ जाणं जम्मो कओ विहिणा	॥ ५५ ॥
हियडइ भाउ समुच्छलिओ, जिणि लंघेउ संसारु ।	
जइ मणु होइ वि थिरु कह वि चितइ एक्कु जि सारु	॥ ५६ ॥
भाववियक्खणि गुरुवयणि, विलसंतइ सवणेहिं ।	
गुरुयचमक्कचमक्कियहिं इय चित्तुं भविएहि	॥ ५७ ॥
जह जह जिज्झइ हियडुलं, कयकज्जिहिं छत्रेहिं ।	
किं गुरु अइसयनाणियउ, किं कहिओ अत्रेहिं ?	॥ ५८ ॥
मइं अवगन्निउ गुरुवयणु, धम्मि न दिन्निय दिट्ठि ।	
अहह गयउ चिरकालु महु, कीय कुटुंबह विट्ठि	॥ ५९ ॥

लल्लि करेविणु पल्लिकरि, सीसं खल्लीकरेहि ।	
विल्लीदुहेविणु अत्थिकरि विणु पुत्तिहि न लहेहिं	॥ ६० ॥
मंगलमुहलो लोओ दड्ढुं सोउं पि मंगलं महइ ।	
ईहेइ मंगलाइं कुणइ पुण अमंगलं सयलं	॥ ६१ ॥
अंचणरहियं दुद्धं नहु जम्मइ भूरिमंगलेहिं पि ।	
तह हयधम्मे न सुहं धम्मे पुण मंगलं सउणो	॥ ६२ ॥
लिहियं लब्भइ लोइ, काहुं देहिं ऊरियइ ।	
अप्पसमाणा जोइ, जइ पुणु काइं धीरियइ	॥ ६३ ॥
परभवि जिन किय धम्मुला, तह एत्तिउ एउ जोइ ।	
हिवहिं पुत्ता ! चग्गियइ, मन रोवइ तुहुं रोइ	॥ ६४ ॥
मन्नइ न चेव चोरो चोरियवत्थूणि पुच्छिओ संतो ।	
जाव न जज्जरियंगो विहिओ घोरेहिं घाएहिं	॥ ६५ ॥
धम्मज्जमं न काउं मन्नइ साहूहिं चोइओ एत्थ ।	
जाव न नरयं पत्तो विहलं पुणु तत्थ मन्तयणं	॥ ६६ ॥
खइरहलट्ठि न फरहरइ जणुहुं उप्परि जाव ।	
खरिहिं पियारिहिं जोइ पउ, किं वेयहि ताव	॥ ६७ ॥
कर जोडिवि अब्भत्थिया, संघह यह हियकार ।	
कन्निं चहुट्टिय चोयणहु, महु दिज्जउहु सइ वार	॥ ६८ ॥
तुहु वि न चेयहिं रे कहग, जइ पुच्छहि परमत्थुं ।	
एउ संउ सव्वह नीरिय, चरहु जु रुच्चइ वत्थु	॥ ६९ ॥
इय संसारह दाविउं, दीसइ निच्चु वहंतु ।	
परजिउ कोइ न उव्वियइ, तउ पुणु जणइ महंतु	॥ ७० ॥
निच्चु विहाणइ मूढ ! जिय, मइं तुह दिन्निय सिक्ख ।	
अप्पं परु वि न रंजियं, इंवइं सेवियदिक्ख	॥ ७१ ॥

हूअ बलकखी जीहडी, महु जंपिर सिवमग्गु ।	
किं मह कण्णु किं जणहु, कसु वि ज किं पि न लग्गु	॥ ७२ ॥
भारियकम्मउ जीव ! तुहुं, जइ बुज्जइ ता बुज्ज ।	
सयलु कुडुंबं खाइसइ, मत्थइ पडिसइ तुज्ज	॥ ७३ ॥
नीयचउक्किहिं मइ भणिओ, धम्मि न लग्गिउ भद ! ।	
घोरउद्विहिं ठाणिं गओ, करुण म काहिसि सइ	॥ ७४ ॥
विउसह अंचलु दक्खियइ, एहुव ए विणु मग्गु ।	
फुडु वि पर्यपिउ धम्मु मइ, पुणु कणिया वि न लग्गु	॥ ७५ ॥
हा हुलि करि वि मिलेइ जणु, देउलि जोयइ कोडु ।	
जिम्ब उरकुडुइ तहिं न किं, तेम्ब कुडुंबिनि कोडु	॥ ७६ ॥
तियलोए वि न नज्जइ दुल्लहलंभं कयाणयं अत्रं ।	
संवेगं मुत्तूणं नऽत्रो जम्हा सिवोवाओं	॥ ७७ ॥
किं सोया गुरुकम्मो किं वा भणिरो अहं अणाइज्जो ।	
किं वाऽहमसमयन्नू किं परिवाओ न दइवस्स	॥ ७८ ॥
एयं पि हु सोऊणं संवेगामयरसं पियंतो वि ।	
जं न जणो असुजलं मेल्लंतो उज्जमइ धम्मे	॥ ७९ ॥
निययमणेणं तं जिय ! पंडियवग्गं तणं व मन्नेसि ।	
उम्मग्गगामिओ तह जह सिक्खाए पुण न जोगो	॥ ८० ॥
जइ सच्चं चिय भीओ भवाउ हिययट्ठियं पि ता भावं ।	
अंसुजलेणं दंसह कइया वि हु जइ न निच्चं पि	॥ ८१ ॥
आयरणं पि हु दंसह पइदियहं गुणगणेहिं वड्ढंतं ।	
अन्नह पलवियमेत्तं एयं सयलं पि मन्नेमि	॥ ८२ ॥
धम्मपरस्स वि चिंताउरस्स दिन्नो वि धम्मउवएसो ।	
सुन्नघरे दीवो इव सुनिप्फलो तस्स नायव्वो	॥ ८३ ॥

अणुवट्टियस्स धम्म मा हु कहिज्जाहि सुट्टु वि पियस्स । विच्छायं होइ मुहं विज्झायग्गिं धमंतस्स	॥ ८४ ॥
गरुयासणे न गरुओ न हु गुरुओ चारुविविहवत्थेहिं । जइ पुण गुणेहिं गरुओ ता गरुयं मुणसु अप्पाणं	॥ ८५ ॥
मा लंघसु ववहारं जइ अप्पा भाविओ फुडं धम्मे । जम्हा लोयविरुद्धं धम्मपरा वि हु परिहरंति	॥ ८६ ॥
दुलहं पि वयं घेतुं विज्जो नेमिन्तिओ य जोइसिओ । जइ होसि गिहत्थेसुं धी धी जम्मो तथा तुज्झ	॥ ८७ ॥
जोइसिओ नेमिन्ती वेज्जो तह मंतिओ य साउणिओ । जो होज्ज गिहीसु जई हा तेणं हारिओ जम्मो	॥ ८८ ॥
सूर्वेहसमाणे अववातपए कया वि कहऽवुत्तो । तुरियकसायवसट्टा मुसलाइ खिवंति नामजई	॥ ८९ ॥
आवडिए मालिन्ने कया वि पुण दंसणस्स अइगुरुए । एयं पि पउंजंतो पभावगो वइरसामि व्व	॥ ९० ॥
जं मह परेहि किज्जइ पायपणामो न तेण तूसामि । अप्पाणमप्पण च्चिय पणमेसु जया तथा तोसो	॥ ९१ ॥
तइया वद्धावयणं रससिद्धी वि य महंतया जाया । कयकिच्चं मन्नंतो अमियरसेणं च सित्तोऽहं	॥ ९२ ॥
किं लज्जेसि परेसिं लज्जह नियइंदियाण पंचण्हं । वज्जंतो य अकज्जं सज्जो सज्जोऽसि जइ सुहेसु	॥ ९३ ॥
रयगाओ गुरुकम्म जे साहू सोहयंति वत्थाइं । सरिसवमेरुवमाणं ताणं सट्ठेहि विवरीयं	॥ ९४ ॥
सामायारिं मुत्तुं कयविक्रयधंधयम्मि जे पडिया । किं न ठिया गिहवासे ते साहू जइ विसीयंता	॥ ९५ ॥

पूगीफलपत्ताइं भुत्तुं निसि पाणियं धरिय मुहं ।	
घरसियभमीरमुणीणं धिरत्थु पाणे धरंताणं	॥ १६ ॥
ओगाहिमाइद्वं निसि धरिउं भुंजिराण बीयदिणे ।	
मुणिवेसविडंबीणं किं ताणं नामगहणेण ?	॥ १७ ॥
ताउ वहतं जि मुणिवरह, कारि वि आणेहिं भोज्ज ।	
तिहिं मुणिहि वि तत्थ ज्जइ, तो गोमंसितुलिज्ज	॥ १८ ॥
एउ जहट्टिउ मइं कहिउ, मुणिजणु दिक्खि कुणंतु ।	
अवरु कहंतहं पुण हवइ, फुडु संसार'अणंतु	॥ १९ ॥
जिणमयरहम्मि जुत्ता दो उसग्गाववाय वरतुरया ।	
संविग्गो जाइ तहिं जहिं निज्जइ गीयसारहिणा	॥ १०० ॥
विहिलइयहिं जइ जिय भमिसि, ता तुह कज्जह सिद्धि ।	
बलिएण वि पुण एकलइ, करिसि न'चितिय सिद्धि	॥ १०१ ॥
बालत्तरूवजुव्वणधणवंतं पि हु खिवंति भूमीए ।	
गयजीवं नारुणं पुत्ता वि धिरत्थु संसारो	॥ १०२ ॥
अप्पाणमप्पण च्चिय बोहेउं भावगब्भवयणेहिं ।	
जइ तह काहं किरियं तो मन्ने जम्मसहलत्तं	॥ १०३ ॥
कट्टकडकडंतहिययं जलं व महभवदुहग्गिसंतवियं ।	
किरियारहियस्स व वाहियस्स विरमइ न भावेणं	॥ १०४ ॥
सव्वपयारिहिं ओलखहिं जिव दिट्ठओ परलोउ ।	
तिं व जइ अप्प ओलखहि, ता सिद्धउ परलोउ	॥ १०५ ॥
ताहं जडु किं पंडियउ, एहु वि मुणहि न भेओ ।	
इंवइं लोइ पयासियं, जिव हउ पंडिय देओ	॥ १०६ ॥
सत्तितुलंतउ धम्मु करि, मणवावारह मोक्खु ।	
हुं बलियउ हुं दुब्बलउ, एउ म काहिसि दुक्खु	॥ १०७ ॥

इहकिओ दुक्किओ ते पुणि, विसहंता तुहु देहु ।	
सुमरावंतह जं न भणहि, पडियइ पन्ह म देहु	॥ १०८ ॥
जं जह दिट्ठि जिणवरिंहि, तं पर तारिसु होइ ।	
एउमविं चेतिसि दुक्खु जं, हूओ कहंतु न कोइ	॥ १०९ ॥
अखंडियाहं दुलंति जलि, भणइ कडेवरु एओ ।	
इह जिय हुहुंतइ मह तणुं, मुणिइउ न पइं फलु लेई	॥ ११० ॥
जीव तहारी चितडी, मज्झनि पसरि वियालि ।	
हउं अच्छिसु जाएसि तुहुं पुण मेलउ कहिं कालि	॥ १११ ॥
दिण पाणियजिम मच्छली तल्लोविल्लि करेइ ।	
विणु पुत्रिंहि तिव देहडी, कोडी गुणिय करेइ	॥ ११२ ॥
संपुन्नसंजमो वि हु सुव्वंतो धम्मिएहिं पुन्नकए ।	
तइया वि जइ न तोसं अहं वहिस्सं फुडमधन्नो	॥ ११३ ॥
गायंतपढंतेहिं लोएहिं विविहकव्वबंधेहिं ।	
केहि वि निंदंतेहिं समचित्तो होसुऽहं कइया	॥ ११४ ॥
वणपिंडी आहारो वत्थं पुण जं व तं वं धम्मकए ।	
पाणं च आरनालं संजमजोगं पसाहंतो	॥ ११५ ॥
निंदाए न हु रोसो तोसो नेव परकयप्पसंसाए ।	
गामाइसु विहिरंतो कइया होहं ईयचरित्तो !	॥ ११६ ॥
तं तीए निंदाए पुणो पुणो चोइओ वि जह सुमइ ।	
तह तंदासेवाए धम्मत्थं चोइओ वि जिओ	॥ ११७ ॥
विरल च्चिय केइ जई नामजईणं तु नत्थि इह संखा ।	
मुत्तुं परपरिवायं तम्हा चित्तेसु अप्पाणं	॥ ११८ ॥
सूहवदूहवनामा लच्छिअलच्छी य तिजयविकखाया ।	
तहय सल्लूणअल्लूणा सलक्खण अलक्खणा अवरा	॥ ११९ ॥

अट्टा वि हु भज्जाओ धम्माहम्मेण हुंति एयाओ ।	
एयं सुणेइ सव्वो धम्माहम्मं न तं सरइ	॥ १२० ॥
जइ तं सरेज्ज पायं पुणो अहम्मं न कोइ सेविज्जा ।	
पुव्वभवअसरणाओ बहुओ तेणं अहम्मपरो	॥ १२१ ॥
इय रयणसिंहसूरी वुत्तुणं काऊ पाणमयमेयं ।	
आणंदा मयकुंडे विलम्भंतो निव्वुइं लहइ	॥ १२२ ॥

पू.आ.श्रीरत्नसिंहसूरिविरचिता
॥ संवेगरंगमाला ॥

भावम्मि समाही पुण एगंतेणेव चित्तविजयाओ ।	
चित्तविजओ अ सम्मं रागद्वोसाण परिहरणा	॥ १ ॥
तप्परिहारो असुहेयरेसु सदाइएसु विसएसु ।	
पत्तेसु वि चित्तेसु वि अभिसंगपओससंचागो	॥ २ ॥
तम्हा कमगगलगं विवेगरज्जूइ चडुलतुरगं व ।	
सुदढं संजमिऊणं माणसमुस्सिंखलपयारं	॥ ३ ॥
जइयव्वं सव्वेणवि सुहत्थिणा सुपुरिसेण निच्चं पि ।	
सम्मं समाहिकरणे विसेसओ धम्मनिरएणं	॥ ४ ॥
असमाहीओ दुक्खं दुहिणो उण अट्टमेव न उ धम्पो ।	
धम्मविहीणस्स पुणो दूरे आराहणामगो	॥ ५ ॥
मुत्तुं समाहिमेवं असेससेसंगसंगया वि जओ ।	
सव्वा सुहसामग्गी दावग्गी चेव पुरिसस्स	॥ ६ ॥
जं वा तं वाऽसिस्स वि जेण व केणावि पाउअस्सावि ।	
जत्थ व कत्थ व वासिस्स जम्मि कम्मि वि अहव काले	॥ ७ ॥

जं वा तं वा विसमं समं व संपावियस्स य अवत्थं ।	
परमसुहं चिय निच्चं समाहिमंतस्स पुण नियमा	॥ ८ ॥
सुक्खं व समाहिकयं अभयं अकिलेसजं अलज्जणिअं ।	
परिणामसुंदरं सिवसमकखयं निरुवममपावं	॥ ९ ॥
मज्जत्तमित्तएण वि सुसमाहिठियस्स धीरपुरिस्सस्स ।	
जं सो न रमइ कस्स वि न या वि से रमइ को वि परो	॥ १० ॥
जे सुसमा हिम्मि रया विरया नीसेसपावठाणाओ ।	
सुहिसयणधणा इविष्णासदंसणे वि हु न तेसि मणो	॥ ११ ॥
अचलव्व चलइ श्वेवं पि न संजमाओ ममत्तचत्ताणं ।	
सुसमाहिनिही भयवं रायरिसिनमीह दिट्ठंतो	॥ १२ ॥
एसो अ समाही चित्तविंजयजणिउ वि न हु थिरो होइ ।	
जइ नियमणं चरंतं वारं वारं न सासेइ	॥ १३ ॥
पोअवहणं व चित्तं चिंतासागरगयं परिभमंतं ।	
अन्नाणपवणपेल्लियविसुत्तियावीइहम्मंतं	॥ १४ ॥
पडियं मोहावत्ते कह लगिज्जा समाहिवरमगे ।	
जइ जोइज्ज न सम्मं अणुसासणकन्नधारो से ?	॥ १५ ॥
दोसाण नासणं गुणपयासणं मोणसासणं इत्तो ।	
चित्तस्स वुच्चइ तयं एवं सुसमाहिओ कुज्जा	॥ १६ ॥
हंभो चित्त ! विचित्तं निच्चं च तुमं पि वहसि बहुभावे ।	
किंतु परे तंतेहिं मोहेइ तुमं तु णप्पाणं	॥ १७ ॥
सइ रूईयगीयनच्चियहसियाइवियारओ जणं दट्ठं ।	
मत्तं व हिअय तह तं कहेसु जह नासि हसणीयं	॥ १८ ॥
मोहभुयंगमदट्ठं सुविसंतुलचिट्ठियं जयमसंतं ।	
किं न पुत्थं पिच्छसि ? विवेयमंतं न जं सरसि	॥ १९ ॥

जम्मजरमरणसिहिणा भवभवणे सव्वओ पलित्तम्मि ।	
नाणोदहिमवगाहिय सुत्थत्तं लहसु हिअय ! तुमं	॥ २० ॥
हियय ! तुमे एस कओ भववासणवागुराइ मह बंधो ।	
ता तह पसिय इयाणि जह तव्विगमो लहुं होइ	॥ २१ ॥
किं चित्त ! चित्तिएहिं विहवेहिं अत्थिरेहिं अह न तुमं ।	
तत्तण्हाविगमो ता संतोसरसायणं पिवसु	॥ २२ ॥
मित्तामित्तेसु समा चित्त ! पवित्तं जया तुमं होही ।	
लहिहिसि तं तइय च्चिय सुहमवगयसयलसंतावं	॥ २३ ॥
नरतिदिववेरिमित्ते भवमुखे दुहसुहे तणमणीसु ।	
जइ लिट्ठुकंचणेसु अ सममसि ता मण ! कयत्थमसि	॥ २४ ॥
दुच्चारमिमं मच्चुं पच्चासन्नीभवंतमणुसमयं ।	
हे हिअय ! चित्तसु तुमं किं सेसवियप्पजालेणं ?	॥ २५ ॥
हे हियय ! चित्तसि तुमं नाऽणज्जजराइ जज्जरिज्जंति ।	
नियतणुकुडिं पि एयं अहह महामोहमहिमा ते	॥ २६ ॥
जत्थ जरमरणदारिद्रोगसोगाइदुहगणो लोए ।	
तत्थवि कहं तुमं मूढ ! हिअय ! न विरागमुव्वहसि	॥ २७ ॥
जीयं पि तणुम्मि गयागयाइं सासच्छ्लेण कुणमाणं ।	
किं न मण ! मुणसि जेणं चिट्ठिसि अजरामरं व तुमं	॥ २८ ॥
सह रागेण मण ! तुमं सुहाभिमाणाउ भमडिअं सुइरं ।	
चय तं भय तदुवसमं इयाणि जं मुणसि सुहभेअं	॥ २९ ॥
अविवेअत्ता बालत्तणम्मि विलयत्तणाउ वुड्ढत्ते ।	
मण ! धम्मचित्तविरहे लद्धु वि विहलो नरभवो ते	॥ ३० ॥
मयरद्धइक्कमित्तं कुगइमहादुक्खसंतइनिमित्तं ।	
विसयाणुगामि चित्तं मोहुप्पत्तीइ हेउं च	॥ ३१ ॥

अविवेअविडविकंदं चंदणरुक्ख व्व दप्पसप्पस्स । नीरंधमेहपडलं सन्नाणमयंकबिबस्स	॥ ३२ ॥
तारुन्नं पि हु तुहु मण ! उम्मायपरस्स निच्चकालं पि । सव्वाणत्थकए चिअ न धम्मगुणसाहगं पायं	॥ ३३ ॥
एयं कयं इमं पुण करेमि काहं इमं च गिहकिच्चं । इय आउलस्स तुह हियय ! वासरा जंति अकयत्था	॥ ३४ ॥
एयं करेमि इण्हिं एयं काऊण पुण इमं कल्ले । काहं को मण ! चितइ सुमिणिअतुल्लम्मि जियलोए	॥ ३५ ॥
कत्थ गयं होसि गयं ? मण ! काउं किं व होहिसि कयत्थं ? । थिरयाइ गच्छ कुणसु अ न गयस्संतो न य कयस्स	॥ ३६ ॥
चिंतासंताणपरं जइ चिट्ठसि चित्तं ! निच्चकालम्मि । अच्चंतदुरुत्तारे ता रे निवडसि दुहसमुद्दे	॥ ३७ ॥
हा हिअय ! किं न चित्तसि जमेसरियरूवचरणछक्खिल्लो । वित्थारियपक्खदुगो तिलोअपउमस्स सारं च	॥ ३८ ॥
पिबमाणो वि पइदिणं अतित्तिमं चेव अखलिअप्पसरो । सव्वजगज्जीवतुल्लो इह कीलइ कालभमरल्लो	॥ ३९ ॥
पवसंतो सल्लं पिव पयईएवइदिणं पि पीडकरा । जे कामकोहपमुहा अब्भिंतरसत्तुणो तुज्झ	॥ ४० ॥
निच्चं देहगय च्चिय चित्त ! तदुच्छयणे न वंछाहिं । बज्झारिसु पुण धावसि अहो महामोहमाहप्पं	॥ ४१ ॥
बज्झारिसु मित्तत्तं करेसि सत्तुत्तणं सरीरीसु । जइ ता हे हियय ! तुमं अइरा साहसि सकज्जं पि	॥ ४२ ॥
मुहमहुरकडुविवागेसु हिअय ! विसएसु मा कुणसु गिद्धि । विहिवसविजुज्जमाणा सुतिक्खदुक्खं इमे दिंति	॥ ४३ ॥

जइ पढमं पि न रज्जसि मुहमहुरवसाणविरसविसएसुं ।
ता हियय ! तुमं पच्छ वि लहसि न कया वि संतावं ॥ ४४ ॥
विसएसु विणा न सुहं विसया वि भवंति बहुकिलेसेहिं ।
ता तव्विमुहं चितसु सुहंतरं किं पि हे हियय ! ॥ ४५ ॥
अह आवायं विसयाण पिच्छसे जइ तहा विवागं पि ।
ता चित्त ! एत्तिय तुमं न कया वि विडंबणं लहसि ॥ ४६ ॥
विसतुल्लविरायवंछाई कीस हे हियय ! वहसि संतावं ? ।
तं किं पि चितसु तुमं होइ जओ निव्वुई परमा ॥ ४७ ॥
तह विसयासाछिद्देण नाणजणिआ गुणा गलिस्संति ।
ता ठयसु तं तुमं मूढ ! हियय तेसिं थिरत्तकए ॥ ४८ ॥
विसयासावाउलीजणियरओगुंडियं कह न हियय ! ।
सहजायकरणवग्गस्स लज्जसे भमिरमणिबद्धं ॥ ४९ ॥
कामरसजज्जरे रे तुमम्मि मणकुंभ कम्ममलहरणं ।
भवसंतावखयकरं न तइ संव्वन्नुवयणजलं ॥ ५० ॥
अह तं पि ठियं कहमवि किं नो पसमइ कसायदाहो ते ? ।
सरसो वि किं न भिज्जइ जो तुह अविवेयमलगंठी ? ॥ ५१ ॥
हि हियय ! सुंदरा वि हु सदा रूवाणि रसविसेसा य ।
गंधा फासा य वरा ताव च्चिय तरलयं ति तुमं ॥ ५२ ॥
जाव न सम्मं अवगाहिओ तए तत्तबोहरयणिल्लो ।
सुहसलिलपूरपुत्रो सुअनाणं अगाहमयरहरो ॥ ५३ ॥
किं बहुणा दाणेणं ? किं वा बहुणा तवेण तविएणं ? ।
कट्टाणुट्टाणेण वि बज्जेण किमत्थ बहुणा वि ? ॥ ५४ ॥
किं व पढिएण बहुणा जइ ता मण ! मुणसिं अप्पणो पत्थं ।
ता रागाइपयाओ विरमसु रमसु अ अरागपए ॥ ५५ ॥

कसिणाहिबिलसमीवे बहुच्छिदं चारुचंदणदलेहिं ।	
काउं गिहं तदंतो अ मालईकुसुमसयणिज्जे	॥ ५६ ॥
निदं जिगीससि तुमं जं सुहमेयं ति कट्टु हे हियय ! ।	
अहिलससि विसयसंतं नीरागतं विमुत्तूणं	॥ ५७ ॥
हियय ! सकिलेसविहवेहिं सुहकए कामिण्हिं किं मूढ ! ।	
अप्पाणं संतोसे निवेसिउं होसु तं सुहिअं	॥ ५८ ॥
जणयंति किलेसं अज्जणम्मि मोहं सगज्जिआओ अ ।	
थोवं परं च नासे पयइए च्विय विभूर्इओ	॥ ५९ ॥
ता तासु कुगइगमणवत्तिणीसु रायग्गिचोरसज्जासु ।	
हे चित्त ! तत्तचित्तणपुरस्सरं चयसु पडिबंधं	॥ ६० ॥
इंदियगेज्जं जं किंचि कत्थई इत्थ अत्थि वत्थु न तं ।	
थिरमह तत्थ वि जइ रमसि मण ! तुमं चेव ता मूढं	॥ ६१ ॥
इक्कं निययाणुभावा बीयं पुण जिणवरिदवयणाओ ।	
करिकलहकन्नपालीतरलतरत्तं खु पगईए	॥ ६२ ॥
संसारसमुत्थसमत्थवत्थुसत्थस्स मण ! मुणित्ताणं ।	
मा पडिबंधं बंधसु खणमत्तं पि हु तुमं तत्थ	॥ ६३ ॥
तह अत्थऽज्जणरक्खणवयणकयं वेयणं न पावेसि ।	
मण ! परमनिव्वुई ते भवे वि संतोसओ होही	॥ ६४ ॥
संतोसामयरससिचमाणमाणससुहं सया जं त्रे ।	
तमसंतुट्टे कत्तो ? इओ तओ चित्तणाऽऽसत्ते	॥ ६५ ॥
तमुदारत्तं तं चिअ गुरुत्तणं तह तमेव सोहग्गं ।	
सा कित्ती तं च सुहं संतोसपरं तुमं मण ! जं	॥ ६६ ॥
दीणत्तमेसि अत्थी लद्धत्थं गव्वमपरितोसं च ।	
नट्ठधणं पुण सोगं सुहेण चिट्ठसु मण ! निरासं	॥ ६७ ॥

संज्ञोगा सवियोगा विसं व विसयावि परिणईविरसा ।	
काओ अ बहुअवाओ रूवं खणभंगुरसरूवं	॥ ६८ ॥
एवं परोवएसं दितस्स जहा महं फुरइ वयणे ।	
तह जइ चित्त ! तुमम्मि वि एवं ता किं न पज्जतं ?	॥ ६९ ॥
किं पि हु निप्फज्जंतं पि किं पि निप्फन्नमिह परं सुखं ।	
अकयपि कीरमाणं परं च विहडइ जहा भंडं	॥ ७० ॥
तहरगग्भाइअवत्थं विवहं पावित्तु पाणिणोऽणेगे ।	
विहडंते मुणिउं चित्त ! चित्तिसुं किं पि सुहचिंतं	॥ ७१ ॥
इक्कं पि तुमं बहुवत्थुचिंतणा चित्त ! पाविसि बहुत्तं ।	
तह भूयं पुण पत्तिय कस्स न दुक्खस्स होसि पयं !	॥ ७२ ॥
सयलन्नवत्थुचिंतं चइत्तु ता चित्त ! चिन्तसु परं तं ।	
इक्कं पि किं पि वत्थुं जेण परं निव्वुइं लहसि	॥ ७३ ॥
लच्छीहिं जइ न मज्जसि न यावि रगाइयाण वसमेसि ।	
रमणिहिं न हिरिज्जसि तरलिज्जसि नेव विसएहिं	॥ ७४ ॥
संतोसेण न मुज्झसि आलिगिज्जसि य जइ न इच्छए ।	
पावं च जइ न चित्तिसि तह चेव न मुच्छता चत्ता !	॥ ७५ ॥
जं नियमिय अप्पाणं न रगदोसाइनिग्गहो विहिओ ।	
न य सुहझाणग्गीए दङ्गी कम्मिधणपबंधो	॥ ७६ ॥
विसएहितो खंचिय धरिओ सारे न इंदिअग्गामो ।	
तं किं न तुज्झ हे चित्त ! मुत्तिसुक्खम्मि वंछा वि ?	॥ ७७ ॥
सज्जिज्जंति न करिणो न पक्खरिज्जंति तुरयघट्टां ।	
नायासिज्जइ अप्पा वावारिज्जइ न खग्गं पि	॥ ७८ ॥
किंतु सुहझाणेणं अरिणो रगाइणो हणिज्जंति ।	
तह वि तुमं माणस ! कीस परिभवं सहसि तेहिंतो	॥ ७९ ॥

गुरुकहिओवाएणं पढमं सालंबणं पयत्तेणं । अब्भसिऊणं जोगं वियलियनीसेसपच्चूहे	॥ ८० ॥
जइ वज्जसि सयचिंता वावारविवज्जणा निरालंबे । तत्ते परे निलीयसि ता चित्त ! न चेव चरसि भवे	॥ ८१ ॥
चिररिसिसुभासियाइं अणेगसो पढसि सुणासि तह निच्चं । भावेसि य अइनिउणं तप्परमत्थं च बुज्झिसिय	॥ ८२ ॥
न उण अणुभवसि पसमं न य संवेगं न यावि निव्वेअं । न मुहुत्तमित्तमवि तह तब्भावत्थेण परिणमसि	॥ ८३ ॥
नियबोहबाहगेणं हे हियय ! कर्हिंपि जिणमएणावि । मउलाविज्जसि बाढं मूढ ! तुमं सव्वहावि जओ	॥ ८४ ॥
कइय वि सहसि नहोयलएंगंतुस्सग्गतारलियं संतं । कइय वि वससि रसायलमववाइ च्चिय निलीनं तु	॥ ८५ ॥
उस्सग्गदिट्ठिणो तुह अववायठिया न चेव रुच्चंति । अववायदिट्ठिणो उण उस्सग्गठिया न रोअंति	॥ ८६ ॥
तह दव्वखेत्तकालाइयाणमणुसारओ जहाविसयं । उभयपयसेवगा जे अ ते वि नो तुज्झ रोयंति	॥ ८७ ॥
उस्सग्गप्पमुहसमत्थनयमयमयमरोअमाणस्स । कह नज्जइ निरवज्जा मण ! जिणमयपरिणई तुज्झ ?	॥ ८८ ॥
तव्विसए सुअनिहिणो बहु पुच्छसि विकि (जे विको) रएतत्तं । नायंति किं पि दंसं निरुवसमं चित्त ! धित्तूणं	॥ ८९ ॥
एवं च तुज्झ न गिलाणकज्जविसया णु जायए चिंता । कालाणुरूवगुणिगोअरं च न पमोअकरणं च	॥ ९० ॥
वच्छल्लथिरीकरणोववूहणाइ वि न चेव सव्वत्थ । अविगाणेणं चित्तसि साहिप्पाया जइ कर्हि पि	॥ ९१ ॥

एवंविहं च कुग्गहचक्कं छित्तुं विवेअचक्केणं । सक्कोवाहिसुद्धं सद्धम्मे कुणसु पडिबंधं	॥ ९२ ॥
जइ ता तत्तगवेसी ता अणणुभवे वि माणिअं सव्वं । अह न तथा ता तम्माणणे वि सव्वं अणणुभूओ	॥ ९३ ॥
हियइच्छियाइं जह जह संपज्जंतीह कह वि जीवाणं । तह तह विसेसतिसियं, चित्तं दुंहियं चिय वरायं	॥ ९४ ॥
रगाईहि यऽवत्थं इओ तओ साहिउं किलेसवसा । जह जह तमणुभवेइ तह तह परिवुड्डी रोगो	॥ ९५ ॥
उवभोगोवायपरो पसमेउं महइ विसयतण्हं जो । नियछायक्कमणकए परोऽवरणहे पहावेइ	॥ ९६ ॥
सुट्ठु वि भुत्ता भोगा सुट्ठु वि रमियं पिएहिं सह निच्चं । सुट्ठु वि पियं सरीरं हा ! जिय ! कइया वि मुत्तव्वं	॥ ९७ ॥
जम्हा उ विसेसेणं सीयंति इमेसु कयमणा मणुआ । एएण कारणेणं विसय त्ति निरुत्तमेएसिं	॥ ९८ ॥
एए उ महासल्लं इमे महासत्तुणो परं लोए । एए उ महावाही एए य परमदारिदं	॥ ९९ ॥
सल्लं हिअयनिहित्तं न सुहल्लं देइ देहिणो उ जहा । अंतो विचिंत्तिआ तह विसया वि दुहावहा चेव	॥ १०० ॥
जह नाम महासत्तू दावेइ कयत्थणाउ विविहाओ । एमेव य विसया वि हु अहवा एए परभवे वि	॥ १०१ ॥
जह नाम महावाही विहुरत्तं कुणइ इहभवम्मि तथा । विसया वि नवरमेए भवंतरेसु वि अणंतगुणं	॥ १०२ ॥
ठाणं पराभवाणं सव्वाण जहेह परमदारिदं । विसया वि किर तह च्चिअ पराभवाणं परं ठाणं	॥ १०३ ॥

पताइं पार्विती पाविज्जंती य बहूणि बहवो वि ।	
परिभवपयाइं पुरिसा ते जे विसयामिसपसत्ता	॥ १०४ ॥
मन्नइ तणं पिव जगं संदेहंपयम्मि पविसइ भयम्मि ।	
मरणस्स वि देइ उरं अपत्थणिज्जं पि पत्थेइ	॥ १०५ ॥
लंघंति समुदं भीसणं पि साहंति घोरवेयालं ।	
किं बहुणा ? विसयकए पविसंति जमाणणे वि नरा	॥ १०६ ॥
गरुयं पि हु परिवज्जिय कज्जं विसयाउरो मुहुत्तेणं ।	
तं कुणइ जेण हासो जावज्जीवं जए होइ	॥ १०७ ॥
ववसइ पिउणो वि वहं बंधुं सत्तुं व मन्नइ मूढो ।	
होइ अनिद्धकज्जो विसयगहपरिगओ पुरिसो	॥ १०८ ॥
विसया अणत्थपंथो विसया माहप्पलुंगगा पावा ।	
विसया लहुत्तपयडी अक्कंडविहरकया विसया	॥ १०९ ॥
विसया अवमाणपयं विसया मालिन्नकारणमवगं ।	
विसया दुहिक्केहेऊ इहपरिभवबाहंगा विसया	॥ ११० ॥
खलइ मणो गलइ मई परिहायइ पोरिसं पि पुरिसस्स ।	
विसयासत्तस्स गुरूवइट्टमिट्टं पि वीसरइ	॥ १११ ॥
सा जाई तं च कुलं सा कित्ती भुवणभूसणपयंडा ।	
जइ ता विसयपसत्ती ता फुसिआं वामपाएण	॥ ११२ ॥
जिणवयणदक्खचक्खू वि पिक्खए पिक्खणिज्जभावे ता ।	
जा नऽज्ज वि विसयपसत्तिलक्खणा नीलिमा न भवे	॥ ११३ ॥
धम्माभिप्पायपईवओ मणोमंदिरम्मि ता फुरइ ।	
जावज्जवि विसयपसत्तिलक्खणा नेइ वाऊली	॥ ११४ ॥
सव्वन्नुवयणपोओ ता भवजलहिउत्तारणसमत्थो ।	
विसयप्पसंगपवणो जावज्जवि नावकूलेइ	॥ ११५ ॥

विमलं पि जीवसंखे पइट्टियं सहइ ताव सीलजलं ।	
विसयाभिनिवेसासुइसंगा कलुसिज्जइ न जाव	॥ ११६ ॥
निम्मलविवेयरयणं तावज्जवि दिप्पए, पयासे वा ।	
विसयप्पसंगपंसू जावज्जवि नावगुंडेइ	॥ ११७ ॥
धम्मं काउमसत्ता विसयपसत्ता निहीणतमसत्ता ।	
अत्ताणं अंत्ताण न मुषंति हियं च न कुणंति	॥ ११८ ॥
सन्नाणमणिफुरंतं पवित्तचारित्तरयणचंचइयं ।	
ओ ! विसयचंडचरडा लुंटंती जीवभंडारं	॥ ११९ ॥
सा तुंगिमा स तेओ तं विन्नाणं गुणा विं ते चेव ।	
सव्वं खणेण नट्टं धिरत्थु विसयाभिलासस्स	॥ १२० ॥
हद्धी अलद्धपुव्वं जिणवयणरसायणं पि घुंटेउं ।	
विसयमहाहालाहलहल्लोहलिएहिं उग्गिलियं	॥ १२१ ॥
सुहचरिए अप्पाणं पावा पावासवेसु अप्पाणं ।	
अप्पाणं अप्पाणं (अप्राणं) विसयाण कए कयत्थं ति	॥ १२२ ॥
छुहियं सीहं कुविअं च पन्नगं सुबहुमच्छियं च महं ।	
आहणइ सो णणज्जो जो विसएसुं कुणइ गिद्धि	॥ १२३ ॥
उवविसइ स सूलाए पविसइ य जलंतजउहरस्संतो ।	
कुंतग्गम्मि अ नच्चइ करेइ विसएसु जो गिद्धि	॥ १२४ ॥
अहवा सीहपमुहा हुंति विणासाय तब्भवे चेव ।	
एए पुण हयविसया अणंतभवदारुणविवागा	॥ १२५ ॥
विसए सेवंति जडा अरईदुक्खस्स पसमणनिमित्तं ।	
तं पुण तेहिं दढयरं उच्छलइ घएण जलणु व्व	॥ १२६ ॥
सूरा वि विसयगिद्धा मुहजोआ हुंति महिलियाणं पि ।	
जे पुण ताण विरत्ता ते देवाणं पि पणइपयं	॥ १२७ ॥

मोहमहागहगहिओ सहिओ अरईइ धम्मरइरहिओ ।	
विसयवसो वावारस्स मणवयकाए अविसए वि	॥ १२८ ॥
दुलहं चरित्तरयणं खंडियमिक्कसि कर्हिचि विसयवसो ।	
पावइ दुगुंछिअत्तं जावज्जीवं पि सयलजणे	॥ १२९ ॥
आवायमित्तसुहया वि किं पि बहुभाविभवनिमित्तता ।	
विसया सप्पुरिसाणं सेविज्जंता वि दुहजणया	॥ १३० ॥
हा धी विलीणबीभत्थकुच्छणिज्जम्मि रमइ अंगम्मि ।	
किमउव्व एस जीवो दुहं पि सुक्खंति मन्ततो	॥ १३१ ॥
ता ताण कए दुहसयनिबंधणं कुणइ बहुविहं जीवो ।	
आरंभमहापरिग्गहमओ उ बंधं पि पावाणं	॥ १३२ ॥
तो नरयवेयणाओ तिरियगईओ पाउणइ बहुसो ।	
इय जरियजंतुणो मज्जियाइपाणोवमा विसया	॥ १३३ ॥
जइ हुज्ज गुणो विसयाण कोइ वि ता न हु जिर्णिदचक्किबला ।	
दूरुज्झियविसयसुहा धम्मारामे तह रमंता	॥ १३४ ॥
ता एयं नाऊणं पसत्थपरमत्थदिट्ठणो होउं ।	
चयह मियं विसयसुहं अपरिमियं भयह पसमसुहं	॥ १३५ ॥
जेणमकिलेससाहणमलज्जणायं विवागसुंदरयं ।	
पसमसुहमिमाहितो णंताणंतेहिं सगुणियं	॥ १३६ ॥
ता सकयत्था इत्थेव गाढपडिबद्धमाणसा धीरा ।	
धन्ना ति च्विय परमत्थसाहगा साहुणो निच्चं	॥ १३७ ॥
अणवरयमरणरणयभीसण पिच्छिऊण संसारं ।	
चत्तुं विसं व विसमं विसयसुहं जेहिं दूरेणं	॥ १३८ ॥
विसयासासंदाणिअचित्ता य अपत्तविसयसुक्खा वि ।	
हिंडंति कंडरीउ व्व तओ मओ घोरसंसारे	॥ १३९ ॥

संवेगगब्भसुपसत्थसत्थसवणं हि होइ धन्नाणं ।	
सवणे वि धन्नतरगाण चेव तस्सासमापत्ती	॥ १४० ॥
जह तह संवेगरसो वन्निज्जइ तह तहेव धन्नाणं ।	
भिज्जंति खित्तजलमिम्मयामकुं भव्व हिययाइं	॥ १४१ ॥
सारो वि य एसु च्चिय दीहरकालं पि चित्रचरणस्स ।	
जम्हा तं चिय कंडं जं त्रिंधइ लक्खमज्जे वि	॥ १४२ ॥
रूवे चक्खू पडिमा यं देउले रसवईइ जह लवणं ।	
तह परलोगविहीइ सारो संवेगरसफासो	॥ १४३ ॥
सुचिरं पि तवो तविउं चित्रं चरणं सुअं पि बहु पढिअं ।	
जइ नो संवेगरसो ता तं तुसखंडणं सव्वं	॥ १४४ ॥
तह संवेगरसो जइ खणं पि न समुच्छलिज्ज दिवसंतो ।	
ता विहलेण किमिमिणा बज्झाणुट्ठाणकंद्रेणं ?	॥ १४५ ॥
पक्खंतो मासंतो छम्मासंतो वि वच्छरस्संतो ।	
जस्स न हुज्जा तं जाण दूरभव्वं अभव्वं वा	॥ १४६ ॥
एसो पुण संवेगो संवेगपरायणेहिं परिकहिओ ।	
परमं भवभीरुत्तं अहवा मुक्खाभिकंखित्तं	॥ १४७ ॥
संवेगभावियमई जंवेलं होइ संवरपविट्ठो ।	
अग्गीव पवणसहिओ समूलजालं दहइ कम्मं	॥ १४८ ॥
जीवियजलमिं झीणे सरीरसस्समिं परिब्भसंतमिं ।	
को वि हु नत्थि उवाओ तह वि जणो पावमायरइ	॥ १४९ ॥
इट्टुजणं धणधन्नं विसया पंचंगवल्लहं देहं ।	
इक्कपए मुत्तव्वं तहा वि दीहास जीवाणं	॥ १५० ॥

॥ चतुर्गतिजीवक्षपणकानि ॥

- धन्रोहं जेण मए, अणोरपासम्मि भवसमुद्धम्मि ।
पत्तो जिणिदधम्मो, अर्चित्तितामणिकप्पो ॥ १ ॥
- जो को वि मए जीवो, चउगईभवचक्कमज्झयारम्मि ।
दूहविओ मोहेणं, तमहं खामेमि तिविहेणं ॥ २ ॥
- नरएसु अ उववन्नो, सत्तसु पुढवीसु नारगो होउं ।
जो को वि तत्थ जीवो, दूहविओ तं पि खामेमि ॥ ३ ॥
- घोलणचुन्नणमाइ, परोप्परं जं कयाइं दुक्खाइं ।
कम्मवसेणं च मए, तं पि अ तिविहेण खामेमि ॥ ४ ॥
- निद्दयपरमाहम्मिय-रूवेण जं कयाइं दुक्खाइं ।
जीवेणं जणियाइं, मूढेणं तं पि खामेमि ॥ ५ ॥
- हा हा तइआ मूढो, न याणिमो जं परस्स दुक्खाइं ।
करवत्त व छेअणभेअणाहिं केलीए जणिआइं ॥ ६ ॥
- जं किं पि मए तइआ, कलंकलीभावमुवगएण कयं ।
दुक्खं नेरइआणं तं पि अ, तिविहेण खामेमि ॥ ७ ॥
- तिरिआणं चिअ मज्जे, पुढवीमाईसु खारभेएसु ।
अवरपरोप्परं सत्थेणं, विणासिआ ते वि खामेमि ॥ ८ ॥
- बेइंदियतेइंदिय-चउरिंदियमाइणेगभेएसु ।
जं भक्खिअ दुक्खविआ, ते वि अ तिविहेण खामेमि ॥ ९ ॥
- जलयरमज्झगएणं, अणेगमच्छइरूवधारेणं ।
आहारुद्धा जीवा, विणासिआ ते वि खामेमि ॥ १० ॥
- च्छिन्ना भिन्ना य मए, बहुसो दट्टूण बहुविहा जीवा ।
जलयरमज्झगएणं ते वि य तिविहेण खामेमि ॥ ११ ॥

सप्पसरीसवमज्झे, वन्नरमंजारसुणहभेएणं ।	
जे जीवा वेलविआ, दुक्खत्ता ते वि खामेमि	॥ १२ ॥
सहुंलसिहसंडेयजाइ, संजीवघायजणिएसु ।	
जे उववत्तिण मए, विणासिआ ते वि खामेमि	॥ १३ ॥
होलाहगिद्धकुक्कड, हंस बगाइ ससउण जाईसु ।	
जं खुहवसेण खद्धा, किमिमाई ते वि खामेमि	॥ १४ ॥
मणुएसु वि जे जीवा, जिब्भिदिअ मोहिएण मूढेणं ।	
पारद्धिरमंतेणं, विणासिआ ते वि खामेमि	॥ १५ ॥
जे मज्झ मंस मज्झे, मधु मक्खणमाईएसु जे जीवा ।	
खद्धा रसलोभेणं, विणासिआ ते वि खामेमि	॥ १६ ॥
फासगिद्धेण जं चिअ, परदारईसु गच्छमाणेणं ।	
जे दुमिअ दूहविआ, तिविहेण ते वि खामेमि	॥ १७ ॥
चक्खुंदिअ घाणिदिअ, सोइंदिअ वसगएण जे जीवा ।	
दुक्खम्मि मए ठविआ, ते वि हु तिविहेण खामेमि	॥ १८ ॥
अक्कमिऊणं आणा, कराविआ जेउ माणभंगेणं,	
तामस भावगएणं, ते विअ तिविहेण खामेमि	॥ १९ ॥
सामित्तं लहिऊणं, जे बद्धा घाइआ य मे जीवा ।	
सावराह निरवराहा, ते वि तिविहेण खामेमि	॥ २० ॥
अब्भक्खाणं दिन्नं, दुट्टेण मएण कस्स व नरक्स ।	
कोहेण व लोहेण व, तं पि य तिविहेण खामेमि	॥ २१ ॥
परयावयाइं हरिसो, पेसुन्नं जं कयं मए इण्हि ।	
मच्छरभावगएणं, तं पि अ तिविहेण खामेमि	॥ २२ ॥
रुद्धो खुद्दसहावो, जाओणेगाइ मिच्छजाइसु ।	
धम्मु त्ति इमो सद्धो, कन्नेहि वि जत्थ मे न सुओ	॥ २३ ॥

परलोगंमि पिवासो, जीव सयाणेग घायण संपत्तो ।	
जं जाओ दुहहेऊ, जीवाणं तं पि खामेमि	॥ २४ ॥
आरिअखित्ते वि मए, खट्टिअ वागुरिय डुंब जाईसु ।	
जे वहिआ मे जीवा, ते वि तिविहेण खामेमि	॥ २५ ॥
मिच्छत्तमोहिणं, जे वहिआ के वि धम्मबुद्धिए ।	
अहिगरण कारणेणं, वहविआ ते वि खामेमि	॥ २६ ॥
दवदाण वल्लिवणयं काऊणं जे जीवा मए दट्टा ।	
सरदहतलाइ सोसं, जे वहिआ ते वि खामेमि	॥ २७ ॥
सुह दुल्ललिएणं जे, जीवा के वि कम्मभूमीसु ।	
अंतरदीवाइसु वा विणासिआ ते वि खामेमि	॥ २८ ॥
देवत्ते विहु पत्ते, केलिपओगेण लोहबुद्धीए ।	
जे दूहविआ सत्ता, ते वि य तिविहेण खामेमि	॥ २९ ॥
भवणवइणं मज्जे, आसुरभावम्मि वट्टमाणेणं ।	
निद्वयहणमाणेणं, जे दुमिआ ते वि खामेमि	॥ ३० ॥
वंतरभावम्मि गए, केलिकालभावओ अ जं दुक्खं ।	
जीवाणं संजणिअं, तं पि य तिविहेण खामेमि	॥ ३१ ॥
जोइसिएसु गएणं, विसया विसमोहिण मूढेणं ।	
जो को वि कओ दुहिओ, पाणी मै तं पि खामेमि	॥ ३२ ॥
परिद्धिमच्छरेणं, लोभनिबुडुण मोहवसगेणं ।	
अभियोगेण व दुक्खं, जाणकयं तं पि खामेमि	॥ ३३ ॥
इय चउगइमावन्ना, जे के वि अ पाणिणो मए वहिआ ।	
दुक्खे वा संठविआ, ते खामेमि अहं सव्वे	॥ ३४ ॥
सव्वं खमंतु मज्जे, अहं पि तेसिं खमामि सव्वेसिं ।	
जं जं कयमवराहं, वेरं चइऊण मज्झत्थो	॥ ३५ ॥

न य मज्झ कोइ दोसो, सयले वा इत्थ जीवलोगम्मि । दंसणनाणसहावो, इक्कोहं निम्ममो निच्चं	॥ ३६ ॥
जिणं सिद्धा सरणं मे, साहू धम्मो अ मंगलं परमं । जिण नवकारो सरणं, कम्मखयं कारणं होइ	॥ ३७ ॥
इय खामणा य एसा, चउगइमावत्रयाण जीवाणं । भावविसुद्धीइ महा, -कम्मखयं कारणं होई	॥ ३८ ॥

पू.आ.श्रीदेवसूरिकृतः

॥ गुरुविरहविलापः ॥

निव्वाणगमणकल्लाणवासरे जस्स मुक्कपोक्कारं । सुरसामिणो वि कंदंति वंदिमो तं जिणं वीरं	॥ १ ॥
जगगुरुगोयरनेहेण निहणिओ जस्स केवलालोओ । कह कह वि समुब्भूओ तं गोयमगणहरं सरिमो	॥ २ ॥
गुरुचरणसरोवरायहंसलीलं धरिंसु जे सीसा । ते वइरसामिपमुहा पयओ पणमामि तिविहेणं	॥ ३ ॥
सिरिवीरजिणेसरतित्थजलहिउल्लासपुन्निमायंदं । अइजच्चचरणतवनाणलच्छिमयरहरसारिच्छं	॥ ४ ॥
मिच्छत्तमोहमंडलविहडणघणपवणपूरसंकासं । कासकुसुमालिनिम्मलजसभरपरिभरियभुवणयलं	॥ ५ ॥
भुवणयलवित्तसुपवित्तविबुहसेविज्जमाणपयंपउमं । पउमद्दहं व पंचप्पयारआयारकमलाणं	॥ ६ ॥

करुणागंगाहिमवंतसेलमणवज्जवयणमणिखाणि । वेरगवग्गुमग्गप्पयट्टंजणसंदणसमाणं	॥ ७ ॥
परहियाचिंताचंदणवणावलीमलयसेलसमसील । गुणिलोयविस्रयबहुमाणओसहीरुहणगिरिधरणी	॥ ८ ॥
चारित्तनाणदंसणफललोलमुणिदसउणमेरुवणं । छत्तीसगणहरगुणे सरीरलीणे सइ धरंतं	॥ ९ ॥
दुद्धरपरीसर्हिदियकसायविजओवलद्धमाहप्पं । सत्थपरमत्थपयडणपणासियासेसजणमोहं	॥ १० ॥
हिंसाए हिंसणं दोसदूसणं रोसरूसणं वंदे । सिरिमुणिचंदमुणीसर निययगुरुं गरिमजियमेरुं	॥ ११ ॥
मुणिचंदसूरि ! गणहरगुणाण अंतो न लब्भए तुम्ह । किं वा सयंभूरमणे जलप्पमाणं मुणइ कोई ?	॥ १२ ॥
भवभीरुजीवसंतोसदाइणी तुम्ह मुणिवरपवित्ती । अहवा चिंतारयणं केसिं नहु जणइ कल्लणं ?	॥ १३ ॥
जा तुम्ह धीरिमा धीर ! का वि नन्नत्थ तं पलोएमि । लच्छीकमलपरिमलो किमन्न नलिणाइं अल्लियइ ?	॥ १४ ॥
जह मच्छरस्स पसरो तुमए निहओ तथा न अत्रेण । वणगहणं जह चूरइ मत्तकरी नो तथा ससओ	॥ १५ ॥
उवसमजलेण तुमए विज्झविओ रोसदारुणदवग्गी । विणयंकुसेण अहिमाणमयगलो निग्गहं नीओ	॥ १६ ॥
विसवल्लरी व्व माया पसरंती लूरिया तुमे नाह ! । उब्भडकरालकरवालतिक्खधारापओगेण	॥ १७ ॥
बहु वि हवियप्पकल्लेलसंकुलो लोहजलनिही सामी ! । संतोसवडवानलवसेण सोसं तुहं पत्तो	॥ १८ ॥

अन्ने वि भावरिउणो हासाई संघडंतदढकलिणो । चारित्तमहामोग्गरपहारदाणेण ते निहया	॥ १९ ॥
मच्छररहियं परिहासवज्जियं गलियइंदियवियारं । भवनिव्वेयपहाणं जयउ जए तुह सया चरियं	॥ २० ॥
भोगतिसापामापसिगयाण जीवाण परमविज्जेणं । रयणत्तयतिहलाए तुमए नीरोगया विहिया	॥ २१ ॥
भावरिउदवा नलदूमियाइं भवियाण माणसवणाइं । सत्थीकयाइं तुमए धम्मामयवारिवाहेणं	॥ २२ ॥
सुविहियचरियाधरिणी पमायपायालमूलमल्लीणा । पुरिसुत्तमेण तुमए मुणिवइ ! लीलाइ उद्धरिया	॥ २३ ॥
नाणारयणाइं जुगवं तुमए दावितएण भव्वाणं । निव्वाणनयरमग्गो पायडिओ परमकरुणेणं	॥ २४ ॥
सीलालवालबंधो धम्मतरू सग्गमोक्खफलफलियो । सुहभावणाजलेणं अहिसित्तो सो तए सामि !	॥ २५ ॥
तं जयउ चित्तयकुलं जयम्मि सिरिउदयसेलसिहरं व । भव्वजियकमलबंधव ! जम्मि तुमं तमहरो जाओ	॥ २६ ॥
सच्चं महग्घिया सा महग्घिया चरमजलहिवेल व्व । मोत्तियमणि व्व जीए तं फुरिउ उयरसिप्पिउडे	॥ २७ ॥
सा दब्भनयरीनयरसेहरत्तं सया समुव्वहउ । जीए तुह पुरिससेहर ! जम्मदिणमहामहो जाओ	॥ २८ ॥
जसभद्दो सो सूरी जसं च भद्दं च निम्मलं पत्तो । चित्तामणि व्व जेणं उवलद्धो नाह ! तं सीसो	॥ २९ ॥
सिरिविणयचंदअज्झावयस्स पाया जयंतु विंझंस्स । जेसु तुह आसि लीला गयकलहस्सेव भद्दस्स	॥ ३० ॥

आणंदसूरिपमुहा जयंतु तुह बंधवा जयप्पयडा ।	
जे तुमए दिक्खविआ सिक्खविआ सूरिणो य कया	॥ ३१ ॥
अव्वो अउव्वमेयं किंपिय तुम्हाण भवियगयकुडुंब ! ।	
संसारवल्लीलूरणम्मि जं गयकुलेण समं	॥ ३२ ॥
नीसेसं तुह चरियं सव्वजियाणंदकारणं चैव ।	
जं तु न नेहो कत्थ वि तं मह हियए खुडुक्केइ	॥ ३३ ॥
मन्नामि सामि ! हिययं वज्जसिलासंपुडेण तुह घडियं ।	
पडिबंधंधुरम्मि वि सीसजणे निप्पिवासं जं	॥ ३४ ॥
जाणिय अणागयं चिय मरणं संबोहिऊण सीसगणं ।	
गहियाणसणेण तए उवलद्धाऽऽरहणपडागा	॥ ३५ ॥
समुहेण उच्चरंतो चरिमे समयम्मि अट्टु नवकारे ।	
भणह भणह त्ति जंपिर ते धन्ना जेहिं दिट्ठोऽसि	॥ ३६ ॥
सासो खासो दाहो तिन्नि वि रोगा मुणिंद ! तुह खीणा ।	
अणसणपवित्तिसमए समयं कलुसेहिं कम्मोहिं	॥ ३७ ॥
चरमसमए वि सुहगुरु ! वियलत्तं परिहरंतएण तए ।	
सव्वत्थ एगरूवा गुरुआ सच्चावियं वयणं	॥ ३८ ॥
सच्चं सा कसिण च्चिय कत्तियमासस्स पंचमी कसिणा ।	
खेत्तंतरं व सूरु जीए तं सर्गमल्लीणो	॥ ३९ ॥
एगारस अट्टुत्तर संवच्छरकाल ! पडउ तुह कालो ।	
जससेसं जेण तए तं मुणिरयणं कयं पाव !	॥ ४० ॥
हा सिद्धंतपियामह ! हा ! माए ! ललियकव्व संपत्ति ।	
हा ! गणियविज्जसहिए हा ! बंधव तक्कपरमत्थ	॥ ४१ ॥
हा ! छंदमुद्धपुत्तय हा ! हाऽलंकारमज्झलंकारा ।	
हा ! कम्मपयडिपाहुडमाया ! मह भे निसामेह	॥ ४२ ॥

जो आसि मज्ज जणओ मुणिचंदमुणीसरो विबुहपणओ । सो निग्घिणेण विहिणा सग्गंगणमंडणो विहिओ	॥ ४३ ॥
ते अमयजलहिउग्गारसन्निहा कत्थ कोमलालावा ? । सुवसन्नयणअवलोयणाइं ही ताइं पुण कत्थ !	॥ ४४ ॥
इय तुज्झ विरहहुयवहजालावलिकवलिया रुयइ कलुणं । निस्संकं लीलाइयमणुसरइ सरस्सई देवी	॥ ४५ ॥
हा ! चरणलच्छीवच्छे संपइ वेहव्वदुक्खमणुपत्ता । जइधम्मपुत्त ! मज्झ वि संजाओ सामिणा विरहो	॥ ४६ ॥
ही जिणवयणपहावणकत्ते ! कत्ताण दुस्सहं रुयसि । अनिययविहारचरिए ! हुहु त्ति दूहवसि रोयंति	॥ ४७ ॥
इय निययकुडुंबयमाणुसाइं पत्तेयमुल्लविय दीणं । विलवइ चरित्तराओ ओ ! विरहे तुज्झ मुणिनाह !	॥ ४८ ॥
को मज्झ संपयं सामिसाल ! दाही सिरम्मि करकमलं ? । अरुणपहाजणियं सममयं व लच्छीनिवासगिहं	॥ ४९ ॥
कुवलयदलमालामणहराए अमयप्पवाहमहुराए । नेहभरमंथराए दिट्ठीएँ पसायभरियाए	॥ ५० ॥
तह ताय ! पलोएही संपइ को चरणतामरसपणयं । रोमंचंचियदेहं तुह विरहे माणुसं लोयं	॥ ५१ ॥
अइदुग्गमगंधपव्वयसिहरोली मज्झ संपयं केणं । तुह वयणवज्जविरहे भिंदेयव्वा पयत्तेणं	॥ ५२ ॥
अहवा--तुह नाम परममंतं अहोनिंसं मज्झ ज्ञायमाणस्स । नाणचरणप्पहाणा उल्लसिही मंगलगुणाली	॥ ५३ ॥
जइ आसि मज्झ तुह पायपंकए सामि ! अविस्सला भत्ती । तव्वसउ च्चिय जम्मंतरे वि तं होज्ज मज्झ गुरू	॥ ५४ ॥

आणंदंसुणिवायं इय वयणपुरस्सरं विहेऊणं ।
गुरुभणियकज्जसज्जो संजाओ देवसूरि त्ति

॥ ५५ ॥

॥ मृत्युमहोत्सवः ॥

मृत्युमार्गे प्रवृत्तस्य, वीतरागो ददातु मे ।

समाधिबोधौ [धी] पाथेयं, यावन्मुक्तिपुरी पुरः

॥ १ ॥

कृमिजालसमाकीर्णे, जजर देहपञ्जरे ।

भज्यमाने न भेतव्यं, यतस्त्वं ज्ञानविग्रहः

॥ २ ॥

ज्ञानिन् ! भयं भवत् कस्मात्, प्राप्ते मृत्युमहोत्सवे ।

स्वरूपस्थो पुरं याति, देही देहान्तरस्थितिः

॥ ३ ॥

सुदत्तं प्राप्यते यस्मात्, दृश्यते पूर्वसत्तमैः ।

भुज्यते स्वर्भवं सौख्यं, मृत्युभीतिस्त्यजेच्छनैः

॥ ४ ॥

आगर्भाद् दुःखसंतप्तः, प्रक्षिप्तो देहपञ्जरे ।

नात्मा विमुच्यतेऽन्येन, मृत्युभूमिपतिं विना

॥ ५ ॥

सर्वदुःखप्रदं पिण्डं, दूरीकृत्यात्मदर्शिभिः ।

मृत्युमित्रप्रसादेन, प्राप्यन्ते सुखसंपदः

॥ ६ ॥

मृत्युकल्पद्रुमे प्राप्ते, येनाऽऽत्मार्थो न साधितः ।

निमग्नो जन्मजम्बाले, स पश्चात् किं करिष्यति

॥ ७ ॥

जीर्णदेहादिकं सर्वं, नूतनं जायते यतः ।

स मृत्युः किं न मोदाय, सतां सातोत्थितिर्यथा

॥ ८ ॥

सुखं दुःखं सदा वेत्ति, देहस्थः स स्वयं ब्रजेत् ।

मृत्युभीतिस्तदां कस्य, जायते परमार्थतः

॥ ९ ॥

संसारसक्तचित्तानां, मृत्योर्भीतिर्भवेन्नृणाम् ।

मोदायते पुनः सो हि, ज्ञानवैराग्यवासिनां [शालिनाम्]

॥ १० ॥

पुराधीशो यदा याति, सुकृतस्य बुभुत्सया । तदाऽसौ वार्यते केन, प्रपञ्चैः पञ्चभौतिकैः ?	॥ ११ ॥
मृत्युकाले सतां दुःखं, प्रभवेत् व्याधिसंभवम् । देहमोहविनाशाय, मन्ये शिवसुखाय च	॥ १२ ॥
ज्ञानिनोऽमृततुल्याय, मृत्युस्तापकरोऽपि सन् । आमकुम्भस्य लोकेऽस्मिन्, भवेत्पाकविधिर्यथा	॥ १३ ॥
यत् फलं प्राप्यते संदिग्ध-व्रतायासविडम्बनात् । तत् फलं सुखसाध्यं स्यात्, मृत्युकाले समाधिना	॥ १४ ॥
अनार्तः शान्तिमान् मर्त्यो, न तिर्यङ् नाऽपि नारकः । धर्मध्यानी सदा मुक्तो, भवेन् नित्यं महेश्वरः	॥ १५ ॥
तप्तस्य तपसश्चाऽपि, पालितस्य व्रतस्य च । पठितस्य श्रुतस्याऽपि, फलं मृत्युः समाधिना	॥ १६ ॥
अतिपरिचितेष्ववज्ञा, नवे भवेत् प्रीतिरिति हि जनवादः । चिरतरशरीरनाशे, नवतरलाभे च किं भीरुः ?	॥ १७ ॥

॥ आत्मनिन्दाष्टकम् ॥

श्रुत्वा श्रद्धाय सम्यक्छुभंगुरुवचनं वेश्मवासं निरस्य
 प्रव्रज्याथो पठित्वा बहुविधतपसा शोषयित्वा शरीरम् ।
 धर्मध्यानाय यावत्प्रभवति समयस्तावदाकस्मिकीयं
 प्राप्ता मोहस्य धाटी तडिदिव विषमा हा हताः कुत्र यामः ॥ १ ॥

एकेनापि महाव्रतेन यतिनः खण्डेन भग्नेन वा
 दुर्गत्यां पततो न सोऽपि भगवानीष्टे स्वयं रक्षितुम् ।
 हत्वा तान्यखिलानि दुष्टमनसो वर्तामहे ये वयं
 तेषां दण्डपदं भविष्यति कियज्जानाति तत्केवली ॥ २ ॥

कट्यां चोलपटं तनौ सितपटं कृत्वा शिरोलुञ्चनं
 स्कन्धे कम्बलिकां रजोहरणकं निक्षिप्य कक्षान्तरे ।
 वक्त्रे वस्त्रमथो विधाय ददतः श्रीधर्मलाभाशिषं
 वेषाडम्बरिणः स्वजीवनकृते विद्वो गतिं नात्मनः ॥ ३ ॥

भिक्षापुस्तकवस्त्रपात्रवसतिप्रावारलुब्धां यथा
 नित्यं मुग्धजनप्रतारणकृते कष्टेन खिद्यामहे ।
 आत्मारामतया तथा क्षणमपि प्रोज्झ्य प्रमादद्विषं
 स्वार्थाय प्रयतामहे यदि तदा सर्वार्थसिद्धिर्भवेत् ॥ ४ ॥

पाखण्डानि सहस्रशो जगृहिरे ग्रन्था भृशं पेठिरे
 लोभाज्ञानवशात्तपांसि बहुधा मूढैश्चिरं तेपिरे ।
 क्वापि क्वापि कथंचनापि गुरुभिर्भूत्वा मदो भेजिरे
 कर्मक्लेशविनाशसंभवविमुख्या(मुखा)न्यद्यापि नो लेभिरे ॥ ५ ॥

किं भावी नारकोऽहं किमुत बहुभवी दूरभव्यो न भव्यः
 किं वाहं कृष्णपक्षी किमचरमगुणस्थानकं(?) कर्मदोषात् ।

वह्निज्वालेव शिक्षा व्रतमपि विषवत्खड्गधारा तपस्या
स्वाध्यायः कर्णसूची यम इव विषमः संयमो यद्विभाति ॥ ६ ॥

वस्त्रं पात्रमुपाश्रयं बहुविधं भैक्षं चतुर्धौषधं
शय्यापुस्तकपुस्तकोपकरणं शिष्यं च शिक्षामपि ।
गृहीमः परकीयमेव सुतरामाजन्मवृद्धा वयं
यास्यामः कथमीदृशेन तपसा तेषां हहा निष्कयम् ॥ ७ ॥

अन्तर्मत्सरिणां बहिः शमवतां प्रच्छन्नापापात्मनां
नद्यम्भःकृतशुद्धिमद्यपवणिगदुर्वासनाशात्मिनाम् (?) ।
पाखण्डव्रतधारिणां बकदृशां मिथ्यादृशामीदृशां
बद्धोऽहं धुरि तावदेव चरितैस्तन्मे हहा का गतिः ॥ ८ ॥

येषां दर्शनवन्दनप्रणमनस्पर्शप्रशंसादिना
मुच्यन्ते तमसा निशा इव सिते पक्षे प्रजास्तत्क्षणात् ।
तादृक्षो अपि सन्ति केऽपि मुनयस्तेषां नमस्कुर्महे
संविग्ना वयमात्मनिन्दनमिदं कुर्मः पुनर्बोधये ॥ ९ ॥

रागो मे स्फुरति क्षणं क्षणमथो वैराग्यमुज्जृम्भते
द्वेषो मां भजति क्षणं क्षणमथो मैत्री समालिङ्गति ।
दैन्यं पीडयति क्षणं क्षणमथो हर्षोऽपि मां बाधते
कोपेयं कृपणो कृपापरिवृतैः (?) कार्यं हहा कर्मभिः ॥ १० ॥

पण्डितश्रीपार्श्वनागगणिविरचितम्

॥ आत्मानुशासनम् ॥

- सकलत्रिभुवनतिलकं, प्रथमं देवं प्रणम्य सर्वज्ञम् ।
आत्मानुशासनमहं, स्वपरहिताय प्रवक्ष्यामि ॥ १ ॥
- समविषमभित्तियोगे, विविधोपद्रवयुतेऽतिबीभत्से ।
अहिवृश्चिकगोधेरक-कृकलासगृहोलिकाकीर्णे ॥ २ ॥
- कारावेशमनिवासे, भूशयनं जनविमर्दसङ्कोचः ।
साधिक्षेपालापाः, शीतातपवातसन्तापाः ॥ ३ ॥
- मूत्रपुरीषनिरोधः, क्षुत्तृट्पीडाविनिद्रताभीतिः ।
अर्थक्षतिरन्यदपि च, चित्तवपुः क्लेशकृत्प्रचुरम् ॥ ४ ॥
- अनुभूतं सकलमिदं, पूर्वाजितकर्मपरिणतिवशेन ।
संसारे संसरता, प्रत्यक्षं जीव ! भवतेह ॥ ५ ॥
- मनसापि न वैराग्यं, ब्रजसि मनागपि तथापि मूढात्मन् ! ।
गुरुकर्मप्राग्भारा-वेष्टित ! निर्नेष्टसच्चेष्ट ! ॥ ६ ॥
- उद्विजसे दुःखेभ्यः, समीहसे सर्वदैव सौख्यानि ।
अथ च न करोषि तत्त्वं, येन भवत्यभिमतं सकलम् ॥ ७ ॥
- यज्जीव ! कृतं भवता, पूर्वं तदुपागतं तवेदानीम् ।
किं कुरुषे परितापं, सह मनसः परिणतिं कृत्वा ॥ ८ ॥
- यदि भोः पूर्वाचरितैरशुभैः, संढौकितं तवाशर्म ।
तत्किं परे प्रकुप्यसि, सम्यग्भावेन सह सर्वम् ॥ ९ ॥
- मा ब्रज खेदं मा गच्छ, दीनतां मा कुरु क्व चित्कोपम् ।
तत्परिणमत्यवश्यं, यदात्मनोपार्जितं पूर्वम् ॥ १० ॥
- सुखदुःखानां कर्ता, हर्ताऽपि न कोऽपि कस्यचिज्जन्तोः ।
इति चिन्तय सदबुद्ध्या, पुराकृतं भुज्यते कर्म ॥ ११ ॥

तत्प्रार्थितमपि यत्नान्, न भवेदिह यत्र पूर्वविहितं स्यात् ।
 मनसि न कार्यः शोको, यद्भाव्यं तद्बलाद्भवति ॥ १२ ॥
 क्रियते नैव विषादो, विपत्सु हर्षो न चैव सम्पत्सु ।
 इत्येष सतां मार्गः, श्रयणीयः सर्वदा धीरैः ॥ १३ ॥
 पूर्वकृतसुकृतदुष्कृतवशेन, यदिह हन्त सम्पदो विपदः ।
 आयान्ति तदन्यस्मिन्, कृतेन किं रोषदोषेण ॥ १४ ॥
 यदि पूर्वकर्मवशवर्त्तितो, जनाः प्राप्नुवन्ति सुखःदुःखम् ।
 तद्भो निमित्तमात्रं, परो भवत्यत्र का भ्रान्तिः ॥ १५ ॥
 मित्रं भवत्यमित्रं, स्वजनोऽपि परो न बन्धुरपि बन्धुः ।
 कर्मकरोऽप्यविधेयः, पुंसां विपराङ्मुखे दैवे ॥ १६ ॥
 न स्वामिनो न मित्रात्र, बान्धवात्पक्षपातितो न परात् ।
 किं बहुना कस्मादपि, न सरति कार्यं विधौ विमुखे ॥ १७ ॥
 यदि गम्यते सकाशे, परस्य चाटूनि यदि विधीयन्ते ।
 तदपि सुकृतेन विना, केनापि भवेत्परित्राणम् ॥ १८ ॥
 आयान्ति बलवतामपि, यदि विपदो देवदानवादीनाम् ।
 तद्भो स्वल्पतरायुषि, नरजन्मनि को विषादस्ते ॥ १९ ॥
 कस्य स्यान्न स्वखलितं, पूर्णाः स्वे मनोरथाः कस्य ।
 कस्येह सुखं नित्यं, देवेन न खण्डितः को वा ॥ २० ॥
 स्वच्छशयाः प्रकृत्या, परहितकरणोद्यता रता धर्मैः ।
 सम्पदि नहि सोत्सेका, विपदि न मुह्यन्ति सत्पुरुषाः ॥ २१ ॥
 न सबाष्पं बहुरुदितैर्न, पूत्कृतैर्नवचित्तसन्तापैः ।
 न कृतैर्दीनालापैः, पुराकृतात् कर्मणो मुक्तिः ॥ २२ ॥
 बहुविविधापन्मध्ये, क्षणमपि यज्जीव्यते तदाश्चर्यम् ।
 न चिरं क्षुधितमुखस्थं, सरसफलमर्चवितं तिष्ठेत् ॥ २३ ॥

नूनं सपेऽपि यत्ने, भाव्यं यद् यस्य तस्य तद् भवति ।	
एकस्य विभवलाभः, छेदः प्रत्यक्षमपरस्य	॥ २४ ॥
विकटाटव्यामटनं, शैलारोहणमपांनिधेस्तरणं ।	
क्रियते गुहाप्रवेशो, विहितादधिकं कुतस्तदपि	॥ २५ ॥
यद्यपि पुरुषाकारो निरर्थको भवति पुण्यरहितानाम् ।	
त्यक्तव्यो नैवात्मा, यथोचितं तदपि करणीयम्	॥ २६ ॥
तिर्यक्त्वे मनुजत्वे, नारकभावे तथा च देवत्वे ।	
न चतुर्गतिकेऽपि सुखं, संसारे तत्त्वतः किञ्चित्	॥ २७ ॥
अस्मिन्निष्ठवियोगा, जन्मजरामरणपरिभवा रोगाः ।	
त्यक्तो यतिभिरसङ्गै-स्तत एव ह्येष संसारः	॥ २८ ॥
यस्य कृते त्वं मोहा-द्विदधास्यविवेकपातकं सततम् ।	
न भविष्यति तत् शरणं, कुटुम्बकं घोरनरकेषु	॥ २९ ॥
न विधीयतेऽनुबन्धो, येनापगमेऽपि भवति नो दुःखम् ।	
आयाति याति लक्ष्मी-र्यतोऽतिचपलास्वभावेन	॥ ३० ॥
श्रीर्जलतरङ्गतरला, सन्ध्यारागस्वरूपमथ रूपम् ।	
ध्वजपटचपलं च बलं, तडिल्लतोद्योतसममायुः	॥ ३१ ॥
ये चान्येऽपि पदार्था, दृश्यन्ते केऽपि जगति रमणीयाः ।	
तेषामपि चारुत्वं, न विद्यते क्षणविनाशित्वात्	॥ ३२ ॥
न गजैर्न हयैर्न रथै-र्न भटैर्न धनैर्न साधनैर्बहुभिः ।	
न च बन्धुभिषग्देवै-र्मृत्योः परिरक्ष्यते प्राणी	॥ ३३ ॥
विषयव्याकुलितमना, यस्य निकृष्टस्य कारणे वपुषः ।	
पीडयसे प्राणगणं, तदपि न तव शाश्वतं मन्ये	॥ ३४ ॥
तारुण्ये नलिनीदल-संस्थितजलबिन्दुगत्वरे दृष्टे ।	
वाताहतदीपशिखा-तरलतरे जीवितव्ये च	॥ ३५ ॥

विभवे च मत्तकरिवर-कर्णचले चञ्चले शरीरेऽपि ।	
पापमशर्मकरं ते, क्षणमपि नो युज्यते कर्तुम्	॥ ३६ ॥
जननी जनको भ्राता, पुत्रो मित्रं कलत्रमितरो वा ।	
दूरीभवन्ति निधने, जीवस्य शुभाशुभं शरणम्	॥ ३७ ॥
यत्परलोकविरुद्धं, यल्लज्जाकस्मिहैव जनमध्ये ।	
अन्त्यावस्थायामपि, तदकरणीयं न करणीयम्	॥ ३८ ॥
संप्राप्ते नरजन्मनि, सुदुर्लभे निजहितं परित्यज्य ।	
किं कल्मषाणि कुरुषे दृढानि निर्जबन्धनानीह	॥ ३९ ॥
भवकोटीष्वपि दुर्लभ-मिदमुपलभ्येह मानुषं जन्म ।	
येन न कृतमात्महितं, निरर्थकं हारितं तेन	॥ ४० ॥
मा चिन्तय परिहारान्, परविभवं माभिवाञ्छ मनसापि ।	
मा ब्रूहि परुषवचनं परस्य पीडाकरं कटुकम्	॥ ४१ ॥
पैशून्यं मात्सर्यं, निघृणतां कुटिलतामसन्तोषम् ।	
कपटं साहंकारं, ममत्वभावं च विजहीहि	॥ ४२ ॥
ये विदधन्त्युपतापं, परस्य लुब्धा धने कृतान्यायाः ।	
जीवितयौवनविभवा-स्तेषामपि शाश्वता नैव	॥ ४३ ॥
इष्टं सर्वस्य सुखं, दुःखमनिष्टं विभाव्य मनसीदम् ।	
मा चिन्तय परपापं, क्रुचिदप्यात्मनि यथा तद्वत्	॥ ४४ ॥
कायेन मानसेन च, वचनेन च तद्वदेव कर्तव्यम् ।	
येन भवे वैशग्यं प्रशान्तता तापशमनं च	॥ ४५ ॥
व्याधिर्धनस्य हानिः, प्रियविरहा दुर्भगत्वमुद्वेगः ।	
सर्वत्राशाभङ्गः, स्फुटं भवत्यकृतपुण्यस्य	॥ ४६ ॥
न गृहे न बहिर्न जने, न कानने नान्तिके न वा दूरे ।	
न दिने च क्षणदायां, पापानां भवति रतिभावः	॥ ४७ ॥

दिवसं गतं न रजनी, रजनी याता न याति दिवसं च ।	
दुष्कृतिनां पुरुषाणां-मनन्तदुःखौघतप्तानाम्	॥ ४८ ॥
इह जीवतां परिभवो, घोरे नरके गतिर्मृतानान्तु ।	
किं बहुना जीवानां, पापात्सर्वाणि दुःखानि	॥ ४९ ॥
ये स्वामिनं गुरुं वा, मित्रं वा वञ्चयन्ति विश्वस्तम् ।	
अपरं तु नास्ति तेषां, नूनं सुखमुभयलोकेऽपि	॥ ५० ॥
सत्यं जीवेषु दया, दानं लज्जा जितेन्द्रियत्वं च ।	
गुरुभक्तिः श्रुतममलं, विनयो नृणामलङ्कारः	॥ ५१ ॥
यद्भक्तिः सर्वज्ञे, यद्यत्नस्तत्प्रणीतसिद्धान्ते ।	
यत्पूजनं गुणानां, फलमेतज्जीवितव्यस्य	॥ ५२ ॥
चिन्तयितामशुचित्वं, हितवचनं शृण्वतां शमं दधताम् ।	
सन्मानयतां मुनिजन-महो नयन्तीह पुण्यवताम्	॥ ५३ ॥
परिहृतपरिनिन्दानां, सर्वस्योपकृतिकरणनिरतानाम् ।	
धन्यानां जन्मेदं, धर्मपराणां सदा व्रजति	॥ ५४ ॥
मानुषतामायुष्कं, बोधिं च सुदुर्लभां सदाचारम् ।	
नीरोगतां च सुकुले, जन्म पटुत्वं च करणानाम्	॥ ५५ ॥
आसाद्यैवं सकलं, प्रमादतो मा कृथा वृथा हन्त ।	
स्वहितमनुतिष्ठ तूर्णं, येन पुनर्भवसि नो दुःखी	॥ ५६ ॥
सामग्रीं परिपूर्णा-मवाप्य विदुषा तदेव कर्तव्यम् ।	
संसृतिगहने भीमे, भूयोऽपि न भूयते येन	॥ ५७ ॥
यावच्छरीरपटुता यावन्न जरा न चेन्द्रियग्लानिः ।	
तावन्नरेण तूर्णं स्वहिते प्रत्युद्यमः कार्यः	॥ ५८ ॥
त्यज हिंसां कुरु करुणां, सम्यक् सर्वज्ञशासनेऽभिहिताम् ।	
विजहीहि मानमाया-लोभानृतरागविद्विषान्	॥ ५९ ॥

धर्मपराणां पुंसां जीवितमरणे सदैव कल्याणम् ।	
इह जीवतां बहुतपः, सद्गतिगमनं मृतानां च	॥ ६० ॥
यद्बुद्धूनां शशभृत्, शैलानां मेरूपर्वतो यद्वत् ।	
तद्बद्धर्माणामिह, धर्मप्रवरो दयासारः	॥ ६१ ॥
अपि लभ्यते सुराज्यं, लभ्यन्ते पुरवराणि रम्याणि ।	
नहि लभ्यते विशुद्धः, सर्वज्ञोक्तो महाधर्मः	॥ ६२ ॥
लाङ्गलसहस्रभिन्नेऽपि, नास्ति धान्यं यथोषरे क्षेत्रे ।	
तद्ब्रज्जन्तूनामिह, धर्मेण विना कुतः सौख्यम्	॥ ६३ ॥
यद्ब्रतं तृषः शान्ति-र्जलं विना क्षुधो विना च नात्रेन ।	
जलदं विना न सलिलं न, शर्म धर्मादृते तद्वत्	॥ ६४ ॥
सत्स्वामी सन्मित्रं, सद्बन्धुः सत्सुतः सत्कलत्रं च ।	
सत्स्वजनः सद्भृत्यो धर्मादन्यदपि सत्सर्वम्	॥ ६५ ॥
अतिनिर्मला विशाला, सकलजनानन्दकारिणी प्रवर-	
कीर्तिर्विद्या लक्ष्मी-धर्मेण विजृम्भते लोके	॥ ६६ ॥
आरोग्यं सौभाग्यं, धनाढ्यता नायकत्वमानन्दः ।	
कृतपुण्यस्य स्यादिह, सदा जयो वाञ्छितावाप्तिः	॥ ६७ ॥
सरभससुराणसहितः, सुरयोषिज्जनितहर्षसङ्गीतः ।	
सुरलोके सुरनाथो, भवति हि पुण्यानुभावेन	॥ ६८ ॥
न करिष्यसि चेद्धर्मं, पुनराप्स्यसि दुर्गतौ विशेषेण ।	
दहनच्छेदनभेदन-ताडनरूपाणि दुःखानि	॥ ६९ ॥
गच्छद्भिरपि प्राणै-र्बुद्धिमतां तत्र युज्यते कर्तुम् ।	
उभयत्र यद्विरुद्धं, दीर्घभवभ्रमणकृदपथ्यम्	॥ ७० ॥
अविवेकिनां नराणां, पुनरिह जननं पुनर्भवे मरणम् ।	
कुर्वन्ति पण्डितास्तद् भूयोऽपि न भूयते येन	॥ ७१ ॥

कुरु भक्तिं गुण(जग)दीशे, तदागमे गुरुषु विदिततत्त्वेषु ।
 अपवर्गोपरि रागं; संसारेपरि विरागं च ॥ ७२ ॥
 तत्किमपि कुरु विदित्वा, सद्गुरुतो ज्ञानमुत्तमं ध्यानम् ।
 येनेह पूज्यसे त्वं, परत्र मुक्तिं समाप्नोषि ॥ ७३ ॥
 यत्र न जरा न मरणं, न भवो न च परिभवो न च क्लेशः ।
 योगक्रियया ज्ञानात्, ध्यानादासाद्यते मुक्तिः ॥ ७४ ॥
 मत्त्वैवं कलिसारं, संसारमनित्यतां च जगतोऽस्य ।
 ज्ञानयुतं ध्यानं कुरु, लभसे येनाक्षयं मोक्षम् ॥ ७५ ॥
 इति पार्श्वनागविरचित-मनुशासनमात्मनो विभावयताम् ।
 सम्यग्भावेन नृणां, न भवति दुःखं कथञ्चिदपि ॥ ७६ ॥
 द्व्यग्रलचत्वारिंशत्, समधिकवत्सरसहस्रसङ्ख्यायाम् ।
 भाद्रपदपूर्णिमास्यां बुधोत्तरा भाद्रपदिकायाम् ॥ ७७ ॥

पू.आ. श्रीरत्नसिंहसूरिविरचिता

॥ आत्मानुशास्तिसंज्ञिका पञ्चविंशतिका ॥

- प्राकृतः संस्कृतो वाऽपि, पाठः सर्वोऽप्यकारणम् ।
यतो वैराग्यसंवेगौ, तदेव परमं रहः ॥ १ ॥
- अहो मूढ ! जगत्सर्व्वं, भ्राम्यत्येतद्बहिर्बहिः ।
आकुलव्याकुलं नित्यं, धिक्किमाश्रित्य धावति ॥ २ ॥
- संप्राप्य शासनं जैनं, युक्तं किं मे न नर्त्तितुम् ।
किं वा प्रमाद्यतो युक्तं, रोदितुं मे मुहुर्मुहुः ॥ ३ ॥
- आत्मन्नहो न ते युक्तं, कर्तुं गजनिमीलिकाम् ।
प्रातर्गतं तु सन्ध्यायां, स्थातुं कस्तव निश्चयः ? ॥ ४ ॥
- एनं भवं परत्राहो, तव स्मृत्वा प्रमादिनः ।
बाढमाक्रन्दतो मूढ !, मूर्द्धा यास्यति खण्डशः ॥ ५ ॥
- कस्मैचिन्नाऽस्मि रुष्यामि, रुष्याम्यात्मन एव हि ।
यद्वच्मि तत्र जानामि, तत्सम्बोध्यः परः कथम् ? ॥ ६ ॥
- ये वाचा ख्यांति वैराग्यं, यान्ति भेदं न मानसे ।
हहा हा का गतिस्तेषां, कारुण्यास्पदभागिनाम् ॥ ७ ॥
- किं करोमि क्व गच्छामि, क्व तिष्ठामि शृणोमि किम् ।
संसारभयभीतस्य, व्याकुलं मे सदा मनः ॥ ८ ॥
- ध्यात्वा किं वच्मि किं तूष्णीकोऽहं भीतोऽपि निर्भयः ।
अहो मे नटविद्येयं, हहाहुं काप्यलौकिकी ॥ ९ ॥
- विमुच्य निष्फलं खेदं, धर्मे यत्नं ततः कुरु ।
एवं जातं न चेत्किञ्चिच्छक्तो दैवं न लङ्घितुम् ॥ १० ॥
- यः कोऽपि दृश्यते कश्चित्, श्रद्धानुष्ठानबन्धुरः ।
तत्रानुमोदनं युक्तं, कर्तुं त्रेधाऽपि नित्यशः ॥ ११ ॥

आत्मारामं मनो यस्य, मुक्त्वा संसारसंकथाम् ।	
अमोघामृतधाराभिः, सर्वाङ्गीणं स सिच्यते	॥ १२ ॥
एवं ध्यानरता येऽत्र, तेऽपि धन्या गुणोन्मुखाः ।	
वेषमात्रेण ये तुष्टास्तेऽनुकम्प्या मनस्विनाम्	॥ १३ ॥
उद्यमे धर्तुमात्मानं, ध्येयं स्मर्तुं प्रतिक्षणम् ।	
हितवाञ्छो जनः सर्वोऽप्येतद्ध्यानपरो भवेत्	॥ १४ ॥
धर्मं कर्तुं यदीच्छाऽस्ति, तदा वीक्षस्व सादरम् ।	
आत्मानुशासनं सूरैः, श्रीजिनेश्वरसंज्ञिनः	॥ १५ ॥
संसारनित्यतां बुध्वा, ये तिष्ठन्ति निराकुलाः ।	
ते नूनं वह्निना दीप्ते, शेरते निर्भरं गृहे	॥ १६ ॥
योवनैश्वर्य्यभूपालप्रसादप्रमुखैर्मदैः ।	
भूयांसः स्वं स्थिरं मत्वा, कोट्या गृह्णन्ति काकिनीम्	॥ १७ ॥
गतानुगतिको भूत्वा, मा त्वं स्वपिहि निर्भरम् ।	
पतन्तं वीक्ष्य कूपेऽन्धं, सज्जाक्षस्तत्र किं विशेत् ?	॥ १८ ॥
देहो यन्त्रमिदं मूढा, बह्वपायं प्रतिक्षणम् ।	
दृष्टान्तं शकटं दृष्ट्वा, बुध्यध्वं किं न सत्वरम् ?	॥ १९ ॥
हुं हुं हा ! दैव ! धिग् धिग् मे, जानतोऽपि न चेतना ।	
बद्धायुः श्रेणिकः किं वा, नागच्छत्प्रथमां महीम् ?	॥ २० ॥
भुक्त्वाऽद्यावधि धिग् भोगान्महद्भिर्निन्दितांस् तथा ।	
यथा देही विदेहः सन्, निर्वृतौ निर्वृतः कुतः !	॥ २१ ॥
रकाशशाङ्कसङ्काशं, प्राप्य जैनेश्वरं वचः ।	
जन्तो ! सद्भावपीयूषस्ततेर्ध्वान्तं विनाशय	॥ २२ ॥
दृष्टदृष्टैर्मम त्रैधं, क्षन्तव्यं सर्वजन्तुभिः ।	
स्वल्पेनाप्यपराधेन, सिद्धा मे सन्तु साक्षिणः	॥ २३ ॥

सर्वमप्येतदाख्यातमयोग्यो नैव सेवते ।

क्षुत्क्षामापि जलौकाः किं, पाषाणं चुम्बितुं स्पृशेत् ? ॥ २४ ॥

सूरिः श्रीरत्नसिंहाख्यः, संवेगामृतभावनाम् ।

चक्रे स्वस्योपकारार्थमात्मानुशास्तिसंज्ञिकाम् ॥ २५ ॥

शास्त्रसन्देशमालाविंशतिभागमध्ये ग्रथितांनां ग्रन्थानामकारादिक्रमः

(अङ्कैर्भागा विज्ञेयाः)

अ

अद्वारसहसशीलंगाङ्गरहा (५)
अध्यात्मकल्पद्रुमः (९)
अध्यात्मबिन्दुः (१८)
अध्यात्मसारः (४)
अध्यात्मोपनिषत् (४)
अनुमानमातृका (१६)
अनेकान्तव्यवस्थाप्रकरणस्य मङ्गलप्रशस्ती (५)
अन्नायउच्छकुलयं (७)
अन्ययोगव्यवच्छेदद्वात्रिंशिका (१६)
अन्योक्तिशतकम् (६)
अन्तिमाऽऽराधना (१४)
अप्पविसोहिकुलयं (७)
अभव्यकुलकम् (७)
अष्टकानि (३)

आ

आउरपच्चक्खणं-१ (१५)
आउरपच्चक्खणं-२ (१५)
आख्यानकमणिकोशः (८)
आचारोपदेशः (११)
आत्मतत्त्वचिन्ताभावनाचूलिका (९)
आत्मनिन्दाष्टकम् (१४)
आत्मप्रबोधः (१७)
आत्मबोधकुलकम् (७)
आत्महितकुलकम् (७)

आत्मानुशासनकुलकम् (७)
आत्मानुशासनम् (१४)
आत्मानुशास्तिसंज्ञिका पञ्चविंशतिका (१४)
आत्मावबोधकुलकम् (७)
आध्यात्मिकमतपरीक्षा (५)
आभाणशतकम् (६)
आराधकविराधकचतुर्भङ्गी (४)
आराधना (१४)
आराहणा (१४)
आराहणाकुलयं (७)
आराहणापडागा-१ (१४)
आराहणापडागा-२ (१४)
आराहणापणंगं (१४)
आराहणापयरणं (१४)
आलोयणाकुलयं (७)

आर्षभीयचरितमहाकाव्यम् (५)

ई

इन्द्रियपराजयशतकम् (६)
ईर्यापथिकीषट्त्रिंशिका (१६)
ईर्यापथिकीमिथ्यादुष्कृतकुलकम् (७)

उ

उत्पादादिसिद्धिः (१६)
उत्सूत्रपदोद्घाटनकुलकम् (७)
उपदेशकल्पवलिः (११)

उपदेशकुलकम्-१ (७)
 उपदेशकुलकम्-२ (७)
 उपदेशचिन्तामणिः (१०)
 उपदेशपदग्रन्थः (१)
 उपदेशप्रदीपः (१२)
 उपदेशरत्नकोशः (८)
 उपदेशरत्नाकरः (८) .
 उपदेशा(धर्म)रसायनरासः (८)
 उपदेशरहस्यम् (४)
 उपदेशशतकम् (६)
 उपदेशसप्ततिका (८)
 उपदेशसप्ततिः (११)
 उपदेशसारः (११)
 उपदेशामृताकुलकम् (७)
 उपधानविधिः-१ (१०)
 उपधानविधिः-२ (१०)
 उवएसचउक्ककुलयं-१ (७)
 उवएसचउक्ककुलयं-२ (७)
 उवएसमाला (८)

ऋ

ऋषभशतकम् (६)
 ऋषिमण्डलस्तवः (१२)

ए

एकविंशतिर्द्वात्रिंशिकाः (१६)
 ऐन्द्रस्तुतयः (५)

औ

औष्टिकमतोत्सूत्रोद्घाटनकुलकम् (७)

अं

अंगुलसत्तरी (१३)

क

कथाकोषः (१२)
 कथानककोशः (१२)
 कर्पूरप्रकरः (१२)
 कर्मप्रकृतिः (१३)
 कर्मविपाककुलकम् (७)
 कर्मविपाकाख्यः प्रथमः प्राचीनकर्मग्रन्थः (१३)
 कर्मस्तवाख्यः द्वितीयः प्राचीनकर्मग्रन्थः (१३)
 कम्मबन्तीसी (१३)
 कविकल्पद्रुमः (१८)
 कस्तूरीप्रकरः (१२)
 कायस्थितिस्तोत्रम् (१३)
 कालसप्ततिका (१३)
 कालस्वरूपकुलकम् (७)
 कुमारविहारशतकम् (६)
 कूपदृष्टान्तविशदीकरणम् (५)
 कृष्णराजीविमानविचारः (१३)
 केवलिभुक्तिप्रकरणम् (१६)

क्ष

क्षमाकुलकम् (७)
 क्षान्तिकुलकम् (७)
 क्षुल्लकभवावलिः (१३)

ख

खामणाकुलयं (१) (७)
 खामणाकुलयं (२) (७)

ग

- गणधरसार्धशतकम् (६)
 गाङ्गेयभङ्गप्रकरणम्-१ (१५)
 गाङ्गेयभङ्गप्रकरणम्-२ (१५)
 गुणस्थानक्रमारोहः (१३)
 गुणानुरागकुलकम् (७)
 गुरुगुणषट्त्रिंशत्षट्त्रिंशिकाकुलकम् (७)
 गुरुतत्त्वप्रदीपः (१६)
 गुरुतत्त्वविनिश्चयः (५)
 गुरुदर्शनहर्षकुलकम् (७)
 गुरुविरहविलापः (१४)
 गोडीपार्श्वस्तवनम् (५)
 गौतमकुलकम् (७)

घ

घनगणितसंग्रहगाथाः (१८)

च

- चउसरणपङ्कजं (१५)
 चतुर्गतिजीवक्षपणकानि (१४)
 चतुर्दशजीवस्थानेषु जघन्योत्कृष्टपदे (१३)
 चरणकरणमूलोत्तरगुण (१८)
 चारित्रमनोरथमाला (८)
 चित्तशुद्धिफलम् (१८)
 चेडयवंदणमहाभासं (१०)
 चंदावेज्जयं पङ्कजयं (१५)

ज

- जघन्योत्कृष्टपदे एककालं गुणस्थानकेषु (१३)
 जल्पकल्पलता (१६)
 जिनप्रतिमास्तोत्रम् (१)

जिनबिम्बप्रतिष्ठाविधिः (१०)

- जिनशतकम्-१ (६)
 जिनशतकम्-२ (६)
 जीवजोणिभावणाकुलयं (७)
 जीवदयाप्रकरणं (८)
 जीवसमासः (१३)
 जीवादिगणितसंग्रहगाथाः (१८)
 जीवानुशासनम् (१४)
 जीवानुशास्तिकुलकम् (७)
 जीवाभिगमसंग्रहणी (१५)
 जैनतत्त्वसारः (१६)
 जैनस्याद्वादमुक्तावली (१६)
 जोडसकरंडगं पङ्कजयं (१५)

ज्ञ

- ज्ञाताधर्मकथोपनयगाथाः (१५)
 ज्ञानप्रकाशकुलकम् (७)
 ज्ञानसारः (४)
 ज्ञानार्णवः (५)

त

- तत्त्वतरङ्गिणी (१६)
 तत्त्वबोधतरङ्गिणी (१२)
 तत्त्वामृतम् (९)
 तपःकुलकम् (७)
 तित्थोगालिपङ्कजयं (१५)
 त्रिंशत्त्रिषष्टिपाखण्डस्वस्वस्तोत्रम् (१५)
 त्रिषष्टीयदेशनासंग्रहः (११)

द

दशश्रावककुलकम् (७)

दर्शननियमाकुलकम् (७)
 दानकुलकम् (७)
 दानविधिः (१०)
 दानषट्त्रिंशिका (९)
 दानादिप्रकरणम् (१२)
 दानोपदेशमाला (८)
 दीवसागरपत्रत्ति (१५)
 दृष्टान्तशतकम्-१ (६)
 दृष्टान्तशतकम्-२ (६)
 देवेन्द्रनरकेन्द्रप्रकरणम् (१३)
 देशनाशतकम् (६)
 देहकुलकम् (७)
 देहस्थितिस्तवः (१३)
 दंसणसुद्धिपयरणं (१०)
 द्वात्रिंशदद्वात्रिंशिकाः (४)
 द्वादश-कुलकम् (७)
 द्वादशव्रतस्वरूपम् (१०)
 द्वादशाङ्गीपदप्रमाणकुलकम् (७)
 ध

धनुःपृष्ठबाहासंग्रहगाथाः (१८)
 धर्मपरीक्षा (५)
 धर्मबिन्दुः (३)
 धर्मरत्नप्रकरणम् (१०)
 धर्मरत्नकरण्डकः (११)
 धर्मविधिः (८)
 धर्मशिक्षा (९)
 धर्मसंग्रहणिः (१)
 धर्मसंग्रहः (११)
 धर्माचार्यबहुमानकुलकम् (७)
 धर्मोद्यमकुलकम् (७)

धर्मोपदेशः (९)
 धर्मोपदेशमाला (८)
 धम्मरिहगुणोवएसकुलयं (७)
 धम्मोपदेशकुलकम् (७)
 धम्मोवएसकुलयं (७)
 धूर्ताख्यानम् (३)
 धूमावली (३)
 ध्यानदीपिका (१८)
 ध्यानशतकम् (६)
 न
 नन्दीश्वरस्तवः (१३)
 नमस्कारस्तवः (१८)
 नयकर्णिका (१६)
 नयोपदेशः (५)
 नरभवदिद्वंतोवणयमाला (१२)
 नवकारफलकुलकम् (७)
 नवतत्त्वभाष्यम् (१३)
 नवतत्त्वम् (१३)
 नवतत्त्वसंवेदनम् (१३)
 नवपदप्रकरणम् (१०)
 नानाचित्तप्रकरणम् (३)
 नारीशीलरक्षाकुलकम् (७)
 निगोदषट्त्रिंशिका (१५)
 नूतनाचार्याय हितशिक्षा (९)
 नंदणारायरिसिस्स अन्तिमाऽऽराधना (१४)
 न्यायखण्डब्रह्माद्याऽपरनामा महावीरस्तवः (५)
 न्यायावतारः (१६)
 न्यायावतारसूत्रवार्तिकम् (१६)

प

पज्जंताराहणा (१४)
 पंचवत्सुगं (२)
 पञ्चनिर्गन्धी (१५)
 पञ्चलिङ्गीप्रकरणम् (१५)
 पञ्चसङ्ग्रहः (१३)
 पञ्चसंयतप्रकरणम् (१५)
 पञ्चाशकानि (१)
 पद्मवलीविसुद्धी (१६)
 पडिलेहणाविचारकुलकम् (७)
 पदार्थस्थापनासंग्रह (१७)
 पद्मानन्दशतकम् (६)
 परमज्योतिःपञ्चविंशतिका (५)
 परमाणुखण्डषट्त्रिंशिका (१५)
 परमात्मपञ्चविंशतिका (५)
 परमानन्दपञ्चविंशतिः (९)
 पर्यन्ताराधनाकुलकम् (७)
 पर्युषणादशशतकम् (१६)
 पव्वज्जाविहाणकुलयं (७)
 पिण्डविशुद्धिः (१०)
 पुण्डरीकतीर्थपतीस्तोत्रम् (५)
 पुण्यकुलकम् (७)
 पुद्गलपरावर्तस्तवनम् (१३)
 पुद्गलषट्त्रिंशिका (१५)
 पुष्पमाला (८)
 पूजाविधिः (११)
 पौसहविही (१०)
 पौषधषट्त्रिंशिका (१६)

प्रज्ञापनोपाङ्गतृतीयपदसंग्रहणी (१५)
 प्रतरप्रमाणसंग्रहगाथाः (१८)
 प्रतिमाशतकम् (४)
 प्रतिसमयजागृतिकुलकम् (७)
 प्रत्याख्यानस्वरूपम् (१०)
 प्रबोधचिन्तामणिः (९)
 प्रभाते जीवानुशासनम् (१४)
 प्रमाणनयतत्त्वालोकालङ्कारः (१६)
 प्रमाणप्रकाशः (१६)
 प्रमाणमीमांसा (१६)
 प्रमादपरिहारकुलकम् (७)
 प्रवचनपरीक्षा (१६)
 प्रवचनसारोद्धारः (१७)
 प्रव्रज्याविधानकुलकम् (७)
 प्रशमरतिः (९)
 प्रश्नद्वात्रिंशिका (१६)
 प्रश्नशतकम् (६)
 प्रश्नोत्तररत्नमाला (१२)
 प्राकृतसंवेगामृतपद्धतिः (१४)
 प्रातःकालिकजिनस्तुतिः (९)

ब

बन्धस्वामित्वाख्यः तृतीयः प्राचीनकर्मग्रन्थः (१३)
 बन्धषट्त्रिंशिका (१५)
 बन्धहेतुप्रकरणम् (१३)
 बन्धहेतुदयभङ्गप्रकरणसमाप्तिगते द्वे प्रकरणे (५)
 बन्धोदयसत्ता (१३)
 बृहद्वन्दनकभाष्यम् (१०)

भ

भवभावना (८)
भावकुलकम् (७)
भावनाशतकम् (६)
भावप्रकरणम् (१३)
भाषारहस्यम् (५)
भोजनपूर्वचिन्तागाथाः (८)

म

मंगलकुलयं (७)
मण्डलप्रकरणम् (१८)
मदादिविपाककुलकम् (७)
मनुष्यभवदुर्लभता (९)
मनोनिग्रहभावनाकुलकम् (७)
महासतीकुलकम् (७)
मार्गपरिशुद्धिः (५)

मार्गणासु बंधहेतूदयत्रिभङ्गी (१३)
मिच्छदुक्कडवोसिरणविहिकुलयं (७)
मिथ्यात्वकुलकम् (७)
मिथ्यात्वमथनकुलकम् (७)
मिथ्यात्वविचारकुलकम् (७)
मिथ्यात्वस्थानविवरणकुलकम् (७)
मुखवस्त्रिकास्थापनकुलकम् (७)
मूलशुद्धिः (१०)

मृत्युमहोत्सवः (१४)
मोक्षोपदेशपञ्चाशकम् (९)

य

यतिदिनकृत्यम् (११)
यतिदिनचर्या (१०)
यतिलक्षणसमुच्चयः (४)

यतिशिक्षापञ्चाशिका (८)
यात्रास्तवः (११)
युक्त्यनुशासनम् (१६)
युक्तिप्रकाशः (१६)
युक्तिप्रबोधः (१६)
युगपद्बन्धहेतुप्रकरणम् (१३)
योगदृष्टिसमुच्चयः (३)

योगप्रदीपः (१२)
योगबिन्दुः (३)
योगशतकम् (३)
योगशास्त्रम् (१८)
योगानुष्ठानकुलकम् (७)
योनिस्तवः (१३)

र

रत्नत्रयकुलकम् (७)
रत्नसञ्चयः (१७)

ल

लघुप्रवचनसारोद्धारः (१७)
लघ्वल्पबहुत्वप्रकरणम् (१३)
लोकतत्त्वनिर्णयः (३)
लोकनालिकाद्वात्रिंशिका (१३)

व

वाक्यप्रकाशः (१८)
वाणास्यां कृतं श्रीपार्श्वनाथजिनस्तोत्रम् (५)
विचारपञ्चाशिका (१३)
विचारसप्ततिका (१७)
विचारसारः (१७)
विजयप्रभसूरिक्षामणकविज्ञप्तिः (५)

विजयप्रभसूरिस्वाध्यायः (५)
 विजयोल्लासमहाकाव्यम् (५)
 विद्वद्गोष्ठी (१२)
 विभक्तिविचारः (१५)
 विरतिफलकुलकम् (७)
 विविधतपोदिनाङ्ककुलकम् (७)
 विवेककुलकम् (७)
 विवेकमञ्जरी (८)
 विशेष-णवतिः (१५)
 विंशतिर्विंशिकाः (३)
 विषयविरक्तिकुलकम् (७)
 वीरस्तवः (१५)
 वैराग्यकल्पलता (१९+२०)
 वैराग्यरसायनम् (८)
 वैराग्यशतकम् (६)
 व्यवहारकुलकम् (७)
 व्याख्यानविधिशतकम् (६)

श

शङ्खेश्वरपार्श्वजिनस्तोत्रम्-१ (५)
 शङ्खेश्वरपार्श्वनाथस्तोत्रम्-२ (५)
 शङ्खेश्वरपार्श्वनाथस्तोत्रम्-३ (५)
 शमीनपार्श्वस्तोत्रम् (५)
 शास्त्रवार्तासमुच्चयः (३)
 शीलकुलकम् (७)
 शीलोपदेशमाला (८)
 शोकनिवारणकुलकम् (७)

श्र

श्राद्धदिनकृत्यम् (१०)
 श्राद्धविधिः (१०)
 श्रावकधर्मकृत्यम् (११)
 श्रावकधर्मविधिः (३)
 श्रावकप्रज्ञप्तिः (१०)
 श्रावकव्रतभङ्गप्रकरणम् (१८)
 श्रीकातन्त्रविभ्रमसूत्रम् (१८)
 श्रीमद्गीता-तत्त्वगीता (१८)
 श्रुतास्वादः (८)
 शृङ्गारवैराग्यतरङ्गिणी (१२)

ष

षट्स्थानकम् (१३)
 षड्शीतिनामा चतुर्थः प्राचीनकर्मग्रन्थः (१३)
 षड्दर्शनपरिक्रमः (१६)
 षड्दर्शनसमुच्चयः-१ (२)
 षड्दर्शनसमुच्चयः-२ (१६)
 षड्द्रव्यसङ्ग्रहः (१३)
 षड्विधाऽन्तिमाऽऽराधना (१४)
 षष्टिशतकम् (६)
 षोडशकप्रकरणम् (३)

स

संग्रहशतकम् (६)
 संज्ञाकुलकम् (७)
 संज्ञाधिकारः (१८)
 संबोधप्रकरणम् (२)
 संविज्ञसाधुयोग्यनियमकुलकम् (७)
 संवेगकुलयं (७)

संवेगद्रुमकन्दली (१)
 संवेगमंजरीकुलयं (७)
 संवेगरंगमाला (१४)
 संवेगामृतम् (१८)
 सङ्घस्वरूपकुलकम् (७)
 सज्जनचित्तवल्लभः (१)
 सन्देहदोलावली (१६),
 सभापञ्चकप्रकरणम् (१८)
 सप्ततिकाभाष्यम् (१३)
 समताशतक (६)
 समवसरणप्रकरणम् (१३)
 समवसरणस्तोत्रम् (१३)
 समाधिशतक (६)
 समाधिशतकम् (६)
 समाधिसाम्यद्वारिंशिका (४)
 सम्मत्तिसूत्रम् (१६)
 सम्मत्तकुलयं-१ (७)
 सम्मत्तुप्यायविही कुलकम् (७)
 सम्यक्त्वकुलकम्-२ (७)
 सम्यक्त्वकुलकम्-३ (७)
 सम्यक्त्वपरीक्षा (१६)
 सम्यक्त्वसप्ततिः (१०)
 सम्यक्त्वस्वरूपकुलकम् (७)
 सर्वज्ञशतकम् (६)
 सर्वज्ञसिद्धिः (२)
 सर्वतीर्थमहर्षिकुलकम् (७)
 सर्वश्रीजिनसाधारणस्तवनम् (२)
 सार्धमिकवात्सल्यकुलकम् (७)
 सामाचारी (४)

सामान्यगुणोपदेशकुलकम् (७)
 साम्यशतकम् (६)
 सारावलीपङ्कणयं (१५)
 सिद्धदण्डिकास्तवः (१३)
 सिद्धपञ्चाशिका (१३)
 सिद्धप्राभृतम् (१३)
 सिद्धसहस्रनामकोशः (५)
 सिद्धान्तसारोद्धारः (१८)
 सुक्ष्मार्थविचारसारोद्धारः (१५)
 सुभाषिताष्टकानि (१२)
 सुमिणसित्तरी (८)
 सूक्तरत्नावली-१ (१२)
 सूक्तरत्नावली-२ (१२)
 सूक्तिमुक्तावली (१२)
 सूक्ष्मार्थसप्तति प्रकरणम् (१८)
 सूत्रकृताङ्गाद्यचतुर्धयनाऽनुक्रमगाथाः (१५)
 स्तवपरिज्ञा (१०)
 स्त्रीनिर्वाणप्रकरणम् (१६)
 स्त्रीवास्तविकताप्रकरणम् (८)
 स्याद्वादकलिका (१६)
 स्याद्वादभाषा (१६)
 स्याद्वादमुक्तावली (१६)

ह

हिंसाफलाष्टकम् (३)
 हिओवएसमाला (८)
 हिङ्गुलप्रकरणम् (१२)
 हृदयप्रदीपषट्त्रिंशिका (१)

॥ शास्त्रसंदेशमाला ॥

- १ पू. आ. श्रीहरिभद्रसूरीश्वराणां कृतयः - १
- २ पू. आ. श्रीहरिभद्रसूरीश्वराणां कृतयः - २
- ३ पू. आ. श्रीहरिभद्रसूरीश्वराणां कृतयः - ३
- ४ पू. उपा. श्रीयशोविनयगणिवराणां कृतयः - १
- ५ पू. उपा. श्रीयशोविनयगणिवराणां कृतयः - २
- ६ शतकसंदोहः
- ७ कुलयसंगगहो
- ८ भावणासत्थणिअरो
- ९ भावनाशास्त्रनिकरः
- १० आचारसत्थणिअरो
- ११ आचारशास्त्रनिकरः
- १२ काव्योपदेश-ज्ञातोपदेशग्रन्थनिकरौ
- १३ प्रारम्भिकाणि कर्मग्रन्थिकाणि लोकप्रकाशीयानि
च प्रकरणानि
- १४ अन्तिमाराधनाग्रन्थाः
- १५ आगमिकानि प्रकरणानि तथा प्रकीर्णकानि
- १६ दार्शनिक-चर्चा ग्रन्थनिकरौः
- १७ विविधविषयसंकलनाग्रन्थाः
- १८ ध्यानयोग-गणित-त्याकरणशास्त्रनिकराः
- १९ वैराग्य कल्पलता - १
- २० वैराग्य कल्पलता - २